

1597

1597

No.....

No

SOCIALIST FREE LIBRARY

SOCIALIST LABOR LYCEUM, 5610 SCOVILL AVE.

1.) This book is due on the date last marked on the page opposite. It may be RENEWED ONCE ONLY, for two weeks, by applying at the LIBRARY. It may also be renewed by mail, by giving the borrower's card number, name and address. For longer detention a fine of ONE CENT per day, will be imposed.

2.) Careful usage of books is expected, and any soiling, turning down of leaves, marking or other injury or loss is to be paid for by the borrower.

3.) A fine of five cents will be imposed for removing or defacing this pocket or slip on the opposite page.

4.) Books may be reserved by leaving a postal card order on file at the library.

5.) The deposit will be retained if the card is not used for one year.

6.) Gifts to the library of books, magazines and pamphlets are acceptable. They are thus made available to all using the library.

Jewish Branch 1. Socialist

Library No.

1597

1. A Fine of 5c.

Book

פערלאג „פראגרעסס“ ווארשא

די לעבען די חיות?

(בילדער פֿון טהיער לעבען)

פֿון

נ. רובאקין.

2-מע אויפלאגע

—102—

ווארשא תרס"ב

דרוק א. גלינקא ווארשא געשע 20 №

РАЗНАЗЫ ИЗ ЦАРСТВА ЖИВОТНЫХЪ

Соч. Н. А. Рубакина

Переводъ съ русскаго.

Издательство „ПРОГРЕССЪ“, Варшава

ВАРШАВА 1902.

Въ Типографіи А. Глинки, Варшава, Гусья 20.

Дозволено Цензурою
Варшава, 4 Января 1902 г.

בירדער פון מדינת לעבען.

1-מעס קאפיטעל.

וואנדערונגען.

אזוי וויא מענשען פֿאהרען איבער פֿון איין ארט אין דעם אנדערן, האנדערען פֿון איין לאנד אין דאס אנדערע, פֿון איין זייט וועלט אין דיא אנדערע; פונקט וויא מענשען מווען גאנץ אפֿט פֿערלאזען דאס ארט, וואו זייא זענען געבארען, אוועק רייסען זיך פֿון אלעס צו וועלכען זייא האבען זיך צוגעוואָהנט און האבען ליעב בעקומען, און זוכען גליק אין דער פֿרעמד, אזוי מווען גאנץ אפֿט טהן דיא מדינת אויך. אין געוויסע צייטען ווארפֿען זייא אוועק מיט אמאל זייערע אָרטער, זייערע וואהנונגען און עמיגרירען אין אנדערע, נייע אָרטער און בעזעצען זיך דארט.

אין ניושני טאָגילס אױפֿן אוראל האט זיך צוריק מיט 25 יאהר געטראפֿען אַ וואנדערליכע זאך, אַ ווינט, וואס דיא דארטיגע איינוואוינער האבען פֿריהער נישט געזעהען און נישט געהאָרט. גאנצע מחנות איינ-האַרנבֿען (וועוויקעס-ביעלקעס) האבען זיך ארויס געלאזען פֿון וואלד און געווארפֿען זיך אין שטאדט אריין. געוואנדערט האבען זייא איינציג-הייס, אנדערע צו פֿאָרליך, און אנדערע אין שאארען (מחנות-ווייז). אין אקורצע צייט איז פֿול געווארען פֿון זייא דיא גאנצע שטאדט, און זייא זיינען זיך געשפרונגען אלץ ווייטער און ווייטער: געלאפֿען איבער גאסען, געשפרונגען איבער שטאכעמען און פֿלאַטין, פֿערקליבען אין דיא הייזער, זייא זיינען געווען פֿול אין אלע הייזער, געקראפֿען איבער וואַנד, געשפרונגען איבער דאָפֿער, און געגאנגען אלץ ווייטער און ווייטער. מען האט דאס נאר נישט געקאנט פֿערשטעהען, פֿון וואנען האט זיך דאס גענומען און גבורה, אזא איינשטעללעניש צו דיא פֿייעליך, וואס זיינען פֿון אייביג און בעקאנט אלץ שוואַכע און שרעקענדיגע חיה'ליך, וואס ציטערען פֿאר אַ מענש? וואו איז אהין געקומען זייערע גאנצע שרעק, זייער פֿאַרשט?

די האבען זיך נישט געשראקען נישט פֿאר מענשען, נישט פֿאר הינד, און זיינען געגאנגען אלץ ווייטער און ווייטער. דיא שטאדט-הינד האבען נישט געשוויגען, און זיינען זיין בעפאללען, געביסען, געריסען און געפטרט גאנצע הונדערטער פֿון פֿייען. מענשען האבען אויך נישט געריממעלט און האבען געטייט (געמימהט) מיט וואס מען האט נור געקאנט, נאטירליך, נישט אויס שנאה, וויא דיא הינד, נור צוליעב דיא פֿיינע פֿעלכעליך, וואס זיינען אַ סתירה אויף פעלצין. טייען-וויז האט גערונען דאס ארימע פֿייען-בלוט, באַרגער פֿגרים זיינען געלעגען אין דיא נאכסען, און דיא מחנות האבען זיך געצויגען אלץ ווייטער און ווייטער. אלץ נייע און נייע שאארען האבען זיך געשיטט פֿון וואלד ארויס אין שטאדט אריין, און געצויגען זיך פֿון שטאדט איבער אלע גאסען אַ פֿיי נאך אַ פֿיי, איין שאאר נאך דער צווייטער. און אזוי פֿון פֿריה ביז שפעט אין דער נאכט, גלייך, זיין האבען איין מאל פֿאר אלע מאל מפקיר געווען דאס לעבען און מעהר זיך פֿאר קיין זאך נישט געשראקען, מיט איין ווארט, דיא פֿייעליך ציהען זיך איבער פֿון וואלד, עמיגרירען ערגעץ איבער דער שטאדט. עס דויערט שוין דרייאַ מאָן. יעדען אבענד ווערט שטיל, נור פֿריה מארגענס, קום עס הויבט נור אָן צו טאגען ציהען זיך ווייטער דיא מחנות איבער דער שטאדט. דיא מחנות, וואס זיינען לעבענדיג פֿון שטאדט ארויס, האבען געוואנדערט אלץ ווייטער און ווייטער ביז זיין זיינען געקומען צום טייך טשאַטאָוואַץ, ביין וועלכען זיין האבען זיך דאך נישט פֿערהאלטען, דער ברייטער טייך מיט זיין לויפֿענדיגען וואססער האט זיין אויך נישט אפגעשטעלט. וויא שבור אדער דולל זיינען זיין געשפרונגען אין טייך אריין, פֿארווארפֿען דיא ווידעליך אויף דיא רוקען און מיט אלע כחות זיך געלאזט איבערשווימען, דען טייך צום אנדערען ברעג. עס איז געווען אַ וואונדער צו זעהען, וויא אזוי דיא קליינע פֿייעליך האבען מיט שוואכע קראַפֿטען איבער געווינדען (גובר-געווען) דיא גרויסע וואללען (פאליעס-הוואלעס) פֿון לויפֿענדיגען וואססער. אַ ריזענדער האט זיך דעמאלט צו געלאזט אויף אַ שיפֿעל צו אַ דאמפֿשיף, און איז מיטן שיפֿעל אריין געפֿאהרען אין דער סאמע מיטט פֿון אַ ארמע פֿייען, אזוי אז ארום איהם זיינען פֿון אלע זייטען געשוואומען דיא אייגנארנלעך, ענג איינס ביים צווייטן; ער האט געזעהן וויא מאסען פֿון זיין בלייבען אהן קראַפֿטין; אט שמעקט ארויס אַ פֿיי דאס קאָפּעלע. ארבעט מיט דיא לעצטע כחות, דרייט נעביך מיט דיא פֿיססעליך, וויל שווימען ווייטער, נור זיא איז שוין פֿערמאטערט און קאָן זיך מעהר נישט ריהרען פֿון ארט, און דא בעקומט עס אַ זעץ פֿון אַ וואלל, ווערט פֿער-נאסען, ווערט פֿערשווינדען, און ווייזט זיך נישט מעהר. צו אַן ארמע אבגעשוואכטע פֿייען האט ער אויסגעשטרעקט דען רודער (וואסלען). זיין האבען

האבען זיך דערפֿרייט, צוגעהאפט צום רודער און אריבער אין שיפֿפֿעל אריין.
 דיא געראטיוועטע ארמעע פֿייען האבען זיך פֿערשלאגען אין שיפֿפֿעל צו
 אַ דאמפשיף, האבען זייא זיך טיט איהם צוואסמען איבערגעטראגען אין
 דאמפשיף אריין, און אז דער דאמפשיף האט נור צוגעשלאגען צום ברעג,
 זיינען זייא באלד אראבגעשפרונגען אויף דער טריקקען און געלאזט זיך
 ווייטער. מאססען פֿייען האט מען דעמאלט געמייט, מאססען זיינען דער
 טרונקען געווארען, נור נאך גרעסערע מאססען זיינען אריבערגעגאנגען
 בשלום דיא שטארט, איבערגעשוויממען דען טייך און זיך ווייטער און
 ווייטער געוואנדערט. נור דיא שאארען פֿייען, וואס מען האט געזעהן אין
 ניושני-טאגילסק, זיינען קיים אַ קליינער טייל פֿון דער גאנץ גרויסע ארמעע
 פֿייען, וואס האבען דעמאלט געוואנדערט. דענן עמיגרירט האבען גאנצ:
 מיליאנען, און געדויערט האט עס אַ היבשע צייט.

דאס האבען דיא פֿייען אזוי געוואנדערט-עמיגרירט פֿון איין געגענד
 וואָלדער צו דער צווייטער, און געמאכט אַ שטרעקע (מהלך) פֿון עטליכע
 100 וואָרסט.

אזוי וויא דיא פֿייען, אזוי וואנדערען אין געוויסען צייטען אויך אנדערע
 טהיערע, פֿייגעל און פֿיש פֿון פֿערשידענע מינים.
 אין נארד (צפֿון) רוסלאנד, אין ארחאנגעלסק, אין דיא וויסטע,
 פֿייטע און בלאטיגע סטעפעס, לעבען פֿיצליך חיה'ליך, וואס מען רופֿט
 לעממינגען (פֿיאָסטרושקא). דער לעממינג האט זעהר אַ שיין פֿערשידענ-
 פֿארביג פֿעלכלי אויף זיך. ער איז בטבע רוחיג, האט נישט פֿיינר צו האפען
 אנטוען ביססען, אנאש מינע, און איז גרויס נישט מעהר וויא אַ ציזעלמיו
 (ציזעל-סיליק). דיא לעממינגען פֿרוכטבארען און מעהרען זיך שטארק. עטליכע
 מאל אין יאהר געבוירען זייא, און יעדעס מאל צו 56 שטוקליך. דארט אין
 יענע סטעפעס פֿון ארחאנגעלסקער גיבערניע זיינען זייא דא זעהר אסך. אין
 דיא יאהרען ווען עס איז דארטען אַ ווארימער פֿריהלינג (וואָסנא) און אַשיינער
 זוממער קוממען זייא צו גאר אהן אַ צאהל. זייא האבען גענוג צו עססען,
 אלע זענען זאמט, וואקסען אויף איבערן זוממער און ווערען געזונדער און
 שטארקער. נור נאכען זוממער קוממען שלעכטע צייטען, טאג-מאָגליך ווערט
 פֿאר זייא וועניגער צו עססען אויף דיא פֿעלדער. דער נאך, קומט דער
 ווינטער: אלע גראַזליך, אלע ביימליך בלייבען פֿערדארט און פֿערפֿרירען,
 און דער לעממינג הייבט אן צו ליידען הונגער. זייא שליפען ארום, וויא
 משונגען איבער דיא סטעפעס, טאמער וועלען זייא געפֿינגען עפעס אין
 טייל אריין, נור קיין עססען איז אין ערגעץ נישט דא, האמט געה אויס
 פֿאר הונגער. עס פֿאלט דעמאלשט אָן אויף זייא אַ אַימה. דערשראקענע
 פֿערחאלעסטע פֿערוואלען זייא זיך אין אסך גרויסע חברה'ס, און לאזען זיך
 וואנדערען

וואנדערען, צוגעפֿינגען בעסערע אָרטער. זיין געהען גלייך אלס ווייטער
 את ווייטער, וואוהין דיא אויגען טראגען זיין. אויפֿן וועג קוממען צו נאך
 אזוינע הברות הונגריגע לעממינגען, און עס ווערט אַ גאנצע ארמעע פֿון
 זיין. הונגריגע, דערפֿרוירענע לוללען זיין זיך איינער צום צווייטען. געהען
 בעדיכט און זעהער נאהענט איינס בייא דיא צווייטע אזוי, אז פֿון ווייטענס
 זעהען אויס דיא קאפֿליך פֿון דיא הינטערשטע לעמינגע צונאָפֿגעוואקסען מיט
 דיא ווידליך פֿון דיא פֿעדערשטע. מיט זייערע דינגע פֿיססליך טרעטען זיין
 אויס אין דעם מאך אזוינע טיפֿע וועגען. אז כּינ זעהט זיין ארויס פֿון
 גאנץ ווייט.

וואס ווייטער זיין געהען — געהען זיין אלץ געשווינדער, טאמער
 מאכט זיך זיין אויפֿן וועג אַ ביימיל, אַ צווייגעל, אַ שמרייכער (קוסט),
 בעפֿאללען זיין דאס וויא דיא היישריקען. פֿון אייניגע אָרטער ווערט
 אַ וויסמענעם (אַ מדבר) נאך דעם אז זיין געהען דארט דורך. וואס זיין
 קאָנען נור אויפֿפֿרעכסען — פֿרעסען זיין, און דאס עססען נור דיא וואס
 געהען פֿון פֿארענט, פֿאר דיא הינטערשטע בלייבט קיינמאל גאר נישט.
 אט אזוי געהען זיין אין הונגער אלס ווייטער — ווייטער, דער הונגער
 כאטערט זיין מעהר און מעהר, איבערדעם שלעפען זיין נאך געשווינדער,
 וויא דיא משוגענע, און האבען פֿאר קיין זאך קיין מורא נישט. טאמער
 בענגענען זיין אַ מענשען, קריכען זיין איהם דורך צווישען דיא פֿיסס, זיין
 שטעללען זיך אקעגען דיא שמארקסטע פֿייגעל, וואס פֿליהען אן אויף זיין,
 און וויללען זיין פֿרעסען. טרעפֿען זיין אויף אַ סטאג היי, גריזען זיין
 איהם דורך און דורך, עססען זיך אן און געהען ווייטער. קיין זאך שטערט
 זיין נישט און פֿארהאלט זיין נישט אויפֿן וועג. דיא גראָססטע טייכער
 שווימען זיין איבער, האמט זיין פֿערלירען מאסען נפשות אין וואסער.
 און נאך זיין לאזען זיך ערשט גאנצע ארמעען פֿון זייערע שונאים, וואָלף,
 פֿוקסען, הינד, מאָרדער, אדלערס, ווייסע סאוועס, שווארצע קראהען
 (וואראנא), דיא אלע לייט, קיים דערשמעקען זיין, אז עס גייט אַ מחנה
 לעממינגען, געהען זיין ארויס פֿון זייערע נארעס און נעמען זיך געשמאק
 צו דער ארבייט. שווינדער פֿון זיין ווערען אויפֿגעפֿרעסען, חוץ דעם,
 פֿאללען אסך אויפֿן וועג פֿון הונגער און פֿון פֿערשידענע קראַנק. לאנג
 געדויערט דאס איבערגעהען פֿון איין ארט צום צווייטען, און וויא עס ענדיגט
 זיך, ווייסט מען נישט, עס קאנן זיין אז אַ טייל פֿון דיא לעממינגע שלאגען
 זיך צו ערגעץ צום סוף צו אזאן ארט, וואו עס איז ווארעמער און עס איז
 דארט דא עססען פֿאר זיין, און עס קאן אויך זיין, אז זיין פֿאללען אלע
 אויפֿן וועג. דיא איינוואהנער פֿון צפֿון רוססלאנד דערציילען אז נאך דעם
 מאכט זיך, אז עס געהעט אוועק עטליכע יאהר און מען זעהט נישט קיין
 לעממינגען

לעממינגען (פאסמרושקעס). נור אין א צייט ארום ווייזען וויא זיך ווידער דארט. אט אזוי פאסירט זיך מיט וויא פֿון לאנגע יאהרען, צייט מענשען געדענקען.

אזוי וויא דיא לעממינגע (פאסמרושקעס) אונ דיא פֿייען, ציעהן זיך איבער אין געוויסע צייטען נאך פֿיל אנדערע חיות. איהר פֿערשטעהט אז נישט פֿאר תענוג פֿערלאזען וויא וויערע אָרטער, אונ לאזען זיך אין דער וועלט אריין: עס טרייבט וויא דיא נויט! פונקט וויא א מענש פֿער-לאזט נישט קיין גוטס, נור צוליעב דעם, טאמער וועט ער געפֿינען בעסערס, אזוי ווינען דיא חיות אויך. וויא האבען שטענדיגע אונ אייביגע פֿינדר, מיט וועלכע וויא דארפֿען כסדר מלחמה האלטען, וויא מיט דיא הויפט שונאים, וואס וויא האבען אויף זיך, ד.ה. הונגער אונ קעלט. אללע לעבענדיגע בעשאַפֿענישען, אללע חיות האלטען אין איין מלחמה מיט'ן הונגער, מיט דער קאַלט אונ מיט דיא גרעסערע אונ געוונדערע חיות פֿון זיך. יעדעס בעשאַפֿעניש שלאגט זיך, ראנגעלט זיך מיט דויע שונאים אויף וויפֿיל עס טראגען איהם ווינע כחות, נאך ווינע קראַפֿטן. עס מאכט זיך א גרעסערער הונגער אין לאנד, וואו וויא ווינען, וויא האבען נישט וואס צו עססען, לאזען דיא זיך אין דער וועלט אריין ווען פרנסה. וויא קאננען נישט ליידען דיא גרויסע קאַלטן, פֿערלאזען זיי אויך וויערע אלטע אָרטער אונ ווען ווארטערע, עס בעווייזען זיך שטארקער אונ געוונדערע חיות אונ האפען זיך אריין אין וויער גבול אונ מאכען אַתל פֿון וויערע ברידער, מוען וויא אויך געביך, פֿערלאזען דיא אלטע אָרטער, וואו עס לעבט זיך וויא נישט-קשה אונ לייפֿען זיך ווען נייע אָרטער, וואו עס איז נישט דא אזוינע שרעקליכע שינאים.

וויא אזוי חיות רייזען אלע יאהר.

עס איז דא אסך אזוינע חיות, וואס מ'זען דורך הונגער אונ קאַלט רייזען, עמיגרירען יאהר ביא יאהר, פֿון איין ארט צום צווייטען, אנדערשט קאננען וויא נישט אויסקוממען. זוממער מוען וויא זיין אין איין ארט, אונ ווינטער מוען וויא איבערגעהען אין איין אנדער ארט. וויא געהען איבער פֿון דארט, וואו ס'לעבט זיך וויא שלעכט אין אזוינע אָרטער וואו עס לעבט זיך בעסער. אין דיא זומפֿיגע אָרטער וואו עס לעבען דיא לעממינגע געפֿינען זיך גרויסע שטאדעס ווילדע הירשען. וויא עס קומט דער זוממער, וואס דעמאלט בעווייזען זיך אין דיא זומפֿיגע אָרטער טיליאנען פֿליגען, מיקקען (קאמאר) אונ זשוקליך, מוען זיך דיא הירשען אוועק געהען פֿון דארט אונ זיך לאזען ווייט-ווייט צו דיא באַרג וואו עס איז דא ווייניגער פֿליגען אט מיקקען.

מיקקען. בלייבען אויפ'ן ארט אין דיא זומפֿליגע אָרטער קאנגען זיין בשום אופ'ן נישט. דיא פֿליגען בעפֿאלען זיין פֿון אללע זייטען, בייסען זיין, רייסען זיין און לאזען זיין נישט לעבען. זיין נעמען זיך צונויף אין גרויסע שטאדעס און לאזען זיך געהען אין דעם ווייטען וועג. זיין האבען זייער אייגענע וועג-ווייזער: דיא אלטע הירשען פֿיהרען דיא יונגע. זיין פֿערהאלט אויך נישט קיין זאך אופ'ן וועג, נישט קיין באַרגער און נישט קיין טייכען. אט אזויא געהען זיין אַ שטאדע נאך אַ שטאדע, טרעטען אויס ברייטע און לאנגע וועגן, וואס ציהען זיך אויף הונדערטע וויארסט און געהען אלץ ווייטער און ווייטער ביז זיין קוממען צו צו אזא'ן ארט, וואו עס איז נישט דא קיין פֿליגען און דיא קאָלטין זיינען אויך נישט אזוי גרויס.

נאך דיא הירשין, פונקט וויא נאך דיא לעממנגען, געהען נאך גאנצע שטאדעס וואָלף און באַרין. זיין מוען אויך פֿערלאזען דיא זומפֿליגע אָרטער, ווארום אז דיא הירשען געהען אוועק האבען זיין נישט וואס צו עסען. זיין קאנגען אין דיא זומפֿליגע אָרטער אויס-געהען פֿאר הונגער, מוען זיין נאכ-געהען דיא הירשין און פֿון זיין אוועק-שלעפען בגנבה אללע מאל עטליכע שטיק כדי נישט צו פֿגרען פֿון הונגער. אז עס ווערט זוממער אין דיא אָרטער וואו דיא הירשין האבען זיך פֿערקליבען מוען זיין פֿערלאזען דיע אָרטער און געהען צוריק אין דיא זומפֿליגע אָרטער, נאר צוריק איילען זיין זיך נישט שטארק — זיין געהען אהיים.

אין דיא גרויסע שטעפעס פֿון אמעריקא, וואס זיינען בעוואקסען מיט אסך גראז לעבען שטאדעס ביפֿעל (ביוואל), זיין געפֿינען זיך דארטען גאר אהן אַ צאהל. אללע יאהר קלייבען זיין זיך איבער פֿון איין ארט צום צווייטען — פֿון צפֿון זייט צו דרום זייט. און געהען איבער טויענדער וויארסט, שווימען איבער טייכען צו עטליכע וויארסט אין דיא ברייט, און קיין זאך קאָנן זיין נישט פֿערהאלטען אופ'ן וועג.

דיא גרויסע חיות פֿון ים, דיא וואלל-פֿישין (קיט) געהען אויך איבער אללע יאהר פֿון איין ארט צום צווייטען, קיין היה איז צו זיין גלייך אנסקעגען שויסמען. זיין שוויסמען אב ביז צעוין טויענדער וויארסט. איין פֿישער, וואס האפט אט דיא גרויסע וואלפֿישען האט בעגעגענט בייא דיא אפֿער (ברעגען) פֿון ווארימע לאַנדער דעם אייגענעם וואלפֿיש וואס ער האט אין איין מער (ים הקרח) געשטאנען מיט אנרויסען שפיז, ער האט איהם אן דער וואונד (ראנע) דערקענט. צווישען דיא צווייא אָרטער איז אַ סהלך פֿון עטליכע טויענדער וויארסט. דיא וואלפֿישען שוויסמען אזוי רעגולער, שמענדיג אין דיא אייגענע צייט, און דורך דיא אייגענע אָרטער, אזוי אז דיא פֿישער וואס האפען זיין, ווייסען שוין פֿריהער וויא און ווען מען דארף אייף זיין לאַקקערן. אויף טייל אָרטער ווייזען זיין זיך זוממער און אין אנדערע

אנדערע — ווינטער. דיא אינוואהנער פֿון נארוועגן וויססען, אז דורך זייער בעגענד דארפֿען דורך שוויממען דיא וואלפֿישין אין יאנוואר (אנהייב שבט) אין אנדערע אָרטער ווייס מען, אז מען דארף זייא זעהען אין נאוועמבער (חנוכה צייט). אין נארד-ענגלאנד האט 20 יאהר כסדר זיך בעוויזען אַ וואלפֿיש נעבין אַ קליין דאָרפֿיל, וואו עס האבען געוואהנט פֿישער. אללע יאהר פֿלעגט ער זיך ווייזען אין איין צייט, אללע יאהר פֿלעגען זיך צונויף קלייבען אסך פֿישער אויפֿ'ן ים און פֿלעגען איהם וועלען האפען, נור אומונסט, ערשט אויפֿ'ן 20-טען יאהר איז זייא געראָמטען דעם וואלפֿיש צו טיימען.

דיא וואס פֿאהרען שטענדיג אויף ימים דערצאָהלען, אז זייא האבען בעמערקט דיא וואלפֿישין שוויממען שטענדיג דורך איינע אָרטער, שוויממען כסדר גלייך, מאַכען נישט אפֿילו קיין איבעריגען וויארסט, וויססען גוט דעם וועג, מיט וועלכען זייא דארפֿען שוויממען, גלייך זייא וואלטען זייערע סימנים אדער אַ קאמפאס נעהאט. אמאל בעמערקט מען אז זייא שוויממען איינציג ווייז, און אמאל שוויממען זייא גאנצע חברות-ווייז. דעמאלט שוויממען דיא זכרים פֿריהער און דיא נקבות מיט דיא יונגע און קליינע וואלפֿישליך — הינטען.

יאהר וועט פֿרעגען, וואס צווינגט דיא וואלפֿישין דערצו, אז זייא זאלען זיך לאזען שוויממען פֿאר טויענדער וויארסט? דער תירוץ איז: דיא קליינע פֿיציקע פֿישליך מיט וועלכע זייא ערנאָהרען זיך, קלייבען זיך אויך איבער פֿון איין ארט אויף דעם אנדערן, און דיא וואלפֿישען, וואס לעבען פֿון זייא מוזען זייא נאכשוויממען. זומער איז דא אין איין ארט גיט עססען פֿאר זייא — שוויממען זייא אהין, הינטער איז ווידער אין איין אנדער ארט דא וואס צו עכסען — לאזען זייא זיך אויף דעם נייעם ארט, זייא האבען שוין זיך זייערע וועגען, זייערע אָרטער און זייערע כנהנים וויא אזוי צו שוויממען, און דיא אללע מנהגים זיינען בייא זייא איינגעפֿיהרט פֿון קדמונים אן, אפשר פֿון טויענדער יאהרען.

וויא אזוי דיא פֿייגעל לאזען זיך אין וועג אריין.

נאך שענער און ווינדערליכער איז דער שטייגער, וויא אזוי דיא פֿייגעל קלייבען זיך איבער פֿון איין ארט צום צווייטן. זעהר וועגיק פֿייגעל איז פֿערהאנען, וואס לעבען אַ גאנץ יאהר אין איין ארט, מיססענס פֿליהען זייא איבער פֿון איין עק וועלט אין דאס אנדערע. פֿון דיא פֿייגעל, וואס לעבען בייא אונז, פֿליהען צום ווינטער צו אוועק מעהר וויא דיא העלפֿט. יאהר-יאָהרליך טאכען זייא עמליכע טויענדער וויארסט הין און צוריק.

און וויסען וואהל וועגן זיין וועללען זיך קאנגען פֿערהאלטען אויף אַ געוויסן צייט, און ערנאָהרען זיך נישט שלעכט. דיא שוואלבען פֿערברענגען דעם זוממער בייא אינו און אויף ווינטער פֿליהען זיין אוועק נאך עניפטען (מצרים). זיין פֿליהען זייער געשווינד, דיא רייזע קיין עניפטען דויערט בייא אינו עטליכע וואָכען, און זיין קומען אהין אין עטליכע טאָג. אויפֿן ווינטער פֿליהען אוועק נאך אנדערע פֿייגעל, וויא דיא לערען (זשאוואראנאק), דיא ישווארצע הויז-שוואלבען, זייד-פֿייגעל, טישערעט-פֿייגעל אינו נאך אנדערע צאפֿלעס (טשאראנהווען) פֿארפֿליהען נאך ווייטער. גיקוקען (קוקשאק), גאלד-דראזדען, נאכטיגאללען (סאלאווי), וואכטלען (פֿערעפֿיעללע), ביסליעס און שטארען (איסט) פֿליהען נאך ווייטער אלס דיא צאפֿלעס. אז דער הערבסט (אסיען-יעשען) קאכט אן און דיא זונן ווארעמט שוין נישט וויא זוממער, דערפֿיהלען דיא פֿייגעלעך אז עס איז שוין זיין צייט זיך צוא לאזען אין וועג אריין. יעדער מין פֿייגעל פֿליהט אנדערש נאך איהר שטייגער, נאך איהרע געוואנהייטען, איהרע אייביגע מנהגים און איהר כח. יעדער מין פֿייגעל האט זיך בעזונדער זיינע בעקאנטע וועגען, זיינע ליעבע אָרטער, מיט וועלכע ער איז געוואהנט פֿון אייביג אן. אנדערע פֿייגעל פֿליהען אין קליינע חברות, און אנדערע אין גאנץ גרויסע חאלאסטערס — סטאיעס-ווייז. נאך דעם פֿליהען קאנגען מען דיא פֿייגעל פֿון ווייטענס דערקאנען. ווילדע גאָז און ביסליעס פֿליהען שטענדיג אין אלאנגע רייע (שורה), גאלקעס און פֿעלד-קראהן פֿליהען זייער הויך, און גאס זיין פֿליהען ווייטער הייבען זיין זיך אלץ האָכער און האָכער. אין זעהער גרויסע סטאיעס פֿליהען דיא טויבען אין אמעריקא. איינער אַ ענגלאַנדער דערצאָהלט, אז איהם האט זיך אמאל געמאכט צו זעהען אזוינע מינים סטאיעס, וועלכע זיינען געפֿלויגען אזוי הויך פֿון דער ערד, אז מען וואלט אין זיין מיט דער בעסטער בוקס נישט געטראפֿען. זיין זיינען געפֿלויגען מיליאָרדען-ווייז, זעהר געדיכט, און אַ פֿאך אויף אפֿאך, אזוי עטליכע פֿאכען איינער אויף דעם אנדערן. פֿון אללע זייטען פֿון היממעל, וואו דער ענגלאַנדער האט נור געקאנט האפען מיטן אויג, זיינען זיין געוועזען פֿול און פֿול. עס איז דעמאלט געווען האלבער טאג, דער ענגלאַנדער האט זיך צוגעזעצט, פֿארריסען דעם קאפּ און גענומען בעטראכטען דיא טויבען, זיין אללע מאל מעהר און מעהר גע-ווארען און האבען זיך געשיטט כמעט איבערן גאנצען היממעל. אין אַ שעה ארום האט ער זיך געזעצט רייטענדיג אויף אַ פֿערד און איז געפֿאהרען אנטקעגען דיא טויבען, ער איז אזוי געפֿאהרען גאנצע 4 שטונדע. און דיא סטאיע האט זיך אלץ נישט אויסגלאזט און זיין האט איהם אויסגעזעהן אזוי געדיכט וויא פֿריהער. ערשט נאך 5 אַ וועג איז געווארען אין

איין עקק פון דער סטאיע, נור אויך נאך נישט אין גאנצען, קלענערע סטאיעס, וואס דארט איז נאך אויך געווען גענוג טויבען, זיינען נאכ-געפֿלוגען נאך דיא גראַססערע סטאיעס, אזוינע בעזונדערע סטאיעס זיינען איהם אנטקעגען געפֿלוגען ביז אַ זיגער 10 אין דער נאכט, ערשט דעמאלט האט ער דערוועקן אַ ריינען היממעל פֿון טויבען! דיא גאנצע סטאיע טויבען האט פֿארנומען אין דער לאַנג איבער 400 וואַרסט און 10 וואַרסט אין דער ברייט. מען האט אויסגערעכענט אקוראט, קומט אויס, אז ווען אפילו אין דער סטאיע וואלט נישט געווען אַ פֿאך אויף אַ פֿאך טויבען, אז עס זאל נור זיין איין פֿאך, האט אויך דארט בע-דארפֿט זיין האַכער 3 מיליאַרד טויבען. דאס הייסט 3000 מיליאַנען שטיק, ד. ה. אזוי פֿיל, אז אַ מענש וואס קען אויס צאָהלען 3000 אין אַ שטונדע, וואלט געמוזט זיין איבער צוא צאָהלען לעבען 150 יאהר, און דער בייא אימגעגעססען, אומגעטרונקען און אומגעשלאָפֿען! אנדערע פֿייגעל האבען בעזונדערע געוואהנהייט אין זייער פֿליהען נאך וועלכע מען קאָן זיין פֿון ווייטענס דער קענען. פֿעלד-מייז, למשל, פֿליהען אט וויא אזוי: זיין הייבן זיך אויף און נעמען פֿליהען אויפֿהייבענדיג זיך האַכער און האַכער. פֿלוצלונג אין מיטטען פֿליהען, וועט איהר דערוועקן אז אין פֿייגעל פֿון זיין האט צונויף גענומען דיא פֿליגעל און וויא איין אונטער-געשאסענע פֿאלט זי אראב. איהר מיינט שוין, אז אט וועט זי אראב-פֿאללען אויף דער ערד. נור וויא עס קומט אין ארשין 40 פֿון דער ערד צולאזט זי ווייטער דיא פֿליגעל, הייבט זיך צוריק אויף און פֿליהט ווייטער. אט אזוי טוען איבער אללע פֿייגעל פֿון דער סטאיע און דער נאך לאזען זיין זיך אללע ווייטער פֿליהען שטארק אין דער הויך, זיין פֿליהען אט אזוי אב איביסעל און חורן ווייטער איבער דיא אייגענע שטיק.

עס איז דא פֿייגעל, וואס פֿליהען זעהר געשווינד, אנדערע פֿייגעל פֿליהען אזוי שנעלל, אז דער שנעלסטער באַהן וועט זיין נישט דעריאָנען. דיא שוואלבען, למשל, פֿליהען 130 וואַרסט אַ שטונדע, דיא וואַסער שוואלבען (סמריזש) 400 וואַרסט אין אַ שעה. דער פֿאלקען (סאקאל), דיא געוואָנהליכע טויב און דיא קאטשקעס פֿון נארד אמעריקא 60 וואַרסט אין אַ שעה. עס איז דא צווישען דיא פֿייגעל אזוינע, וואס פֿליהען טאג און נאכט, און שטעלען זיך נישט אפילו אויף אַ מינוט אברוהען. דער ביסעל, למשל, אז ער לאזט זיך פֿליהען שטעללט ער זיך שוין נישט אב, ביז ער קומט וואהין ער דארף האבען. דיא פֿייגעל וואס פֿליהען נישט אזוי געשווינד, מאכען זייערע נסיעות מייסענס בייא נאכט, בייא טאג האבען זיין מורא זייערע פֿינד זאללען זיין ניט בעפֿאללען און מאכען פֿון זיין אַ תל. אנדעויע פֿייגעל, וואס פֿליהען נישט גיך, געהען זיך פשוט אמאל

דורך עטליכע וויארסט צו פֿוס, שפּרינגען אונטער אביסעל, שוויממען אביסעל איבער טייכען, טוען אביסעל א פֿליה, וויא גאט האט זיין געהאלפֿען, און רוקקען זיך אזוי ביסלעכווייז ווייטער ביז זיין קומען אויף זייערע אָרטער. דער וואַטעל-קעניג (קאראסטעל) האט זעהר געזונדע פֿיס און זעהר שוואַכע פֿליגעל, ער שלופט מעהר אפּ זיין וועג, אלס ער פֿליהט. דאס אייגענע איז מיט דער פראסטע וואַטעל (פערעפאל) אויך. גאנצע הונדערטער וויארסט געהען זיין אב צו פֿוס. מען האט זיין בעגעגענט אין עניפטען, הישפאניען, גריכענלאנד, און דייטשלאנד, אזוי געהען צו פֿוס. איבער דעם, וואס זיין פֿליהען נישט גוט קאנן מען זיין גרינג חאפען, און מענשען פֿערניכטען זיין אין טויזענדער. אויף דעם דייטשען מער איז פֿערהאנן איין אינזעל „העלהאלאנד“. איבער דעם אינזעל פֿלעגען פֿיל הונדערט יאהר דורכאיינאנד דורך פֿליהען יאהר-יאָהרליך וואַטעל. דיא איינוואהנער פֿון דארט זיינען געווען זעהר צופֿרידען פֿון דער עהרע, וואס דיא וואַטעל האט זיין בעוויזען, און האבען זיין בעזוכט. זיין פֿלעגען זיין חאפען טויזענדער-ווייז און האבען געהאט גרויסע פֿערדינסטען פֿון האנדעל מיט דיא וואַטעל. אפילו דיא דייטשע פאסטארס (גלחים) זיינען אויך געווען פֿון זיין צופֿרידען, אז עס פֿלעגט זיך מאַכען, אז דיא וואַטעל פֿלעגען אנקומען זונטאג, סאמע אין דער צייט, וועגן דער עולם איז געוועזען אין קירכע און האט געהערט דעם פאסטאר'ס רעדע (דרשה), פֿלעגט דער פאסטאר אליין, וואס שטעהט אויף דער בימה און זעהט בעסכער, וואס שוט זיך אין דרויסען, פֿון דעם גאנצען עולם, אנואגען דיא בשורה; ער פֿלעגט לאזען אין מיטטען דער דרשה, געזאגט: „כן יהי רצון אמין“ און פֿלעגט אויסלאזען מיט דיא ווערטער: „מינע פֿרוממע צוהאַרער, צוהאַרער! דיא וואַטעל זיינען געקומען צופֿליהען!“

דיא וואסטער-פֿייגעל זעהען זיך צו געפֿינען אַ וועג, אין דיא לאַנדער וואו זיין ווילען זיך איבער-קלייבען, איבערן וואסטער. דיא גאנארעס, שטייגעס, וואסטער וואראנעס (באקלאנעס) זוכען זיך אלץ אַ וועג אין דיא ווארעמע לאַנדער איבער טייכען. מעהר שוויממען זיין איידער זיין פֿליהען. זיין שוויממען זעהר גוט און איבער דעם געדויערט זעהר איבער-קלייבען זיך וועניג. קיין זאך שטערט נישט אזוי דיא פֿייגעל וויא דער ווינד. אז עס מאַכט זיך זיין שלעכטע ווינדען אויפֿ'ן וועג, טוען זיין זיך אבשטעלען און איבער ווארטען ביז דער ווינד וועט אויפֿהערען, אז נישט זיינען זיין מסוכן מיט דעם לעבען. דער ווינד קאן זיין פֿערטראגען ווייט פֿון דעם ברעג אין מיטטען ים. מען בעגעגענט אבאל אויפֿ'ן ים אזוינע פֿייגעל, וואס דער ווינד האט זיין נעביך פֿערטראגען פֿאר 100-טער וויארסט פֿון ברעג. דיא וואס פֿאהרען אויפֿ'ן ים דערצעהלען, אז זיין האט זיך געמאכט צוועהען

אין מיטען ים אוינע פֿערבלאנדזעטע פֿייגל, וואס האבען זיך געזעצט אברוהען אויפֿן שיף. אט אזוי פֿליהען איבער אסך פֿייגל פֿון איין לאנד אין דאס אנדערע אללע יאר. זומער קומט זיין אויס צו לעבען אין איין ארט, און ווינטער פֿאר טויזענדע ווארסט אין איין אנדער ארט. עס קומט זיין גענוג געזונד אב אין דיא איבער קלייבונגען.

נאר דער פֿאר בלייבען זיין האמטש לעבען און זיינען זיך מציל פֿון הונגער און פֿון קעלט. אט אזוי פֿיהרט זיך דאס צווישען דיא פֿייגלען פֿון אייביגע יאהרען אן. און זיין זיינען שוין אויסגעוואקסען, געוואהנט מיט דעם איבערקלייבען זיך פֿון איין ארט אין דעם אנדערן, אזוי אז עס קומט דיא צייט קאנען זיין גאר ניט איינזיצען רוהיג אויף איין ארט, פונקט וויא עפעס ציהט זיין און שפארט זיין אהינצו — אין דיא ווייטע ווארעסע לאַנדער. אנדערע פֿייגלען מאכט זיך אין לעבען אמאל צוואנציג און מעהר צו מאכען אזוינע ריזען (נסיעות) פֿון אונזערע קאנטין אין דיא ווארעסע לאַנדער. זיין וויזען שוין דיא וועג דיא אינגערע פֿייגעלעך, איבער דעם, אַ פנים, פֿליהען זיין שטענדיג אין איינעם, דיא אינגערע קוקען וויא דיא עלטערע פֿליהען, און פֿליהען זיין נאך. דיא עלטערע פֿייגלען וויזען אויך דעם וועג צוריק, זיין דערקענען דיא אלטע ערטער אזוי גוט, אז יעדער פֿייגעלע זוכט זיך אָפּ דעם נעסט וואס זיין האט פֿאר אַ יאהרען אויסגעפֿלאַמען. דיא שטארקען, שוואלבעלעך און נאך אסך אנדערע פֿייגלען לעבען נאר אין דיא זעלביגע נעסטען וועלכע זיין האבען פֿריהער געלעבט.

דער שלאף בייא טהיערע.

ניט אלע טהיערע וואנדע־ין אותם אויפֿן ווינטער צו זוכען זיך בעסטערע ערטער צום לעבען. מאנכע שלאפֿען איבער דיא שלעכטע צייט. זיין פֿערקלייבען זיך ערגעץ אין אַ פֿארבארגענעם ארט און לעבען אַ גאנצען ווינטער אין שלאפֿען, ביז עס וועקט זיין אויף דער ווארעסער פֿריהלינג. אז עס קומט דער הערבסט (אסיען, יעסען) אזוי וויא עס ווערט נאר קאלט אין דרויסען פֿערוואמלען זיך דיא פֿלעדערמיין, דיא וועזלאַקס, דיא מורמל טהיערע, אין זייערע נארעס און דרעמלען איין. דאס הארץ קלאפט אין זיין אזוי שטיל גלייך זיין וואלטען גאר נישט געאטהעמט, דער גאנצער קערפער ווערט וויא פֿערקיהלט און פֿערגליווערט. זיין קנייטשען זיך איין און קארצען זיך צוואכמען וויא אַ קנויל און ליגען וויא דיא טויטע, ניט ריהרענדיג מיט קיין איינציגען גליעד. אויף דיא הויכע אלפֿענבערג וואו דער שנעע צוגייט נישט אפילו אין דיא גרעכטע זומערסדיגע הימצען

היטצען לעבען אוינע מורמעל חיה'לעך וואס שלאפען גאנצע 8 חרשים אין יאר.

אז עס קומט דיא שלאפציט גראבען וויא אויס אוינע קנציגע נארעס, וואס ציהען זיך גאנץ אפֿט אויף פֿופֿציג ארשין אין דער ערד. דעם אריינגאנג אין דער נארע מאכֿן וויא זייער שמאל און פֿארשטאפען איהם מיט הייא און גראז. אין נארע גראבען וויא אויס אַ געלענער און בעטטען איהן אויס מיט הייא, וואס וויא האבען זיך אנגעגרייט זומער. דאס מורמעל חיה'לע נעהמט זיך קיין הייא, וואס מענטשען האבען שוין דער בייא געארבייט, אליין מיט זיינע ציינדאלאך גרוזעט דאס אונטער זיך אן גראז, לאזט עס ליגען אויף דער זונן, עס זאל זיך אויסטריקענען, און אז עס ווערט שוין פֿון גראז — הייא, טראגט זיא אין נארע אריין.

אַ גאנצען זומער האט עס געגעסען און איז פֿעמט געווארען, צונד קוממט אַ שלאפֿעדיקער תענית אויף גאנצע 8 חרשים און עס וועט זיך אויסהונגערען. אין איין נארע פֿערקלייבט זיך אַ גאנצע פֿאמיליע, צו שיטצען זיך פֿאר שונאים, ווערט דיא נארע ביים אויסגאנג פֿערשטאפט גאנצע דרייא ארשין דיא לאַנג מיט ליים, שטיינדעליך און הייא. האט מען דאס גיענדיגט, מוללען וויא זיך צונויף איינער צום אנדערן, אַ קעפעלע צו אַ ווידעלע און שלאפען איין. און שלאפען שוין ביו דער פֿריהלינג קומט, און דיא זונן הייבט אָן דורך צו ווארעמען דיא ערד. דעמאלט האפען וויא זיך אויף פֿון שלאף. צום ערשטען שטייען אויף דיא יונגערע און שטארקערע חיה'לעך, דער נאך דיא עלטערע און דיא שוואכערע.

דיא פֿלעדער-מוז מאכט זיך נישט קיין נארע אויף ווינטער, זיא איז יוצא מיט וואס עס איז, נאר אַ ווינקעל ערגעץ אויף אַ בוים, אין אַ קעללער, אדער ערגעץ צווישען שטיינער אין אַ שפאלט, און ווערט דארטען איינגעשלאפען.

פֿרעש (ושאבעס), שלאנגען און יאשטשערקעס שלאפען אויך איבער דעם ווינטער, וויא פֿארקלייבען זיך אונטער אַ שטיין, אין מאַך, אדער ערגעץ אין אַ לאך פֿון איין אויסגעפֿוילטען בוים און ווערן דארט איינגע-שלאפען. מאנכע שלאפען ביהידות, איינציגע פארשיינען פֿאר זיך, מאנכע — בצבור — עטליכע צוזאמען. גראבענדיג אונטער דער ערד, האט מען אַ מאל אנגעטראפען אַ גאנץ פעקיל שלאנגען, וואס זיינען געשלאפען צוזאמען געוויקלט וויא דיא קנוילען צווישען דיא ווארצעלען פֿון בויער.

וואונדערליכע מעשות דערצהלט מען פֿון דיא פֿרעש (ושאבעס). ענדע ווינטער האט מען זייא געזעהן פערפֿרוירען ווערען צוזאמען מיטען וואסער, וואס האט בענאסען דעם מאַך אויף דעם ארט, וואו זייא האבען געשלאפען, נאר וואו עס איז ווארעמער געווארען און דאס אייז, אין וועלכען

זיין זינען געוועזן פערקאוועט, איז אפגעגאנגען, איז מיט איהם צוזאמען
אפגעגאנגען דיא פרעש און זיין זינען גיווארען לעבעדיג.

אזוינע מעשות דערצעהלט מען וועגען אנדערע בעשעפניש אויך. דיא
פֿיש, האמש זיין ווערען ניט איינגעשלאפֿען ווינטער, און ראטעווען זיך
פֿון דער קאָלט דער מיט, וואס זיין שוויממען אראפ אין דיא טיפֿסטע
אָרטער פֿון מיך, וואו עס קומט ניט צוא קיין קאָלט, פֿון דעסוועגען
מאכט זיך אַ מאל, אז זיין ווערן פֿארפֿרארען אויף אַ גאנצען ווינטער,
און דערנאך געהען זיין אפ און ווערען צוריק לעבעדיג.

אללע פֿישער, וואס האפען ווינטער פֿיש, וויסען עס. פֿיאוקעס
ווערעמלאך, אללערליי זשוקעס און פֿליגען, שנעקען (אוליטקעס) און נאך פֿיל
קליינע היהלאך ווערן אויך איינגעשלאפֿען ווינטער. וויא עס ווערט קאָלט
בעהאלטן זיך דיא אללע בעשעפֿנישען, יעדערע וואו עס דערטאפט איין
ארט — אין דער ערד, ערגעץ אין אַ שפאלט אדער אין מאַך און ייערען
דארטען איינגעשלאפֿען ביז עס קומט דער ווארעמער זוממער. אין דיא קאלטע
לאַנדער וויא אין נארד-סיביר איז דא אזוינע טייכלעך, וואס ווערען
פֿארפֿרארען ווינטער ביזען גרונד. דיא אללע פֿיש, פֿרעש און אנדערע
לעבעדיגע בעשעפֿנישען, וואס לעבען אין יענע טייכען האבען אין ערגעץ
ניט וואוהין צוא אנטלויפען, זיין האבען איין בררה צוא בלייבען דארט
און פֿירן. אַ סך ווערען דערפֿרארען אויף טוידט, נאר אַ סך אנדערע
לעבען איבער דעם ווינטער אין איין און אז עס קומט דער זאממער ווערען
זיין צוריק לעבעדיג. מענשען וואס האבען געריזט איבער סיביר דערצאָהלען,
אז זיין האבען אליין געזעהן קאראסען, וואס זיין זינען געלעגען אַ גאנץ
ווינטער דערפֿרארענע, זינען פֿריהלינג צייט צוריק לעבעדיג געווארען.
נאטירליך איז דער שלאף דאס איינציגע מיטטעל זייער לעבען צוא דער-
האלטען, ווארום ווען ניט דער שלאף וואלטען דיא אללע מינים אויסגע-
שטארבען פֿאר קאָלט און פֿאר הונגער.

נאר דער זאממער קען אין אייניגע אָרטער זיין געפֿאָרליך פֿאר דיא
טהירע וויא דער ווינטער, ווארום דיא היץ קאן זיין גלייך שאדען וויא
דער פֿראסט!

ס׳האבען אויף דער ערד אזוינע הייסע לאַנדער וואו זוממער
טריקענען אים אללע טייכען און עס בלייבט ניט קיין וואסער אויך צוא
טרינקען. בימער און אלערליי גיווקסען ווערען פֿערטריקענט, און דיא
טהירע און לעבעדיגע בעשעפֿנישען פֿון יענע גענעדען וואלטן קיין מאל ניט
אויסגעלעבט דאס יאהר. אין דער טרוקענער צייט וואלט אין דער געגענד
אללעם אויף איינמאל אויסגעשטארבען. נור דיא טהירע רעטטען זיך פֿון
דער היץ מיט דיא אייגענע מיטטעל, וויא פֿאר דיא קאָלט, מאנכע וואנדערען

אויס און טראגען זיך אויף אייניגע הויכע און טרוקענע אָרטער, את נאך אנדערע, וואס עס רעטטעט זיין דער שלאף. פונקט אזויא וויא אַ טהייל טהירע שלאפֿען אין דיא קאלטע לאַנדער ווינטער, אזויא שלאפֿען זיין דארט אין דיא הייסע לאַנדער איבער דעם זומער מיט זיינע היצען, ביז עס וועקט זיין אויף דער הערבסט מיט זיינע רעגענס. זיין דערפיהלין דיא פייכטיגקייט, האפֿען זיין זיך אויף און הייבען אָן ווייטער לעבען.

אויף דער אינזל מאדאגאסקאר (בייא דעם מזרח פֿון אפֿריקא) לעבט אַ מין קליינע יאזשיקעס, וואס זיינען גיראטין אין אונזערע. דיא יאזשיקעס קענען זעהער ניט ליידן קיין היטצען; און קוים מאכט זיך אַ היטץ פערקלייבן זיין זיך אין דיא נארעס, ווערין וויא פאר הלשט, שלאפֿן איין, און שלאפֿן איבער דיא היטץ פונקט וויא אונזערע יאזשיקעס שלאפֿען איבער דעם ווינטער!

אין דיא הייסע לאַנדער פון אפֿריקא און אמעריקא געפינען זיך אזוינע שרעקליכע לאנגע העקדיסין מיטין נאמען קראקאדילין און קיימאנעס, וואס האלטן אַ פֿינף אדער זעקס ארשין דיא לאַנג; קראקאדילין און קיימאנעס זומער פערגראבן זיין זיך אין גראז לעבן אַ טייך און ווערען זיין פאר האלעשט און שלאפֿען איין; מענשען גייען פֿאר בייא און עס פֿאלט זיין גאר ניט איין אז זיין טרעטן אויף אזוינע שרעקליכע ברוואים! עס טרעפט אז יעמאנד פֿון דיא וואנדערער פֿאלט און שטארבט פֿאר שרעק דער זעהענדיג זיין. ענדע זומער האפט זיך דער קראקאדיל אויף, ער הייבט זיך אהן ריהרען און שטרעקט ארויס פון אונטערין גראז זיינע שרעקליכע צאָהן!

דיא קראקאדילין שלאפֿן אַ 2—3 חדשים! מאכט זיך אַ מאהל און זיין האפֿן זיך פֿאר דער צייט אויף, דאס הייסט, בשעת עס איז נאך שטארק הייס, דאס גראז איז נאך פֿאר דארט און דיא לופט צוא טרוקען לאזן זיין זיך דעמאלט גיין זוכן קילערע ערטער, זיין לייגן זיך אויף אַ טייך און שווימען ניט ריהרענדיג מיט קיין גליד אין מיטן וואסער וויא דיא העלצער.

אין אפֿריקא און אין אמעריקא אין דיא טייכן וואס טרוקענען זומער אויס גיפֿנען זיך וואונדערליכע פישין. זיין האלטן דיא ליינג העכער איין ארשין און אטהעמען ניט נור מיט דיא פֿלוספֿעדערין וויא אנדערע פיש, נאר מיט איין עקסטרא פענחיר, וואס דיענט זיין אנשטאט לונגען, אַמ דיא גרויסע פֿישין שווען אז טייכען טרוקענען אויס לעבען עטליכע חדשים אָן וואסער אויף דער טרוקענער ערד. דעמאלט גראבן זיין זיך איין אַ ביסל אין גראז, וואס וואקסט אויפֿן גרונד פֿון טייך, ווערין פֿארהלשט און שלאפֿן איין; דאס הארץ קלאפט אין זיין קאם — קאם און זיין אטהעמען

שמיל מיט דער הולץ פֿון פענחיר. עס מאכט זיך וויא אט אווא אז צוא שלאפן העכער א האלב יאהר ביז עס ווערט וואססער.

דיא פיצעלעך בעשעפֿעניסן וויא פליגען, זשוקעלעך, ווערעמלעך, שנעקען און נאך פֿיל אנדערע קליינע היות זיינען אויך אווא בעשאפֿן גיווארן אז וויא זאלן קאנען לעבען א צייט אָהן וואססער.

איהר ווייסט געוויס אז דיא אללע פליגעלעך און זשוקעלעך געפינען זיך זייער א סך אין דיא בלאטעס, קאלויזשעס און אין אללע קוויטקע פֿייכטע ערטער. דארט איז פאר וויא דער רעכטער ארט צום לעבן, א ריינע שמאלץ — גרוב. אין דיא הייסע געגענדן זיינען וויא דא נאך מעהרער וויא בייא אינז און לעבען נאר אין דיא בלאטעס.

וויא דיא בלאטעס הייבן אָן אויס צוא טריקענען ווערן וויא אויך איין גידארט און פֿאר טריקענט וויא דיא בלעטליך פֿון דיא ביימער.

דער ווינר האפט וויא אונטער און פאר טראגט וויא גאנץ ווייט אויף הונדערטער ווארט; נור טרעפט זיך אז ער פארווארפט וויא אין וואססער אריין ווערן וויא אללע צוריק לעבעדיג, הייבן אָן זשווען גלייך וויא עס איז גאר ניט גיווען.

וויא לאנג קאנען לעבענדיגע בעשאפֿעניש שלאפֿן און לעבען אווא אהן עססען און טרינקען? איך וועל איך דערצעהלן א מעשה:

דיא מצריים פֿלעגען פאלמעסן און פֿערבאלזאמירן טוידטע מענשען, אז וויא זאלן קאנען אפ לייגן טווינדער יאהרן און ניט פֿוילן. וויא פֿלעגן ארויס געהען דאס הארץ, דיא לונג-און לעבער און אללע אינגעוויידן (קישקעס) און אויף זייער ארט אנגיסן אהינצו אזא מין שמעקעדיגע גע-דיכטע סמאלע און אנגעפֿיהלט מיט אזוינע שמעקעדיגע גראזען און קרא-טאכער. דער נאך פֿלעגן וויא ארוםשמירן דעם טוידטן מיט סמאלע, איינוויקלען אין א ליילאך און נאך א מאהל ארוםגיסן מיט סמאלע און בע-האלטן אין א הייל. דיא הייל פֿלעגט מען פֿערמויערן אווא, אז עס זאל אין דער הייל קיין פֿרישע לופט ניט אריין, אזויא פֿלעגן דיא עגיפטער (מצריים) באגראבן זייערע קעניגען און גרויסע לייט וואס זיינען אווא די נאך פֿערשטיינערט גיווארן פֿארהארטעוועט גיווארן וויא ביין.

דיא קברים הייסען פיראמידן, אין איינער פֿון דיא פיראמידן ענגלאַנדער גיפֿונען אין א זארג (טרוגע) א פֿארבאלזאמירטען קעניג פֿון וואס האט גילעבט צוריק מיט 3000 יאהר.

וויא האבן גיבראכט דיא טרונע מיט דעם קעניג קיין ענגלאַ

אז מען האט גיעפֿנט דיא טרונע, פאמעליך גינומען פֿאראנאדער

לייליך אין וועלכען דער קעניג איז געווען איינגעוויקעלט — ו

מערקט א שנעק א פֿארדארטן און א פֿארטריקענטיין וואי

אינעווייניג אין ליילאך. מען האט גינומען דעם שנעק, און אריין געלאזן אין וואסער אריין און ער איז אויפגעלעבט געווארן.

מען האט שוין נאכדעם נאך עטליכע מאהל געפונען אין אוינע היילען פֿערטריקענטע שנעקען, וואס זיינען לעבעדיג גיווארן אז מען האט זיין אריין גילאזט אין וואסער אריין. דערפֿון זיינען גילערענטע מענשען גיוואהר גיווארן אז דאס לעבען אין אייניגע בעשעפֿענישן קאן זיך אפֿ-שמעלען אויף עטליכע טויענדער יאהרן און דער נאך ואל דאס לעבען ווייטער זיך אומקערן צו זיין. —

2-טעם קאפיטעל.

וויא אזויא דיא טהירען הארעווען אויף פרנסה.

נישט נור דער מענש ארבייט אזויא שווער אויף זיין ברויט; ביא טהירע גייט כמעט דאס גאנצע לעבן אוועק אויף שטיללען דעם הונגער. יעדע לעבעדיגע בעשעפֿעניש ארבייט לויט זיינע קרעפֿטן, יעדעס טהיר וויא מיט מעהר אדער וויינעגער פֿערשטאנד, שטענדיג פֿיהרן קריג מיט זיינע פֿינד, מיט אנדערע טהירע וואס לויטען אויף זיין לעבן און אָהן אויפֿהער זיך ווערען געגען היץ און קאַלט, דארשט און הונגער. מען דארף גינג ארבייטן מען ואל האבן וואס צו עססען. דיא פֿיגיל ארבייטן מיטן שנאבעל, מיט דיא פֿיסלאך און מיט דיא פֿליגעלעך, דיא אפֿפֿען (מאלפעס) מיט דיא פֿיר לאנגע הענד וואס זיין האבן און דער צוויי מיטן ווידיל, שלאנגען מיטן גאנצען קאָרפֿער, זיין רינגלען, וויקלען און דרעהען זיך וויא אַ שרוף מיטן גאנצען לייב ארום דער אומגליקליכער בריאה וואס זיין דערמאפֿן און דערדריקן און שלינגען איין.

ניט אלע עססען אלץ איינע זאכען; טהייל קענען ניט עססען קיין גראז ווייל זיין האבן שטומפֿיגע ציין און קאנען דאס גראז ניט צו רייבן; אנדערע עססען ניט קיין פֿלייש, ווייל דער מאגן וויערער קאכט דאס ניט, און עס איז דא אזוינע, וויא דער מענש, וואס עססען אי דאס אי יענץ וואס מאכט זיך.

אויף יעדען שטיקעלע שפייז זיינען פֿערהאנדין אַ סך בעלגים, איבער דעם זיינען אללע לעבעדיגע בעשעפֿענישען שטענדיג פֿערטראגן, פֿארטומעלט; יעדערער זוכט זיך אזא עססען וואס טויג איהם.

פֿון דיא גרעסטע חיות, פֿיגילען, פֿישן, שלאנגען ביז דיא קלענסטע ווערעם און פֿליגן, זיינען אללע פֿערנומען מיט דאגת פרנסה. און צו

פרנסה מוז מען האבן פֿערשטאנד, און קראַפֿט און געוואנהייט, און איבער-
לייגונג, מען דארף זיין געשיקט און ריהרענדיג, מען דארף האבן אַ פנים,
אויגן און אויערין און זעהען און הערן וואס טהוט זיך ארום זיך; מען
מוז קאנען בענוטצען דיא סעקונד און דער צוא צושפרינגען און צוא האפן,
און אין דער צייט אפצושפרינגען און אנטלויפֿן.

איבער הויפט דארפֿין האבן דיא מעלות דיא פֿלייש-פֿרעססער וואס
שפייזען זיך מיט אבר מן החי, ווארום געגען גראו און אלערליי געוויקסען
דארף מען וויינגסטענס קיין קראפֿט נישט בענוטצען!

יעדעס טהיר האט זיינע פיינד: גרעסערע און גיונדערע טהירע, וואס
וויילענעס פֿרעססען. אויפֿין האז לאקערען: וועלף, הינד, קעטץ, מארדערס,
אדלער, פֿוקסין, לוקסין (א מין ווילדע קעטץ) פֿלינעס קארשאקעס און
וואראנעס. דער גרויסער עלענהירש האט אויף זיך: וועלף, בערין און לוקסין
דער וואלף פֿארצוקט דעם עלענהירש מיישטענס ווינטער, אין דיא טיפֿע
שנעען. דער בער געהט נאך דער סטאדע און קוקט אויס עס זאל איין
עלענהירש בלייבן הינטערשטעליג, ער זאלל איהם שטילל צוא רעכט מאכן,
דער לוקס לאקערט אויף אַ בוים אין דער הייך; בעווייזט זיך אויף דער
ערד איין עלענהירש — שפרינגט ער אויף איהם פֿון ביים אראפ און רייסט
איהם אויף מיט דיא צאָהן דעם רוקען מיט דיא בלוט אדערין, דער עלענ-
הירש פֿערבלוטעט און פֿאלט, דעמאלט מאכט זיך דער לוקס פֿון איהם
אַ סעודה!

נאך דיא הירשען, וויא נאך דיא פעישטרושקעס, וויא איהר ווייסט שוין,
גייען אויך נאך חיות וואס האפֿן אין פרעססען. דיא זשוקעלעך האבן אויף
זיך פֿייגיל וואס מאכן פֿון זייא אַ הל, פֿייגלען וואס עסען דיא זשוקעלעך
האבן ווייטער אויף זיך טהירען, שנעע ווילען און נאך פֿיל אנדערע חיות
וואס דער געהען זייא דיא יאהרין. אָט אזויא גייט דאס אַ לאנגע קייט: דיא
קלענערע חיות האבן אויף זיך גרעסערע און דיא נאך גרעסערע, שטארקערע
עססען דיא שלאפֿערע און עס געפֿינט זיך נאך שטארקערע וואס עססען
ווייטער דיא שטארקע.

אין געצעלט צוא אַ ריזענדען אויפֿין האלב-אינועל פֿלארידע, אין
זיד-אמעריקע איז אריינגיפֿלייגן אַ שיינער גרינער מאי-קעפֿער מיט זיין רויב
אַ קליין פֿליגעלע און ער האט זיך גענומען צום עססען מיט גרויס אפעטיט,
ער האט זיך פֿערטייפֿט אין דער אכילא און גאר נישט בעמערקט וויא נאך
איהם איז אריין שטילל (אן גיצעלט) אַ פֿראש. אין אַ רגע ארום איז דער
מאי-קעפֿער שוין אויף דער וועלט נישט גיווען — דער פֿראש האט איהם
איין גישלונגען.

דער ריווענדער האט שוין גיוואלט ארויס שמיסען דעם ראש, נאר פלוצלינג האט ער דערוועהן, וויא א שלאנג קריכט שטילל אריין אין גיצעלט זיא האט זיך אפ גישטעלט א רגע, זיך אויס גיבויגן און א שפרונג גיטאהן צום פראש, וואס האט זיך איינגעקארטשעט אין דרייען. דיא שלאנג האט גיעפענט דעם מויל, א ביסס געטאהן דעם פראש, אריינגעלאזט דעם גיפט און האט זיך אפ גערוקט אָן א זייט און רוהיג געווארט, אומזיסט האט דער פראש גיפראובט שפרינגען און אנטלויפֿן, ער איז שוין גיווען פֿערסט; אין עטליכע סעקונדן ארויס האט ער אָן גיהייבן צוא ציטערן, האט זיך איינגיציגן און גיפאללן; דיא שלאנג איז ווייטער צוא גיגאנגען, גיעפענט דאס מויל א חאפ געטאהן דעם פראש און גינומען זיך שלינגען (איהר דארפֿט וויסען אז א שלאנג קאנן ניט קייען ויא מוז אלצדינג וואס נאר זיא חאפט איינגשלינגען גאנצער הייר וויא עס איז) דער-פראש איז גיווען א היבשער און דיא שלאנג האט זיך באדארפט א ביסעל מאטערין ביז זיא האט איהם אראפגישלונגען, דער נאך איז זיא גאנץ רוהיג ארויס פֿון געצעלט, נור באלד ביין ארויסגאנג איז אַנגיפֿלייגן אייף איהר א שטארך, האט איהר דער לאנגט א פאטש מיט דיא פֿליגעלעך און א פיק מיטן גרויסן שנאבעל. אומזיסט האט דיא שלאנג זיך גידרייט, גיעפענט דאס מויל און געוואלט א בייס טאהן דעם שטארך, אומזיסט האט זיא זיך גידרעהט, אונטער גישפרונגען און גיווארפֿען מיטן ווידיל; אין א מינוט ארום האט איהר דער שטארך נאך א מאהל א פיק גיטאהן און איבער גיהזרת אויף לאנג ביז ער האט זיא דער פיקט.

דער נאך האט ער זיא אנגיהאפט מיטן שנאבעל, אויפֿגיהייבן און גיוואלט אוועק פֿליהען, נאר ער האט ניט געקאנט; דיא שלאנג איז גיוועזען צוא גרויס. דער שטארך האט זיך אפ גישטעלט אויף א רגע גלייך ער האט א ישוב גיהאט; דער נאך האט ער זיא נאך א מאהל אנגינעמען מיטן שנאבעל און איז מיט גרויס מיה און מאַטער געפֿלייגן מיט איהר אויף גידעריג, אז א האלבע שלאנג האט זיך איהם נאָגישלעפֿט אויף דער ערד.

דער ריווענדער האט גיועהען וויא אזויא דער שטארך האט זיך קאם צוא גישלעפֿט צוא א אויסגיהילטין ביים און דארט האט זיא זיך גינומען צוא דער אַלילה. נור אונטער דעם אייגענעם ביים זיינען געוועסען צווייא קראפֿ-גענו-פעליקאנען. דיא פעליקאנען זיינען גרעסער אלץ אונזערע היימישע גענו און האבן ליינגערע און ברייטערע שנאבלען, נור דער עק צייכענען ויזא זיך אויס מיט דער לעבעדיגער שפייז-אַלמער וואס ויזא טראגן מיט זיך, דאס איז אמין ביימיל פֿון דער הויט, וואס היינגט ויזא אונטערן שנאבעל. פֿון דעם וואס ויזא שלינגען איין געהט א טהייל איז אריין

שאנען אריין צום פֿערדיינען, דיא רעשט (אויב עס איז דא) בלייבט ליגן אין בייטל אויף שפּעטער.

שפּיוון — שפּיוון זיך דיא פעליקאנען מיט פֿיש, פֿראַש און שלאנגען איז בשעת דער שטארך איז צוגעקאממען צום בוים, זיינען דיא בייטל גייענען לעער! דיא פעליקאנען האבן זיך באלד צוא נחאפט צוא דער שלאנג, נור דער שטארך וויל „זיין שטעדטלי בעשטעהען“ — דער שטארך שלאנט מיט דיא פליגל און שרייט, דיא קראפֿ-גענו מווען אויך דאס גלייכן, קלאפּן מיט דיא פליגל און שרייט, דאס הייסט „אַביאוועט אַ קרייג“, איז באלד דערנאך איז גיווארן געשלעגן מיט פֿליגל און אַ פּוקערייא מיטן שנאבלען! אין דער היץ פֿון דער מלחמה האבן זייא דערוויל גאר פארנעססען אָן דיא שלאנג: זיא האט בענוצט דיא מינוטען און איז דערווילע צוא גיפּיושעט נאָהנטער צום ביים און גיוואללט מאבן פֿלטה. נור דעמאלט האט זיך ארויס גירקט פֿון לאך אין ביים, און האט זיך גיווון עמיצענס אַ לאפע האט אנגעהאפט און אריינגיציגן דיא שלאנג. דיא פֿייגעל האבן עס דערוועהן און אפלאזענדיג איינס דאס אנדערע צוא גילאזט זיך אפּשלאגן זייער רויב נור עס איז שוין גיוועזען צוא שפעט דיא שלאנג איז שוין גיוועזען אין לאך. וואס איז פאר דיא פֿייגעל צוא שמאל און ענג גיוועזען! און זיא זיינען אוועק גיפֿליגן מיט גאר נישט. דער ריזענדער איז צוגינגאנען צום ביים, און האט אריין גיקוקט, אינעווייניג אין חלול, און האט גיועהען וויא אַ גרויסע סאווע האט זיך געקווקט מיט דער שלאנג, ער האט גיוואלט שיסען, גאר פלוצליים האט ער זיך פֿאר זיך אליין פֿערשעמט ער האט גיטראכט: עס איז אַ קייט פֿון רציחות, פֿון פֿערדארבן, דארף זיך צוא מאַכן נאך אַ רינג צוא דער קייט? נאך ווייניג? און עס איז באמת אַ קייט! אדער בעסער אמט'ר-ה-גדיא. יעדע בריאה האט אונטער זיך שוואכערע, און איבער זיך שטארקערע, אין איין זייט עסט, זיא אין צווייטער — ווערט זיא גיגעססען. איין אייביגע מלחמה דאס לעבען צוא דער האלטן.

דיא פרנסה בייא לייבען און מינער.

דער לייב, איז דער קאנג פֿון דיא חיות, און דער מינער וואס מרעהט איהם מיט ווייניג אפ — דא-פֿין פֿערשטעהט זיך אַ סך האבן, אזוינע שטארקע חיות מוין אַ סך עססען! אויף אַ געוויסן ארט אין גאר-אמעריקע אין דעם יאהר 1855, האבן גילעבט 30 לייבן און האבן אויף גיגעסען פֿיה, קיה, אַקסען, פֿערד, שאף און ציעגן פֿאר 45 טויזנד רוביל; דורכבאנק האט יעדער איינציגער לייב איפֿינגעסען פֿאר 1500 רוביל;

דיא נומ-בעזיצער אין אלזשיר (נארד-אפריקע) בארעכענען, אז יעדער לייב קאסט זיין ביז 8000 רובל א יאהר, אזוי פיל פערעסען זיין אויף — פֿון לעבענדיגע אינווענטאר און איהר דארפֿט וויסען אז דארט איז פֿיה וואלוועל. אין 1856 האבן דארט דיא לייבן פֿערצוקט 10000 שטיק פֿערשיידענע פֿיה! נאר דאס איז נאך נישט דיא גאנצע פרנסה פֿון לייב! וואו ווינען דיא טהירע וואס ער פֿערצוקט אין וואלד? אויף זיין רויב גייהט דער לייב ארויס בייא נאכט. ער גייט טריט בייא טריט, דיא אויגן פֿינקלען איהם און לייכטן אין דער פֿינסטער, וויא פֿייערדיגע רינגען. צייטן ווייז לאזט זיך הערען וויא א דונער, ער טהוט א ברום, ווערט אנשטויגן און ברומט ווייטער.

דיא סטאדעס, אז וויא דערהערין זיין שטיממע, הייבן אָן ציטערן פֿאר שרעק; דיא הינר וואס היטן דיא סטאדעס, צוא לייפֿן מיט יעטמערליך געבעלעריי, בעהאלטן זיך וואו זיין קאנען און אללע חיות אין וואלד בלייבן שטיל פֿאר פחד! דער לייב גייט זיך גאנץ רוהיג צום ארט, וואו דאס פֿיה שטעהט. דיא סטאדע וואס דער הערט איהם שלאגן זיך צוא זאממען אין איין הופֿן; דערשראקענע און פֿערציטערטע מולען זיין זיך איינס צום צווייטן און ווארטן אויפֿן מוידט; עס דויערט א רגע און דער לייב איז איבערגישפרונגען איבערן העכסטן פארקאן, געהאפט דעם גרעסטן אָקס, אדער דיא גרעסטע קוה מיט דיא פֿארעדשטע פֿיס, געטיידט און מיטן רויב שפרינגט ער צוריק איבער דעם פלויט און לאזט זיך שוין געשווינדער אין זיין נארע אריין וואו ער וועט גאנץ רוהיג אויף עסען און פֿערדייען זיין וועטשער.

א רייענדר האט גיועהען וויא פֿינף יעגער (אהאמניקעס) האבן אויף געוונדע פֿערר נאכגעיאנט א לייב, וואס איז גילאפֿן מיט א קאלבעלע אין דיא צאהן און האבן איהם נישט גיקאנט דער יאגן. דער לייב פֿאלט א מאהל אָן אויף א מענשען אויך. א פאסטוך האט א מאל גיטריבן צום וואסער א סטאדע אָקסן, פלוצלינג דער זעהט ער א לייב, ער האט זיך מיט גיוועזען זאל דער לייב בעססער צוא נעמען איין אָקס איידער א מענטש. ער איז אריין אין דער מיטט סטאדא, און גערעכענט אז דער לייב וועט האפֿן דעם ערשטן גרויסן אָקס און אוועק גיין. האט זיך אבער מענשיץ-פֿלויש פֿערגלוסט דעם לייב! ער האט זיך גילאזט אין דער מיטן אריין און דער פאסטוך איז קאם ארויס מיטן לעבן; ער איז אין דער רגע ענטלאפֿן; צום גליק איז נאהענט גיווען א ברייט פֿערוואקסענער בוים מיט גרויסע נעסטן פֿון פֿויגל. דער פאסטוך איז ארויף אויפֿן בוים און האט זיך בעהאלטן הינטער דיא נעסטער, דער לייב איז איהם נאגישפרונגען, נור אויפֿן בוים האט ער נישט גיקאנט ארויף, ער איז צוריק אראבגיפֿאלן אויף

אויף דער ערד! נאך גילאזט האט ער נישט! עטליכע מאל איז ער ארום-גיגאנגען ארום בוים, אויפגייהיבן דעם קאפ און ביזן ארויפניקוקט. דער נאך האט ער זיך א נידער גילייגט לעבען בוים און בעלעגערט דעם פאסטוך. אזויא איז ער גילעגען א גאנץ מעת-לעת אויף איין ארט. ענדליך, האט זיך איהם פֿערוואללט א מרונק און ער איז אוועק צום טייך. וויא דער פאסטוך האט דאס דערזעהען, איז ער געשווינד אראפ פֿון בוים און גענומען לויפֿען אהיים. אבער דער לייב האט דאס בעמערקט און האט זיך נאך איהם נאכ-געיאגט. ער האט זיך אומגיכערט ערשט, ווען עס איז שוין מער נישט געבליעבען וויא 300 טריט צום פֿאסטוך'ס היים.

צוא איינעם א קאלאניסט איז אמאל אריינגעקומען א לייב און האט זיך רהיג גילייגט אויף דער שוועל פֿון שטוב, וואו זיינע קליינע קינדער האבן זיך געשפּיעלט. דעם קאלאניסט'ס ווייב האט דאס דערזעהען און איז טיער נישט גישטארבן פֿאר שרעק. צום גליק איז אפֿגען געוועזען דאס פֿענסטער און ביים פֿענסטער האט גיהאנגען איין אנגעלאדענער ביקס. דער קאלאניסט וואס איז דאמאלסט גיוועהן אין דרויסען, האט דורך דעם פֿענסטער דערזעהען דעם לייב, ער האט אראפ גיחאפט דיא ביקס, גיציעלט צום לייב און אויסגישאסן! דיא קייל איז דורך גילאפֿן לעבען דיא קינדער, געטראפֿן דעם לייב גלייך אין שטערען אריוין און א נידער געלייגט איהם אויפֿן ארט! אין דיא געגענדן, וואו עס האלטן זיך אויף לייבן איז דאס מעגשליכע לעבען אין סכנה! מען מאכט גאנץ אפט אויף זייא אבלאזעס, נור דאס ווינען געפֿעהרליכע זאכן, און מאסעסן מעגשען קומען אים! גענוג מעגשען ווינען אומגינקומען אין געיאג אויף לייבן. אין סודאן (אין מיטטן אפֿריקא) ווערט גענוצט געגען דעם לייב א געוויסע קמיע מיט א פֿוסק פֿון קאראן (דיא מאחמדאנישע הורה) קמיעות. קויפט מען פֿאר נומע געלד בייא דיא מולא'ס (מהמדאנישע מורי הוראות) און מען היינגט אויף איינע פֿלאטץ וואו עס פֿישטערן זיך דיא בהמות! מען גלויבט אז דער לייב דער שרעקט זיך פֿאר דער קמיע, דער לייב טהוט אפילו זיין זאך און הערט דיא קמיע וויא אין מראק, אבער דענאך הערט מען נישט אויף איי דיא קמיע צוא גלויבען.

דער לייב, ווייסט איהר שוין פֿרעסט אי היימישע פֿיה; אי ווילדע חיות. צוא דעם אללעם האט ער גינגו כח און פֿערשטאנד. היימישע פֿיה האפט ער און טיידט אויף איין אפֿן און ווילדע טהורע אויף איין אנדער אפֿן. דער לייב בעפֿאלט אדער אין קאמפאניע מיט אנדערע לייבען, אדער ער אליין היט אב ביז עס בעווייזט זיך לעבן איהם א טהיט. אז עטליכע לייבן האפֿן צוואסמען א ווילדע ציעג אדער איין אנדערע טהורע צוא טיילן זייא זיך באלד...

דער לייב האט שכל צוא געהען שטילער הייד, איז זיך אונטערבייגן אונטער זיין רויב אנטקעגן דעם ווינד כדי דאס טהיער, וואס ער וויל האפן, זאל ניט דער הערין זיינע טריט. קומט ער צוא געהענטער, טהוה ער א שפרונג און דערשלאגט דאס טהיער אויפן ארם. א ריווענדער האט א מאהל צוגיזעהן אזא געזאג.

א קליינע סטאדע זוברעס (א מן פֿערד) האבן זיך געפיטערט (גע-פאסעט) אויפן פֿעלד. זייא האבן גאר ניט אָן גיהייבן פֿיהלען אָדער הערען, אז עס גנבנען זיך אונטער צוא זייא צווייא לייבען, א "ער" מיט א "זיא", אזויא שטילל האבן זיך דיא רוצחים צוגערוקט אין הייבן גראז.

ערשט אז דיא לייבן זיינען צוא גיקומען אויף עטליכע שריט, האט זייא דער עלטערער זובר — דער פֿיהרער פֿון דער סטאדע בעמערקט איז האט א הירזשע גענעבן אלס צייכן פֿון גיפֿאהר, דיא סטאדא זאל אנטלויפן, נאר עס איז שוין געווען צוא שפעט. איין זובר איז שוין גיבליבן אויפן ארם.

נאך שרעקליכער פֿארין לייב איז דער טיגער, ער איז גיונדער פֿאר איהם און פֿרעסט מעהרער אויך. אבוואהל דער טיגער איז קליין, קלענער וויא 3 ארשין אין דער לאַנג, פֿון דעסט וועגן פֿאלט ער אָן אויף אלערליי טהירע, אפילו יונגע עלעפֿאנדן און האַרנ-נעזער זיינען אייך ניט בעווארנט פֿון זיינע נעגל. ער גנבעט זיך, שפרינגט און פֿאלט אָן אויף זיין רויב ניט ערגער פֿון לייב. נעגעל האט ער לאנגע און שארפֿע, און מיטן פֿוס דערלאנגט ער אזא גיונטען פאשט אז עס ווערט א יאונד אויף 5 צאהל טיעף.

טיגערין געפֿינען זיך מאסענהאפט אין אינדיען. מען דערצאָהלט אפילו אז א טיגער האט א מאל גישלאגן צוטויר איין עלעפֿאנד! אין איין נאכט האט א מאל א טיגער אויפֿגגעסען דרייא סאלדאטן, וואס זיינען גיטמאנען אויף וואכט (קאראול) און האבן גיהאט ארום זיך ביקסען מיט גענוג פלווער.

עס מאכט זיך א מאהל, אז דיא טיגערין לויפֿען אריין אין א דארף אדער אין א שטאט אין שיינעם העללען טאג, חאפן א מענש פֿון נאכט און אנטלויפֿן.

אין איין משך פֿון 2 יאהר האבן א מאל דיא טיגערין פֿון איין דארף אוועקגיסראגן און אויפֿגענעסען 80 מענשען! דער טיגער איז שרעקליך שלעכט און באז, און אז מען פֿאלט אריין צוא איהם אין דיא לאפעס, איז שוין שווער זיך ארויזצורייסען, מען דער צייהלט למשל אזא מעשה, וואס איז גיוועזען אין אינדיען.

איין ענטלאַנדער אפֿיצער איז גיפֿארין רייטענדיג אויף א עלעפֿאנד.

דער וועג איז געוועזן פֿארוואקסן פֿון ביידע זייטן מיט הויכע און געדיכטע גראז וואו דיא טיגערין קאנען זיך בעהאלטן. אין מיטן וועג האט זיך בעוויזן אַ טיגער און איז גלייך ארױסגישפרונגען אויפֿן עלעפאנט. דער ענגלאַנדער האט ניט אוספֿייעט זיך ארומסקוקען וויא דער טיגער האט איהם אַ האפֿ גיטאהן און אוועק געשלעפט אין גראז אריין.

דעם ענגלאַנדערס חברים וואס האבן איהם גאנצערמיטן האבן עס פֿון ווייטן דערוועגען. נור שיססען האבן זייא מורא גיהאט זייא זאלן נאך דעם אפֿיציער ניט טרעפֿן. זייא האבן זיך מיאש געוועזן פֿון חבר און גיטאלט פֿאהרין ווייטער. נור דער ווייל האבן זייא פלוצלים דער הערט אַ שטאם אין גראז פֿון אַ פיסטאלעט, אין מאל און נאך אַ מאל. זייא זיינען באלד צוא גילאפֿן און האבן גיטראפֿן דעם טיגער גישאסן און אויף איהם דעם אפֿיציער אין חלשות. זייא האבן אים דער מינטערט און ער האט זייא דער צאָהלט וויא אזוי ער האט דער שאסן דעם טיגער.

ער האט אדוים גישלעפט פֿון הינטערין גארטעל דעם כיסטאלעט אין דער צייט, ווען דער טיגער האט איהם געשלעפט איבערען גראז, און האט צווייא מאל אויס גישאסן. צום ערשטן מאל האט ער נישט גיטראפֿן, נאר דיא צווייטע קייל איז גלייך אריין דעם טיגער אין הארצין און האט איהם געטויט.

דיא געיאָג אויף טיגערען איז גיפֿאָהרליכער וויא אויף לייבן. דיא אינדישע ראדזיש (פֿירשטין) האבן זייער ליעב זיך צוא פֿארנעהמען דער מיט.

זייא טרייבן צוניף טווענדער מענטשען ארויס צוא טרייבען דעם טיגער פֿון דיא שטרייבען (קוסטען) וואו ער בעהאלט זיך. מען יאגט איהם פֿון אללע זייטען צום ארט וואו דיא ראדזיש ווארטן גרייט צו שיססן. מאנכע ראדזיש האבן אזויא ליעב דיא געיאָג אויף טיגערין, אז זייא פֿארווערען דאס אנדערע צוא טאהן.

אין מאנכע פראווינציען טארין דיא איינוואהנער קיין טיגער ניט בע-פֿאללען, כדי דיא ראדזשעס זאלן האבן מיט וואס זיך צוא בעשעפֿטיגען. . . דער וויילע מאג דער טיגער אנמאכען דיא גרעססטע שאדין! דיא טיגערען בעווייזען זיך אויך אין רוסלאנד אויף אַמור איז אין מיטן אויען.

בייא דעם כטאן קאזלאווסק, למשל, האט זיך אין 1866 בעווייזען אַ שרעקליכער טיגער. אין צייט פֿון עטליכע טעג האט ער ארויס גיחאפט 25 הינד און 3 שטיק פֿיה. פאר מענטשען האט ער זיך ווייניג וואס גיטראקן. ער פֿלעגט קומען בייטאג און פֿאר אלעמען אין דיא אויגען צוא רייסן דיא הינד.

דאס האט גיווארפֿן אזא שרעק אויף דיא איינוואהנער, אז בייא נאכט האט

האט קיינער נישט גיוואגט ארויס צו א גיין אַ מריט פֿון שטוב. ענדליך האבן 16 קאזאקען איהם ארום גערינגעלט און געטוישט. אַ אנדער מיגער איז אַ מאל דורך גיגאנגען פֿאר ביא אַ הויז און דער זעהען אַ מענשען שלאָפֿען ביא אַ אָפֿענעם פֿענסטער. ער האט גיוואלט אריינשפּרינגען, נור דער פֿענסטער איז גיוועזען צו שטאל און דער וואס איז ביא דעם פֿענסטער גישלאָפֿען האט זיך דער וויל אויף-גיהאפט און אנגעהויבן שרייען, און אויף זיין גישריאי זיינען מענשען צוגעגילאפֿען און קאם אוועק גיטריבן דעם רוצח.

וועגען דעם לוקס!

דיא לייבן און דיא טיגערען לעבען נאר אין דיא הייסע לאַנדער און ביא אונז אין אייראפע זיינען זיאי ניטא. דעם לוקס בעגעגענט מען אין שאַדען, אין דייטשלאַנד אויף דיא הויכע בערג, און אויך אין רוסלאַנד.

דער לוקס איז קלענער פֿון טיגער, ער האט נישט מעהר וויא $1\frac{1}{2}$ ארשין דיא לאַנג, נור דאס שאַרט איהם נישט צו זיין מערדעריי און ער איז שרעקליך פארין היימישן פֿיה.

ער פֿרעסט ציעגען, שאַף, און הירשען אפילו אויך. מען דער צאהלט אז איין לוקס האט אַ מאל אין איין נאכט צוריסען 30 שטיק שאַף. הונגעריגערהייט בעפֿאלט ער שאַף און בהמות, ניר ער עסט זיאי נישט אויף אזויא פֿיל וויא פֿיל ער צווייט. ער האט זייער ליעב צו טרינקען דאס וואַרעמע בלוט. ער האט שוין זיינע תנועות און זיינע מיטלען וויא אזויא צו פֿאנגען זיין רויב. ערגעץ אין געדיכטען וואַלד קריכט ער ארויף אויף אַ בייס, וויא אַ קאטץ, זעצט זיך אויף אַ צווייג און לויטערט אויף זיין רויב. געהט דורך אַ ווילדע ציעג אדער איין אנדער טהיער שפּרינגט ער אויף זיא ארויף אויפֿין רוקען און צורייסט איהר בלוטאדערן.

דער לוקס שפּרינגט זייער קנציג. ער טהוט אַ שפּרונג אויף אַ 6 ארשין און טרעפֿט כמעט שטענדיג אָן וואוהין ער ציעלט זיך. אז ער שפּרינגט ארויף אַ הירש, בייסט ער איהם פֿעסט מיט דיא צאָהן אין קארק. ער לאזט אריין טיף אין פֿלייש דיא נעגעל און זיצט אויפֿין הירש אזויא לאנג, ביז ער געהט אויס.

אין אַ שוועדישען דארף איז אַ מאל אַ סטארע ווילדע ציעגען פֿון וואַלד ארויסגעלאפֿען. זיאי האבן זיך געדערהט און געווארפֿען אויף אלע זייטן וויא פֿערטשאדעמע.

מענשען האבן נאר נישט גיקאנט פֿערשטעהען וואס עס האט זיך מיט זיאי גיטראפֿען אוועלעס, ביז מען האט דערזעהען, וויא אויף איינע פֿון דיא ציעגען

ציענען לינגט אַ לוקס, ער האט זיך איינגירעהט און איינגיטשעפעט אין דער ציעג און האט אין איהר פֿלויש אזויא טיטף אריינגעלאזן זיינע נעגיל, אז ער האט זיין שוין צוריק נים גיקאנט ארויס רייסן. דיא ציעג האט איהם אזויא נאך מיט גישלעפט אין דארף אריין.

דיא דארפֿסלייט האבן זיך גינומען צום לוקס, נור נים אזויא לייכט האבן זיין איהם, גיהאפט ווייל דיא ציעג האט זיך מיט איהם גיווארפֿן אויף אללע זייטן, קוים, קוים האט מען געהאפט דיא ציעג און גיקאנט שיססין דעם לוקס.

וויפיעל דארפֿין דיא וועלף אויף עססען!

דיא לוקסין ווערען "ביסלעכֿווייז פֿערפֿאלען און אין אַ טהייל לענדער טרעפֿט מען זיין אומגעהויער זעלמען, דער פֿאר האבן מיר נאך אַ גערעטעניש אויף וואָלף וואס מווען דיא גרעססטע שאדן.

עס איז זיך שווער פֿארצושטעלין וויפֿיל פֿיה אַ וואלף פֿטערט אוועק דורך אַ יאהר!

אין ליפֿלאנד אליין האבן דיא וואָלף אין 1823-מען יאהר אויפֿגיגעסען 15000 שאף, 1800 קיה און אָקסען, פערד דאס גלייכען, 3250 לאָממער און ציעגען, 4000 חורים, 700 הינד, 2000 גענו און הינער! אין גאנץ רוססלאנד עסען אויף דיא וועלף יאהר-יעהרליך ביז 180,000 שטיק גרויסע בהמות, 5,600,000 שטיקליך קליין-פֿיה, 100,000 הינד, אויסער היימישע און ווילדע פֿייגיל, וואס מען ווייס גאר נים קיין צאהל, וויא פֿיל זיין עסען אויף, צום ווייניגסטענס עסען אויף דיא וועלף יעדער יאהר פאר אַ 25 מיליאן רוביל פֿיה. דער וואלף איז זעהער בעז, ווען ער איז הונגעריג דעמאלט, ווארפֿט ער זיך אויף אַ מענשען אויך.

דיא וועלף געהען אַ מאל איינציגווייס און אַ מאהל אַ סך צוואממען, און זיין גייען ארויס אויף געיאָג אין קאמפאניע לאזן זיין זיך אין אַ לאנגע שורה-אין וואלף נאך דעם אנדערין-נאשפיטן.

זיין ווארפֿן זיך ארויף אויף זייער רויב, נים קוקענדיג ווער עס איז. אזוי אין וואלף ווייניג, לויפֿן צוא מעהר אדער אלע.

פֿאלט אַ וואלף, פֿרעסען איהם אויף דיא לעבעדיגע וואָלף, נור כל זמן זיין לעבען העלפֿען זיין זיך איינער דעם צווייטן, וויא עס דארף צוא זיין!... אז דיא אַמעריקאנישע וועלף בעמערקען אַ סטאדא הירשין טהיילן זיין זיך פארנאנרער, אין טהייל וועלף בעהאלטן זיך אין וואלד ביים וועג, דאס צווייטע יאָרן נאך דיא הירשען און טרייבן זיין צום וועג וואו יענע ליגן בעהאלטען

און

און האפין ארויס צוא איינציגע אדער צוא צוויי פון דיא דורך לייפגע דירשען.
 איינער האט דאס זעלבע געזעהן אין א געצאג אויף ציעגען. צוויי וועלף
 האבין בעמערקט א סטארא פון ציעגען. זייא האבין זיך פריער אפ גישטעלט
 וויא איין עצה צוא האלטין, דערנאך האט זיך איינער בעהאלטן אין א גרוב
 און דער צווייטער איז אוועק גיגאנגען א שטיק וועג אינ האט זיך אן א זייט
 צוא געלאזט צוא דיא סטארא און האט זייא ציגאנט צום גרוב וואו זיין חבר
 איז גלעגן, א טהייל ציעגען איז אויס געקומען צוא לייפן גאר נאעהנט צום
 גרוב, און איינע פון זייא איז שוין גיחאפט גיווארין. ווען דיא וועלף זאלן
 ניט זיין אזוי הינטער ליסטוג איז דער בייא ניט העלפען איינער דעם אנדערן
 וואלטין זייא קיין ציעג וואס לייפט גישווינד קיין מאל ניט גיהאפט.
 וועגען דיא וועלף און זייער הינטערליסטוגקייט דערצאהלט מען פיעל
 וואונדערליכע מעשיות.

דיא אמעריקאנישע וועלף האבין אפילו שכל צוא בעגנבן דיא פישער.
 זיינער צייט האפט מען דארטין אויף דיא גרויסע טייכן פיש אונטערן
 אייז. צוא דעם צוועק ווערן אין דעם אייז אויסגעהאקט לעכער און אריין
 גילאזט לאנגע שטריק מיט קרוקעס אויף וועלכע עס ווערען אויף-גישטאצן
 ווערעם, שטיקלאך פלייש, אדער אנדערע עסענווארג אויף וועלכע דיא
 פיש זיינען שמארקע בעלנים; דער צווייטער עק שטריק ווערט צוגיבונדען
 צוא אריינגישלאגענע העלצער, דיא פיש זאלן זיך ניט קאנען אריין שלעפען
 אין וואסער.

דיא דארטיגע גרויסע און גישטאקע פיש האפן זיך זייער לייכט אויף
 דעם אויפן און דיא פישער וואס פאהרען זיך צוואמען צוא דיא טייכען
 כאבין גוטע געשעפטען. נור גאנץ אפט בעמערקען עס דיא וועלף. זייא
 ווארטען אב ביו דיא פישער גייען אוועק אינ לאוען איבער דיא נעצען;
 דעמאלט שפרינגען זייא צוא, רייסען אויס דיא העלצער מיט דיא ציין און
 אנטלויפן מיט דיא העלצער אין מויל. דער שטריק שלעפט זיך ארויס,
 און דיא וועלף עכסען אויף דיא געהאפטע פיש אדער דאס עסענווארג
 וואס מען האט פאר זייא אנגרייט.

בערין.

דיא זעלבע קונצען קאנען דיא בערין אויך. אין קאמטשאטקע רייניגן
 זייא אויס און ליידיגן אויס דיא נעצען, וויא דיא אמתע נגבים. אז זייא
 בעמערקן ערגעץ א נעץ ציען זייא זייא ארויס פון וואסער און שלעפען
 ארויס אלע געפאנגענע פיש.

זיין זעצין זיך אנדער אויף איין ארט, וואו עס איז דא א סך פֿיש
און האפֿן זיין מיט דיא לאפעס. זייצוא שארען און צוא ווארפֿן דיא נארעס
פֿון מוראשקעס (מילבען) און עססען אויף דיא מוראשקעס, זיין קלעטערין אויף
ביימער מיט בינשטאקעס און עססען אויף דעם האנגי. פֿאר דיא בינען
איז וויער גיפֿט איז דער בער געשיצט מיט זיין הארניע פֿעל; מרעפֿין
מיט א שטאך קאנען זיין איהם נור אין דער גלאטע נאו אריין; עס מהומ
איהם וועה איז ער הייבט אהן בורמשיין איז ווארפֿין מיטין קאפֿף. דער
בער האט ניט פֿינדר קיין פֿלויסיגין ביסען אויך.

עס ווינען פֿערדאנדן אזוינע בערען, וואס בעקאסטיגען זיך נור אויפֿין
חשבון פֿון אנדערע פֿיה.

זיין האלטין זיך צוא דעם צוועק ניט ווייט פֿון א סטאדא און גיעבען
אכטונג און קוקן ארויס, טאכער וועט עמיצער זיך אפרוקען אָן א וויט, מען
זאל איהם צוא רעכט מאכען!

א מאל געראט עס דעם בער גאר לויכט איז זיין רויב פֿאלט איהם
כמעט אין מויל אריין, נור עס כאכט זיך אויך גאנץ אפֿט או ער באצאהלט
דער פֿאר צא מויער.

אידער עס געראט איהם אוועק שלעפען א קוה פֿאלט אויף איהם גאנץ
אפֿט אן דיא נאנצע סטאדא, דיא אקסן יאגן זיך צוא מיט דיא גרויסע
הערנער און נישט יעדער בער קאן געגען זיין בעשטעהען! עס מרעפֿען זיך
אבער אזוינע בערען וואס ווערען דאבייא אין כעס און צערייסען אנשטאט
איינעם עטליכע אקסען!

דער הונגערניגער בער בעפֿאלט א מאל דיא שטאל אויך.
קאן ער נישט אויפֿברעכען דיא צוא שטארקע טיהר, קריכט ער ארויף
אויפֿין דאך, ברעכט איהם איין און שפּרינט אריין און פֿרעסט זיך אָן און
גיט זיך צוריק ארויס א זאטער.

דיא איינוואהנער פֿון דיא אָלפען דערצאהלין, אז דער בער שלעפט
אפֿט ארויס דערך דעם איינגיבראכענעם דאך א געמויטע בהמה.

פוקסען.

אייניגע מהיערע לעבען זיך מיט כח, אנדערע אבער מיט זייער
איינפֿאלגיקייט, קלוגשאפֿט און פֿערשטאנד!

איבער הויפט איז בעריהמט דער פֿוקס פֿאר אקלוגען. עססען עכסט ער
אלץ וואס עס מאכט זיך: הינער, האוען, מייז און אפילו פֿליגין און
מאי-קעפער אויך.

ער איז שטענדיג געשיקט, פלינק און קלוג.

איבער האט גיזעהען וויא א פוקס האט גיחאפט א שטאכעל-שוויין (יאָזשיק). אז דער יעזשאָך דער זעהט, אז מען וויל איהם האפן קאיקילט ער זיך צוא ניף וויא א קנויל, דעם קאפף איז דיא פים בעהאלט ער אונטער זיך און שטעלט ארויס זיינע האד, וואס זיינען שאדף, שפיציג וויא נאדלין: גענען דיא האר קאן זיך געווינליך דער פוקס קיין עצה געבען.

אזויא איז דא אויך גישעהן: דער פוקס האט דאס שטאכעל-שוויין געהאפט, ער האט איהם אין דיא לאפעס, נור עססען קאן ער נישט: עס לאזן נישט דיא נאדלין. לאנג האט ער זיך געמאטערט מיט איהם, נור צום סוף איז ער גיפאלן אויף איין המצאה: ער האט איהם מיט דער לאפע פארזיכטיג צוא גיקיקלט ביז צום טייכל, וואס איז גיוועזען ניט ווייט פון דארטן און האט איהם אריין גיווארפן אין וואסער.

דער שטאכעל-שוויין האט זייער מורא פאר וואסער, קיים האט ער דאס וואסער דער פיהלט, האט ער באלד ארויס גישטעקט דיא קאפ און אנגעהייבן ווארפן מיט דיא פיסלאך. מעהר האט דער פוקס ניט גיוואלט: אין דער זעלבער סעקונד איז דער יאָזשיק גיווען ביא איהם אין דיא צאהן. איין אנדער פוקס האט זיך בעגאנגען מיט אזא יאזשעק איינפאלער. ער האט איהם אפ גינאסן מיט זיין אומריינקייט.

קונציג האפט דער פוקס פייגיל! ער מאכט זיך מכלמרשט מיט את ליגט ניט ריהרענדיג זיך מיט איין אבר אויסגיציגן אויף איין ארט אזויא לאנג ביז א פייגעל פליהט צוא גאר נאהענט צוא איהם אום א פיק צוא טאהן. נאטירליך אין דער אייגענע רגע ווערט דער פוקס לעבעדיג, טהוט א שפרונג און חאפט אריין דעם פייגעל אין מויל אריין. נישט וועניגער קונציג מאכט ער זיך א גאנג-וועגעלע אין שטאל אריין אדער צוא שטייגן מיט עופות. מען שטעלט אפילו פאללען (קאפאנעס), כדי פטור ווערין פון זיינע אפטע וויזשין, נור עס העלפט ניט. דער פוקס ווייס שוין וויא אזויא זיך צוא בענעהן מיט דיא פאלל. א פוקס, פאר וועלכען מען האט אויפ-גישטעלט א פאלל מיט לאקונג שפייזע, פלעגט יעדער מאהל אויפסעסען, וואס מען האט איהם אנגעגרייט און זיך זעצען לעבען דער פאלל און מיט פערגעניגן דרעהען מיטן וויידיל, ער פלעגט שוין געפינען א מיטעל וויא ארויסצושלעפען פון פאסטקע דיא שפייז און איז קיין איינציג מאל אין דער פאלל נישט אריין.

איין מאל האט זיך גימאכט, אז א קאמץ האט זיך פֿערגלוסט פֿערוזכען דיא נאשערין, וואס מען האט אויפגיטעלט פֿארין פוקס און איז אריין אין דיא

דיא פאסטקע. דיא פאסטקע האט זיך גלייך פֿערהאקט און דיא קאטץ איז גיבליבן איינעווייניג.

אז דער פֿוקס איז דערנאך גיקומען און האט דער זעהען דיא קאטץ אין דער פאסטקע האט ער זיך אַ דרעה גיטאהן מיטן ווידיל פֿאר שמה און האט, וויא ער טהוט אלע מאל, ארויס גינומען אי דיא קאטץ אי דעם גומין ביססען און איפֿגיצעהרט.

איין אלטער וואלד-היטער (ליעשניטשי) האט צוגעריכט צום גומען ביסען איין אנגעלאדענען ביקס מיט דער לאך צום ארט וואו דער גומער ביסען איז גילעגען. פֿון שלאס פֿון דעם ביקס, איז גיגאנגען אַ שטריקל ביו צום ביססען כדי ביים ערשטען שלעפֿ ואל דער ביקס אויס שיסן און טרעפֿן; עס איז פֿילל מאל בייא פערשידענע טהירען געראטן: וויא האבן ביים צוא שלעפען דעם עססען אליין זיך דערשאסן; איינער אַ פֿוקס איז אויך אזויא דער נאך איין גיפֿאלין, נור דיא אנדערע, זעהט אויס זיינען דער פֿון געוואהר געווארן און איינער איז גיפֿאלין אויף אזא המצאה: ער האט זיך אונטער גיגראבן אונטערין שנעע און פֿון אונטען ארויס געשלעפט דעם עססען. דער ביקס האט אויס גישאסן, נור דעם פֿוקס נישט גיטראפֿן. איין אנדער פֿוקס איז גיפֿאלין נאך אויף אַ בעסערין שבל; ער האט פשוט פֿריהער איבער געביסען דעם שנירעל.

איינער האט גיזעהען אז צוויי פֿוקסן האבן גיוואלט האפֿן איין האז. איין פֿוקס האט זיך בעהאלטן אונטער אַ שטיין אינ דער אנדערער האט גינומען יאגין דעם האז צום שטיין.

וויא נור דער האז איז גיקומען צום שטיין האט זיך דער בעהאלטענער פֿוקס אַ ווארף געטאהן אויף איהם, נור דער האז האט זיך אַ דרעהגיטאהן אָן אַ זייט און גימאַכט אַ פֿלטה.

דער פֿוקס איז געבליבן וויא איין אָפֿ געשמיסענער, אז דער אנפֿירער איז צוגיקומען און דער זעהען דעם ביטערין סוף האט ער זיך צוא ביווערט און אָן גיהיבן שלאגן זיין חבר, וואס האט ארויס גילאזן דעם האז פֿון זיין לאפע. יענער האט נישט גישוויגן און זייא האבן זיך אזויא לאנג גישלאגן ביו מען האט צייט גיהאט ביידען צוא שיססן.

מארדער און טחורען.

עס איז דא אויף דער וועלט אזוינע קליינעקע ווילדע חיה-לאך וואס אין פֿרעססן, דרייסיגקייט געשיקטקייט און שבל שמעהען זייא נישט אפֿ פֿון גרויסע חיות.

דער באַרדער, צום ביישפּיל, איז נישט קיין גרויסע הויז. ער איז אין גאנצן לאנג עלף ווערשאַק.

אין סיביר איז נאך דא וויער אַ סך באַרדער, האמט יעדעס יאהר ווערען פֿילע פֿון זייא גיטטיגט צוא לעב דיא פֿעללפֿלאַך.

דיא איינוואהנער פֿון סיביר דערצאָהלין, וויא אזויא דער באַרדער געפֿינט זיך זיין אויסקומען. ער געהט ארויס בייא דער נאכט ווֿיזן זיך עססען. ער קלעמערט געשווינד און קונציג אויף בוימער, לויפט אויף דרערד און האפט אלץ וואס עס מאכט זיך: פֿייגעל, מייז, האוין.

דער באַרדער קאן שווימען אויך. ער ווארפט זיך אריין אין מייז און פֿאנגט דיא וואסער-מייז. ער צוא שאַרט און צוא ווארפט נעכטן און בינשטאקן; ער עסט קירשען, בערנעס און אנדערע פֿרוכטן אויך.

ער איז וויער פֿלינק און פֿאלט אָן אויף דעם האַמסער אויך, ווייל דאס פֿלייש פֿון האַמסער שמעקט איהם וויער גוט.

וועגן דיא טחורען דערצאָהלט מען, אז זייא זינען אזויא דרייבט וויא דיא באַרדער.

אין אַפֿריקא פֿאנגט מען טחורען, איז מען לערינט זייא אויס, וויא בייא אונז דיא הינד, צוא געהן אויף געיאָג. זייא לערנען זיך אויס ארויס טרייבן דיא פֿוקסין פֿון וויערע נארעס. דער טחור וויא קליין ער איז האט ער גאר קיין מורא נישט אנצופֿאללין אויף אַ פֿוקס.

מען דערצעהלט, אז ער פֿאלט אָהן אַ מאהל אויף אַ מענטש אויך.

אין אַ דייטשישער קאלאניע האט זיך גימאכט אזא מעשה . . .

צוויי יונגע קינדער האבן דארט אונטערין דארף אויפֿין וועג זיך געשפּילט. איין קינד איז אלט געוועזן אַ יאהר 6 און דאס אנדערע 2 יאהר. פֿריהער האט דער עלטערער ברודערלי געהאלטן דעם קלענערן אויף דיא הענד און האט זיך געשפּילט, דער נאך, אז דאס איז איהם מיאוס גיווארן האט ער איהם אַ נידער גיליינט אויף דער ערד לעבן קאנאל וואס איז ניוועהן גינראבין ביים זייט און איז אליין אוועק גילאפֿין אן אַ זייט קלייבן יאנדעס. וויא ער האט זיך נאר אבגעקעהרט, זינען ארויס פֿון גראבען (קאנאל) דרייא טחורין און האבן זיך אַ ווארף גימאהן אויף דעם קליינעם קינד, איינער האט זיך איינגיטשעפעט איהם אין קאפ, דער אנדערער האט זיך פֿון אַ זייט אויף איהם ארויפֿגיווארפֿין און דער דריטער איז איהם ארויפֿגעקראבן אויפֿין פֿנימל און זיך נישטעלט מיט דיא פֿיסלאך אויפֿין שטערין. דאס קליין קינד האט אָן גיהייבן שרעקליך צוא שרייען, איז צוא גילאפֿין דאס עלטערער ברודערלי, וועלכער האט דער הערט דעם גישריי, און גיוואלט אוועקטרייבן דיא דרייא טחורליך, נאר אין אַ רגע ארום זינען ארויס פֿון גראבן נאך עטליכע טחורלעך און געוואלט זיך נעמען צום עלטערין.

אויף

אויף דיא קינדערס גליק זיינען אנגילאפֿין פֿון פֿעלר צוויי פּויערים, וואס האבן
פֿון ווייטן דער הערט דעם גישרייא. וויא האבן אפאר טהוירליך דער דרגעט
און דיא איבעריגע זיינען זיך צוא לאפֿין.

אזא מין מעשה האט זיך גיטראפֿין אין ריגא אויך. אַ טהויר איז דורך
גיטראפֿין דורך אַ לאך אין פאדלאגע פֿון שטוב, וואו עס איז גישלאפֿין אַ קליין
קינד אין אַ וויגעלע. דער טהויר האט איהם דער ווארגין און אַן גיהויבן
צוא פֿרעסען.

אנדערע טהוירן זיינען אזויא ביז און דער צוא אזויא געשיקט און
דרייט אַז וויא פֿאלין אַן אַ מאל אויף אַ עלטערין מענשין אויך, עס האט
זיך גימאכט אַז אַ טהויר איז אנגיפאלין אויף אַ פאסטוך, נאטירליך איז
ביא גיקומען דער פאסטוך און דער קליינער טהויר האט פֿאר דיא הענט
מיטן לעבן בעצאהלט.

דער טהויר האפט מיז, קראטין, שצורעס, גייט ארום ברעג טייך און
האפט פֿייט אַ מאל גנבט ער זיך אריין אין אַ שטאהל פֿון הינער אויך. ער
בעפֿאלט אויף דיא ערשטע הוהן, דערוואָרגט זיא איז טראגט זיא צוא זיך
אין נארע אריין.

דער נאך קעהרט ער זיך אום און האפט נאך איינע. אזויא מאכט
פֿר עס עמליכע מאל איבער אין דער נאכט. ביא זיך אין נארע האט
ער אַ בעזונדערין שפייכלער, וואו ער בעהאלט אלע מיז, הינער, פֿרעש,
און אייער וואס ער האפט צונויף.

וועגען דעם שניי-וויזעל.

נאך קלענער פֿארין טהויר איז דער שניי-וויזל; אבער אויף געיאג איז
ער מער דרייסטג פֿאר איהם. ער לעבט אין אויסגעהיילטע בוימער, צווישן
שטיינער אדער גאר ערגעץ אין אַ גרוב. ווינטער בעהאלט ער זיך ערגעץ
אין אַ שטאהל, אין אַ שפייכלער, אַ קאממער אדער אין אַ קעלער. דער
שניי-וויזעל האט אמאל דיא הענט און האפט זיך אין שטאט אריין אויך.
ער בעפֿאהלט אללע חיה-לעך וואס עס מאכט זיך איהם נור. ער
פֿערקלייבט זיך אין דיא נארעס פון דיא קראטין און וואָרגט זיא
דארטין, יאגט זיך נאך דיא מיז און נאך דיא שצורעס, שפרינגט אין
וואסער אריין און האפט פֿייט, קלעמערט אויף דיא ביימער און האפט
פֿייגעל. ער האט אפילו קיין מורא נישט פֿאר אזא גרויסן פֿייגל, וויא
דער פֿילין.

אייער דערצאהלט, אַז ער האט אַ מאהל גיזעהען וויא אזויא
אין

א פֿילין האט פֿליהענדיג איבערין פֿעלד אויף דער ערד בעמערקט אַ שניי-וויזעל. ער האט זיך אראפ גילאזט אויף דער ערד, אַ חאפ גיטאָהן דיא היה-לע צווישן דיא פֿיס און אנגיהיבן פֿליען מיט איהר צוא זיך אין נעכט אריין. דער מענש האט זיך צוגיקוקט וואס וועט זיין ווייטער.

אין אַ רגע ארום האט ער דערוועהן, אז דער פֿילין פֿליהט אלץ שוואַכער און שוואַכער, ער האט זיך אנגיהיבן דרעהען, הוידן, ווארפן זיך אין דער לופטין אזויא לאנג, ביז ער איז אין גאנצן אראפ גיפֿאללין אויף דער ערד. דער מענש האט ניט פֿערשטאנען וואס דאס בעדייט. ער איז צוא גילאפֿין צוא דעם ארט, וואו דיא פֿייגיל איז אראפ גיפֿאללין און האט דערוועהן, אז דער פֿילין ליגט טויט: דער שניי-וויזעל האט איהם פֿליהענדיג אין דער לופטין צוביסן אַפֿום און האט איהם דורך גיבסן עטליכע אדערין, דער פֿילין איז אבגעפֿלייצט געווארען מיט בלוט און דיא שניי-וויזעל איז געבליבן לעבעדיג.

דיא קראהען זיינען גרויסע בעלנים אויף דיא שניי-וויזעלען און האבן אפֿטער אַ מיאוסין פֿסק דער פֿון. עס טרעפֿט אז אַ שניי-וויזעל פֿאלט אָן אויף אַ מענשען אויך, נור ער בעצאהלט פֿאר דיא הָזֵזע מיטן לעבן. נור זייער ליב האט ער צוא שפילען זיך מיט אַ פֿערד און פֿערמאטערין איהם אויף טוידט, ביינאכט גייט ער אַ מאל ארום פֿון זיין נארע, חאפט זיך ארויף אויף אַ פֿערד, און נעמט איהם דראפֿען, קיצלען און ארומלייפֿין אויף איהם, דער פֿערד הייבט זיך אָן ווארפֿן, און קאן זיך גאר קיין ארט ניט גיפֿינען, און דער שניי-וויזעל טרוט זיך זיינס, דאס פֿערד ווארפֿט זיך אין אללע זייטן גלייך וויא עס איז איהם דיא שרעקליכסטע היה בעפֿאלין! מיט דער צייט ווערט ער מיד, הייבט אָן שוויצן און בעדעקט זיך מיט אַ שאם פֿון שוויס אַז דער קליינער שניי-וויזעל ליפֿט אלץ ארום און קיטצעלט און מאטערט דאס פֿערד. אז מען קומט אין שטאל אריין פֿערשטעהעט מען גאר ניט, וואס מיט דעם פֿערד איז גישעהען, פֿיעלע בעלי-בתים ווייסען גאר ניט פֿון דער שניי-וויזעל און עס פֿאלט זייא גאר ניט איין אז אזא מין חיהלע לעבט בייא זייא אין שטאל. קיינער איז אין שטאהל ניט גיוועזען און דאס פֿערד איז דאך פֿערמאטערט און דיא גרווע איז בייא איהם צופלאנמערט. ניט ווייסענדיג דיא אורזאכע דערפֿון רעכענען זייא אז ניט אנדערש אז אַ ניט גוטער, אַ שרהאט זיך צוא זייא פֿערקליבן

וויא אזויא ווידרעם און ווייסע בערין חאפֿין פֿיש.

עס איז דא אזוינע חיות פֿון וועלכע עס ליידן זעהער דיא פֿיש. אין סיביר, אויך בייא אונז אין רוסלאנד לעבט אַ קרין חיה — דיא זאסכער ווידרע זיא

זיא האלט אין דער לאַנג עפעס מעהרד פֿון איין ארשין, לעבט לעבען
וואסער און האט דיא פרנסה אויך פֿון וואסער.

זיא שווימט און טוקעט זיך אונטער אין וואסער אזויא פֿלינק אז זיא
קאן דעריאגן און האפן פֿיש.

ניכט לייכט קומט אָן דיא פֿיש אויס צוא דרעהען זיך פֿון זייער
פֿיינד. זייער גאנץ גליק איז וואס דיא ווידרע אטהעמט ניט אין וואסער און
קאן דעריבער לאנג ניט אויסהאלטן אָהן לופֿט. זיא מוז אללע מאהל ארויף
שווימען און אבהאפן דעם אטהעם. דיא ווידרע שווימט ווינטער אויך אונטער
דעם וואסער.

זיא זוכט זיך שוין אפ אַ שפאלט אין אייז פֿון פֿערפֿארענער טייך
און לאזט זיך אראפ און זוכט, אום אָן צוא בייסן גאר אָן שרעק פֿאר'ן
קאלטן וואסער.

דיא ווידרע יאנט גיווענליך צוא דעם פֿיש, וואס זיא וויל פֿאנגען
נאָענטער צום ברעג, וואו עס איז איהר לייכטער אלע מאל אויפֿצו-
שפּרינגען און צוא האפן אטהעם. צוא דער רעכטער צייט לאזט זיך דיא
ווידרע אראפ אונטערין פֿיש און האפט איהם אָן ביים בויך.

עס מאכט זיך אז נאך אַ גרעסערין פֿיש, וויא נאך אַ לאקס, יאגן זיך
2 ווידרעס מיט אַ מאהל. איינע שווימט אונטער דעם לאקס און דיא
אנדערע פֿון אויבין. זייא יאגן איהם אזויא לאנג ביז דער פֿיש ווערט מיד און
בלייט אָן קרעפֿטן.

בייא טייכען וואס זיינען רייך אין פֿיש, ווערט דיא ווידרע אַ גאנצע
מיוחסת און געהט נור גוטע ביססן אין מויל אריין. איבערין טאג האפט
זיא אָן זייער פֿיעל פֿיש, נאר פֿון יעדען גרועט זיא אפ צוא קליינע פֿיצלעך,
וואס שמעקען איהר אַם בעסטען און ווארפֿט דיא רעשטע אוועק.

אין ענגלאנד און אין רוסלאנד איז דא אַ סך אזוינע טייכין וואו
בויערין טארין ניט האפן קיין פֿיש, ווייל דיא טייכין גיהערען צוא דיא פֿריצים
נור דיא פֿירצים קאנען דאס ניט פֿאר וועהרען דיא ווידרעס. און דיא בויערין
זיינען דארט פֿון דיא ווידרעס צוא פֿרידן. יעדער טאג גאנץ פֿריה, וויא
עס הויפט נור אָן טאגין געהען דיא בויערין ארויס צום טייך צונויפֿקלייבן דיא
אבענרוזשיטע פֿיש.

איהר זעהט אז בייא געוויסע בעדינגונג קאן אַ ווידרע אויך נוצליך זיין.
נאר שאדען האט מען פֿון וויא מעהר. זייא טוידטן מאססין פֿיש,
זייא האפן פֿייגלאך, צוא ווארפֿן און מאכין אַ תל פֿון זייערע נעסטן און
טרינקען אויס דיא פֿריש-געלייגטע אייער. אין איין ארט האט אַ ווידרע
אויפֿגעסען טאג-מעגליך עטליכע ענטען (קאטשקעס), אַ מאל 6—7

אָ מאַנ. זיא פֿלעגט דאס מאַכען אזויא קונציג אז אַ לאנגע צייט האט מען נאר
ניט גיוואוסט וואס פֿאר אַ טהור פֿרעכט זיזא אפּ דיא קעפּלאך.

דער ווייסער בער איז אויך אַ מאסמער פֿיש צוא האפּן. דיא ווייסע
בערין לעבען אין דיא קאלטע לענדער. מען בעגעגענט זיזא אַלמ לעבען
דעם אייז מעער (ים הקרח) מען בעגעגענט זיזא לעבין ברעג אויף שטיקער
אייז אויף וועלכע זיזא לאזין זיך שווימען איבער'ן ים. פאר וואסער האט
דער ווייסער בער קיין מורא ניט. דיא וואס פֿאהרין אויפֿין ים דערצאָהלין אז
זיזא האבין גיזעהען ווייסע בערין שווימען אויפֿן אייז צמליכע הונדערט ווערסט
פון ברעג. דיא בערין האבין קיין מורא ניט פֿארין אריין פאלן אין וואסער,
ווייל זיזא שווימען ניט ערגער פֿון דער ווידער. זיזא שווימען זייער געשווינד.
איין ענגלענדער האט גיזעהען אַ ווייסן בער אויפֿין ים וואס איז
איינגישוואמען 5 ווערסט אין אַ שטונדע.

פֿארין קאלטער וואסער האט ער אויך קיין מורא ניט, ווייל ער האט
אונטער דער פֿעל זעהער אַ סך שמאלץ, וואס לאזט ניט צוא צוא איהם דיא
קעלט, און ער ווערד קיין מאהל ניט פער פֿרארין.

דער ווייסער בער קען זיך זעהער לאנג האלטן אונטערין וואסער.
ער שווימט אפּ אַ פאר 100 ווערסט און מען זעהט נור דעם קאפּ
ארויס פֿון וואסער. ער שווימט ניט נור אויפֿין וואסער, נאר אונטערין
וואסער אויך.

ער שפּרינגט זייער קונציג און האפט אונטער דעם וואסער פֿיש.
דיא וואס פֿאהרין אויפֿין ים דער צאהלין אז זיזא האבין גיזען וויא דיא
בערין האבין ארויס גישלעפט גרויסע לאקסין פֿון טייך.

דיא ווייסע בערין יאגין זיך קונציג נאך דיא ים-הינד אויך.
דיא ים-הינד לעבען מעהר אין וואסער, און גייען ארויס אויפֿין ברעג
ניט אויף לאנג. ווינטער גייען זיזא ארויס דורך אַ לאך אין אייז און לייגן
זיך אויפֿין אייז. קוים בעמערקן זיזא גיפֿאהר, שפּרינגען זיזא צוריק אין
וואסער אריין.

נור דער ווייסער בער אז ער דער זעהט זיזא אויפֿין אייז זוכט
ער זיך אויס אַ לאך אין אייז, לאזט זיך אין וואסער אריין און שווימט
אונטערין אייז צוא דעם שפאלט פֿון וואנען דיא ים-הינד זינגען ארויס. ער
שפּרינגט דארט ארויס אויפֿין אייז און בעפֿאלט דעם ים-הינד, וואס האט שוין
ניט וואו אהין צוא ענטלויפֿן.

וועגען דיא פלעדער-מיז!

אללע האבן גוועהען, אדער גיהערט, וועגען דיא פלעדער-מיז. אויף דער נאכט פליהען זיין ארום שטיל לעבען וואסער און האפן מאי-קעפער און דאס גלייכ. עס זיינען פאראן מענשען, וואס האבן פאר פלעדער-מיז מורא. אומזיסט האבן זיין מורא פאר זיין. דיא פלעדער-מיז בריינגען אונז גרויסע נומצן, ווארום זיין פֿרעסען אויף און מאכן אַ הל פֿון אללע שעדליכע מאי-קעפער און קאמארעס. זיין פֿטרין פֿון זיין גאר אַ סך.

אַ גרויסע פלעדער-מיז זיין זאל זיך אָנעססען צוא זאט מוז זיין אויפֿעססען 12 מאי-קעפער, און אַ קליינע פלעדער-מיז — 60 פֿלייגן, קאנט איהר פֿערשטעהען וויפֿיל פֿלייגן און מאי-קעפער עס עססען אויף דיא פלעדער-מיז איבערין זאממער.

נור אין דיא הייסע לענדער וויין אין זיד-אמעריקא גיפֿינען זיך פלעדער-מיז וואס זייגן בלוט בייא מענשן. זיין רופֿט מען וואמפירן. זיין שלייבן זיך צוא שלאפֿעדיגע הינער און בייסן זיין אין דעם קאס און זייגן פֿון זיין אויס דאס בלוט. אט אזויא בייסן זיין אויך פֿערד, אייזיל, קיט און זייגן אויס דאס בלוט. פֿאלען אָן אויף מענשען אויך וואס שלאפֿען אויפֿן פֿעלד, דער מענש פֿיהלט גאר ניט בעת מעשה, ווען עס בייסט איהם דער וואמפיר. דיא וואונדן און דיא סכנים פֿון זיין בייס זיינען זייער קליין, נאך קלענער פֿון דער וואונד וואס אַ פֿיאזוקע מאכט, איינער דערצאהלט אז אַ פלעדער-מיז האט איהם אַ מאהל אַ בייסט גיטאהן און האט אויס-גיטרונקען פֿון איהם בלוט העכער אַ טהע-גלאז. אין דער שטוב וואו ער האט זיך שלאפֿן גיליינט איז אריינגילייגן אַ וואמפיר. צום ערשטן איז ער שטיל ארום גילייגן איבער'ן צימער, הין און צוריק זיך אויסגעדריעהט און דער נאך האט ער אנגיהייבן ארום פליהען ארום מענש. דער מענש האט זיך גימאכט ניט וויסענדיג, פֿערמאכט דיא אויגן גלייך וויא ער שלאפֿט, ער האט גיוואלט הייסן וואס וועט זיין ווייטער.

דער וואמפיר האט זיך אַ בייסיל ארום גידרעהט ארום איהם, דערנאך איז ער צוא גילייגן נאָהענטער, און אַ מאך גיטאהן מיט דיא פֿלייגל אָן אַ שום רעט. דער נאך האט ער זיך אַראפֿ גילאזט און גיזעצט זיך אויפֿן הארץ. דער מענש דערצאהלט אז ער האט געפֿיהלט ווען דער וואמפיר האט זיך גיזעצט בייא איהם אויפֿן הארצין, נור ער האט ניט געפֿיהלט וויא אזויא ער האט איהם דורך גיביססען דיא הויט און אָן ציהייבן טרינקען זיין בלוט. פֿריהער האט איהם גאר נישט וועה גיטאהן, נור אין עטליכע מינוט ארום האט ער דער פֿיהלט, אז עפעס בייסט איהם און

שמעכט איהם וויא אַ פּיאָוקע. דעמאלט האט ער גיחאפט דעם וואספיר
אונ האט איהם גיטיידט.

נור דיא וואספירין געפֿינען זיך ניט אין אונזערע קאנטין אונ דיא
פֿלעדער-מייז וואס מיר האבין דא, זיינען זייער נוצליך פֿאר אונז, אונ אנשטאט
צו אַ טיידטען דארף מען זייא בעסער הייזן אונ שיטצען, זייא זאלין אונז
העלפֿן געגען דיא בייסענדע פֿליגין.

דער פֿילין אונ דיא קראה.

דיא פֿייגיל קומט אויך ניט אָן גרינג דיא פרנסה. עס קאסט זייא
אויך גינג מיה אונ גיזונדל, פֿערשטאנר אונ ליסט.

עס איז פֿאראן אַ סך מינים פֿייגעל, וואס עססען נאר פֿלייש, אונ
צווישן דיא איז פֿאראן אזוינע וואס האבין קיין מורא אנצופֿאלן אפֿילו
אויף אַ גרויסע חיה. למשל דער פֿילין האטש ער איז ניט קיין גרויסער
(ער האלט מער ניט וויא 13 ווערשקעס אין דער לאַנג) פֿון דעסט וועגן איז
ער אזויא פֿורכטלאז אַנא דרייסטיג, אז ער האט קיין מורא ניט אנצופֿאלן
אפֿילו אויפֿין פֿוקס.

דער פֿילין געהט ארויס זוכן עססען נור בייא דער נאכט, ווייל בייא
טאג זעהט ער נאר נישט. בייא טאג זיצט ער ערגעץ איבער, אין אַ לאך
פֿון אַ בוים אונ אויב עס מאכט זיך אז מען טרייבט איהם ארויס פֿון דארט
אויף דער ליכטיגער שיין קומט איהם אויס גאר שלעכט. עס בעפֿאלען איהם
פֿון אללע זייטן אפֿילו דיא קראהען אונ דער שלאגן איהם אויף טיידט.

אַ יאָגער (האמטיק) האט גיזעהען וויא קראהען בעפֿאלן אַ פֿילין. עס
איז גיזעהען נאטירליך בייא טאג. זייא האבין איהם ארום גיזומען פֿון אַלע
זייטן. דער פֿילין וואס איז בייא טאג בלינד אונ זעט ניט וויא אזויא זיך
שיטצען האט זיך גילייגט אויפֿין רוקין אונ האט זיך געוועהרט מיטן שנאבעל אונ
מיט דיא נאָגעל. דער יענער האט אוועק גיעאנט דיא קראהען אונ איז צו גיגאנגען
צום פֿילין, ער איז גילעגן אזויא מיד אונ פֿערמאטערט אז מען האט איהם
גיכאנט געהמען מיט דיא הענר.

בייא נאכט אבער ווען דער פֿילין זעהט נישט איז גאנץ גיפֿערליך
זיך מיט איהם אנצוהייבען. ער פֿאלט דעמאלט אן אויף אויער הענער, אויף
ענטען, אויף האוין אונ נאך אויף אנדערע טהירע.

ער פֿרעססט אויך שלאנגען אונ פֿראַש. בייא נאכט רעכענט ער
זיך שוין אפֿ מיט דיא קראהען. זייא קאנען זיך אין ערגעץ ניט בעהאלטן
פֿון איהם. ער האפט זייא אפֿילו אויף דיא דעכער פֿון דיא הייזער אין שטאדט,

אז ער האפט א טהור אדער א פֿויגל שפאלט ער זי א פֿריהער מיטן שנאבעל
דיא קאפ; קליינע חיה-לעך שלינגט ער אין גאנצער הייט. א מאהל האט
מען גיפונען אין א בויך פֿון א פֿילין א שטאבעל-שוויין.

דער פֿילין פֿאלט אן אויף שאף אויך.

מען דערצעהלט למשל אז לעבין א פֿראנצויזישען דארף איז א פֿילין
אנגיפֿאלן אויף א שאף, נור דעם מאהל האט דעם שלעכטען פֿסק גיהאט ניט
דיא שאף, נור דער פֿילין: דיא שאף איז געלאפֿען איבערין וועג נאך
דער סטארע גלייך אין דארף אריין. דיא האר פֿון דיא שאף איז גיווען אזויא
לאנג אונ געדיכט אז דער פֿילין האט ניט גיקאנט דער לאנגען צוא איהר
לייב. ער האט זיך איינגיפֿלאנצערט מיט זיינע נעגל אונ האט זיך ניט גיקאנט
ארויס דרעהען צוריק. אויפֿהייבן דיא שאף אין דער לופֿט אונ אוועקפֿליהען
מיט איהר האט ער אויך ניט גיקאנט, אט אזויא האט איהם דיא שאף
גיבראכט אין דאָרף אריין.

נור ניט שטענדיג איז דיא שאף אזויא גליקליך. עס מאכט זיך גאנץ
אפֿט, אז דער פֿילין עסט אויף עטליכע ציעגעלעך אונ שעפֿעלעך.

דיא קראהען נעמען זיך צונויף עטליכע אין איינעם אונ האפֿן פֿילינס
בייא טאג וויא איך האב דער צאָהלט. וויא יאגן זיך נאך דיא האזן אונ
זייא ווינען זייער קלוג אונ געשיקט דער צוא.

מען דערצאָהלט למשל וועגען זייא אזא מין איינפֿאל.

א הונד האט געגריזשעט א גרויסן ביין. צווייא קראהען האבן עס
בעטערקט אונ האבן זיך אראפֿ גילאזט אוועק צוא נעהמען דעם ביין בייא
דעם הונד. איינע פֿון זייא האט זיך גיוועצט לעבען הונד אונ האט זיך גינומען
דרעהען, קארקען אונ האט גיועהען מיט אללע מיגליכקייטן דער הונד זאל
זיך פֿערגעססען א רגע אָן ביין, זיך פֿארקוקן אויף איהר. נור דער הונד
האט זיך ניט גילאזט נארין. דעמאלט איז גיקומען דיא אנדערע קראהע צוא
הילף. ויא איז אונטער גיפֿלייגן הינטער דעם הונד אונ האט איהם מיטן
שנאבעל דערלאנגט איבערין רוקען. דער הונד האט זיך איבער גידרעהט אונ
זיא גיוואלט האפֿן נור זיא איז באלד נעלם גיווארן אונ צוא דער אייגענער
צייט איז דיא ערשטע אויך אנטלאפֿען מיטן ביין צוא זאממען.

דיא קראהען פֿאלן אן אויף יונגע שפֿעלעך, הינדעלעך, גענוועלעך
אונ ענטזין (קאטשקעס) אונ מאכן אונז אָן גרויסע שאדין דער מיט, נור
מיר האבן אבער פֿון זייא נומצען אויך. זייא פֿרעססען אויף אללע
פֿגרים וואס וואלטן גיפֿולט אונ פֿארדארבן דיא לופֿט; וויא אויך שנעקען,
ווערעס, פֿליגן, קאפער אונ נאך אנדער שעדליכע פֿליגן. בכלל האבן מיר
פֿון זייא מעהר נומצען וויא שאדין.

אין אלטע ביכער איז פֿערשריבן אזא מין מעשה.

א פֿירשט האט נישט ליב גיהאט דיא קראהען. ער האט נישט גיקאנט
ליידן זייער קארקערייא און האט זיין גיהאלטן פֿאר שעדליכע פֿייגיל, ער
האט גירעכניגט אז דיא קראהען פֿארוויסטן דיא פֿעלדער, פֿרעכסען אויף
דיא תבואה.

אין מאל האט ער ארויס גיגעבען א בעפֿעהל מען זאל אים הרגענען
אלע קראהען אין זיין מדינה. מען האט גימוזט פֿאלגן, מען האט אויסגיהרגעט
גאר מאכסין קראהען, נור פֿון דעם איז קיין גומעס נישט ארויס גיקומען. איבער
א יאהר האט זיך אין לאנד בעוויזען גאר א שרעקליכע מאַנגע פֿליגין אויף דיא
פֿעלדער און אויף דיא גערטנער. דער פֿירסט האט גימוזט ארויס געבן א נייעם
בעפֿעהל: ער האט גיהייסן זיינע איינוואהנער אז זיין זאלן זעהען איינצופֿיהרען
בייא זיך א סך קראהען.

וויא אזויא דער אדלער בעשטעהט זיך זיין שטעדטיל.

דער אדלער איז זעהער א גיוונדער פֿייגיל. ער איז זייער שטארק
פֿלינק און דרייסטיג. נישט אומזיסט האט מען איהם פֿארשריבן פֿאר א מלך
אונטערין הימעל!

ער איז געשיקט אין פֿליהען, ועהט און הערט זעהר גוט פֿון ווייטן;
שמונדיק ווייס פֿליהעט ער ארום גאנץ הויך פֿון דער ערד, און קוקט אויס
זיין ביסן, דרעהנדיג זיך און כמעט נישט בעוועגענד מיט דיא פֿליגעל. גאר
קיים דער זעהט ער זיין רויב לאזט ער זיך אראפ גאנץ שטיל און פאמעלעך
נעהענטער צוא דער ערד און פלוצלונג ווארפט ער זיך אויף זיין רויב וויא
אפֿייל פֿון בויגן. פֿון זיינע נעגיל קאן זיך קיין קליינע חיה נישט רעטטן. ער
האט ליב יונגע ציגען, האזין, יונגע גענו, שפֿעלליך, פֿוקסין, קעטץ, מויל-וויירע
(קראטין), מיוז, אלערליי פֿייגלין גרויסע און קליינע, היימישע און ווילדע. קיין
איינציגע פֿון זיין פֿליהט נישט אדער לייפט נישט אזויא געשווינד, זיא זאל קאנען
ענטרונען ווערין פֿון אדלערס אפעטיט.

דער אדלער פֿיהרט זיין געזאג מיט גרויס עקשנות און ליסטיגקייט.
גאנץ אפֿט רייסט ער ארויס בייא דעם פֿאלקע (סאקאל) און ביים
האביכט (יאסטערעב) דעם רויב פֿון מויל, ווייטער עסט ער געפֿגרמטע
איך. ער איז אזויא שטארק און געזונד אז ער קאן אויפֿהייבן א קינד
אין דערלופֿטן און אוועק פֿליהען מיט איהם, אט אזא מעשה האט
זיך גימאכט אויף דיא אלפען. אין א דארף וואס געפֿינט זיך אוף יענע
בערג איז גיקומען צוא פֿליהען א אדלער, האט א חאפ גיטארן א קינד
פֿון א פֿאָר יאהר און איז מיט איהם אוועקגעפֿלויגען. דאס קינד האט

זעהער הויך געשריען און דער פֿאטער האט דערהערט פֿון ווייטען דאס געשריי.
 ער האט זיך ארומגעקוקט אין דערוועגן, וויא דער אדלער פֿלעהט
 אין לופטן מיט זיין קינד. דער אדלער איז געפלייגן לאנגזאם; וויא עס
 האט אויסגעוועזן, איז דאס קינד דאך גיוועזן פֿאר איהם א צוא שווערע
 מיטא. דער פֿאטער האט געהאפט א שטעקן און האט זיך גענומען יאגן
 נאך דעם אדלער. ער איז געלאפֿען וויא א משוגענער, געשפרונגען איבער
 שטיינער און האט געוואלט דעם מערדער דעריאגען. ענדליך האט ער דער-
 זעהען, וויא דער אדלער האט זיך אפ געשטעלט און גענומען פֿיקען זיין
 קינד!.. מיט דיא לעצטע כוחות איז דער אונגליקליכער פֿאטער צוגעלאפֿען
 צום שטיין, וואו דער אדלער האט זיך אפגעשטעלט, און האט איהם גענומען
 טרייבן מיטן שטעקן. אבער ער האט זיך גענוג אנגיממט, גענוג
 קרעפטען אוועק געלייגט, איידער עס איז איהם געלונגען דען שרעקליכען פֿייגל
 אוועקצוטרייבן. דער פֿאטער איז ארויפגעפֿאלען אויף זיין קינד, און איז
 פֿון שרעק שיער, נישט געשטארבען, ווייל ער האט בעמערקט, דאס דער אדלער
 האט שוין בייא דעם קינד דיא אויגען אויסגעפֿיקט, דאס קינד איז אין קורצען
 געשטארבען און דער אונגליקליכער פֿאטער האט א לאנגע צייט. נאך דעם
 געלויבערט דעם אדלער אום, איהם צוא שיסען. ענדליך האט ער איהם גע-
 פאקט אלעבעדיגען, מען האט איהם גיטוירט און געמאכט פֿון איהם א-
 טשומשעלא (איין אנגעשטאפטעם טהיר), וואס געפֿינט זיך ביז היינט אין
 דער שווייץ אין דער שטאדט ווינטערטהיר.

וועגען דעם לאממער-פֿרעסער

אויף דיא אלפֿען לעבט נאך א גרויסע רויבפֿייגל, דער לאַממער-פֿרעסער.
 ער איז הויך כמעט $1\frac{1}{2}$ ארשין, און איז נאך שטארקער פֿונ'ם אדלער.
 דיא לאַממער-פֿרעסער געפֿינען זיך אין אנדערע לענדער אויך, נוד
 אין ערגעץ זיינען וויא נישט אזוי שערליך וויא אויף דיא אלפֿען בערג.
 דער לאממער-פֿרעסער איז אשרעקליכער פֿרעסער. זיין האלו איז אזוי
 ברייט אז ער קאן שלינגען גאנצעהייט דיא גרעסטע ביינער. בייא איין
 לאַממער-פֿרעסער, צום ביישפֿיעל, האט מען געפֿונען אין מאגען 5 אָקסען
 ריפֿען, וואס זיינען געוועזן 2 צאל גראב און פֿון 6 ביז 9 צאל לאנג, דער
 צוא נאך א בונד האר און א גאנצע פֿוס פֿון א יונגען באק.
 בייא איין אנדערין לאממער-פֿרעסער האט מען געפֿונען אין מאגען
 א גאנצין וויידל פֿון א פֿוקס.
 דער לאממער-פֿרעסער, גלייך וויא דער אדלער, הויבט זיך פֿריהער
 אויף

אויף גאנץ הויך אין דיא לופט איז פֿון דארטין קוקט ער אויס פֿיר זיך איין הויב.
ער עסט סיי גרויסע סיי קליינע חיה-לעך. אום צוא תאפין גרויסע
חיות ברויכט דער לאממער-פֿרעסער אַ בעזאנדערען מיטטעל.

וויא ער בעמערקט ערגעץ אויף אַ הויכען בארג אַ ציעג אדער אַ שעפס
הייבט ער זייא אן צוא שרעקען, ער פֿליהט ארום זייא ארום, פאטש מיט
דיא פֿליגיל און טרייבט זייא אזוי ביסלאכווייז צוא צום ברעג פֿון בארג; קאס
קומט דיא ציעג צום בארג, ווארפֿט ער זיך אויף איהר ארויף מיט אַ שרעק-
ליכן געפילדער, דיא ציעג פֿאלט אראב און ווערד געהרגעט. דאן לאזט זיך
צוא איהר אראפ דער לאַממער-פֿרעסער און פֿרעסט איהר אויף.

איין לאממער-פֿרעסער האט געוואלט מאכען דעם זעלבען קונץ מיט
איין ווילדען אקס. ער איז עמליכע מאל ארויפגעפֿלויגען אויפֿין אקס, אבער
זער אקס איז גיט געוועזען פֿון דיא שרעקעדיגע. ער האט אראפגעלאזען דעם
קאפ, זיך איינגעשפארט מיט דיא פֿיס און איז זיך אזוי לאנג רוהיג געשטאנען
אויף איין ארט, ביז דער לאממער-פֿרעסער האט געזעהען, אז ער וועט דא
גאר נישט מאכין און איז אוועק גיפֿלייגן.

איין מאל האט אַ לאממער-פֿרעסער געוואלט האפֿן אַ פֿוקס. ער האט
איהם אנגענומען און זיך אויפֿגיהויבן מיט איהם אין דער לופט. אבער דער
פֿוקס האט איהם איינגעביסען אין האלז, און דער לאממער-פֿרעסער איז
אראב געפֿאלען אויף דר'ערד אַ טוידטער.

דיא לאממער-פֿרעסער פֿאללען אַ מאל אָן אויף אַ מענשען. עס מאכט
זיך גאנץ אַלט, אז דער לאממער-פֿרעסער בעפֿאלט אויף יאָגער און שטעלט
זיך אונטער זייא אראב צוא ווארפֿען פֿון בארג. אויף דיא אלפען האבן זיך
אזינע זאכין ניטראפֿין וויעפֿיעל מאל.

אַ אינגעל, אַ פאסטוך איז גיוועסן אויפֿין ברעג בארג און אכטונג
געגעבען אויף דיא ציעגן, וואס האבן זיך דער בייא געפֿיטערט. פֿלוצלונג
האט זיך בעוויזן אַ לאַממער-פֿרעסער וואס האט אנגיהויבן צוא מאכין
זיינע קנצין, פֿליהען ארום דעם פאסטוך און פאטשען מיט דיא פֿליגעל.

דיא איבעריגע פאסטוכער האבן עס פֿון ווייטן בעמערקט און זיינען
צוגעלאפֿן רעטמען ויער חבר. זייא זיינען אבער צוא שפעט גיקומען, דער
לאממער-פֿרעסער האט איהם שוין אוספֿיעט אראב צושטויסען פֿון הויכען
בארג, און דער יונגער פאסטוך איז שוין אונטען גילעגן טויט.

אין אַ דארף אין דער שווייץ האט זיך פֿאסירט אזא מין געשיכטע.
אַ פויער מיט זיין ווייב זיינען גיגאנגען שניידען זייערע הייא, וואס
האט גיוואקסן אויפֿין בארג, און האבן מיטגענומען מיט זיך אַ קליין קינד
פֿון אַ יאהר דריי, דאס קינד האבן זייא אַ נידערגעזעצט אָן אַ ווייט אויפֿין
גראז און ער איז באלד אנשלאפֿן געווארן. זייא האבן איהם צוגערעקט

דעם פנים מיט א שטרויענע הוט און אוועקגענאנגען ארבייטן. אין א קורצע צייט ארום האט זיך דער פֿאטער אומגיכערט צוא זעהען וואס דאס קינד טהוט. ער זעהט אבער — דאס קינד איז ניטא. ער האט אנגעהויבן זוכן אין אללע זייטן, נאר אומזיסט — זיין קינד איז ניטא, ער איז געלאפֿן צוא זיין ווייב, דערצאהלט איהר דיא מעשה און האבן ביידע אנגעהויבן זוכן דאס קינד. אבער זיין ביידע האבן אויך ניט גיפֿונען. דיא אומגליקליכע עלטערין האבן זיך שוין נאר מיאש געווען פֿון קינד, זיין האבן זיך גיזעצט אויף דער ערד און ביטטער גיוויינט. אין דער זעלבער צייט, ביין א האלבע ווערסט פֿון יענעם ארט, איז גינאנגען אויפֿן בארג דורך א וויסטע שטאלע כטעשקעלע זייער ארבייטער מיכאל. דער ארט איז געווען זייער א וויסטער קיין כוטר מענש פֿלעגט דארט קיין מאל ניט זיין. פֿלוצלינג האט ער דער הערט א געשריין און א געוויין פֿון א קינד. מיכאל איז צוגעלאפֿן צום ארט פֿון וואנען עס איז גענאנגען דאס געשריי און האט באלד דערוועהן ניט ווייט פֿליהענדיג און זיך דרעהענדיג אין דער לופֿט א לאַמטער-פֿרעסער. ער איז שנעלל צוגעגאנגען צום בערגעל, פֿון וואנען דער לאַמטער-פֿרעסער האט זיך אויפֿגעהויבן, און דא האט ער מיט גרויס וואונדער בעמערקט זיין בעל-הבית'ס קינד, וואס איז געלעגען אויפֿן סאמע ברעג פֿון בארג. עס האט נור געפֿעהלט דאס קינד זאל טהאן איין ריז, און עס וואלט כהרף עין אראבגעפֿאלען און עס וואלט פֿון זיינע בינדעלאך א זכר ניט געבליבען!

צום גליק איז דאס קינד געבליבען לעבען און געזונד. דער פֿייגעל האט איהם נאר געקאלעטשעט דיא לינקע האנד פֿאר וועלכע ער האט איהם געהאפט מיט זיינע נעגעל. דיעזער צופֿאלל האט געכאכט אויף דיא איינוואהנער פֿון דעם דארף אזא איינדרוק, אז דער פֿאסטאר האט איהם פֿארשריבען אין דיא קירכֿען ביכער.

דיא לאמטער-פֿרעסער, וויא נאך פֿיעל אנדערע רויב פֿייגעל, ברענגען ניט נאר שאדען אויף דער וועלט, אבער מען האט פֿון זיין א נומץ אויך.

זיין פֿרעסען אויף דיא געפֿאלענע טהירע (וואס ליגען בלייבענדיג וואלט'ן זיין גיפֿוילט און פֿערפעסט דיא לופֿט).

אנדערע פֿייגיל.

עס זיינען פֿערהאנדען פֿיעל פֿייגיל, וואס שפייזן זיך נור מיט מאי-קאפער, פֿליגין, שמעטערלינגע און אנדערע אינועקטן.

דיא גרעסטע שונאים האבין דיא אינועקטין אין דיא פֿעלד-קראהעס, וואס עסען זייא אויף גאר אהן אטייער. אויפֿין צוא אקערטין פֿעלד גייען דיא פֿעלד-קראהעס נאך דעם שניט פֿין דער סאחע און זוכֿן אויס דיא רויפען פֿון דיא מאי-קאפער און רייניגן אײַס פֿין זייא דאס פֿעלד.

מיט 50 יאהר צוריק האבין דיא איינוואהנער פֿון אַ פראווינצע אין נארד אמעריקא זיך גינזען צוא פֿערטיליגן דיא פֿעלד-קראהען. זייא האבין געשטעלט אַ פרייז פאר יעדע גישאסענע קראהע, און עס האט זייא מאסן געלד גיקאסט צוא פֿארקלענערן זייער צאהל. נור איבער אַ יאהר זיינען דיעלעכע איינוואהנער גרייט גיווען צוא צאלן דאס דאפעלטע, מען זאל דיא קראהעס פֿארמעהרן. זייא האבן זיך ארום גיקוקט, אז דיא פֿליגן און מאי-קאפער, וואס מאכֿן גרויסע שארין אָן אין פֿעלד, האבן זיך אהן דיא קראהעס שרעקליך געמעהרט.

דער שטאַט־קאָנגרעס (קווארעט) בריינגט אויך אַ סך נוצטן. אין איין ארט האט מען פֿערטיליגט דיא שטאארן און עס האבן זיך באלד בעוויזען גאנצע פאלקען מאי-קאפער, וואס האבן פֿערניכטעט אללע לאנקעס, אז מען האט גימוזט קויפֿען און בריינגען פֿון אנדערש וואו הייא אויפֿין ווינטער. דיא אמעריקאנער פֿיהרן זיך בכיון איין פֿערשיעדענע פֿייגל געגען דיא אינועקטין. אין דיא הייזער האלטן זייא אַ געל פֿויגעל, דאס גאלד-דראדזל, וואס האפט דיא פֿליגן, וואס דאקטשין דארט זייער. עס איז שווער זיך אַ בעגריף צוא מאכֿן, וויא גרויס דער נויז איז וואס מיר האבן פֿון דיא פֿייגעל, דורך דעם וואס זייא פֿערניכטען דיא אינועקטין. זייא רעכטען דער מיטט דיא פֿעלדער, דיא גערטענער, דיא וועלדער, דיא וויינ-גערטנער, און דיא לאנקעס. אין זיד (דרום) רוססלאנד ליידן דיא פֿעלדער זייער פֿיעל פֿון דעם היישעריק און אנדערע שעדליכע אינועקטין, דאס גליק איז דאס צוגלייך מיט דיעזע אינועקטין קלייבן זיך איממער צוא זאממען אפֿולע פֿויגעל, וואס פֿרעססען זייא אויף. מעהר וויא אללע פֿרעססען דיא דראדען דיא היישעריקען; וויא עס פֿאלט אָן אַ היישעריק, בעווייזט זיך שוין דער דראדז און מאכט פֿון איהר אסוף.

דער שפערלינג (וואַראַבי) בריינגט אויך ניט ווייניג נוצען, ער פֿער-גיכטעט אויך אַ סך פֿליגן און רויפען (ווערימליך). מען האט בעכערקט, וויא איין פאר שפערלינגע האבן פֿיר זייערע קליינע קינדער אין איין וואָך געפֿאנגען און געבראכט אין געסט 3360 רויפען (ווערימליך) אדער 480 שטיק אַ טאג. היינט האבן זייא דאך עפעס אליין אויך גיגעסען! און וויפֿעל פאר שפערלינג האלטן זיך אויף אין אַ גענעד?

דיא שוואלצן שפייזן זיך נור מיט פֿליגעלעך און מאי-קאפער. אז דאס וועטער איז טרוקן פליהען דיא פֿליגעלעך ארום גאנץ הויך, אין אַ פייכטען

פֿליהען וועטער פֿליהען זיין גאנץ נידעריג.

דאס זעלבע טהוען אויך דיא שוואלבינ וואס יאגן זיך נאך זיין נאך;
דעריבער קאן מען אימער וויסען פֿון דיא שוואלבען וואס פֿיר אַ וועטער עס
איז: פֿליהען זיין אין דער הויך, איז אַ סמן אז דיא לופט איז טרוקען און עס
וועט זיין שטאַן וועטער; פֿליהען זיין אבער נידעריג איז אַ סמן אז דיא לופט
איז פֿילכט און מען דארף ערווארטען רעגען.

אין ענגלאַנדער האט געוואלט איבער צאָהלין וויפֿעל פֿליגן אַ שוואל
האפט אין איין שטונד. ער האט זיך אוועק גוועצט לעבין אַ שוואלבינ נעסט
און האט גיצאָהלט וויפֿעל מאל דיא שוואל איז גיקומען שפּיוין איהרע קליינע.
זיא האט יעדעס מאל גיבראכט נור איין פֿליגעלע, אין פֿערלויף פֿון אַ שטונדע
האט זיא געפֿאנגען פֿערציג פֿליגעלעך. יעדער מין פֿייגעל האט זיך שוין זיינע
מיטעל וויא צוא חאפּין אינזעקטן. דיא שפעכטין, למשל, פֿאנגען זיין ארויס
פֿון אונטער דער קאָרע, וואוהין עס פֿערקלייבן זיך אַפֿט האַלץ-וואָריס. אז
דער שפעכט דערשפּיהרט אין אַ בוים אונטער דער קארע האַלץ-וואָריס און
זשוקעס הייבט ער אן צוא פיקן מיטן שטארקן שנאבעל אין דער קארע
ביז וואגען ער מאכט אַ לאך. דערנאך שטעקט ער אריין זיין לאנגע צונג און
לעקט אויס דיא האַלץ-וואָריס. אמאל טרעפֿט אז ער שטעכט זיין אָן אויפֿן צונג
וויא אויף אַ שפּילקע.

דיא פֿייגעל וואס פֿערטיליגן דיא אינזעקטן, אויסער וואס זיין רעסטען
אזוי דיא פֿעלדער מיט דיא לאנקעס, בריינגען נאך גרויס נוצן פֿיר בהמות.
ווער ווייס נישט וואס פֿערד און קיה און היימישע טהירען ליידן זיך אָן
פֿון פֿערשיעדענע בייסענדע פֿליגן? אַ קוה, וואס האט זיך פֿון דיא פֿליגן קיין
ארט נישט גיפֿונען, איז אריין אין אקליין מייכל, אין וועלכען עס האבן געשוואומען
ענטען. קוים האבן דיא ענטען דערוועהן דיא פֿליעגען איבער דער קוה, זיינען
זיין צוא געשוואומען און גימאכט אויף זיין אבלאווא.

אינער וואס איז געוועזן דערבייא דערצאָהלט, אז ער האט געזעהען,
וויא דיא קוה, איז גישטאנען גאנץ רוהיג אויף איין ארט, אזוי וויא זיא וואלט
פֿערשטאנען, וואס פֿיר אטובה דיא ענטען טהוען איהר, חאמט דיא ענטען
האבען איהר ארומגערינגעלט פֿון אלע זייטן און צייטענווייז אויך געפיקט.

פֿריינדשאפט צווישען פייגלאך מיט טהיערען.

אַ רייזענדער האט אמאל געזעהן אין אפֿריקא אויף אַ לאנקע אַ גאנצע
שטאדא בולאקסין וואס האבן זיך גאנץ רוהיג געפֿיטערט.

אין דער זעלבער צייט איז בייא זיין דיא רוקענס פֿול געוועזן מיט
פייגלאך

פֿיגלאך. דיא בופלאקסין האט עס נישט גיארט, אזוי וויא עס דארף אזוי זיין, אז פֿיגלאך זאלען שטעהן בייא זייא אויפֿן רוקען און פֿיקען.

וויא נאר דיא פֿיגלאך האבען פֿון דער ווייטען בעמערקט דעם רייווענדען האבען זייא אנגעפֿאנגען צוא שרייען, געמאכט אַ לארם. פֿון זייער געשרייא האבען זיך דיא בופלאקסין אויך דערשראקען, און האבן אנגיהיבן אנטלויפֿן. דער רייווענדער האט געוואלט וויסען וואס דיא פֿיגלאך האבען געמאקן בייא דיא בופלאקסין אויפֿן רוקען, און ער האט איין בופלאקס געשאסען. ער האט גינאמען בעטראכטן דעם בופלאקס און האט בעמערקט, דאס אייניגע זשוקעס לייגען אין דיא האר און דיא לייב פֿון דיא בופלאקסין זייערע אייעלאך.

מיט דער צייט קומען פֿון דיא אייעליך ארויס רויפען (ווערעמליך), וואס מאכען דיא טהיערען פֿיעל שטערצען. אט דיעזע רויפען פֿרעסען אויף דיא פֿיגלאך. דעראיבער פֿערטראגן דיא בופלאקסען אזויא געדולדיג דיא פֿיגלאך בייא זיך אויף דיא רוקענס און עס קיממערט זייא נישט ווען אפֿילו זייא פֿיקען זייא.

דער קראקאדילען שומר.

נאך וואונדעליכער איז דיא פֿריינדשאפט צווישען דעם קראקאדיל און אייניגע קליינע פֿייגעלעך. אין עגיפטען (מצרים) איז דא זייער פֿיעל קראקאדילען. אין דיא הייסע טעג גייען זייא אפט ארויס פֿון טייך אויפֿן זאמד, זייא שטעלען ארויס דיא קאפף פֿון וואסער, עפענען פֿארנאנדער זייערע מוראדיגע מיילער וואס זיינען אָנגוועצט מיט שרעקליך שארפֿע ציין און לייגן זיך ווארעמען אויף דער זון. דעמאלט בעמערקט מען גאנץ אפט, וויא לעבען קראקאדיל דרעהט זיך ארום אַ קליין פֿיצעלע פֿייגעלע, וואס טאנצט ארום בייא איהם אויפֿן רוקען און איבער דעם קאפף און רייניגט איהם פֿון פֿער-שיעדענע רויפען (וואַרימליך) און שמוטץ. דאס זעלבע פֿיצעלע פֿייגעל האט אפֿילו קיין מורא נישט צוא צופֿליהען צום קראקאדילס אפענע מויל און רייניגט איהם דיא ציין. זיא האט אפֿילו קיין מורא נישט אריין צוא פֿליהען צוא איהם אין מויל אריין און זיא פֿיהלט זיך דארט אזויא גוט, וויא אין פֿרייען לופֿט. דער קראקאדיל וואלט איהר לייכט געקאנט איינשלינגען, נאר ער טהועט דאס נישט, ווייל זיא איז איהם זעהר נוצליך. מען רופֿט דיעזען פֿויגעל „קראקאדילען-שומר“.

דער האניג ווייזער

אין אפריקא געפינט זיך א קליין פייגעלע, וועלכע מען רופט האניג-ווייזער, ווייל דאס פייגעלע גיט צוא וויסען, וואו דיא בינען בויען זיך ווייערע בינ-שטאקן. דיעזעס פייגעלע שפיזט זיך מיט דיא רויפען פֿון דיא ווילדע בינען, אליין קאנן זיא אין בינשטאק נישט צוקומען; דעראיבער רופט זיא צוא דעם מענשען. דער מענש צוא ווארפט דעם בינשטאק און נעמט ארויס דיא האניג, גאנצהער קאן שוין דאס פייגעלע לייכט בעקומען איהר שפיז. אט אזויא קומט אויס, אז דאס פייגעלע טהועט א טובה דעם מענשען און דער מענש העלפט אויס דאס פייגעלע.

וויא קראפ-גענו פאנגען פיש.

דיא קראפ-גענו לעבען איבערהויפט פֿון פֿיש און זאבעס. זייא פאנגען פֿיש אין קאכפאניע, זיך העלפענדיג איינער דעם אנדערן. צוא דיעזעס צוועק קלייבן זייא געוואהנליך אויס א שמאלען ארט אויפֿן טייך. איין רייזענדער האט גיזעהען וויא 50 ווייסע קראפ-גענו האבן זיך אויס-גישטעלט אין א לאנגע רייע (שורה) אין מיטען טייך. זייא זייען געשטאנען ביז העלפט אין וואסער. יעדער פֿון זייא האט אויסגעצויגען דיא האלז און דעם שנאבעל, פֿערטיג צוא געבען אביס, זייא האבען נאר געווארט אויף א סיגנאל אום אנצופאנגען צוא טאהן. באלד האט איין אלטע קראפ-גאנו, דער אנפֿיהרער, געגעבען אגעשרייא און דיא גאנצע סטאדא קראפ-גענו האבען זיך גענומען בעוועגען און שרייען. זייא האבען גענומען געהן געהנטער צום ברעג, קלאפענדיג מיט דיא פֿליגלען איבערין וואסער און אראב לאזענדיג יעדע וויילע דיא ברייטע לאנגע שנאבלען. דיא וואס זיינען געשטאנען בייא דיא זייטען, זיינען געגאנגען שנעללער, פונקט וויא עס טהוען דיא פֿישער, וואס טראגן דעם נעמץ. מיט איינעם ווארט, דיא פֿליגלאך האבען צונויפגעטריבען דיא פֿיש צום ברעג דורכ-אויס וויא וואהרע פֿיש פֿאנגער.

אנפֿאנגס איז איין פֿליגל געשטאנען ווייט פֿון דעם אנדערן אויף דיא גאנצע ליינג פֿון דיא פֿליגל מיט וועלכע זייא האבן גיאברייט. נור וואס ווייטער האבן זייא זיך אלץ מעהר צוא זאמען גערוקט, פֿון ענגשאפט האבען דיא פֿיש זאגאר גענומען שפרינגען פֿון וואסער אין לופטן.

דעמאלט האבן דיא קראפ-גאנו זיך גינומען צוא דער ארבייט. 5-6 פֿליגל, דיא גרעססטע פֿון דער גאנצער סטאדע, האבען גענומען ארויס שלעפען דיא פֿיש פֿון וואסער.

דיא קראפ-גענו האבין אונטערין שנאבעל א ביטעל, וואס קאן זיך פֿערנאנדערציעהען און קאן בעהאלטן א גאנצן אצור מיט פֿיש. זייא האבין אנגעהייבען האפן פֿיש און ווארפֿען אין בייטל אריין, אין דער צייט וואס דיא איבערגע קראפ-גענו זיינען געשטאנען און געשלאגען מיט דיא פֿליגלען און צוזאמען געטריבן דיא פֿיש.

אנדערע פֿויגעל האבין דאס בעמערקט פֿון ווייטן, און זיינען צוזאמען גיפֿלייגן פֿון אלע זייטען און האבין גיווארט, אפֿשר וועט זייא אויך עפעס אנקומען פֿון דעם פֿיש פֿאנג.

גאנצע וואלקן פֿון וואססער שוואלבין און מענען זיינען גיפֿלייגן איבער'ס וואסער און פֿליהענדיג געהאפט קליינע פֿישעלעך.

מען האט געזעהן וויא קראהעס האבין זיך געשלאגן איבער עטליכע געגנבעטע פֿישעלעך. גאנארעס האבן זיך גאר אראפ גילאזן אין רעכטען מיטן צווישען דיא קראפ-גענו, און געהאפט פֿיש גלייך מיט זייא גאר אהן'שום מורא.

ענדליך איז א גאנצע סמאיא רייהע (אמין פֿייגעל). אויך גיכומען צוא פֿליהען. זייא האבען אבער קיין מוטה נישט געהאט צונעהמען האפען פֿיש; זייא האבען זיך צוא זעצט אויף דיא ביימער און האבין גיקוקט פֿין ווייטען און געשרייען. אז דיא קראפ-גענו האבין גיענדיגט זייער ארבייט זיינען זייא ארויס פֿון טייך אויפֿן זאמד און האבין גינומען צווישען זיך טיילן דעם רויב. יעדע קראפ-גאנו האט אויס גישפייגן פֿון בייטל גאנצער הייט דיא אויגנישלונגענע פֿיש. דיא חברה האט זיך גינומען צוא דער אכילה, יעדע קראפ-גאנו האט בעקוממען אנלייכען טהייל, אלץ איינס, צוא זייא האט גאר געיאגט דיא פֿיש אדער זייא האט אליין גיחאפט. דיא טהיילערקע צווישען זייא איז געוועזן דויעלבע עלטסטע קראפ-גאנו, וואס האט אנגעפֿיהרט דאס פֿיש-פֿאנג. נאך איהר געשריי נאך האט יעדער פֿייגעל בעקוממען זיין טהייל.

דיא קירא און רויב פֿייגל.

אנדערע פֿייגעל טוקען זיך ארונטער אונטערין וואססער און האפן פֿיש, צום ב. ש. דיא וואסער ענטין אין דיא קאלטע לענדער, וועלכע מען רופֿט דעריבער: „דיא טוקערס" אדער „טוקערס". זייא לאזן זיך אראפ ביז 30 ארשין דיא טיף און האפן פֿיש קנציג און געשייט. לעבען אייז מער (ים הקרח) איז דא א פֿייגעל מיט דעם נאמען קירא, וואס שווימט אויסגעצייכענט אונטערין וואססער. טווישענדיג ארבייט זייא מיט דיא פֿיש, און מיט דיא פֿליגלען. פֿריהער יאגט זייא און טרייבט צוזאמען דיא פֿישעלעך אין איין ארט, דער נאך פֿאנגט זייא

זיין וויפיל זיא וויל. קייראס פֿאנגען אין וואסער הערונג, אבער נישט אלע מאל
-ליקט זיין דיא געפֿאנגענע הערינג צוברענגען צוא זיך אהיים.
אין דיא ערשטער וואו דיא קייראס האפֿין פֿיש, פֿליען צונייף מעווען.
קוים בעווייזט זיך א קיירא איבערין וואסער מיט א פֿיש און מויל לאזט זיך
אויף איהר אראפֿ דיא מעווע און רייסט איהר דיא שפיץ פֿון מויל ארויס.

עס איז פֿאראן א פֿייגיל וואס הייסט פֿאמאָרניק. דיעזער פֿייגיל קאן זאגאר
אליין נישט האפֿין קיין פֿיש, נאר ער לעבט פֿון גולה, ד. ה., פֿון דעם וואס ער
נעמט מיט געוואלט אוועק בייא אנדערע ים-פֿייגיל. נאטירליך, בעפֿאלט ער נאר
פֿייגלאך וואס זיינען שוואכער פֿון איהם.

פֿייגלאך וואס לעבען פֿון גולה, זיינען דא אומעטום — אין אלע לענדער.
לעבען אָקאָאָן צום בייא שפיל לעבען צווייערליי מינים אדלער: "וויסקאָפיגע" און
"פֿיש פֿאנגער".

דיא ערשטע רופֿט מען "וויסקאָפיגע", ווייל זייא האבין וויסע קאפֿ. דיא
אנדערע הייסען "פֿיש פֿאנגער", ווייל זייא האפען אויסגעצייכענט פֿיש.

"דער פֿיש-פֿאנגער" האפט דיא פֿיש, אבער עססען עססט זייא אויף
דער "וויסקאָפיגע" אדלער.

דיעזער ראובאָייניק זעצט זיך אוועק ערגעץ אויף א הויכען אָרט אויף
א בארג און קוקט, אפֿער וועט זיך בעווייזן וואו עס איז דער פֿיש-פֿאנגער
אדלער. קוים דער זעהט ער איהם פֿון ווייטען מיט א פֿיש, גיט ער זיך אלאז
נאך איהם. דער פֿישער ענטלויפֿט פֿון איהם און פֿליהט ארויף אין דער הויך,
אבער דער וויסקאָפיגער פֿליהט נאך העכער ארויף. ער פֿליהט איבער דעם
פֿיש-פֿאנגער און שרעקט איהם אזויא לאנג, ביז ער מוז ארויסלאזען דיא פֿיש
פֿון מויל. אין דער אייגענער רגע לאזט זיך דער ווייט-קאפֿ אראפֿ וויא א פֿייל
פֿון בויגן און איכטער אזויא געשיידט, דאס ער אוספֿייזט צוא האפען דיא
פֿיש נאך איידער זייא פֿאללען אראב אויף דער ערד, דערנאך פֿליהט זיך
דער וויסקאפֿ אוועק אין וואַלד און דער פֿישער מוז וויעדער געהן הארעווען
אויף זיין שטיקעל ברויט.

וויא אזויא דיא קראקאדילען קריענען פיר זיך שפייו.

שיינע מעטות דערצעהלט מען וויא דיא פֿערשיעדענע שלאנגען, עקדע-
סען, און זאכעס ערווערבען זייערע שפייו. דיא ריזענדער איבער אינדען
האבען פֿיעל מאל געוועהן וויא דיא שרעקליכע קראקאדילען האפען פֿיש. און
דעם טייך גאנג געפֿינען זיך זעהער פֿיעל קראקאדילען. בייא מאג פֿלענען וויא
אפֿליענען גאנצע שטונדען אויפֿין זאמד, אבער וויא נאר עס פֿלעגט ווערן אבענד,
פֿלענען

פֿלענען דיא קראקאדילען אוועק געהן פֿון ברעג אין אקליינעם טייכעל וואס פֿאלט אריין אין דעם גאַנג און וואס האלט נאר 9 קלאַטער אין דיא ברייט . דארטען האבען זיין זיך אויסגעשטעלט אין צוויי ציילען , ווייל פֿיר אין צייל איז דער ארט גיווען צוא שמאל . נאכדער האבען זיין זיך געלאזען לאנגזאם שווימען איבער-ן קליינעם טייכעל ארויף שטראם און מרייבען פֿאראויס דיא פֿיש אזויא לאנג ביז זיין פֿלענען זיין צוטרײבען צוא אַ ברעג . דא-טען פֿלענען זיין דיא פֿיש אויפֿרעסען . דיא קראקאדילען זיינען שרעקליכע רויב טהיערע . זיין פֿרעסען טהיערען , פֿיש , בראקירען ניט מיט געפֿגרעטע אויך . רייזענדער דערצאָהלען אז זיין האבען געזעהן וויא קראקאדילען האבען געוואלט אוועק נעהמען רויב ביין לייבען . עס האט אויך געטראפֿען אז קראקאדילען זיינען אנגעפֿאלען אַף מענשען , וואס האבן זיך געבאדן אין טייך , און האבען זיין אויפֿגעפֿרעסען . —

שלאנגען .

אין דיא הייסע לאַנדער געפֿינען זיך אזוינע שרעקליכע גרויסע שלאנגען וואס האלטן 9 ארשין דיא לאַנג און נאך מעהר : דער גרעסטער שלאנג איז דער ריעזענשלאנג (Удавь) . ריעזער שלאנג האט קיין גיפֿט ניט און זיין רויב דער-שטיקט ער . איינער דערצעהלט וויא אַ „ריזענשלאנג“ האט געהאפט אַ ציעג . וויא דער שלאנג האט דערזעהן דיא ציעג האט ער זיך געשטעלט אין אוינקעל און איינגעקארצעט און אנגעשטעלט דיא אויגען אויף דער ציעג .

נאכדער איז דער שלאנג פֿלוצלונג ארויפֿגעשפרונגען אויף דיא ציעג , האט איהר געהאפט מיט דיא צעהנער פֿאר דער מארדע און האט זיך ארום-געוויקעלט ארום איהר צוויי מאל און האט איהר אזויא צונויפֿגעקוועטשט דיא הארץ , אז דיא ציעגעלע האט באלד אויפֿגעהערט צוא אטהעמען . אזויא האט דער שלאנג איהר געשטיקט אַ מינוט אַכט . בשעת דיא ציעגעלע איז גע-שטארבען , איז דער שלאנג פֿון איהר אראב און האט איהר גענומען לעקען .

דער נאך האט ער איהר גאנצער-הייד איינגעשלונגען , אפֿריהער איז אריין צוא איהם אין מויל דער קאפֿף , נאכדעם דער רוקען , און צום סוף דיא פֿיס . דעם שלאנגס מויל האט זיך אויפֿגעפֿענט און אזויא ברייט אז עס איז שרעקליך געוועזען צוא זעהען . זיין קאָרפֿער איז וואס ווייטער ווייטער געווארען גרעסער . אין דער צייט פֿון שלינגען האט דער שלאנג בענעצט דיא ציעגעלע מיט שלינגע , כדי זיא זאל ווערען גליטציגער און זאל לייכטער אריין צואיהם אין מאגען . שלינגע האט גערונען פֿון שלאנגס מויל דיא גאנצע צייט ביז ער האט זיין רויב אין גאנצען איינגעשלונגען .

דאס איינשלינגען האט געדויערט אַ ערך פֿון אַ פֿערטיל שטונדע. דער
נאך האט זיך דער שלאנג אויסגעצויגען און האט זיך אַ צייט ניט געריהרש
פֿון ארט, אום צוא פֿערדויהען דעם עססען. פֿון דרויסען האט זיך געזעהן.
זיין דיא ציעגעלע ליגעט ביא איהם. דער בויך איז ביא דעם שלאנג געווארען
הויך וויא אנגעשוואלען.

דער ריזענשלאנג געפֿינט זיך אין זיד-אמעריקא. ער האלט זיך אויף אין
וואַלדער. צייטענווייז קריעכט ער ארויף אויף אַ ביים און קוקט אויס וועמען
צוא האפען. ער עסט אלס דינג: מייז, קראליקען, פֿייגעל. אז ער שפּרינגט
ארויף אויף אַ מענשען און וויקעלט זיך ארום איהם ארום, איז דער מענש אויך
אַ פֿארפֿאלענער. —

צוא קענען שלאנגען כשוף?

אנדערע שלאנגען זיינען גיפֿטיגע. זיין האבן אין מיל 6 גיפֿטיגע ציינער.
דיא ציין דינען זיין נישט צום עססען, זיין בייסען נאר איין מיט זיין און
לאזען אריין דעם גיפֿט. וואס איז אין זיין פֿארהאן. דער נאך שלונגען זיין איין
דעם רויב גאנצער הייד. פֿיעל חיות האבען שרעקליך מורא פֿאר שלאנגען,
דיא פֿייה צום ביא שפיל אז זיין דערועהט אַ קלאפפער שלאנג ווערט זיין פֿון
שרעק וויא משוגע. —

אַ ריזענדר אויבער אמעריקא דערצאהלט אז ער האט איין מאהל געזעהן
וויא אַ קלאפפער-שלאנג האט זיך צונויפֿגעדריעהט אין אַ קנויל און געלייגט זיך
אונטער אַ ביים, אויף וועלכען עס איז ארומגעשפרונגען אַ בעלקע (פֿייה). וויא
דיא בעלקע האט דערועהען דעם שלאנג, האט זיין אנגעהייבן יאממערליך
שרייען, זיין איז אומגעלאפֿען וויא אַ משוגענע אויפֿ'ן בוים ארום און אראפֿ,
אזויא האט זיין געטאהן עטליכע מאל און יעדעס מאל איז זיין אלץ צוגעלאפֿען
נעהענטער צוא דעם שלאנג. דער שלאנג האט דיא גאנצע צייט ניט ריהרענדר
זיך פֿון ארט געקוקט אויף דיא בעלקע און האט פֿון איהר ניט אראפגעלאזען
דיא אויגען. ענדליך איז דיא בעלקע צוגעשפרונגען הארד צום שלאנג, און
דער שלאנג האט איהר געחאפט.

נאך איינער דערצאהלט אז פֿאר זיינע אויגען האט אַ שלאנג אויף דעם-
עלבען אויפֿן געחאפט אַ פֿייגעלע. דיא פֿייגעלע איז געוועסען אויף אַ בוים,
אין אַ האלבין קלאפֿטער ווייטער איז געלענען אַ גרויסער שלאנג. דער שלאנג
האט אויסגעצויגען דיא האלדז, און אַנגעשטעלט דיא אויגען אויף דיא פֿייגעלע,
און געקוקט אויף איהר אזויא לאנג ביז זיין איז צוגעשפרונגען הארד לעבען
איהם און דער שלאנג האט איהר איינגעשלונגען. וועהענדיג אַ וועלכע האפֿען

האבען זיך דיא רייזענדער שטארק געוואונדערט. וויא האבען נישט געקענט קלות ווערען און פֿערשטעהן פאר וואס דיא בעלקע אדער דיא פֿייגעלע געהען אליין צום שלאנג אין מויל אריין. עס איז בייא זייא געבליעבען נישט אנדערש אז דיא לענגט עפעס אַ מין צויבערייא, אז דער שלאנג קען בעצויבערן אנדערע טהיערע און וויא צוציהען צוא זיך. אז מען האט אבער דיא זאך בעססער בעטראכט, האט מען פֿערשטאנען אז דער שלאנג ברויכט גאר נישט קיין צויבעריי און כשוף, נאר ער שרעקט אזויא שטארק איבער דיא ארעמע חי'ה'לע דאס זיא ווערט צוא פומעלט און ווייס אליין נישט וואס זיא טהוט. דיא זעלביגע זאך פאסירט מיט פֿערד און שעפסען וואס אין אַשרפֿה לויפֿען זייא אליין אין פֿייער.

דיא אכס פראש (זאבע).

דיא זאבעס וואס געפֿינען זיך אין אונזערע לאַנדער נאָהרען זיך מיט פֿליעגען און מיט וואַרים. אין דיא היים: לאַנדער זיינען דיא אזעלכע גרויסע זאבעס, וואס עסכען פֿייגלאך. אט וואס דערצאָהלט איינער וואס האט גערייזט איבער נאָרד-אַמעריקע: ביים ברעג טייך האבן זיך געשפילט אַ גאנצע פֿאמיליע קליין פֿייגעלעך. פלוצים איז ארויסגעשפרונגען פֿון אונטערן קוסט אגרויסע פֿראש, און האט אנגעהאפט אַ פֿייגעלע פֿארן פֿיסל און אריינגעשלעפט אין וואסער. דיא פֿייגעלע האט זיך געבעד געריסען מיט אלע כוחות, עס האט איהר אבער נישט געהאלפֿען, ווייל דיא פראש איז געוועזען פֿיעל שטארקער פֿון איהר. זיא איז געוועזען גרויס $3\frac{1}{2}$ וויארשאק און האט געוואויגען ביז 3 פֿונט. דיעזע פֿראש רופֿט „אַכס-פֿראש“ ווייל זיא קען אזויא גוואלדיג שרייען, וויא אונזערע זאבעס קאנען דאס נישט.

וועגען דיא היי-פישען.

אין ים (מענער) זיינען דיא שרעקליך גרויסע פֿיש וואס הייסען: היי-פֿיש. דיעזע פֿיש זיינען זעהער גרויס. עס זיינען דיא היי-פֿישען וואס זיינען גרויס 6 קלאפֿטער. דער היי-פֿיש איז אַ גרויסער פֿרעסער און אַ רויבער. דיא ים-פֿאהרער זאנען, אז פֿאר דעם היי-פֿיש דארף מען מורא האבען אויפֿין ים פונקט וויא פֿאר דעם וואלף אויף דער יבשה. גאנצע סטאדעם היי-פֿישען שווימען נאך דיא שיפֿען, און קוקען אלץ אים

אויס, טאמער וועט אַ מענטש אראב פֿאלען אין ים אריין. וויא עס
 מאכט זיך אזא מין אונגליק, שוויטמען זייא צוא אונ צורייסען דעם
 מענטשען מיט דיא צאָהן. מיט 5 יאהר צוריק האט זיך געמאכט אזא
 מין אונגליק אויפֿין אָקעאן מיט אַ רוססישען אַפיצער. אז דער היי-פֿיש
 וויל וועמען האפען, מוז ער זיך איבער קעהרען אויפֿין רוקקען, וויל
 ביא איהם איז דיא מויל ניט אין פֿאדערסטען טהייל פון קאפ, נור פֿון
 אונטען. דעם היי-פֿיש גובר ווין קען מען נור דאמאלס, אז מען לאזט
 זיך אונטערן וואסער, אינ מען בעפֿאלט איהם פֿון אונטען. דיא
 אינדיאנער ווינען גרויסע מייסטער דערצו, זייא לאזען זיך אראב טיעף
 אין וואסער אונטער דעם היי-פֿיש אינ שטעקן איהם אריין אַ מעסער
 אין בויך. דער היי-פֿיש האט זעהר אשרעקליכע מויל וואס איז אנגעזעצט
 מיט עטליכע ציילען שפיציגע אונ שארפע צאָהן. שוויטמענדיג נאך דיא
 שיפֿען שלונגען דיא היי-פֿישען איין אלעס, וואס עס פֿאלט נור אראב
 פון שיף, אפילו לעדיגע פֿלעשער אויך.

איהר וויסט מסתמא, אז ווען עס שטארבט אַ מענטש אויפֿין שיף,
 איז מען איהם מקבר אין ים, ד. ה. מען בערזט צוא צוא איהם אשווערע
 משא אונ מען לאזט אראב אין וואסער אריין. אבער ניט אלע מאל
 ווערען אויך דיא טוידטע קאָרפער געשוניט פון דיא שרעקליכע צאָהנער
 פונ'ם היי-פֿיש.

דער היי-פֿיש שווימט ניט אליין איבער'ן ים, ער האט שטענדיג
 אַ געטרייען חבר וואס בעגלייט איהם אונ ווייזט איהם נאך דעם וועג
 אויך. ווין בעגלייטער רופֿט זיך דער לאַצמאן (מאטראס), ער איז אַ סך
 קלענער פֿון דעם היי-פֿיש, לעבט אונ שפּיווט זיך מיט דיא ברעקליך
 וואס בלייבט, פֿון דעם היי-פֿיש'ס עססען. דער לאצמאן זעהעט אונ הערט
 בעסער פֿון דעם היי-פֿיש.

אז ער דערועהט פֿון ווייטען עפעס אַ סכנה הייבט ער זיך אן צו
 דרעהען אונ צו ווארפֿען. דער היי-פֿיש בעמערקט באלד דעם לאצמאנס
 אונרוהיגקייט אונ פארקערעוועט זיך צוריק.

דיא ים פֿאהרער דערצאָהלען זעהר אַ סך וואונדערליכע מעשות וועגען
 דיא רויבעריי פֿון דעם היי-פֿיש. דער היי-פֿיש, דערצאָהלען זייא, פאלט
 אן אויף דעם וואלפֿיש אויך און קומט איהם ביא.

איין מאל זיינען אנגעפֿאלען אויף איין יונגען וואלפֿיש (קיט) עטליכע
 היי-פֿישען, זייא האבען איהם אזויא צוא ביסען זיינע פֿלוספֿעדערען אונ
 זיין וויידל, אז בלוט האט גערונען. דער וואלפֿיש האט כיט זייא גאר
 ציט געקענט מאכען וויל ער איז ניט אזויא פֿלינק אונ בעזעגליך וויא דיא
 היי-פֿישען. אין דער זעלבער צייט איז פֿערייט געגאנגען אַ שיף. דיא מענטשען

פֿון שיף האבען געזעהן וויא דיא היי-פֿישען זיינען זאגאר ארויסגעשפרונגען פֿון וואססער און זיינען אנגעפֿאלען אויף דעם וואללפֿיש פֿון אויבען. דער וואללפֿיש האט גאר ניט געוואוסט וואו-הין פֿון זיין צוענטלויפֿען און איז אדונטער אונטער'ן שיף און האט זיך דארט בעהאלטען ביז דיא היי-פֿישען זיינען אוועקגעשוואמען.

אין דיא אקעאנען און אין דיא גרויסע מעערען לעבט נאך אין גרויסער רויב פֿיש וואס רופֿט זיך דער „שווערד-פֿיש“, ווייל זיין נאז ווייזט אויס וויא אַ לאנגע און אַ שארפֿע שווערד. דער שווערד-פֿיש איז ניט קלענער פֿון היי-פֿיש און פֿאלט אָן אויף דעם וואלפֿיש צוזאממען מיט דעם היי-פֿיש. אין מעער-רייזענדער דערצאָהלט, אז פֿאר זיינע אויגען האבען פֿיש איינגענומען אַ וואלפֿיש. דאס האט זיך געטראפען אויף דעם באַלטישען מעער, לעבן דיא העברדישע (Твердские) אינזלען. עס איז דאמאלס געווען שטיל אויפֿ'ן ים, קיין ווינט האט ניט געבלאזען. דיא פֿארוסען (זעגלען) זיינען געהאנגען אויפֿ'ן שיף און האבען זיך אפֿילו קיין ריהר ניט געמאחט. ארום 2 אזיגער בייא טאג האבען דיא מעער-רייזענדע בעמערקט אין גרויסען וואלפֿיש, וועלכען זיינען בעפֿאלען 5-6 היי-פֿישען און 2-3 שווערד-פֿישען. דיא היי-פֿישען זיינען איהם בעפֿאלען פֿון אויבען און דיא שווערד-פֿישען פֿון אונטען. וויא נור דעם וואלפֿישעם רוקען האט זיך בעוויזען אויפֿ'ן וואסער, זיינען גלייך דיא הייפֿישען אונטערגעשפרונגען אויף אַ 3 ארשין אין דער הויך און זיינען אנגעפֿאלען אויף דעם וואלפֿיש און האבען איהם געשלאגען מיט זייערע לאנגע עקען. וויא האבען איהם אזויא שטארק געשלאגען אז מען האט געהערט דיא קלעפֿ פֿון גאנץ ווייט. עס האט אויסגעזעהן, וויא מען שיכט פֿון אַ ביקס, און אין דער זעלביגער צייט, וויא דיא היי-פֿישען האבען געשלאגען דעם וואלפֿיש פֿון אויבען, האבען דיא שווערד-פֿישען איהם געשטאכען מיט זייערע שווערדען פֿון אונטען. דער ארמער וואלפֿיש האט זיך קיין ארט ניט געקענט געפֿינען וואוהין אנטלויפֿען. ער איז אבגעפֿלייצט געווארען מיט בלוט אז דאס וואסער ארום איהם איז געווארען רויט. אזויא האבען איהם דיעזע פֿיש געמאטערט עטליכע שעה. „מיט וואס האט זיך דיא מלחמה געענדיגט, האב איך ניט געזעהן, זאגט דער מעער רייזענדער, נור מסתמא האבען דיא פֿיש ענדליך פֿארט דערהרגעט דעם וואלפֿיש.“

פֿעלע פֿיש נאָהרען זיך מיט פֿליישיגע שפייד. זיין פֿרעסען אלערליי מעער מדיערען, וואַסמליך, ראקשקעס, קליינע פֿישעליך, מיט איינעם ווארט אללע בעשעפענישען וואס לעבען אין וואסער. אין פֿיש וואס רופֿט זיך דער „פֿיש פֿאנגער“ האבט פֿיש אויף אומ'ן אָרט. ער פֿערגראבט זיך אין דיא

דיא זאמד אויפֿין גרונד אונ שטעלט נאר אויס זיינע וואָנצעס. ער ראט
משונהדיגע וואָנצעס וואס ווייזען אויס וויא וואָרס. ער ליעגט זיך אויפֿין גרונד
אונ דרעהט זיך מיט דיא וואָנצעס. אנדערע פֿישען זעהען וויא אויפֿין
גרונד קריעכען אין זאמד וואָרס, אונ זייא שוויטמען צוא האפען דיא וואָרס
אונ פֿאללען אריין צום „פֿיש-פֿאנגער" אין מויל.

וויא פֿישען פאנגען זייער רויב איבערן וואסער.

עס איז דא אזוינע פֿישען וואס חאטש אליין לעבען זייא אנטערן
זאסער, דענאך פֿאנגען זייא רויב איבער דעם וואסער. אין דיא הייסי
לאַנדער געפֿינט זיך אזא מין פֿיש, וואס קענן שיסען מיט וואסער.
זייער פֿיש רופֿט זיך „דער-שפּייער". ער שוויטט שטענדיג גאר פֿון אויבען
אין קוקט, מאסער וועט פֿליען איבערן וואסער אפֿליעג, אזשוק, אומער-
פֿינגעלע, וויא „דער שפּייער" דער זעהט דאס, שוויטט ער צוא נאָהנטער
צוא דעם ארט וואו דיא פֿליעג, אדער דער זשוק דרעהט זיך ארום, אונ
שיעסט אויף איהם מיט אטראפען וואסער. דיעזען טראפען וואסער שפּיט
ער ארויס פֿון מויל אונ אזויא קונציג, אז ער טרעפט שטענדיג אין ציעל
אריין, וויא אנטער שיעסער. דיא פֿליעג אדער דער זשוק פֿאלט באלד
אראפ אין וואסער אונ „דער שפּייער" פֿרעסט זייא אויף.

וויא פֿישען קריעכען אויף דער יבשה.

עס איז דא אזוינע פֿישען וואס שפּרינגען ארויס פֿון וואסער אום
צוא האפען דיא פֿליענעליך וואס פֿליען איבערן וואסער, עס איז דאך נאך
אנדערע פֿישען וואס שטענדיג לעבען זייא אין וואסער, נאר זייא קענען אויף
דער יבשה זוכען פֿיר זיך שפּיז. אין אינדיע געפֿינט זיך אפֿישיל, וואס רופֿט
זיך דער אנאבאס אדער דער קרייכעדיגע אקען. אט דיא קליין פֿישיל קען
ארויסגעהן פֿון וואסער אויפֿ'ן ברעג אונ דארטען אפ זיין עטליכע שעה.
אין מויל בייא דער פֿישיל איז דא אזא זאָקיל (פויר) וואס זיא נעהמט
איהם אן מיט וואסער ווען זיא וויל ארויסגעהן אויפֿ'ן ברעג. דיא זשאברעס
בענעצט זיא דעמאלט מיט דעם וואסער וואס זיא האט אנגענומען אן דעם
זאָקיל. דיעזע פֿישיל קען ניט נור ארום קריכען אויפֿ'ן ברעג, זיא קריעכט אונ
קלעטערט זיך אויף בוימער אויך. אנשטאט דיא פֿיש, ארבייט זיא מיט'ן ווידעל,
מיט דיא פֿלום פֿעדערן, מיט דיא זשאברעס אונ דאלט זיך גוט אויף דיא
בוימער

בימער: דער אנאבאס האפט אויפ'ן ברעג פֿערשיערענע ראקעס מיט וועלכע
ער האדעוועט זיך.

וויא פֿליענען און זשוקעס שפייזען זיך.

דיא פֿליענען און זשוקליך, דיא בוקאשקעס און אלע איבעריגע אינועקטען
דארפֿען אויך זיך גענוג מיהען אויפ'ן עסען. אייניגע אינועקטען עסען נור
טוידטע קערפער, און אנדערע דוקא לעבעדיגע. אז דיא טוידטע קאָרפער
הייבען אָן פֿוילען, פֿאללען אָן אויף וויא פֿיעלע אינועקטען (פֿליענעלאך).
צום ערשטען קומען דיא פֿליענען וואס לאָכערן דורך דיא פֿעל פֿון'ס קאָרפער,
נאָכדעם דיא פֿלייש פֿליענען, וואס לייגען אָן אויף איהם זייערע אייעלעך.
אין אמאג אדער צוויי ארום קריכען ארום פֿון דיא אייעלעך אַמענגע וואָרימלעך
יעדער פֿליעג קאן לייגען ביו צוואנציג טויזענט אייעלעך און פֿון יעדעס איי
קריכעט ארום איין וואָרימעל. דיא וואָרימליך וואקסען אזויא געשווינד אז
אין אַ מעת לעת ווערן זייא גרעסער צוויי הונדערט מאל. דיא וואָרימליך
פֿרעסען אויף זעהר פֿיעל פֿלייש און זעהר געשווינד. וואָרימליך פֿון אייעלעך
וואס דרייא פֿליענען האבן געלייגט, קאנען אין עטליכע טעג אויפֿפֿרעסען
אנאנצען פֿערד, פונקט וויא אַ לייב.

זשוקעס "קברים-גראבער".

דיא פֿלייש-פֿליענען פֿרעסען אויף דאס פֿלייש פֿון דיא טוידטע
קאָרפער, אנדערע אינועקטען דיא פֿעל, דיא האר, דיא הערנער, און לעקען
און סאקען אויס דיא ביינער. מיט איינעם ווארט, יעדעס געפֿאלענע
טהער ווערד שנעל פֿערצעהרט, בעזאנדערס אין דיא הייסע לאַנדער. עס
איז דא אזוינע זשוקעס וואס בעגראבען דיא געפֿאלענע טהיערען אין דער
ערד, דיעזע זשוקעס רופֿען זיך שוין אזויא אָן: "קברים-גראבער". ווען זייא
געפֿינען ערגעץ אנעפגרטע מויו, אהוהן, אדער, אקאָרט הייבען וויא אָן
גראבען אונטער זייא אַ גרוב, זייא גראבען צוואנצען און העלפֿען איינער
דעם אנדערן. זייא ארבייטען זעהר פֿלייסיג, און טראנען ביסלאבזויי פֿון
גרוב דיא אנגעגראבענע ערד. אהוהן קאנען זייא פֿערגראבען אין צווייא
טאג, אמויו אין דרייא שטונדען. איינער דערצעהלט, וויא זשוקעס האבען
בעגראבען אהוהן. איין זשוקל האט אויס געקיקלט פֿון ערד קוגעלאך און
דאס וויא ארויסגעטראגען פֿון דער גרוב וואס זייא האבען אונטער דער הוהן
געגראבען

געגראבען, איין אנדער זשוק האט אנגעהאפט דיא קגעלאך אונ האט זיין
 זייטער אוועקגעקויקלט. אזויא האבען דיא זשוקעס ביסלאכזויז זיך אונטער
 געגראבען אונטער דער הוהן; נאכדעם האבען זיין אונטער איהר הויט
 געלייגט אייעליך אונ פערשאטען דיא גרוב מיט ערד. דיא „קברים גראָבער“
 שפייזען זיך אליין מיט דיא פֿערגראבענע פגירות אונ פֿערווארגען מיט דעם
 אויך דיא וואָרימלעך וואס געהן ארויס פֿון זייערע אייעליך. אז דיא פגירות
 לייענען פֿון אויבען אויף, פרעסען זיין פֿלייענען אונ אללע אַנדערע זשוקעס
 אויך; דעריבער בעהאלטען זיין דיא „קברים-גראָבער“ אין דער ערד, קיין
 אנדערער זאל צוא דעם ניט קאנען צוקוממען. אגב פֿוילען ניט אזויא
 שנעלל דיא פגירות אין דרערד, וויא אפֿין פֿרייען פֿעלד.

דיא קברים-גראָבער ארבייטען זעהר פֿלייסיג אינ מיט פֿערשטאנד.
 איינער האט געזעהן, וויא דיא זשוקעס האבען געשלעפט אנעפגרטע הוהן
 פֿון איין ארט אויף דעם אנדערען. זיין האבען געפֿונען דיא הוהן אויף אַ
 שטיינערדיגען ארט אונ זיין האבען קיין קראָפֿטען ניט געהאט איהר אויף
 יענעם ארט צוא בעגראבען. דעריבער האבען זיך צונויף געקלעבען אפֿולע
 זשוקעס צוואממען אינ האבען אוועקגעשלעפט דיא הוהן אהינצו, וואו דיא
 ערד איז געווען אווייכע און אהן שטיינער. דיא ארבייט האט בייא זיין
 לאנג געדויערט, עס איז קענטיג געוועזען, אז עס איז זיין ניט גרינג
 אנגעקומען, נור פֿון דעסט ווענען האבען זיין אייסגעפֿיהרט זייערס אונ
 האבען סוף-כל-סוף איבערגעטראגען דיא הוהן וואהין זיין האבען בעדארפֿט
 אונ האבען איהר פֿערגראבען. אז עס מאכט זיך זיין אַ צוגרויסע פגירה,
 צום ביישפּיעל, אגעפגרטער פֿערד אדער אקה — ארבעטן זיין אנדערש,
 זיין בייסען אפֿ פֿון דער פגירה שטיקלעך פֿלייש, אונ טראגען דאס אוועק
 אונ פֿערגראבען.

דיא פֿליענע צעצע.

אייניגע פֿליענען עסען געפגרטע אונ זיינען בלוט בייא לעבעדיגע חיות.
 דייעזע פֿליענען קאנען אלליין גרינג פֿערטראגען אללע פערפֿוילטע שפייז,
 אבער אז זיין גיעבען אביס אמענשען, פֿערפעכטען זיין איהם ביז טויר.
 עס האט זיך געמאכט, אז מענשען זיינען געשטארבען פֿון אביס וואס אשטוב
 פֿליענע האט זיין געגעבען. אנדערע ינוועקטן קאנען קיין פגירה גאר ניט
 עכסען אונ לייעבען נאר פֿלייש פֿון לעבעדיגע טהיערען.

עס איז דא ברעמזען (אזעלכע פֿליענען), וואס גיעבען זייערע קינדער
 אַוואָהונג אונטער דער פֿעל פֿון אַ אָבס אדער אַ הירש. קאמארעס, פֿליי,
 וואנצען

וואנצען און פֿיה-ברעמווען טרינקען בלוט. אין זיך אמעריקע לעבט אַ פֿליענ-וועלכע מען רופֿט „צעצע“. זיא איז נישט פֿיעל גרעסער פֿון אונזער שטוב-פֿליענ און ווייזט גאר נישט אויס שרעקליך, אבער אין אמת בריינגט זיא זעהר פֿיעל שאדען.

פֿערד, הינד, שעפסען און קיה שטארבען פֿון איהרען אַ ביס. זיא לאזט זיין אריין אונטערן פֿעל גיפֿט אין דער וועלכען צייט, וואס זיא טרינקט וויער בלוט. פֿון דיעזען גיפֿט שטארבען דיא טהיערע נישט מיט אמאל, נאר אין אציט ארום. ווען עטליכע פֿליענען מיט אמאל בייסקען אין אַ פֿערד פֿגרט ער אוועק אין עטליכע טאָג ארום. פֿון איין פֿליענט אַביס קראַנקען דיא טהיערען גאנץ לאנג איידער זיין שטארבען. צום ערשטען ווערן זיין מאַנער, אויסגעדארט, דערנאך בעקוממען זיין בלוטשטורץ. פֿאַר דעם מויד ווערען זיין געשוואלען, הערען אויף צוא זעהן אין שטארבען אוועק. דער גיפֿט פֿון דער פֿליענ צעזע ווירקט איבעריגענס, נישט אויף אלעמען. ווילדע חיות און אייזלען שאַדט נישט דער ביס פֿון דיעזער פֿליענ.

גאנצע וואלקענס פון קאמארעס.

אַ קאָמאַר איז פֿיר דעם מענשען נישט געפֿאָהרליך, נאר אמאל בעווייזען זיך אויף איין ארט אזויא פֿיעל קאמארען, אז דער מענשט קאן זיך בשום אפֿן פֿון זיא נישט אבוועהרען. — אין דיא וואספֿען פֿון ארחאנעלסקער גובערניע איז ווער אונטאָגליך צוא לעבען איבער זיין. סיי טהיערען, סיי מענשען אנטלויפֿען פֿון דארט, וויא עס קומט אן דער ווער. אנדערע יאהרען ווייזען זיך אזויא פֿיעל קאמארען, אז עס איז גאר נישט מער צוא זיין. אין 1813-טען יאהר, למשל, האט זיך געמאַכט אזא מין מעשה אין ענגלאנד. עס איז געווען אין באַיאט מאיי, ווען דיא קאמארעס הייבען גאר אן זיך בעווייזען אויף דער וועלט. מיט אמאל האבען דיא איינוואהנער פֿון דער שטאט נארויש דערוועהן אויף דעם הימעל אַ געדיכטען רויך. פֿון ווייטען האט אויסגעוויזען, אז דער רויך שלאגט פֿון אונטערן דאך פֿון דער קאמארהדראל-קירכע. עס איז געווארען אַסאך מאל און מען האט גענומען לויפֿען צוא דער קירכע לעשען דיא שרפֿה. באלד איז מען אבער געוואהר געווארען, אז עס האט גאר נישט אנגעהויבען צוא ברענען, און אז דער געדיכטער רויך, וואס האט זיך אלעמען אבגעראכט איז געוועזען אַנאנץ גרויסע מהנה קאמארען, וואס ווייזען דורכגעפֿלייגען איבער דער שטאט. אין דעם 1766-טען יאהר האבען זיך אמאל אין אקספֿארד (אויך אין ענגלאנד) בעווייזען אזויא פֿיעל קאמארען אז זיין האבען אויסגעוויזען וויא אשווארצע

א שווארצער וואלקען. זיין וויינען געפֿלויגען גאנץ הויך און האבען פֿערשטעלט דיא זון, צוליב וואס עס איז געווארען פֿינסטער. אין אלטע פֿארצייטיגע ביכער דערצאָהלט זיך, אז אויף דעם פֿערסישען קיסר סאַפֿאָרין וויינען אנגעפֿאלען קאמארען אין דער צייט ווען ער האט בעלאגערט א געוויסע שטאדט. דיא קאמארען וויינען אנגעפֿאלען אויף זיין גאנצען מיליטאַר: אויף מענשען, פֿערד, עלפֿאנטען און אויף דיא לאסט-טהיערען, אללע האבען פֿון דיא קאמארען אזויא פֿיעל געליטען, אז דער קיסר האט געמוזט צונויף קלייבען זיינע מיליטאַר און אוועקגעהן פֿון דארט. דיא קאמארען האבען איהם בעוועגט.

„טרייבער-מוראשקעס“

אין וועסט-אַפֿריקא לעבט אבעוונדערער סארט מוראשקעס, מען רופֿט זיין „דיא-טרייבער“. זיין פֿערטרייבען אלע בעשעפֿענישען. זיין פֿרעססען אויף ניט אזויא קליינע, אבער אפֿילו גרויסע טהיערע. פֿיעל מאל האט געטראפֿען, אז דיא „טרייבער-מוראשקעס“ האבען זאָגאַר אבעזיאנעס אויס-געראמט. זיין פֿערקלייבען זיך אין שטאלען אינ מיידען אויס דיא בהמות, וואס שטעהען דארט. היימישע עופֿות פֿערטיליגען זיין גאר אהן אצאָהל. זיין בעגעהען זיך מיט זייער רויב אויף אזאין אַרט, וויא מיר בעשרייבען דיא אונטען.

טרייבער-מוראשקעס האבען אכאל געהאפט א הוהן. זיין וויינען איהר בעפֿאלען פֿון אלע זייטען און גענומען בייסען. דיא הוהן האט זיך געביך געוואפֿען אהער, אהין, געקלאפט מיט דיא פֿליענגלען, אבער זיא האט מיט דיא מוראשקעס גאר ניט געקאנט מאכֿען. זיין וויינען געוועזען גאר אהן א צאָהל און עס איז אונמאָגליך געוועזען זיין בייצוקוממען. אז דיא הוהן איז געפֿרט, האבען זיך דיא מוראשקעס צוטהיילט אויף צווייא פֿארטיעס. איין פֿארטיע מוראשקעס האבען גענומען מאכֿען אַוועג צוא זיך אין נעכט אריין. זייער נעכט איז געווען ווייט פֿון דארטען ניינציג קלאפֿטער. דיא מוראשקעס האבען אבגעראמט און אויסגעגלייכט דיא גאנצע לאנגע וועג. אין דערוועלבען צייט האט זיך דיא אנדערע פֿארטיע מוראשקעס בעשעפֿטיגט מיט דער הוהן. פֿריהער פֿון אלעס האבען זיין איהר גענומען אבפֿליקען דיא פֿעדערען. צום ערשטען האבען זיין אבגערייניגט דיא קאפֿיל, נאכדעם דיא האלז, דיא מולע אינ דיא פֿיסלעך, ענדליך האבען זיין איהר אין גאנצען אזויא ריין ארומגעפֿליעקט, אזויא וויא עס וואלט געמאכט אמענש. אז זיין האבען דאס אבגעטאהן, האבען זיין גענומען טהיילען דיא הוהן אויף שטיקליך. דאס האט

האט ביא ויא לאנג געדויערט, און דערנאך האבען ויא שטיקליכע וויי
דיא גאנצע הוהן אריבער געשלעפט ציא זיך אין מוראשניק.

דיא „טרייבער-מוראשקעס“ טיידמען אפילו שלאנגען אויך. צום ערשטען
קרייכען ויא ארויף אויף דעם שלאנגס קאפ און נעהמען איהם בייסען דיא אויגען.
אז ויא צוא בייסען איהם דיא אויגען און ער ווערד בלינד, נעהמען ויא
זיך צוא זיין קאפער און עסען איהם אויף שטיקליך ווייז לעבעדיגעהייט.
מענשען האבען זעהר מורא פאר דיא מוראשקעס פון דעם סארט. ויא
מען דער הערט נור אין א דארף, אז עס זיינען אנגעקוממען דיא „טרייבער-
מוראשקעס“ אזויא הייבען אן פון דארט קליין און גרויס צוא ענטלויפען. מענשען
קאנען אויך מיט ויא גאר ניט מאכען.

וויא דיא וועספע געהט אויף געיאג.

אנדערע אינועקטען קאנען זעהר גוט געהן אויף געיאג. דיא וועספע
האפט אויגע אליין גריללען, האטש דער גרילל איז פיעל גרעסער פון איהר.
זיא טיידט איהם ניט, זיא בייסט איהם נאר איין מיט איהר שטאכעל אין
סאכע מאך, דער גרילל שטארבט ניט דער פון, נאר ער פאלט אין אהנמאכט
(הלשות). ער בלויבט אזויא ליעגען אונבעוועגליך, ביז עס עסען איהם אויף
דיא רויפען (ווערימליך וואס דער נאך ווערד פון ויא א וועספע) פון דער
וועספע. קיין טיידמע גריללען עסען ניט דיעזע רויפען. דעמועלבען קונץ
מאכען דיא וועספען מיט שפיענען אויך. איינער האט געזעהן, ויא אזויעספע
איז צוגעפלויען צוא אנעסט פון אשפין, האט זיך אבגעשטעלט ביא דעם
אריינגאנג פון דעם נעסט און האט גענומען דרעהען מיט איהרע וואנציליך,
פונקט וויא זיא וואלט בעטען דעם שפין, ער זאל צוא איהר ארויסגעהן. פון
נעסט איז ווירקליך ארויס געשפרונגען אגרויסער שפין, צוא זעהן וואס דארט
טהוט זיך. ויא נאר ער האט זיך בעוויזען, איז אויף איהם ארויפגעפאללען
דיא וועספע און האט אין איהם אריינגעשטאכען איהר שטאכעל. דער שפין
איז באלד אראפגעפאלען אויף דער ערד. נאכדעם איז דיא וועספע
אריינגעקראכען צום שפין אין נעסט און האט דארט אויסגעהרגעט אלע
קליינע שפיענען, וועלכע זיא האט איינציג ווייז איבערגעטראגען צוא זיך
אין נעסט אריין.

נאך איינער דערזעהלט, ויא א וועספע האט זיך געיאגט ארום
א שפין. פריהער האט זיא איהם ארויסגעטריבען פון זיין נעסט. דער
שפין איז ענטלאפען פון איהר און האט זיך בעהאלטען הינטער דעם אוסאק
פון פֿענסטער. דיא וועספע איז אויך באלד צוגעפלויען צום פֿענסטער,

אז גענומען לויפֿען הין און צוריק, פונקט וויא אהער וואס שפּיגלט אים
דיא שריט פֿון אַ טהיער. עס האט פֿיעל ניט געדויערט, און דיא וועספּע
האט אויסגעוואַלט דעם שפּין. ער איז ווייטער אַנטלאפֿען און האט זיך
בעהאלטען אונטער אַבעט, נור דיא וועספּע האט איהם דארט אויך געפֿונען
אין גענומען שטעכען מיט איהר שטאַכעל. דער שפּין האט זיך ארויסגעריסען
פֿון איהר אין איז ווייטער ענטלאפֿען. דיא וועספּע איז איהם אבער נאך-
געפֿלויגען און האט איהם געיאגט פֿון איין צימער אין דעם אנדערן, ביז
זיא דאט איהם פֿערטריבען אין אַווינקיל. דארט האט זיא שוין פֿון איהם
געבאַט אסוף. דער נאך האט זיא איהם גענומען מיט איהרע אונטערשטע
פּיסליך און איז מיט איהם אוועקגעפֿלויגען צוא זיך אין נעסט אריין.

וויא דיא שפּיגען גייען אויף געיעג.

דיא שפּיגען פֿון זייער זיט האפּען זייער קונציג פֿלעיענען. צוא דיעזעס
צוועק פֿלעכטען זייא אים שפּינוועבס, וואס ווייזט אים וויא צייג און אמאל
עכט וויא אנעמץ. ניט ווייט פֿון דיא שפּינוועבס, געפֿינט זיך דעם שפּין'ס
נעסט, דארט זיטט ער און ווארט אויף זיין רויב. פֿון דיא שפּינוועבס
ציעהט זיך צוא איהם אין נעסט אריין אַ דינער פּאָדמיל. וויא אַ פֿלעיעג
ריהרט זיך נור אָן דיא שפּינוועבס אָן, אזויא טוהט זיך דיא שפּינוועבס
אמרייטעל און דער פּאָדמיל טוהט זיך אשלעפּ. דערפֿון דערווייט זיך גלייך
דער שפּין, דאס אין זיינע שפּינוועבס איז אריינגעפֿאלען אפֿלעיעג.
דער גארטען-שפּין פֿלעכט זעהר קונציג זיינע שפּינוועבס. ער זעהט
זיא זאל זיין וואס גרעסער און וואס שטארקער. ער פֿלעכט צונויף פֿינף, זעכס
פּאָדמיליך אין איינעם, כדי אגרויסע פֿלעיעג זאל זיא ניט קאנען איבערייסען.
דער שפּין ווארפֿט אריבער זיינע שפּינוועבס פֿון איין בויס אויף דעם אנדערען.
אַלאנגע צייט האבען מענשען ניט פֿערשטאנען, וויא ער מאכט דאס. נור
היינט ווייס מען שוין. ער מאכט דאס אויף עמליכערליי אפֿנים. ער
קלעפט צונויף פֿון שפּינוועבס אקניילכלי און בעפֿעסטיגט איהם שטארק צוא
דיא שפּינוועבס. דער ווינט האפט אָן דעם קניילכלעל און טראגט איהם אפּ
אָן אזויט. דער קניילכלי פֿערצעפעט זיך ערגעץ אָן אַ בויס. מעהר וויא
דאס דארף דער שפּין ניט. איבער דיא שפּינוועבס, אזויא וויא איבער אבריק,
געהט ער אריבער אויף דעם גייען בויס און דארט וועבט ער ווייטער
שפּינוועבס. עס טרעפט אויך אמאל, אז ער בענעהט זיך גאר אהן אקניילכלי.
ער לאזט זיך אליין אראב פֿון דיא שפּינוועבס און בלייבט אזויא הענגען ביז
דער ווינט ווארפֿט איהם ארויף אויף איין אנדער בויס.

אמאל קליינט זיך איבער דער שפין פֿון איין בויס אויף דעם אנדערן
ניט אין דער לופטען, נור פשוט געהענדיג איבער דער ערד. מען האט
בעגעגנט שפינוועבס פֿון זייערען קלאַטער דיא לאַנג. אויף דעם אינזעל
יאָואַ וועבן אויס אנדערע שפינען אזא שמארקע שפינוועבס, אז עס פֿער-
פלאַנטערן זיך אין איהר אפֿילו קליינע פֿייגעלעך.

ווען דער שפין זעהט, אז זיין געוועב איז שלעכט אנגעצויגען, ציעהט
ער איהר אָן שטייפֿער דורך קלייניקע שטיינדעלעך וואס ער הענגט אָן
אויף דיא ברעגעס. איינער דערצעהלט, אז ער האט געזעהן, וויא אַ שפין
האט שטייפֿער אנגעצויגען זיין געוועב. צום ערשטען האט ער זיך אויף
אדונעס פֿאַרזיממעל אראבגעלאזען אויף דער ערד און האט אויפֿגעהויבען אקלויין
שטיינדעלע, דערנאך האט ער זיך צוריק אויף געהויבען צוזאמען מיט דעם
שטיינדעלע און האט איהם אנגעהאנגען צום אונטערשטען ברעג פֿון
זיין געוועב.

דער שטיינדעלע איז געהאנגען אזויא הויך אז מענטשן האבען געקענט
דורך געהן אונטער איהם און איהם ניט פֿערציעפֿן.
איין שפין האט אמאל געמאכט זיין געוועב צווישען צוויי סלופעס
און האט דעם אונטערשטען עק צוגעבונדען צו אַ נידעריגען ביימלע. ער
האט אבער איהם צו נידעריג צו געבונדען און מענטשן פֿלעגן איהם ניט
זייענדיג איבעררייסען. דעריבער האט זיך דער שפין מיט-גיווען און אויפֿגע-
הערט צו ציבונדען צום ביימלע. אנשטאט דעם האט ער גענומען אקלויין
שטיינדעלע און האט איהם איינגעוועבט אין זיין געוועב. דער שטיינדעלע
האט מיט זיין געוויכט ניט ערגער וויא פֿריהער אנגעצויגען דאס שפינוועבס.
בייא איין זייגער מאַכער איז פֿערפֿאללען געווארען אנאלדענער
רינגעלע. דער זייגער-מאַכער האט גענומען זוכען, דאן האט ער געפֿונען
דעם רינגעלע איינגעדריעהט אין שפינוועבס אויפֿ'ן באלטען. דער שפין האט
געגנבעט פֿון מיט דעם רינגעלע און האט איהם איינגעדריעהט אין זיין
געוועב אנשטאט אשטיינדיל.

ניט שטענדיג עסען אויף דיא שפינען דעם רויב גלייך, וויא זייא
האפען איהם. אָפֿט לאזען זייא עס איבער אויף שפעטער. אנדערע שפינען
מאכען צוליעב דעם בעזינדערע שפייכלערין און בעהאלטן דארט דעם רויב.
איינער האט געזעהן, וויא אקלויין שפין האט איבערגעטראגען צו אַ זיך אין
שפייכלער אַ פֿלייג, וואס איז געווען פֿיעל גרעסער פֿון איהם. צום ערשטען
האט ער פֿערוועבט מיט שפינוועבס דיא פֿלייגעס קאפ, נאכדעם איהר עק,
דער נאך האט ער איבערגעביסען דיא שפינוועבס בייא דיא פֿלייגעס קאפ. דיא
פֿלייג האט זיך דאן איבערגעקולעט און געבליעבען היינגען מיטן קאפ אראב.
יעצט האט דער שפין וויעדער פֿערוועבט דיא פֿלייגעס קאפ און האט שוין
איבערגעביסען

איבערגעביסען דיא שפינוועבס לעבען דיא פֿליעגס עק. דיא פֿליעג האט זיך ווייטער איבערגעקעהרט און זיך אראבגעלאזען נאך נידעריגער. אט אזויא האט דער שפין וויעדערהאלט עטליכע מאל, ביז ער האט געבראכט צושלע-פען דיא פֿליעג צוא זיך אין שפייכלער אריין.

אז עס מאכט זיך, אז צום שפין אין נעטץ פֿאלט אריין א צונוויסע פֿליעג, אביען אדער א וועספע, וואס ער ווייס, אז ער וועט איהר ניט בייא קוממען, לאזט ער איהר וואס גיכער פֿרייא.

מען האט פֿיעל מאל געזעהן, וויא דער שפין האט אליין איבערגעביסען דיא שפינוועבס, כדי דיא פֿערפלאנמעטע פֿליעג זאל וואס גיכער פֿרייא ווערין פֿון זיין נעטץ.

עס איז דא אזוינע שפינען, וואס פֿלעכטען ניט קיין נעטצען. זייא לויפען פראסט ארום איבער דער ערר און האפען רויב, וואו עס מאכט זיך. זייא רופען זיך דעראיבער אָן בראַדיאָגעס. אנדערע שפינען מאכען זיך אבערהאלטעניש, פֿון וואנען זייא לויערן אויף רויב. זייא דרעהען צונויף א בלעטעלע פֿון וואס עס איז פֿיר אבלוס, קלעפען צונויף זיינע עקען מיט שפינוועבס, זעטצען זיך אריין אינעוועניג און ווארטען אויף רויב. וויא עס קריעכט נאר פֿארבייא א פֿליעגעלע, פֿאלט דער שפין אויף איהר גלייך ארויף און טיידט איהר. עס איז דא אזוינע שפינען, וואס בעהאלטן זיך אין דיא בלוטען גוף און פֿאנגען דארט פֿליעגען.

אין דיא הייסע לאַנדער פֿון אמעריקע לעבט אגרויסער סארט שפינען, וואס מען רופט זייא „דיא פֿייגל-פֿרעסער“. דיעזע שפינען זיינען לאנג כמעט א האלב ארשין. איינער וואס האט גערייזט איבער אמעריקע דערצעהלט, אז ער האט אַמאל געזעהן אויף אבוים אגאנץ גרויסען האַריגען שפין. דער קאָרפּער און דיא פיס פון שפין זיינען געוועזען בעדעקט דורכאויס מיט האר. דער שפין איז געוועזען פערטהאן אין זיינע שפינוועבס. „איך בין צוגעגאנגען נאָהנטער, דערצאָהלט דער רייזענדער, און איך האב דערזעהן אז צווייא קליינע פֿייגעליך זיינען געלעגען פֿערפלאנמערט אין דיא שפינוועבס. דיעזע פֿייגעליך זיינען געוועזען גרויס וויא א ציוק און דענגנאך האבען זייא ניט געקאנט צערייסען דיא שפינוועבס. איינע איז שוין גיווען טיידט. דיא אנדערע איז געלעגען אונטער דעם שפין קוים אלעבעדיגע. דער שפין האט זיא בעשפייט מיט זיין קוטיגער סלינע. איך האב אוועקגעטריבען דעם שפין און צוגענומען דיא פייגעלע, אבער זיא איז באלד געשטארבען“.

וויא טהיערען שימצען זיך.

טהיערען, וואס נאָהרען זיך מיט פֿלייש, קאנען דאס זעהר נעשיקט בעקוממען. ניט יעדעס טהיער קאן פֿון וויא ענטלויפֿען. אבער אללע טהיערען זיין קליינע אוויא גרויסע, לאזען זיך ניט גלייך נעהמען און שטרוימען פֿיר זייער לעבען ביז דעם לעצטען טראפען בלוט. דאס לעבען איז אללעמען טהיער און קיין טהיער גיט ניט אוועק איהר לעבען אויסמיט.

יעדעס טהיער קאן בעשטעהן פֿאר זיך, און ווענדט אָן אללע קראַפטען זיך צוא רעמען פֿין איהר פֿיינד. ווער עס רעמעט זיך מיט זיינע גרינגע אינ לויפֿענדיגע פֿיס, ווער מיט זיינע שאַרפֿזיכטיגע אויגען, ווער דערמיט, וואס ער דער הערט גוט, דערשמעקט באלד, און ווער מיט וואס אנדערס. דער יאָזיק רעמעט זיך מיט זיינע נאדלען: אז ער דערפֿיהלט נאר אַגעפֿאהר, דרעהט ער זיך צונויף וויא אַקטיוול, דעמאלט וועט איהם שוין קיין וואלף, און קיין הונד ניט אנריהרען.

דער האז רעמעט זיך מיט זיין לויפֿען, ער לויפֿט אוויא גיך, אז קיין וואלף קאן איהם ניט דעריאנען. אויסער דעם, אבואהל דער האז איז אַ שרעקעדיגער, איז ער דאך געטיידט און פֿלינק, ער קאן אוויא פֿער-פלאנטערן זיינע טריט, אז עס וועט ניט זיין קענטיג וואוהין ער איז ענטלאפֿען. איין האז, וואס האט דערזעהן, אז נעבען זיין נארע דרעהען זיך ארום הינד און שפיהרען איהם, איז אליין ארויסגעלאפֿען פֿון זיין לאך און איז אריין גע-שפרונגען אין וואסער: ער האט פֿערשטאנען, אז דיא הינד וועלען אונטערן וואסער זיינע טריט ניט געפֿינען. איין אנדער האז האט נאך מעהר פֿערשטאנד בעזייענען. נאך איהם האבן זיך נאך געיאנט הינד. ער איז געלאפֿען וויא ער האט נאר געקאנט. ער האט שוין אבער מעהר קיין קראַפטען ניט געהאט צוא לויפֿען. מיט אמאָל האט ער דערזעהן אויפֿן וועג אַ נאָרע פֿון איין אנדער האז. ער האט ניט געמאכט קיין ישוב ורעת און איז גלייך אריינגעלאפֿען אהין. דאָרט איז געזעסען דער ווירטה פֿון דיא נארע, אבער אונזער האז האט איהם ארויסגעטריבען. דיא הינד האבען פֿון ווייטען בעמערקט, אז עס איז אריינגעלאפֿען אין נארע אַ האז און באלד צוריק ארויס געלאפֿען, אינ האבען ניט פֿערשטאנען, אז דאס איז צוויי בעזונדערע האזען. וויא האבען זיך געלאזט יאנען נאך דעם ענטלאפֿענעם האז, און צוא דער נארע זיינען דיא הינד גאר ניט צוגעגאנגען. דער ערשמער האז איז זיך אוויא געבליעבען אין נארע. דאָרט האט ער זיך אבגעהיט און איז אוועק צוא זיך אהיים. אדריטער האז האט זיך גערעמעט פֿון הינד דערמיט, וואס ער איז אריין געלאפֿען אין אַ שטאלל פֿון שאַפֿסען און האט זיך צווישען דיא שאַפֿסען בעהאלטען

בעהאלטען. אמאל, וויעדער, האבען הינד געיאגט אהאו. וויא האבען איהם שוין כמעט געהאפט, מיט אמאל האט ער זיך אַ ווארף געמוהן צוא אסטאדע טאָפּען, און איידער דיא הינד האבען זיך ארוינגעוועהן, איז ער דורכגעקראכען בייא דיא שאָפּען צווישען דיא פֿיס און האט זיך בעהאלטען אין סטאדע. ניט דיא פאסטוכער, ניט דיא הינד, ניט דיא יאָגער האבען איהם געקאנט פֿון סטאדע ארויסהרייבען. דיא שאָפּען האבין זיך דערשראקען און גענומען לויפֿען, דער האז איז אויך געלאפען מיט וויא, אבער פֿון סטאדע איז ער ניט ארויס.

פֿיעל טהיערען ווינען זיך מציל פֿון טויד דורך ליסטיגקייט און פערשטאנד. אנדערע רעמען זיך מיט וויערע שפיציגע צאָהנער און שארפֿע הערנער. אללע ווייסען וויא געפֿאָהרליך עס איז דאס געיאָג אויף דעם ווילדען חויר. ער האט זעהר שארפֿע צאָהן מיט וועלכע ער קאן זיך זעהר גוט בענוטצען. זיין שטייגער איז אביס צוגעבען זיין פֿינד מיט דיא שפיציגע צאָהנער אינטען אין פֿוס אדער אין בויך. מעהר וויא אללע ליידען אויפֿין געיאָג פֿון ווילדע חוירים דיא הינד. אלטע און שטארקע ווילדע חוירים האבען קיין מורא ניט אנצופֿאלען אויף פֿערד און אויף מענשען אויך.

אין אמעריקע לעבט אקליינעם שאָנעם טהיערעלע. דיעזעס טהיערעלע איז עטוואס גרעססער פֿון אונזער קאמץ, נאר דיא לאפעס ווינען בייא איהר קירצער וויא בייא אקאמץ. צאָהנער האט עס געוואָהנליכע און זיינע געגעל ווינען אויך ניט קיין געפֿאָהרליכע. עס איז, דוכט זיך, ניט דא פֿיר וועמען מורא צוא האבען. דעננאך שרעקען זיך אללע פֿאר איהם, סיי מענשען, סיי טהיערען. דיעזע טהיערעלע אליין פֿערקעהרט איז גאר ניט קיין שרעקענדיגע עס האט קיין מורא ניט אפֿילו צוצולאזען גאר נאהענט צוא זיך. איין אמעריקאנער דערזעהטל, אז זיין קאָכין האט עטליכע טאג נאך אנאנד בעמערקט אז אין קעלער ווערד בייא איהר פֿערפֿאללען פֿלייש. אין אנפֿאנג האט זיא געמיינט אז דאס איז דיא קאמזס ארבייט. זיא האט פֿערשפּאָרט אינ פֿערשטאָפּט אלע אָרטער פֿון וואנען דיא קאמץ וואלט געקענט דורך קרייכען אין קעלער אריין, נור דאס האט אבער ניט געהאלפֿען. דעמאלט האט זיא זיך בעשלאסען אבצוהיטען דעם גנב. איין מאל בינאכט האט זיא דערהערט, אז אין קעלער קלאפט עפעס, זיא איז אראב געגאנגען אקוק טהאן, וואס איז דארט אזעלכע, האט זיא דערזעהן אקליין חיה'לע, וואס איז געווען גרויס וויא אקאמץ. דער רוקען איז בייא דיעזע חיה'לע געווען אוויסער, אליין איז זיא געווען טונקעל-ברוין; דיא מאדע אויסגעצויגען. דיא חיה'לע איז זיך געזעסען אינ האט רוהיג געקוקט אויף דיא קאָכין. דיא קאָכין האט ניט געוואוסט וואס דאס איז פֿיר אמין חיה. זיא האט געהאפט אשטעקען און האט איהר געגעבעי אויגטץ, אין דער זעלבער מינוט האט זיך

דיא חיה'לע אומגעקערט צוא איהר מיטן הינטען און האט איהר אשפּריטן געגעבען מיט עפעס גלייך אין פלגס אריין. באלד איז געווארען אין קעלער אזא שטינקעריי, אזא שווערער גערוד, אז עס איז געוועזען דערשטיקט צוא ווערען. דיא קאָבין איז באלד ארויסגעלאָפֿען פֿון קעלער און איז אריין אין שטוב. אבער עס האט פֿון איהר אזויא געשמונקען, אז מען האט איבער איהר געמוזט פֿון שטוב ענטלויפֿען. דיא ארימע קאָבין האט זיך געביך געוואשען און געוויפֿט און עס האט קיין זאך נישט געהאלפֿען; זיא איז זאגאר געלעגען עטליכע טאג קראנק. אלע שפּיווען, וואס ווינען געשמאנען אין קעלער האט מען געמוזט ארויס ווארפֿען — אזויא האט פֿון זייא געשמונקען.

דיא שיינע חיה'לע האט מען אנאמען געגעבען וויא זיא האט פֿערדיענט מען רופט זיא „דיא-שטינקערין“. געבען עק האט זיא אזעלכע זאקליך, פֿון וועלכע זיא קאן שפּריצען מיט זעהר אשטינקעדיגע פֿליססיגקייט. דורך דעם רעטעט זיא זיך פֿון איהרע פֿיינד. זאגאר טהיערען קאננען נישט פֿער טראגען דעם שווערען גערוך פֿון דיעזער פֿליססיגקייט. א רייזענדער ערצעהלט, אז איהם האט זיך אמאל געמאכט צונאָכטיגען אונטערזעסן אויף אַ הויף אונטערן פֿרייען הימל. אויפֿ'ן הויף איז געלעגען אנגעקוילעטע שאַפֿס. בייא נאכט איז פֿערקראכען אין הויף דיא שטינקערין. דער הונד האט זיא דערזעהן און האט איהר ארויסגעטריבען. מיט אמאל איז געווארען אויפֿ'ן הויף אזא שטינקעריי, אז דער רייזענדער האט געמיינט, אז אט ווערט ער דערשטיקט, אפֿילו דיא קיה האבען גענומען שרייען מיט אללע קראַפֿטען. דיא פֿערשפּריצטע הינד האט מען עטליכע טאָג אין הויף נישט אריינגעלאזען.

אין דיא אָקעאַנען לעבען אזוינע וואָרים, וועלכע מען רופֿט דיא טינטען-פֿיש. בייא דיעזע וואָרים אין בויך איז דא אזא זאקעלע וואס איז פֿול מיט שווארצע פֿארב. אז עס מאכט זיך, אז זיא דארפֿען זיך רעטען פֿון אַ פֿיינד וואס שווימט זייא נאך און וויל זייא חאפֿן, גיסען זייא ארויס דיא שווארצע פֿארב פֿון זאקעל. דאס וואסער ווערט דערפֿון אזויא שווארץ, אז דעם פֿיינד איז אין אזא וואסער אונמאָגליך צו זעהן דיא טינט-פֿיש.

וויא טהיערען העלפֿען זיך איינער דעם אנדערן
און שיטצען זיך מיט אלגעמיינע קרעפטען.

פֿיעל חיות רעטען זיך פֿון זייערע פֿיינד מיט אללגעמיינע קרעפטען. אנדערע טהיערען ווינען איינציג ווייס גאר נישט שטארק און שרעקליך, נאר צוזאמען מיט איבעריגע קאנען זייא זיך רעטען פֿון דיע גרעסטע רויבער און אמאל נאך אפֿילו איין געהמען וייער פֿיינד, וואס איז גראַסער און שטארקער

שטארקער פֿון וויא. ווער וואלט גלויבן, אז קראליקעס קאנגען טוירטען
 אינטשור? עס איז אבער דאך אזויא. איינער דערזעהלט: „איך האלט בייא
 זיך אין שפייכלער 30 אַוואַטישע קראליקליך. ניט לאנג האבען שטורעם
 צוביסען עטליכע קראליקליך. אויף באַרגען, אריינגעהענדיג אין שפייכלער,
 האט מיין דיענער בעמערקט, אז אלע קראליקעס האבען זיך צונויף גע-
 שפארט אין איין קופקעלע אין אַווינקעלע. אז איך בין צוגעגאנגען צוא וויא
 נאָהענטער, האב איך דערזעהן לעבען וויא צווייא" שטורעם. איינער איז
 שוין געווען טויט. דער אנדערער איז געוועזען צוביסען און צוריסען
 און קוים קוים אלעבעדיגער; ער האט שוין קיין קראַפֿטען ניט געהאט
 אוועק צוגעהן פֿון ארט".

צווישען אייגענע און פֿריינדע איז פֿיר טהערען, אזויא וויא פֿיר
 מענשען, אפילו דער טויר אנגענהעם. צווישען אייגענע איז יעדעס טהיער
 מוהיגער און קאן זיך בעסער שימצען געגען פֿינדע.
 דיא אמעריקאנישע בופֿעל-אַקסען שימצען זיך אויסגעצייכענט געגען
 וואָלף. אז וויא דערשמעקען, אז וואָלף געהען, קלייבען וויא זיך צוזאמען
 אין איינעם. דיא שלאפֿערע און דיא קאלבער פֿערוקען זיך אין רעכטען
 מיטען פֿון סטאדע און דיא שטארקסטע שטעלען זיך ארום און ארום מיט
 דיא הערנער פֿאראויס. דעמאלט קאנגען דיא וואָלף אפילו ניט צוטרעמען
 צוא וויא. ווילדע חזירים געהען אויך ארום סטאדעס-וויס און שימצען זיך
 צוזאמען געגען וויערע פֿינד. איין ענגלאַנדער האט בעגעגענט אין וואלד
 אסטאדע ווילדע חזירים. וויא זיינען געשטאנען וויא אַ ראד, דיא קלענערע
 אין מיטען און דיא גרעסערע ארום און ארום מיט דיא קאפֿ פֿאראויס.
 ער האט בעמערקט, אז נעבען דער סטאדע האט זיך ארומגעדריהט
 אזואלף, וואס האט מיט אלע מעגליכקייטען געוואלט זיך אריין האפען אין
 סטאדע און אוועק שלעפען אַחזיריל. דער ענגלאַנדער האט בעדארפֿט
 אוועק געהן. אין אשעה ארום איז איהם אויסגעקומען ווייטער דורך געהן
 פֿארביי דעם אייגענעם ארט. דיא חזירים זיינען שוין ניט געווען דעמאלט
 און אויף דער ערד איז געלעגען דער וואלף אצוריסענער אויף שטיקער.
 איין אנדער יאָגער דער צאָהלט, וויא היימישע שוויינען האבען זיך געשימצט
 געגען צווייא וואָלף. דיא שוויינען האבען זיך אויסגעשטעלט וויא אקליין
 מיטן שפיטץ פֿאראויס און זיינען מיט האַסט אנגעפֿאלען אויף דיא וואָלף.
 איין וואלף איז ענטלאפֿען און דער אנדערער האט זיך צוגעשפארט צוא
 אבויס. ער האט געוואלט אריבער שפרינגען איבער דיא חזירים, אבער עס
 האט זיך איהם ניט איינגעגעבען. דיא שוויינען האבען איהם אנערדערגעווארפֿען
 און צוריסען.

טאבונעס פֿערד שימצען זיך אויך אויף דעם אַוּפֿן פֿון וואָלף. דיא

גרויסע אוימישע בופעל-אקסען קאנען בייקוממען אפילו דעם שרעקליכען מיגער. אז אייגער פאלט אן אויף אבופעל-אקס לויפען צוא דיא איבעריגע בופעל-אקסען און מרייבען געשווינד אוועק דעם מיגער. זאגאר דיא פאסטוכער וואס פליטערען דיא בופעל-אקסען האבען קיין מורא נישט. זייא צושרייבען מיטף אין וואלד, ווייל זייא ווייסען זעהר גוט, אז דיא בופעל-אקסען וועלען זייא שוין שיטצען געגען דעם מיגער.

אייגער דערצעהלט, אז אמאל איז אייגער אנגעפאללען אויף אפאסטוך פון בופעלאקסען. אבער וויא זייא האבען נור בעמערקט, אז זייער פאסטוך איז אין געפאהר מיט דעם לעבען, האבען זייא אלע זיך אווארף געטהון צום מיגער, וועלכען זייא האבען ארויפגענומען אויף דיא הערנער און גענומען ווארפען אייגער צום אנדערן וויא אפילקע. זייא האבען איהם אויף צוקיילט און צוביילט אז ער איז אויפן ארש געפאללען טויט. נאך ארויפגענדער דערצעהלט, אז ער האט געזעהן וויא אסטאדע בופעל-אקסען האבען זיך מיט גרויס כעס נאך געיאנט נאך אייגער און וויא זייא האבען איהם לאנג געזוכט צווישען דיא בוימער וואהן ער איז אנמאלען.

פליגלען פערשטעהען אויך זיך צושיטצען געגען פלינדע מיט אללגעמינע קרעפטען. איין מאל זיינען שווארצע דראָדען (אזא מין פויגעל) בעפאלען אקאטץ, וואס האט זיך בעהאלטען אין קוסטעס. דיא קאטץ האט זיך קיין ארש נישט געפונען פון זייא. דיא דראָדען האבען איהר געפיקט, געצוהט און געשלאגען מיט דיא פליגעל. דיא קליינע וועבער-פליגעליך שיטצען זיך אויף דעמוזעלבען ארש געגען אבעוואנעס. דיא מעער-שוואלבען פאלען אָן צוא-זאמען מיט אגאנצע סטאדע אויף דעם פליגעל פאָמאָרניק (ברעג-וואהנער). דיעזער פליגעל לעבט מעהר פון רויבעריי און אָפֿט בעליידיגט ער דיא מעער-שוואלבען אויך. אבער נישט אלע מאל לאזען זייא זיך בעליידיגען. זייא קאנען בעשטעהן פֿיר זיך. זייא קלייבען זיך צוזאמען אין גאנצע סטאדעס אין פאללען אָן אויף דעם ברעג-וואהנער. דעמאלט קאן דיעזער גרויסער פליגעל אויך מיט זייא גאר נישט מאַכען און ער פרייעט זיך, אז ער קאן ענטלויפען פון זייא.

צוא אפוללע טהיערען געהרען זיך מיט פליישיגע שפיין?

אייניגע טהיערען זיינען אזויא בעשאפען, אז חוץ פלייש קאנען זייא גאר נישט עסען. דער לויב אדער דער וואלף, צום ביישפיל, קאנען נישט קייען קיין גראז, זייא וואלטען מיט גראז קיין מאל נישט זאָ געווארען. אנדערע טהיערען

טהייערען, פֿערקעהרט, וועלען ביזש אפֿן ניט עסען קיין פֿלייש. אַ קוה, צום
ביישפּיעל, וועט זיך צוא פֿלייש ניט אנריהרען, עס מאג ליעגען לעבען איהר
אַ גאנצען טאג. עס איז וויעדער דא טהייערען וואס עסען אלץ, וואס עס
מאכט זיך.

וועלכערליי טהייערען איז דא מעהר אויף דער וועלט?
וועלכע שפייו עס איז מעהר דא, אוועלכע טהייערען וויען מעהר דא.
שפייו אבער איז דא אויף דער וועלט מעהר פֿון געוואַכסע, גראז, וויא
פֿון פֿלייש.

אלעס וואס וואכסט אין וואַלדער, אויף לאַנקעס און פֿעלדער, אלערליי
גראזען, ווארצלען, בלאַטער, צווייגען, פֿרוכט — דאס אלעס איז שפייו
פֿיר טהייערען.

ווען קיינע טהייערען וואלטען זיך ניט נאָהרען מיט גראז און געוואַכסע
און וואלטען נאר געפֿרעסען איינע דיא אנדערע, וואלט אויף דער וועלט אין
אקורצע צייט קיין לעבעדיגע בעשפֿענעס ניט געבליעבען. דיא גרעסערע
וואלטען אויף געגעסען דיא קלענערע און דערנאך אז עס וואלט שוין ניט
געבליבען וועמען צועסען, וואלטען וויא אליין אויך אויסגעפֿגרט פֿון הונגער.
אויף דער וועלט איז מעהר דא אזוינע טהייערען וואס נאָהרען זיך מיט גראז
און געוואַכסע.

דיא פֿלייש פֿרעסענדע טהייערען דארפֿען האבען גענוג קראַפטען,
געשידקייט און פֿערשטאנד, אום זיך צוא פֿערשאַפֿען שפייו, אבער פֿיר דיא
גראז פֿרעסענדע טהייערען איז אויך ניט לייכט צושטילען זייער הונגער. וויא
קוממט אויך גענוג שווער אָן זייער שפייו.

וויא דיא גראז פֿרעסענדע טהייערען שאפֿען זיך שפייו.

עס איז דא פֿיעל טהייערען, פֿישען, זשוקעליך, פֿליעגען, שלאנגען,
שמעטערלינגען און אלערליי אנדערע לעבעדיגע בעשפֿענישען, וואס שפייען
זיך מעהר ניט וויא מיט גראז אדער בלאַטער, מיט פֿרוכט אדער בלומען
מיט האַלץ אדער קאָרע און עס איז דא אזוינע טהייערען וואס עסען אלץ,
סיי גראז, סיי בלומען, סיי האַלץ, סיי קאָרע און ז. ו. יעדער גראַזעלע,
יעדער שפראטצונג שפייוט וועמען עס איז. איינער אנעלעה-נמער מענטש האט
געוואלט וויסען וויפֿיעלערליי מינים פֿליגעליך און זשוקעליך געפֿינען זיך אויף
דעם גרויסען דעמבען בוים און אויף דיא קליינער קראפֿווע. פֿון אַלערליי
פֿליעגען און זשוקליך, וואס האבען זיך געפֿונען אויף דעם בוים און אויף דער
קראפֿווע האט ער געחאפט צוא איינע און האט אויפֿמערקזאם בעטראכטעט
יעדערער

יעדערע בעזונדער. דיא ארבייט האט ביא איהם צוגענומען גענוג צייט. דער פאר אבער האט ער ערפאָהרען, אז אויף דעם בוים לעבען מעהר וויא 200 פֿערשיעדענע מינים פֿליעגעליך און זשוקליך און פֿון יעדער מין נאר אַהן אַשיער. וועדער האט ער בעמערקט אז 157 סארטען פֿון וויא שפייזן זיך נור מיט בלאַטער און מיט קנאָספּען, 15 סארטען עסען נור קאָרע, און 12 פֿון וויא שפייזן זיך נור מיט דיא איבערגעפֿולטע טהיילען פֿון דעם בוים. נאך האט ער בעמערקט, אז צווישען דיא 200 סארטען פֿער-שיידענע בעשעפֿענישען איז געווען 50 מינים, וואס מערד וויא אויף דעם דעמב זעהט מען וויא ניט אויף קיין בוים. וויא לעבען נאר אויף דעמבעס.

דיא קליינע קראפּות בלאַט — האַלט אויך אויס 50 מינים בעשע-פֿענישען. יעדער מין קלייבט זיך אויס דאס וואס איהם איז בעסער און געשמאקער. איין מין האט לייעב ווארצלען און עססט קיין אנדער זאך ניט וויא ווארצלען; איין אנדער מין עססט נור דעם שטאנג פֿון בוים ד. ה. דעם בוים גופא און זיינע צוויגען; אַ דריטער מין שפייזט זיך נור מיט דיא בלאַטער, אַ פֿיערטער נאר מיט דיא פֿרוכט אליין אדער מיט דיא ווימען אַ פֿינפטער עססט דוקא דיא בלומען און בליהונג, און אַ זעכסטער מין האט נאר לייעב שאַלאַכץ פֿון ווימען.

און אזויא איז מיט אַלע געוואָכסען: יעדער טהייל פֿון דעם געוואָכסע האט זיך זיינע פֿיינד, וואס זעצען זיך אָן אויף איהם און עסען איהם. קאָרן און ווייץ, צום ביישפּיעל, האבען צעהנדליגע פֿיינד, פֿערשיעדענע זשוקעליך, וואָריסליך, פֿליעגעלעך, וואס לאזען ניט איבער און שוונען ניט נאך ניט איין טהייל פֿון דיעזע געוואָכסע. דיא ווארצלען, דיא זאָנגען, דיא קאָרנער, דיא בליהונג, בקיצור קיין זאך איז ניט זיכער געגען דעם אפעטיט פֿון וויערע קליינע פֿיינדע, וועלכע זייען אין רוססלאנד גאנץ גוט בעקאנט. עס געהט נאך ניט אוועק אַ יאהר וואס וויא מאכען ניט אומגליקליך דיא ערד-ארבייטער פֿון איין גובערנע אדער פֿון דער אנדער גובערניע. וויא מאכען יאהר צוא יאהר חרב ניט טויענדע, נאר צעהנדליגע טויענדע דעסאמיטענס ערד; אַפֿט טרעפֿט, דאס ציליעב וויא ליידען הונגער טויענדע מענשען. ביז היינטיגען טאג נאך — איז דער מענטש ניט אים שמאנד זיך צושיטצען געגען וויא, אדער וויא ביא צוקוממען. עס איז פֿיר דעם מענשען אינמאָגליך צושטיימען מיט פֿיינדע וואס זייען נאר אַהן אַשיער.

וועגען דיא היישריקען

צווישען אלע שאָדליכע בעשעפֿענישען זייען שרעקליכער פֿון אלע דיא היישריקען. זייא זיינען דא זעהר פיעל און יעדער היישריק בעזונדער איז אישרעקליכער פֿרעסער און ווערד קיין מאל נישט זאָט. דער היישריק פֿרעסט אלץ, וואס נאר עס מאכט זיך איהם. ער בראקירט נישט מיט קיין שפייז. דיא היישריקען קומען אמאל אין אזעלכע גרויסע מיינגעס, אז עס איז זיך גאר שווער פֿארצושטעלען. עס האט געטראפֿען, אז עס איז אנגעפֿאלען אזא שרעקליכע מיינגע היישריקען, וואס האט בערעקט אַ שטרעקע פֿון 1000 קוואדראטע ווערסט אויף אנדערטהאלבען ארשין. אין יאהר 1784 האט זיך אין אלזשיר בעזויזען אינטער דעם הימעל אַ וואלקען פֿון היישריקען, וואס האט געהאלטען 30 ווערסט אין דיא לאַנג אונט 5 אין דיא ברייט. אזא וואלקען פֿון היישריקען האט אמאל דער ווינד פֿערטראגען אין מעער, און זייא זיינען דערטרונקען געווארען, פֿון דיא טוידעטע היישריקען איז ביים ברעג דער גרונד פֿון מעער אויף אַ שטרעקע פֿון 70 ווערסט געווארען העכער אויף אַ האלבען קלאפטער. אין זיך רוסלאנד זעהט מען היישריקען נאנץ אָפֿט, אבער אזעלכע גרויסע מאסען וויא עס בעזויזען זיך אין עניפטען (מצרים) איז נאך בייא אונז אין רוסלאנד נישט געוועזען. אין עניפטע קוקט מען ביז היינטיגען טאג אויף דעם היישריק וויא אויף אַ שטראף פֿון גאט. דיא היישריקען פֿרעסען אויף יעדעס בלאָטעלע, יעדעס גראָזעלע. אין עמליכע שעה מאַכען זייא פֿון אנביר אקבען. דער וואס האט אין דער פֿריה נאך געהאט שיינע פֿעלדער פֿול מיט תבואה, — קאנן זיך אמאל אויף דער נאכט לייגען שלאפֿען מיט גאר נישט: היישריק-קען זיינען בעפֿאלען בייטאג אויף זיינע פֿעלדער און האבען פֿון גאר דיא תבואה אַזכֿר נישט געלאזען. דיא איינוואהנער פֿון דאָרפֿער קלייבן זיך צוזאמען אין קאמפאניעס און שלאגען דיא היישריקען מיט שטעקענס און מיט ברעטער, טרייבן אויף זייא ארוף בהמות, צינדען אן, ברענען זייא מיט פֿייער, אבער עס העלפֿט קיין זאך נישט. דיא היישריקען איז שווער זאט צוא מאַכען. גאנצע פֿעלדער און וואָלדער ווען פֿיר אזא סטאַיע היישריקען וועניג אויף איין מיטאג.

אין פֿריינקרייך האבען אמאל היישריקען אויף גענעסען אנאנץ גרויסע פֿעלד אין איין האלבער שעה. אז זייא האבען אויפֿגעגעסען גאר דיא תבואה, האבען זייא זיך גענומען צוא ארבעס און וויינטרויבען. וויא זייא האבען געענדיגט דער מיט, האבען זייא גענומען פֿרעסען דיא בלעטער פֿון דיא בוימער וואס זייען דארט נישט ווייט געוואכסען. גאר נאך אלעמען האבען

האבען זיין גענומען גרוען דיא קאָרע. עס טרעפֿט, אז זיין פֿרעססען אלסדינע אויף איין זייען נאך אלץ ניט וואָס. דעמאלט נעהמען זיין זיך פֿרעסען איינער דעם אנדערען.

אראב טרייבן אַשוואַרם היישריקען פֿון אַ פֿעלד איז אינאָנאָליך. ביז וואנען זיין פֿרעססען ניט אויף אלעס ביז אבראָקיל, געהען זיין פֿון ארט ניט. ווען דיא הויפט ארמעע היישריקען געהן שוין אוועק פֿון פֿעלד, בלייבט נאך פֿון דעסוועגען אפֿולע היישריקען איבער. דאס זיינען הונגערנע היישריקען; זיין קריכען ארום און וואָס פֿעלייכט וועלען זיין נאך עטוואָס געפֿינען פֿיר זיך, פֿעלייכט איז נאך עטוואָס געבליעבען עס מאַכט זיך, אז דיא ארמעע היישריקען פֿער-געהט 7 קלאַטער אין דיא הויך. זיין פֿליען אמאל אזויא געדיכט און נאהנט איינער צום אנדערן, אז פֿון ענגשאפט ברעכען זיך בייא זיין דיא פֿליגלען, אזעלכע ארמעען היישריקען פֿערשמעלען אַלס דיא וואָס. אין עסטרייך איז אמאל דורך געפֿלויגען האָרד איבער דער שטאדט אזא גרויסע ארמעע היישריקען אז אויף 20 טריט ווייט האט מען שוין גאר ניט געזעהן.

דיא ארמעען היישריקען קאנען פֿליען גאנץ ווייט. פֿון אראביען פֿליען זיין אין פאלעסטינע, פֿון פאלעסטינע אין עגיפטען. גאנץ אַלס טרעפֿט, אז דער וויינר פֿערטראגט גאנצע ארמעען היישריקען אין ים-אדריין און דארט ווערען זיין דערטרונקען. אבער עס מאַכט זיך אויך, אז דער וויינר טראגט זיין אריבער דורכ'ן ים אויף עטליכע טויזענדער ווערסט. איין ים-גאהרער, צום ביישפּיעל, דערזעהלט, אז צוא זיין אויף-ן שיף האבען זיך אַ מאל גענומען לאזען גאנצע כאלקען היישריקען. עס איז געווען אדריין 1000 ווערסט פֿון ברעג און דיא היישריקען האבען זיך אלץ געשאמען אויף-ן שיף אזויא וויא עס וואלט געהן ארעגען. דער ים ארום שיף איז געווארען געל, און דיא פאססאזשירען האבען ניט געוואוסט וויא פֿטור צוא ווערען פֿון דיא היישריקען. פֿיעל מאל האט זיך געמאכט, אז היישריקען זיינען אריבערגעפֿלויגען פֿון עגיפטען צוא אינא אין אַיראפע און האבען וויסט געמאכט גאנצע לאַנדער.

אין אמאליגע אלטע ספֿרים איז בעשריבען וויא פֿיעל אומגלוקליכן האבען דיא היישריקען אנגעמאכט אויף דער וועלט. ניט איין מאל האבען דיא היישריקען געבראכט אויף דער וועלט הונגער און געפֿאָהרליכע טראגהייטען. דער הייליגער אוגוסטין דערזעהלט, אז איין מאל זיינען אין מער דערטרונקען געווארען דער פֿיעל היישריקען. דיא וועלען פֿון מער האבען דיא טויטע היישריקען ארויסגעווארפֿען אויף'ן ברעג, וואו זיין האבען אנגעהויבען צוא פֿוילען. פֿון דעם איז געווארען אמגעה פֿון וועלכער עס איז אויסגעשטארבען מענשען גאר אָן אַ צאהל. אין איין מלוכה נור זיינען צוא שטארבען 800 טויזענט מענשען הויך וואס אין

אנדערע לאַנדער. אזוינע אומגליקען האט עטליכע מאל איך געטראפֿען אין איטאליען. אין ווענעציע (אין איטאליע) זיינען אמאל צוּשטארבען 30 טויזענט מענטשן פֿון הונגער, און דער הונגער איז דארט געווארען צוליב דעם וואס היישריקען זיינען בעפֿאלען אויף דיא פֿעלדער און האבען אויף געפֿרעסען גאר דיא תבואה, און רייכע מענטשן האבען וועגען דיא ארעמע לייט ניט געזארגט. אין נאָרד-אפֿריקע איז דיא אגרויסע פֿרוכטבארע לאַנד מאַראָקע. דיא איינוואהנער פֿון דארט פֿערנעמען זיך מיט האנדעל און מיט ערד ארבייט. דיא ערד איז דארט זעהר אַנטווע און עס וואכסט דארט שטענדיג אזויא פֿיעל תבואה, אז עס איז גענוג פֿאַר דיא איינוואהנער און עס בלייבט נאך איבער ארויס צופֿיהרען אין אנדערע לאַנדער. אבער אין דעם יאהר 1778 איז דארט אנגעפֿאלען אזא גרויסע ארמעע היישריקען, וואס האט אין עטליכע טאג אויפֿגעפֿרעסען אלע תבואות אויף דיא פֿעלדער, גאר דיא גראז, און האט אפֿילו ניט געלאזען דיא קאָרע אויף דיא בויער. אין עטליכע טאָג האבען דיא היישריקען פֿערצעהרט אזויא פֿיעל, וואס וואלט פֿיר מענטשן גענוג געוועזען אויף אגאנץ יאהר. מענטשן האבען זיך געמוזט שפּיווען מיט ווארצלען. עס איז געווארען דער פֿון אישרעקליכע מנהג. טויזענטער מענטשן זיינען צושטארבען פֿון קראַנק און פֿון הונגער. דער וואס האט בעדארפֿט דורך פֿאהרען יענע לאַנד, האט געמוזט מיט זיך פֿיהרען עסען פֿון דער היים.

בייא אונז אין אייראפע שרעקט מען זיך נאך ניט אזויא פֿאַר דיא היישריקען וויא אין אפֿריקע און אין אזיען. מען טהוט בייא אונז אלע מאַגליכקייטען נאר פֿון וויא זיך צוא בעפֿרייען.

מען טייט אים דיא היישריקען אליין און מען מאכט צוא נישט אפֿילו דיא אייעליך, וואס וויא לייגען אין דער ערד. אין פֿיעל אָרטער צאהלט מען אפֿילו דער פֿאַר געלד. אין איין פֿראנצאזישע שטאדט האט מען אמאל בעצאהלט 16 טויזענד רובעל דער פֿאַר, וואס מען האט פֿערניכטעט דיא היישריקען. מען האט געצאהלט צוא 2 קאפיקעס פֿאַר אפּוד היישריקען אדער אייעליך פֿון היישריקען, און דיא דארף איינוואהנער האבען צוגיף געקליבען און פֿערניכטעט $7\frac{1}{2}$ טויזענד פֿוד אייעליך! דיא אייעליך פֿון היישריקען זיינען גאנץ קלייניקע און וועגען זעהר ווייניג; דער פֿון קאן מען זיך פֿארשטעלען וואס פֿאַר אסך אייעליך וויא לייגען.

אין דעם 1725-טען יאהר האט זיך בעוועזען אין איטאליען אישרעקליך גרויסע ארמעע היישריקען. דיא איינוואהנער האבען זיך קיין עצה ניט געקענט געפֿינען, וויא אזויא פֿטור צוא ווערען פֿון וויא. דאמאלס האט דער רוימישער פּאַפּסט זיך בעשלאסען צוא פֿערשילטען דיא היישריקען. ער האט מיט גאנץ גרויסע צערעמאניען בעשווארען דיא היישריקען, וויא זאלען זיך

זיך אויף הייבען את זיך אריינוארפֿען אין ים. אבער זייא האבען אידם אזויא גיך ניט געפֿאלגט. זייא האבען פֿריהער אויף געגעסען אלע תביאות און אלע גראזען און ערשט דערנאך האבען זייא זיך אויף געהייבען און אוועק געפֿלייגען און דאך ניט אין ים, וויא דער פויפסט האט זייא געהייסען, נור אויף אנדערע פֿעלדער.

א בעפאלל פון אינוועקטען.

פֿאר צייטען האבען דיא היסטאריקער פֿערשריעבען, דאס זייא האבען געזעהן, אויסער ארמעען פֿון הייטערדיקען, אויך ארמעען פֿון אנדערע אינוועקטען. מען האט געזעהן ארמעען פֿון טאראקאנעס, פרייסען, גרילען און פיעל אנדערע מינים פֿליעגעליך און זשוקעליך. אין דעם 1847-טען יאהר איז אנגעפֿאלען אויף איין שטאדט אין ענגלאנד אַ גאנצע ארמעע גראז-לייז. עס איז געווען אזויא פֿיעל גראז-לייז, אז אלע בוימער, אלע קוסטען זיינען פֿון אויבען ביז אראפֿ מיט זייא געוועזען בעדעקט און האבען אויסגעוויזען שווארץ. זייא וואלטען חרב געמאכט אלע בוימער, אבער צום גליק האט זיך גלייך נאך זייא בעוויזען אנרויסע ארמעע פֿון „משה רבנו'ס קיהעליך“, וואס האבען פֿערניכטעט דיא גראז-לייז. אייניגע אינוועקטען עסען יעדעס געוואַכסע, וואס עס מאכט זיך נור. עס איז אויך דא אזעלכע וואס זיינען זעהר גרויסע „אויסטראלעטער“: מעהר וויא איין געוואַכסע וועלכער עס איז געפֿאללט זייא ניט און עססען כמעט קיין זאך ניט אויסער איהם. דער פֿאר אז זייא בעקומען שוין דאס וואס זייא האבען ליעב, איז שוין דאס פֿערפֿאלען. אייף דעם אינוועל גראנאדע (בייא דיא אָסט ברענגען פון אמעריקע) האבען מיט 112 יאהר צוריק מוראשקעס אויף געגעסען גאר דיא צוקער-שטאָקליך. מען האט נאך דעממאלט ניט געקענט מאַכען קיין צוקער פֿון בוראקעס אדער קארטאפֿליעס וויא היינט, מען פֿלעגט מאַכען צוקער פֿון צוקער-שטאָקליך און גאנץ גרויסע פֿעלדער זיינען געוועזען פֿערווייטעט מיט דיעזעס געוואַכסע. דיא איינוואהנער פֿון דעם אינויל האבען פֿון דעם עסק זעהר גוט פֿערדיענט. אבער פֿלוצלים האבען זיך בעוויזען אהן אשיעור מוראשקעס. זייא האבען זיך אראב געלאזען פֿון דיא בערג, אזויא וויא טייכען וואססער. אלע פֿעלדער זיינען געווארען מיט וויא בעדעקט. דיא מוראשקעס פֿלעגען קרייכען אויף פֿערד, אויף קיה און פֿלעגען זייא אזויא שמערצלך בייסען, דאס דיא טהיערען פֿלעגען משוגע ווערען און פֿאללען. גענוג היימישע בהמות זיינען פֿון זייא דעסמאלט אויסגעקוממען. ביז, שלאנגען, זשאבעס האבען אויך פֿיעל געליטמען פֿון זייא. וויא האבען פֿון פֿייגלען אפֿילו אויך אסך געפטרט. וויא עס פֿלעגט זיך נור אראב

אראב לאוען אפויגעל אויף דער ערד ווען עסען, פלעגט גלייך אנפאללען אויף איהר אנאנצע פארטיע מוראשקעס און מאכען פֿון איהר אסוף. אין אקורצע צייט איז דער גאנצער אינוועל אריינגעפאללען אין געפיינעניש צוא דיא מוראשקעס. מען האט מיט זיין גאר ניט געקאנט מאכען. זיין האבען קיין מורא ניט געהאט פֿאר פֿייער און פֿאר וואססער. זיין פלעגען אריבער שווימען גרויסע טייכען. דיא פֿאָדערשטע מוראשקעס פלעגען זיך וואַרפֿען אין וואססער אריין און מַפֿקיר געווען זייער לעבען, גלייך נאך זיין האבען פֿיעל אנדערע דאס זעלבע געטהאן. פֿון דיא בערג טוידטע מוראשקעס פלעגט ווערען אזויא וויא אבריק און דיא איבעריגע מוראשקעס האבען שוין געקאנט לעבעדיגע אריבערגעהן פֿון איין זייט טייך אײַף דעם אנדערן. מענטשען האבען זיך גאר קיין עצה ניט געקענט געפינען גענען זיין. מען האט געפרובט ווירקען גענען זיין מיט פֿייער, אבער זיין האבען פֿיר פֿייער אויך קיין מורא ניט געהאט. פולקען מוראשקעס פלעגען זיך וואַרפֿען אין פֿלאַמס און איינלעשען. מעהר פֿון אלץ האבען געליטען פֿון זיין דיא פֿעלדער פֿון צוקער-שטאַקליך. וויא פֿיעל עס איז נור געווען צוקער-שטעקליך האבען זיין עס צונישטשטעט. זיין פלעגען אויס זיינען דעם זאָט, אויפֿפֿרעסען דיא בלאַטער און זיך אפֿילו אונטערגראבען אונטער דיא וואַרצלען. עס האט פֿיעל ניט געדויערט און אויף דעם גאנצען אינוועל איז אפֿילו קיין ובר ניט געבליעבען פֿון צוקער שטעקליך. דיא איינוואהנער האבען גערעכענט, אז עס וועט שוין דארט קיין מאל ניט זיין מאַגליך צוא זיינען צוקער שטאַקליך. קיינער האט ניט געוואוסט מיט וואס דיעזער אונגליק וועט זיך ענדיגען. ער האט זיך אבער געענדיגט מיט אנייען אונגליק. אויף דעם אינוועל האט זיך אויפֿגעהויבען אַשרעקליכער שטורם. דער ווינד האט איינגעוואַרפֿען הייזער, חרב געמאַכט וועלדער און צובראכען שיפֿען. טויענערע מענטשען זיינען אומגעקומען פֿון דער וועלט. עס איז ארויס אשלאָס-רעגען און האט פֿערטרונקען פֿעלדער און טהאַלען, אבער דער זעלבער ווינד און דער זעלבער רעגען וואס האבען אנגעמאַכט אזויא פֿיעל שאדען, האבען אַגרויסען נומץ אויך געבראַכט. זיין האבען צונישטשטעט דיא מוראשקעס, וואס אזויא וואלט מען בשום אויפֿין ניט געקענט פֿטור ווערען פֿון זיין. נאכ'ן שטורם מיט דעם רעגען איז געבליבען אזויא וועניג מוראשקעס, אז מען האט אויפֿגעהערט פֿאר זיין מורא צוא האבען און איבער אַ יאהר האט מען וויעדער גענומען פֿערזיטצען צוקער-שטאַקליך.

נאך אַגרעסערער אונגליק איז מיט עמליכע יאהר צוריק, אין אויסלאַנד און בייא אונז אין רוסלאַנד, געקומען אויף וויינגאַרטנער. עס האבען אנגעהויבען צוטריקענען און צודאַרען דיא וויינשטאַק-בויער. מען האט גאר ניט געקאנט פֿערשטעהן פֿון וואנען האט זיך דאס גענומען

גענומען. נישט אויף דיא צווייגן, נישט אויף דיא בלעטער האט מען קיין
זאך נישט געזעהן, און דיא ביימער האבען וואס אמאג ווייטער אלץ
מער געטריקענט און געדארט. געלעהרענטע מענטשן האבען גענומען
בעטראכטען דיא ביימער און האבען זיך באלד ערקונדעט דיא אורזאכע
פֿון דעם. זייא האבען אויסגעגראבען אבוים, און דאמאלס האבען זייא
דערזעהן, אז אויף דיא ווארצלען זיינען געווען אנגעשאטען קליינע פֿליענעליך
ווינטרויב-לייז (פֿילאקסערען), דיעזע ווינטרויב-לייז האבען צוגרועט דיא
צארטע עקען פֿון דיא קלענסטע און דיענסטע ווארצלעך, וואס זיינען דעם
זאמט און פֿעטקייט פֿון דער ערד, און איבער דעם האבען אנגעהויבען
דיא וויינשטאק-בוימער דארען. דיא ווינטרויב-לייז האט מען נישט ווילנדיג
פֿערפֿיהרט פֿון אמעריקא אין פראנקרייך אויף דיא שיפֿען. זייא האבען
זיך דארט אין דיא וויינגארטנער זעהר שנעלל פערמעהרט. אין איין יאהר
האבען זייא הרב געמאכט אין פֿראנקרייך הונדערטע טויזענטער דעסעטינעס
וויינגארטנער. און אין פֿערלויף פֿון 18 יאהר זיינען דארט צוא דארט געווארען
ביז אמיליאן דעסעטינעס וויינשטאקען. העכער אהאלב מיליאן דעסעטינעס,
ליידען נאך ביז היינט אין פֿראנקרייך פֿון דיא ווינטרויב-לייז. איבער זייא
פֿערפֿערטיגען יעצט דיא פֿראנצויזען אנדערט-האלבען מאל ווייניגער וויין
ווא פֿריהער.

פֿון פֿראנקרייך האט מען דיא פֿילאקסערען מיט אצופאלל פֿערפֿיהרט
אין איטאליען, שווייץ און שפאניען. בייא אונז אין רוסלאנד אויף קאווקאז
און אין קרים, וואו עס וואקסט וויינטרויבען, איז זיא שוין אויך דא. ביז
יעצט האט מען נאך נישט געפֿונען קיין רעכטען מיטעל וויא צוא פֿערניכטען
און פֿערמיליגען דיא פֿילאקסערע.

וואס פֿיר גרויסע פֿרעסער עס זיינען דיא גראז עסענדע מהיערען.

עס איז שווער אפֿילו נאר איבערצוצאהלען אליין, וועפֿיעל עס לעבען
אויף דער וועלט פֿערשיעדענע ארטען פֿליענען, זשוקעס, זוממער-פֿליענעלאך
אין אנדערע אינועקטען, וואס עסען אויף אלע תבואות און גראזען, וואס
זיינען נוצליך פֿיר מענטשן. גאנצע ארמעען פֿון זייא זיינען בעשאפֿטיגט דער
מיט, וואס זייא פֿרעסען פֿערשיידענע געוואכסע. דיעזע ארמייען עסען אויף
פיעל מעהר, וויא אלע מענטשן אויף דער וועלט. איהר קאנט איך מאכען
אבערגרעף וועפֿיעל געוואכסע דיא אינועקטען עסען אויף אלע יאהר פֿון
דעם דאס איין אנדער פֿליגעלע איז אליין מעהר נישט גרויס וויא אשפילקע
קאפעלע, אבער דאס, וואס זיא אליין פֿערזעהרט אין אמאג, איז אמאל
פופצעהן

פֿופֿצעהן גרעססער. עס איז דא אזוינע, וואס וואָגען אליין וועניגער וויא. אַ זאלאטניק און פֿערצעהרען אין אַ טאג זעכצען זאלאטניק שפּיז. אנדערע אינוועקטין עסען נאך מעהר.

פֿיעל פֿערשיעדענע טהיערען שפּיזען זיך נור מיט געוואָכסען. עס איז דא פֿיעל חיות, פֿייגלען, שלאנגען, פֿישען, וואס עסען נור געוואָכסע, ווער בלאָטער, ווער זוימען און קאָרינדליך, און ווער גראז. מען דארף האבען פֿיעל געוואָכסע זאט צוא מאַכען דיא אמעריקאנישע אונזאאהליגע סטאדעס ציג-טויבען. דיעזע פֿייגלען לעבען אין וואלד און שפּיזען זיך מיט דיא פֿרוכטען פֿון וואלד בוימער. אין דיא וואָלדער, וואו דיעזע טויבען געפֿינען זיך — ברעכען זיך דיא צווייגען פֿון דיא פֿייגעלאך וואס זימצען אויף זייא גאנצע סטאדעס ווייס. אויף יעדען צווייגעל איז דא צוא 3 נעסטען. אין דיא וואָלדער וואו דיעזע טויבען האלטען זיך אויף, קלייבען זיך צונויף טויזענדער פֿערשיעדענע אַרטען טהיערען, קליינע און גרויסע, דיעזע טהיערען געהן ארום אינטער דיא בוימער און עסען אויף דיא קליינע טייבעליך, וואס פֿאלען ארויס פֿון דיא נעסטען. ווען ניט דיעזע רויב טהיערען, און ניט דיא יאָגער וואס טיידטען אויס טויזענטער פֿון דיא טויבען, וואלטען זייא נאך געוועזען פֿיעל מעהר וויא יעצט. היינט וויפֿיעל עסען דארף מען עוין האבען פֿיר אזויא פֿיעל טויבען? אז מען זאל אפֿילו מעהר ניט רעכענען אויף יעדע טויב וויא אהאלב פֿונט אטאג, עסען זייא אויך מעהר אויף קאָרנער אין איין טאג וויפֿיעל גאנץ מאסקווע אין צווייא מאנאטען. אין דיא גרויסע סטעפעס פֿון אמעריקע פֿיטעריין זיך גאנץ גרויסע סטאדעס בופֿעל-אַקסען און טאבונעס ווילדע פֿערד. רייזענדע דערצאָהלען, אז אין אנדערע סטאדעס קאנען זיך געפֿינען ביז 100 טויזנט שטיק בופֿעל-אַקסען אדער פֿערד. איהר קאנט זיך פֿארשטעלען וויפֿיעל גראז מען דארף האבען זייא זאט צו מאַכען.

אין נארד-אַפֿריקא לעבען אזוינע טהיערען, וואס זעהען אויס וויא ציעגען מען רופֿט זייא דיא שפּרינגער, ווייל זייא שפּרינגען זעהר געשיידט און לויפֿען געשווינד. זייא פֿיטערן זיך אין דיא סטעפעס גאנץ גרויסע סטאדעס ווייס. אין שלעכטע טרוקענע יאהרען, ווען עס איז קיין וואסער ניט דא און עס ווער פֿערברענט דיא גראז אין דיא סטעפעס, קלייבען זיך דיא שפּרינגער צונויף אין שרעקליך גרויסע סטאדעס און ציעהען אריבער אין אַ זעלבע אַרטער וואו עס איז דא וואססער.

זייא רעכטען זיך פֿון הונגער און פֿון דארשט, זייערע ארמען זיינען אזעלכע גרויסע, אז דיא רייזענדער פֿערגלויבען זייא מיט דעם הייטערק. אזויא וויא דיא הייטערקען, פֿרעסען זייא אויף אללע געוואָכסע, וואס זייא טרעפֿען נאר אָן אויפֿן וועג. זייא פֿאלען אן אויף פֿעלדער און

פֿרעסען אויף דיא תבואה. אין איין נאכט מאכען זייא צונישט פֿון דעם ערדארבייטערס גאר דיא מיהלע.

איין רייזענדער דערצאָהלט, אז ער האט געזעהן אַ סטאדע שפּרינגערס, וואס האט צוגעדעקט דיא גאנצע געגענד. וויא ווייט נור מען האט געקאנט דערלאנגען מיט'ן אויג, איז געווען אנגעשאטען מיט שפּרינגערס. מען בעגענט אועלכע גרויסע סטאדעס אין וועלכע עס געפֿינען זיך עטליכע מיליאן שפּרינגערס. עס איז לייכט צוא פֿערשטעהן, דאס אזא סטאדע קאנן זעהר געשווינד חרב מאכען פֿערווייטעט פֿעלדער.

דיע שפּרינגערס ווערען פֿערפֿאָלגט פֿון לייבען, לעמפרטען, לוקסען און פֿון פֿיעל אנדערע רויב טהיערען. מענטשען געהען אויך געגען זייא אויף געיאָג. עס איז אבער ניט אזויא לייכט זייא בייא צוקומען. עס טרעפֿט זאָגאַר, אז זייא געהמען אין געפֿינגעניש דעם לייב אליין. אַ לייב איז אמאל אנגעפֿאללען אויף איין שפּרינגער פֿון אסטאדע און האט איהם צוריססען. דיא שפּרינגער, וואס זיינען געשטאנען נאָהענטער צוא איהם האבען זיך אוואַרף געמאהן אן אזויט. דיא וואס זיינען אויסגעקומען בין לייב פֿון הינטען האבען זיך אויך אבגערוקט אן אזויט וואס צום גיכסטען. ענדליך, האט איהם ארומגערינגעלט דיא גאנצע סטאדע. דער לייב איז געבליעבען אין רעכטען מיטען צווישען דיא אונצאָהליגע ארמעע פֿון שפּרינגער. זייא האבען זיך אזויא פֿיעל אנגעשפּארט איינער אויף דעם אנדערן, דאס זייא האבען ניט געהאט וואו צולויפֿען. דעם לייב האבען זייא אויך געמאכט ענג פֿון אללע זייטען. ער האט זיך זאָגאַר דערשראקען, אבער נאך מער האבען זיך געשראקען דיא שפּרינגער. דער לייב איז שוין ניט גערין געווען פֿון דער גאנצער מציאה, וואס ער האט דא דערטאפט. דיא סטאדע האט גענומען לויפֿען איבערן פֿעלד און ער האט געמוזט מיט לויפֿען מיט דער סטאדע אהין וואו זייא זיינען געלאפֿען.

פֿיעל שפּרינגערס ווערען יאָהרליך אויסגעבראכט פֿון רויב טהיערען נור נאך מער שטארבען אויס פֿון הונגער אין דיא טרוקענע יאהרען, ווען עס איז דא פֿיר זייא ווענג שפֿייז. אין אועלכע יאהרען ציהען זייא אוועק אין דיא אָרמער וואו עס איז דא וואססער און דיא טריקענעס איז ניט אזויא געפֿאָהרליך. עס קומט זייא דאמאלס אויס צוא מאכען נסיעות פֿון צעהנדליגע זאָגאַר פֿון הונדערטע ווערסט.

אין זיד-אמעריקע לעבט אַ וואונדערבארעם טהיער. מען רופֿט דיעזעס טהיער דער פֿוילער. דיעזער נאמען פֿאסט פֿיר איהם זעהער גוט. אויף דר'ערד איז קאם קאם וואס ער קריכט און אויף בוימער קלעטערן איז ער אויך ניט קיין גרויסער בעלן. ער קלעטערט אויף בוימער זעהר לאַנגזאם און ניט וויא אנדערע קלעטערן. ער טשעפעט זיך אן מיט דיא לאנגע געגעל

פֿח־אלע פֿיער פֿיס אויף אצווייג און היינגט אזויא מיט'ן קאָרפּער אראב. ש
היינגט איין טאג, נאך אַ טאג און אנאנצע וואך איך, איבטער אין דער
זעלבטן לאגע. ער היינגט אזויא אויפֿן צווייג ביז וואנען עס איז דא ארום
איהם וואס עס איז נור צוא עססען. אויף איין אנדער צווייג קריכט ער ערשט
אריבער ווען ער האט שוין ארום זיך אלעס דינג אויפגעגעסען, אלע בלאָטער,
פֿרוכטען, קנאָספען און פֿריש ארויסגעשפּראָטצטע צווייגליך. קיין גרויסער
פֿרעסער איז ער נישט און קאן ליידען הונגער און דארשט אצייט נאך אנאנד.
אז ער וויל אטרונק, לעקט ער ארום דיא טהוי פֿון דיא בלאָטער. ווען ער
האט שוין נישט דארט וואו ער היינגט, וואס צועססען און הייבט אן פֿיהלען
שטארק הונגער, קלייבט ער זיך איבער אויף איין אנדער צווייג אדער אויף איין
אנדער בוים און היינגט דארט וויעדער אב אזנבעווענליך עטליכע טאג,
קיינדיג בלאָטער און גרויענדיג פֿרוכט. שלאפֿען שלאפֿט ער אויך אזויא
היינגענדיג, ער קאָרטשעט נאר איין מעהר דיא פֿיס בשעת ער שלאפֿט.

אויסער דעם עסען געהט איהם קיין זאך נישט אן. ער פֿוילט זיך אפֿילו
אומצוקעהרן דעם קאפ און אקוק געבען אָן אויט, און איז גלייכגילטיג צוא
אלסדינג, וואס ארום איהם טהוט זיך. צווישען דיא חיות, וואס שפּיווען
זיך מיט געוועכסע, ארבייט דער פֿוילער וועניגער פֿון אלעמען.

וויא מוראשקעס בעשעפטיגען זיך מיט ערד ארבייט.

עס איז דא אזעלכע טהיערען, וואס אקערן, שניידען, קאָסען, מאכען
פֿעטער און מיסטיגען דיא ערד, איז גרייטען אָן תבואה אויף שפעטער,
מיט איינעם ווארט, זייא טהוען אלסדינג, וואס יעדער בויער טהוט אויפֿן
פֿעלד. איבערהויפט זייען אין דעם גרויסע קינסטלער דיא מוראשקעס.

אלעמען זייען בעקאנט דיא מוראשקעס. זייא לעבען געוואָנהליך
אפֿולע צוואממען, גרויסע חברות — אין מוראשניקעס. אין איין אנדער
מוראשניק געפֿינען זיך הונדערטעטווענד מוראשקעס, אזויא פֿיעל וויע מענטשען
עס געפֿינען זיך אין אגאנץ גרויסע שטאדט. אין יעדער מוראשניק לעבען
עטליכע סארטען מוראשקעס. איין סארט איז דא — זכרים מיט נקבות,
וואס זייער עסק איז נור זיך צוא פֿערמעהרען, צוא לעגען וואס מעהר
אייעליך און האבען קינדער. וויעדער איז דא אסארט מוראשקעס וואס
זייען ארבייטער. זייער קאָרפּער איז אנדערס איינגעריכטעט פֿון דער נאטור.
לייגען אייעליך און פֿערמעהרען זיך קאנען זייא נישט, אבער דערפֿור
ליעגט אויף זייא אלע הויזליכע ארבייט. זייא בויען מוראשניקעס, זעהע

אז עס זאל זיין וואס צועסען, טראגען אויף זיך מענאט, גיעבען עסען דיא
 כרים און דיא נקבות אינ גיעבען אכטונג אויף דיא איינליך און דיא
 דויפען. אין אנדערע מוראשניקעס לעבט נאך א דריטער סארט מוראשקעס-
 סאלדאטען און קריענס לייט. זייא זייען וויעדער אנדערש בעשאפען.
 זייא אונטערשיעדען זיך מיט זייער קאָרפער פֿין ביידע ערשטע סארטען,
 פֿון דיא זכרים און נקבות און פֿון דיא ארבייטער. זייא האבען גרויסע
 אינ עיארפֿע אסלעס, מיט וועלכע זייא קאנען זייערע פֿיינר צובייסען
 און צורייסען אויף שטיקליך. זייער זאך איז צוא שיטצען דעם מוראשניק
 גענען פֿינר און געבען צוא וויסען אז עס מאכט זיך איין אומגליק. עס
 פֿערשטעהט זיך, אז מעהר פֿון אלעמען האבען וואס צוא טאהן דיא ארבייטער.
 ביא איינגע מינים מוראשקעס פֿערנעהמען זיך דיא ארבייטער מיט ערר
 ארבייט אויך. דיעזער אַרט מוראשקעס הייסען דיא ערדארבייטער. זייא
 לעבען אין דיא ווארעמע לענדער פֿון אייראָפּע און אמעריקע. זייערע געסמען
 גראבען זייא אין דער ערד. זייא מאַען דאס זעהר קנציג און איינפֿאַלליג.
 זייא גראבען אויס אסך צימערלאך איינער אויף דעם אנדערען, מיט פֿיעל
 טהירען צום אריינגעהן, צום ארויסגעהן און פֿון איין צימער אין דעם אנ-
 דערען. גאר דיא אונטערשטע צימערלאך קאנען אמאל זיין מיט אונטער דער
 ערד אויף פֿינף ארשין. איינגע צימערלאך דיענען ביא זייא פֿיר שפּיז
 קאמערן, דארט לענען זייא אוועק אויף שפּעטער פֿערשיידענע קערנער און
 זוימען (זריעה), דיא קערנער און דיא זוימען קלייבען דיא מוראשקעס אלליין
 אויף און דאס קאכט זייא גענוג צייט און גענוג מיה. עס מאכט זיך, אז דיא
 ארבייטער-מוראשקעס דארפֿען געהן זוכען דיעזע קערנער און זוימען גאנץ
 ווייט אין וואלד אדער אין פֿילד. כדי עס זאל זיין זייא גרינגער און בעסער
 צוגעהן און צוא טראגען דיא קאָרנליך און דיא זוימען, מאַען זייא זיך
 אגייג וועג אין דיא גראז. זייא רייסען אויס דיא גראז און ווארפֿען זיא אוועק
 אין דיא זוימען, זייער וועג האלטען זייא זעהר ריין. וויא נאר עס וואקסט
 ארויס אנגעוועלע גרויען זייא איהם אויס און ווארפֿען אפֿ אָן אויט. איבער דעם
 מוראשניק ראַמען דיא ערדארבייטער מוראשקעס אָב ארונדען פֿלאַטצעל וואס
 האט אין דער ברייט אַ ניין ארשין. דיעזען שטיקעל פֿלאַטץ גלייכען זייא
 אויף אויס, דאס ער ווייזט אויס וויא איינגעטראטען. זייא לאזען אויף איהם
 קיין גראז ניש וואקסען הויך איין סארט גראז, וואס זייא האבען זעהער לעב.
 דיעזער סארט גראז רופֿט זיך „מוראשקען רייז“. דיעזער גראז וואכסט אללע
 מאל ארום דעם מוראשניק, אינ דיא מוראשקעס אלליין בעארבייטען איהם.
 זייא מאַען איהם ריין פֿון אנדערע שלעכטע גראזען. און אללע יאָרד ואכטלען
 זייא צונויף דיא פֿרוכט, דיא קאָרנליך פֿון דעם רייז. גאר דיא רייז וואס
 זייא געהען אראב פֿון זייער פֿעלד לענען זייא אב אין זייערע שפּיטלעך און

מאנאזינען. אנדערע דערצעהלען נאך, אז זיין האבען אפילו געזעהן, וויא דיא מוראשקעס האבען אלליין פֿערוזיעט דיעזען רייז.

מיט איין ווארט דיא מוראשקעס האבען זיך זייער פֿעלד און זייערע ארבייט צייט וואס פֿאסט זיך צוא דיעזעם פֿעלד.

אין זייערע מאנאזינען בעהאלטען זיין ניט נור זייער רייז אלליין, זיין קלייבען צונויף אנדערע קערענדליך פֿון פֿערשיידענע גראזען אויך און טראגען אין דיא זעלבע מאנאזינען אריין. איך בין א בעלן געווען זעהן, וויא אזויא דיא מוראשקעס קלייבען צונויף קערענדליך, דערצעהלט אין געלעהרענטער מאן; — איך האב גענומען עטליכע לאנגע זאנגען און האב זיין אריינגע-שטעקט געבען דעם מוראשניק אין דער ערד. דיא מוראשקעס האבען דאס באלד דערשטעקט און זייען ארופגעקראכען אויף דיא זאנגען און האבען מיט גרויס פֿלייס אנגעפֿאנגען ארויסצונעהמען פֿון זיין דיא קאָרנער. אויף יעדעם זאנג האבען געארבייט א צוועלף מוראשקעס און מעהר. זיין האבען אויסגע-גרוזעט דיא קאָרענדליך און געווארפֿען אויף דר'ערד. אונטען זייען געשטאנען אנדערע מוראשקעס און האבען אנגעהאפט דיא קערענדליך און געטראגען אין דיא מאנאזינען. מיר איז געווען א גרויסער וואונדער וואס דיא מוראשקעס האבען זיך געאיילט ארויסצורייסען דיא קערענדליך נאך פֿון דיא זאנגען און האבען ניט געווארט ביז זיין וועלען פֿארטיג ווערען און אלליין אראפ פֿאלען אויף דער ערד.

ווען אין דיא שפייכלער ליעגען קערענדליך, געבען דיא ערד-ארבייטער מוראשקעס אכטונג און קוקען זיך צוא, צוא זיין פֿוילען אדער שימלען ניט. וויא זיין דערזעהן נור, אז זיין הייבען אן שימלען, האפען זיין און טראגען זיין ארויס פֿון מוראשניק אויף דער זונן, זיין זאלען זיך אויס טריקענען.

מוראשקעס אנאראדניקעס.

אין יוד-אמעריקע לעבט א סארט מוראשקעס, וואס זיינען נאך מעהר צוא בעוואונדערן. זיין רופֿען זיך דיא בלעטער-פֿרעסער. מעננעם ווייס קלייבען זיין זיך ארויף אויף דיא בוימער; יעדע מוראשקע קלייבט זיך אויס אבעסטעל, אויף וועלכע זיין זעצט זיך און מיט איהרע שארפֿע אסלעס האקט זיין זיך אפ אהיבשע שטיקעל בלאַטעל. זיין מאכט דאס פֿלינק און געשיידט; יעדעם שטיקעל בלעטעל קומט אויס וויא אויסגעשנימען מיט אייזער. אבגרוזענדיג א שטיקעל בלאַטעל, נעהמט זיין איהם אריין אין מויל און שלעפט מיט גרויס מיהע ארונטער פֿון בוים אויף דער ערד. איינע נאך דיא אנדערע, האלטענדיג דיא בלאַטליך אין דער הויך איבער'ן קאפ, געהן דיא מוראשקעס

מוראשקעס מיט זייער אייגענעם וועג צום נעסט. וויא זייא געהן נור צו צום מוראשניק אזויא לויפֿען שוין ארויס צוא זייא אנדערע מוראשקעס, דיא ארבייטער. דיא ארבייטער געהן ניט אוועק ווייט פֿון דעם מוראשניק, אויף בויער קרייכען זייא ניט, און זייא זיינען קלענער אין געוואכס. דיעזע קליינע ארבייטער האבען זיך אין מוראשניק זייער ארבייט. זייא נעהמען צוא פֿון דיא טראַגער-מוראשקעס דיא אבגעגריזעטע בלעטעליך און און צוברעקלען אויף גאנץ קליינע שטיקעליך, נאכדער טראגען זייא דאס אוועק צוא זיך אין נעסט אונטער דער ערד. אבער מיינט ניט אז זייא עססען דיעזע בלאַטליך. ניין! זייא לייגען פֿערנאנדער דיא בלאַטליך אין זייערע שפייכלערס אונטער דער ערד און דארט וואכסט אויף זייא אויס אזעלכע שוואַמליך. אט מיט דיעזע שוועמליך נאָהרען זיך דאס דיא מוראשקעס.

דיא מוראשקעס קלייבען נור אויס אזוינע בלעטער, אויף וועלכע עס וואקסען דיא שוואַמליך וואס זייא דארפֿען. ניט אויף אלע בלעטער וואקסען זייא און דיא מוראשקעס ווייסען שוין פֿון וועלכע בויער זייא זאלען קלייבען דיא בלעטער.

דיא מוראשקעס גיעבען גוט אכטונג אויף זייערע שוואַמליך. זייא זעהען אז דארט וואו זייא לעגען, זאל ניט זיין צוא טרוקען אדער צוא פֿייכט. דיא ציכטערן, וואו דיעזע שוואַמליך וואקסען, לופֿטערען דיא מוראשקעס דורך: זייא מאכען ביז ארויף לאַכער פֿון וואנען עס געהט אן פֿרישע לופֿט, און אין אַנאָסען וועטער פֿערשטאפען זייא דיא לעכער צוויק, קיין נאכע בלעטליך טראגען זייא קיין מאל ניט אריין אין מוראשניק. אז ארגענען האפט זייא אָן אויפֿ'ן וועג, ווען זייא טראגען דיא בלעטליך, און נעצט זייא איין, לייגען זייא צונויף דערווייל דיא בלעטער לעבען דעם מוראשניק און ווארמען ביז דיא זונן הייבט אן צוא שיינען. דאמאלס שפרייטען זייא פֿערנאנדער דיא בלאַטער אויפֿ'ן זון ביז וואנען זייא טריקענען זיך אויס מיט איין ווארט דיא מוראשקעס בעגעהען זיך פונקט, וויא אַמאָנע גיטע אָנאַרדניקעס.

וויא טהיערען אקערען ערד פיר דעם מענשען.

עס איז דא אזעלכע טהיערען וואס גראבען פֿערנאנדער און צורייבען דיא ערד, אום זיא זאל ווערען ווייך און מיכטיגען איהר אפֿילו אָן. דאס וואס דער מענש מאכט מיט'ן אקער אייזען און מיט דער בראנע, מאכען דיעזע טהיערען מיט זייער קערפער אליין. וואס זע איז דאס פֿיר טהיערען? — ווילט איהר געוויס וויסען: — געפֿינען זייא זיך אין אונזערע ערטער אויך? דיעזע

דיעזע טהיערען זיינען גוט בעקאנט: דאס זיינען דיא רעגען-וואָרימליך; זייע אקערין דאס און מיסטיגען דיא ערד. מען האט זיך פֿון דעם נאר ניט לאנג ערקונדיגט.

דיע רעגען-וואָרימליך געפינען זיך אומעטום, אויסער דיא קאלטע און גאנץ טרוקענע לאַנדער. דייעזע וואָרים ליעבען פֿייכטע און ווארמע אָרטער, און האבען זעהר מורא פֿאר קאַלט. בייא טאג האלטען זייע און זיך אונטער דער ערד און בייא נאכט קריעכען זייע ארויס און דאס אויך נאר אין אפֿיכטען וועטטער. זייע עסען וואס עס מאכט זיך: קערינדליך, פֿלייש, רויפען פֿון פֿערשיידענע אינזעקטן. איבערהויפֿט נאָהרען זייע זיך מיט בלאָטער פֿון בוימער, עס מאכט ניט אויס וועלכע, טרוקענע, פֿרישע אדער פֿערפֿוילטע. אועלכע בלאָטער פֿערצעהרען זייע זעהר פֿיעל. אויסער דעם עסען זייע אויף זעהר פֿיעל ערד, און ווען זייע האבען ניט קיין בעסערע זאך, בעגנענען זייע זיך גאר מיט ערד אליין. זייע ווערען זאט פֿון ערד, ווייל אין דער ערד געפֿינט זיך איבערגעברענטע אדער איבערגעפֿוילטע בלאָטער, איבערהויפֿט געוואָכסע, צומישט מיט זאמד. פֿון דייעזע איבער געפֿוילטע געוואָכסע ווערען דיא רעגען-וואָרים זאט, בשעת זייע שלענגען ערד, און דיא זאמד מיט דעם וואס בלייבט פֿון דיא איבערגעפֿוילטע געוואָכסע, ווארפֿען זייע ארויס פֿון זיך צוריק. צום פֿערדייהען דעם עססען האט דער וואָרימעל איין איינציגע קישקע, וועלכע עס האט אגאנץ אינפֿאכע פֿארטע. זייע ציעהט זיך איבער דיא לאַנג פֿון זיין גאנצען קערפֿער און איז דורכ־אויס אנלייכע. פֿון איין זייט איז דער מויל און פֿון דעם אנדערען אָפֿענען זייט געהט ארויס פֿון וואָרימעל דאס וואס ער פֿערדייהט ניט, וואס טווג פֿיר איהם ניט. דער וואָרימעל אין גאנצען איז אויך זעהר אינפֿאך-בעשאַפֿען. ער האט קיין אויגען, קיין אויערען, קיין ביינער און צאָהן זיין גאנצער קאָרפֿער איז אויזלעך. און פֿון דעסטוועגען אקערט דער רעגען ווארים דיא ערד און מאכט איהר פֿעמער. דיא רעגען וואָרים ארבייטען אויף אזא אָרט. זייע גראבען זייערע נאָרעס טיעף אין דער ערד. אנדערע נארעס זיינען 3 ארשין טיעף אין דער ערד. גאר אונטען אויפֿן גרונט מאבען זייע זיך אצימערעל. אין דייעזעס ציממערל וואהנען אפֿט עטליכע וואָרים צוואממען.

דער רעגען ווארים קאן זיך מאכען אַ וואהנונג וויא אין ווייכע ערד אזויא אויך אין האַרטע. אין ווייכע ערד בויערט ער זיך אויס אַנאָרקע מיט דעם שארפֿען עק פֿון זיין קאָרפֿער. דאמאלס דרעהט ער אזויא גיך זיין קאָרפֿער וויא אַדרעל. אויף דעם אָרט פֿערגראבען זיך דיא וואָרים אין זאמד זעהר שנעל. וואו דייע ערד איז אבער אַ הארטע, דארט גראבט זיך דער רעגען ווארים אַ נאָרקע אויף איין אנדער אָרט; דארט ארבייט ער מיט דעם מויל. ער ברעכט אָב איין שטיקעל ערד נאך דעם אנדערען און שלענגט זייע איין.

ויעל שטיקליך ער ברעכט אב, אזויא פיעל שלינגט ער איין. אויף דעם אַרט לאזט ער זיך אלץ טיעפער און טיעפער אראב אין דר'ערד און ער גרינעט זיך אויס אַנאָרע. זיין קישקע שטאפט ער אין גאנצען אָן מיט ערד. דיא ערד געהט דורך דיא גאנצע קישקע און פֿאלט ארויס פֿון דעם אנדערען זייט. אויף דעם אַרט קאנען דיא וואָרים זיך גראבען זייערע נארעס אין דיא הארטסטע ערד, און זייא קוממען צוא גאנץ טיעף. בייא דעם געהט דורך זייער קישקע דורך זעהר פֿיעל ערד, וואס ווערט אין קישקע איבערגעריבען, צוברעקילט און צומאָלען זעהר דין און דער צו נאך צומישט זיא זיך מיט דיא זאָלט פֿון קישקע. צוליעב דעם געהט דיא ערד ארויס פֿון דער קישקע אזוייכע אָפעטע און אָפֿרוכטבארע.

אין דיא אָרטער וואו עס געפֿינען זיך אסך רעגען וואָרימליך, קאנען גאנצע פֿעלדער צוא ליעב זייא ווערען פֿעט און ווייך. דיא וואָרים גרינען דורך דיא ערד אין אלע קאָנצען. זייא ארבייטען בייא טאג און בייא נאכט, ארבייטען צוזאממען און ווערען ניט מיד. זייא גראבען זיך אין דר'ערד, אונטען, אויבען, אין דער קרים. אין פֿערלויף פֿון איין יאהר קומט אויס יערעס זאָמערלע, יעדעס שטיקעלע ערד עמליכע מאל דורכצוגעהן דורך דיא קישקעס פֿונ'ם רעגען וואָרים.

אויף דעם אַרט אָקערן דיא רעגען וואָרים און מאַכען פֿעט דיא ערד. זייא אָקערן גאנץ טיעף. גראבענדיג אין דער טיעפֿענים זייערע נאָרקעס ווארפֿען זייא ארויף דיא אונטערשטע פֿאָצען ערד פֿון אויבען. דא לופֿטערט זייא דורך דער ווינד און דער רעגען שווינקט זייא איבער. אין איין אָרט געהט דיעזע ערד אוועק מיט'ן וואסער, אין איין אנדער אָרט טראגט, פֿערקעהרט, אָן מיט'ן רעגען וואסער נייע ערד. דיא רעגען וואָרימליך מאַכען פֿעט דיא ערד ניט נאר מיט דעם זאָלט פֿון זייערע קישקעס אליין, אבער מיט אנדערע מיטלען אויך. צום ביישפיעל, זייא שלעפען אריין צוא זיך אין דיא נאָרקעס פֿרישע טרוקענע אראבעפֿאללענע בלאַטליך, קליינע צווייגעליך, נאדלען פֿון סאסנעס און יערלאווע בוימער און דאסגלייכען. פֿון יאהר צוא יאהר פֿערגראבען דיא רעגען ווערים בייא זיך אין דיא נאָרקעס זעהר פֿיעל אזעלכע גוטע יאָצען. און וויא קלוג און קונציג זייא טהוען זייער ארבייט! בשעת דער ווארים וויל טראגען צוא זיך אין נארקע אַ בלאַטל, געהט ער עס ניט וויא עס מאַכט זיך, נור שטענדיג פֿאר דעם עק וועלכער עס וועט גרינגער קאנען אריין אין נארע, אמאל פֿאר דעם אונטערשטען עק פֿאר דעם שטילכעל, אמאל פֿערקעהרט, פֿאר דעם אויבערשטען עק. עס איז, דאכט זיך, ניט לייכט צוא ארבייטען אהן הענד און אהן אויגען מיט'ם מויל אלליין. דעננאך ארבייטען דיא וואָרים זעהר קונציג. מיט בלאַטליך נאָהרען זיך דיא וואָרים, מיט בלאַטליך בעטען זייא אויס זייערע נאָרקעס און מיט בלאַטליך

בלאטליך פֿערליינען ווײַא אין אקאלטען און אטרוקענעם וועטטער דעם אריינגאנג
פֿון וויערע וואהנונגען. דיא רעגען וואָרים קאנען זיך קונציג שיטצען ווײַא פֿון
ווינטערדיגע פֿראַסט, אזויא אויך פֿון זוממערדיגע היטצען. עס טרעפֿט אָפֿט,
דאס ווײַא פֿערמאכען וויערע נאָרקעס ניט אזויא מיט בלאטליך, אבער מיט
קליינע שטיינדליך!

מיט דעם וואס דיא ווערימליך עסען בלאטטער טהוען ווײַא אויך אגרויסע
טובה דער ערד. אין דיא קישקעס צוא רייבען זיך דיעזע בלאטטער צוואממען
מיט דער ערד. וואס ווײַא האבען איינגעשלונגען און עס ווערד דער פֿון מיסט;
גאבהער ווארפֿען דיא קישקעס דיעזען מיסט פֿון זיך ארויס אויפֿן פֿעלד. אזעלכע
מיסט קלייבט זיך אָן זעהר פֿיעל דארט וואו עס זיינען דא וואָרים. דיא מיסט
פֿון רעגען וואָרים איז זעהר נוצליך פיר דיא ערד. אַלוא, זעהען מיר וואס
פֿיר אקונציגע ארבייט דיא וואָרים מאכען.

ערשטענס גראבען ווײַא פֿערנאנדער דיא ערד. ניעדעריגע פֿאכען
ערד הייבען ווײַא אויף אימער האַכער און האַכער, אזויא ווײַא אנומער
אקעראיזען, האטש ניט אזויא געשווינד.

צווייטענס, מאכען ווײַא ווייך דיא ערד, אזויא ווײַא וואלטען
איהר אקערן. צוא ליעב דיא רעגען וואָרים, ווערען דיא אויבערשטע פֿאכען
ערד ניט איינגעלעגען און פֿערהארטעוונט, אבער ווײַא בענייען זיך שטאָנדיג.
דאס איז זעהר נוצליך פֿאר דיא ווארצלען און פֿאר דיא פֿערווייטע קאָרינדליך.
דריטענס, מאכען ווײַא דיא ערד פֿעט מיט דעם זאפֿט פֿון וויערע
קישקעס, מיט בלעטער און צווייגען און מיט וויער מיסט.

מיט איין ווארט, דיא רעגען וואָרימליך מאכען פֿון שלעכטער ערד —
נומע, פֿעטע גאָרטען ערד.

ווײַא טהיערען שניידען היי.

אין סיביר, אויף דיא אַלטאישע בערג לעבט איין קליינעם טהיער,¹
וואס רופֿט זיך דער בארג-האַז. זיין וואהנונג מאכט ער זיך אין דיא שפֿאלטען
פֿון דיא פֿעלזען. אלע זומער אין אונוסט נעהמט ער קלייבען גראז אויף ווינטער
ער גריזט אונטער דיא גראז און לייגט ווײַא אויס טריקענען אויף דער זונן.
ביז סענטיאבר טריקענט זיך דיא גראז גוט אויס. ווײַא דער בארג-האַז
צעמערקט נור, אז דיא גראז איז שוין גוט טרוקען — נעהמט ער איהר מיט
זיינע לאפֿקעס צונויף שארען אין שטאָגען פונקט ווײַא אמענש. ער שאַרט
צונויף גאנץ היבשע שטאָגען וואס האלטען אמאל 3 ארשין דיא הייך
און דריי ארשין דיא ברייט. ריזענדע וואס זיינען דורך געפֿאהרען דיא

אָרטער, וואו עס לעבען דיא בארג-האזען, האבען זיך געוואונדערט, זעהענדיג אזעלכע שטאנען היי: ארום און ארום אויף עטליכע הונדערט ווערסט געפֿינט זיך ניט קיין שפור, קיין זכר פֿון קיין מענשטן און מיט אמאל שטעהען דא שטאנען היי און נאך אויף אנומען ארט: ערגעץ אינטער אבארג וואוהין דער רענען קומט ניט צוא. אין אמתן אבער האט דיעזע-סטאנען היי צוזאממענגעלעגט אטהיער, און ניט קיין מענטש. דער בארג-האז נאָהרט זיך מיט היי און ער גרייט זיך אָן שפייו אויף ווינטער זעהר פֿיעל.

וויא טהיערע גרייטען זיך אן שפייו אויף שפעטער.

פֿיעל טהיערע שאפֿען זיך שפייו ניט נור אויף היינטיגען טאג אליין, אבער וויא לייגען אב שפייו אויף שפעטער אויך, וויא פֿערשטעהן אז אויב וויא וועלען זיך בייצייטען ניט פֿערוארגען מיט שפייו, וועלען וויא דערנאך ניט האבען וואס צוא עסען. עס איז דא וויא גרויסע אוויא קליינע טהיערען וואס מאכען זיך שפייכלער און לייגען וויא אן, ווער מיט קאָרנער, ווער מיט נים, ווער מיט טרוקענע גראז און ווער מיט וואס אנדערש. אין זיד-אמעריקע לעבט אסארט האָלץ-פיקער וואס האט אויף זיך גרינע פֿעדערן. דיעזע גרינע האָלץ-פיקערס שפייען זיך איבערהויפט מיט מוראשקעס, נור אויף ווינטער גרייטען וויא זיך אָן חורשע נים. וויא פיקען אויס אין דער קארע פֿון דעמבען און סאסנעס קליינע רונדע גריבליך און בעהאלטען אין יעדער גריבעלע אַהוירשען נום. וויא שלאגען אריין זייערע נים אזויא שטייף אז עס איז וויא שווער ארויסצונעהמען. פֿון ווייטען ווייזען אויס דיא בוימער וויא אנגעשלאגען מיט נאָגעל. איין אנדער סארט אַמעריקאנישע האלץ-פיקער מאכען זיך גאנצע שפייכלער. וויא בויערען אויס מיט דיא שנאבלען אין בוימער טיעפֿע לאָכער און וויא עס קומט אָן דיא קאלטע הערבסט צייט, לייגען וויא אָן דיא לאָכער פֿול מיט קאָרינדליך און פֿרוכטען.

אונזער וועווערקע מאכט זיך אויך אויף ווינטער אשפייכלער. זיא קלייבט אויס אויף דעם אנומען ווינקעלע אדער אין אַ לאָך פֿון אבויס, אדער אנטער דיא ווארצלען פֿון אַבויס, אדער זיא גראבט זיך גאר אויס אויף דעם בעזונדערע גריבליך. איהר שפייכלער פאקט דיא וועווערקע אָן מיט קאָרנער און מיט זיימען. אנדערע וועווערקעס גראבען זיך אויס אזעלכע עטליכע גריבליך. דיעזע שפייכלער פֿערוארגען וויא מיט שפייו אויף דעם גאנצען ווינטער. ניר עס מאכט זיך אבער אמאל אז דיא וועווערקע פֿערגעסט וואו איהר שפייכלער געפֿינט זיך. זיא נעהכט איהם זוכען און זוכט אזויא לאנג

בין זיא געהט אויס פֿון הונגער. איבערהויפט קומען דיא וועווערקעס אפ זען עס שטעהט אשלעכטער אָסיען אונ זייא אוספיען ניט זיך אָן צוא גרייטען שפיוז.

דער האַמסטער (האַמאַק) פֿערשטעהט זעהר גוט וויא זיך צוא פֿערזארגען מיט שפיוז אויף דיא שלעכטע צייט. בייא איהם אין נאָרע וועט איהר שטענדיג געפינען אמאנאזין אנגעלארען מיט אלערליי עסענס. זיין נארע איז טיעף אין דער ערד, זיא האלט אמאל 3 ארשין דיא טיעף. אין דער נארע האט ער צווייא טהירען פֿון זיכערקייט וועגען, טאמער פֿאללען אָן פֿייר זאל ער האבען פֿון וואנען ארויסלויפֿען. דיא נארע בעט ער אויס מיט שטרויה, עס זאל איהם ווין ווייכער אונ וואריסער צוא זיטצען. פֿון דער נארע געהט אַטהירעלע אין אַ צווייטען ציממעריל וואס געפֿינט זיך לעבען דעם ערשטען. דיעזעס צווייטעס ציממעריל דיענט דעם האמסטער פֿיר אשפייכלער, וואו ער האלט זיינע עסענווארג. אָלט געפֿינען זיך בייא איהם אין נארקע אוועלכע עטליכע שפייכלערציקעס. זיינע שפייכלער פאקט ער אן מיט קאָרנער פֿון ווייץ, קאָרען אונ דאס גלייכען, ער קאָנן צונויף קלייבען קאָרנער פֿון דרייא בין זעכס אכטעל. דאס קאסט איהם געוואהנליך גענוג צייט אונ מיהע. געוואהנליך געהט ער ארויס מאכען זיינע זאפאָסען בייא נאכט. ער קומט אין פֿעלד וואו עס וואכסט תבואה, האַפט אן מיט דיא לאפקעס אַשטרוי, בייגט איהם איין אונ בייסט אפ דעם זאנג. דער נאך געהט ער אריין דעם זאנג אין דיא לאפקעס, טוהט איהם ארייב אהער אונ אַ הין, אונ עס פֿאללען ארויס פֿון איהם אללע קאָרנער. דיא אויסגעטרייעלטע קאָרנער געהט ער אריין אין מויל. דאס זעלבע מאכט ער מיט נאך אואנג, אדרייטען, אפֿיערטען אונ פאקט אָן אין מויל בין אַ פֿיערטעל פֿונט קאָרנער. ער שטאפט אזויא אן דעם מויל, אז עס ווייזט אויס וויא דיא באָקען זיינען בייא איהם אנגעשוואלען, אונ זיין גאנצע געזיכט ווערט אזויא פֿעראָנדערט, אז מען קאן אויף איהם ניט קוקען אהן אַנגעלאכטער. מיט דעם אנגעשטאפטען מויל קאן דער האמסטער אפֿילו זיך ניט בייסען. נור פֿון דעסט וועגען איז איהם ניט לייכט צוא חאפען ווארום אין איין אויגענבליק ווארפֿט ער ארויס פֿון מויל דיא קאָרנער אונ וועהרט זיך מיט אלע זיינע קראַפטן.

דיא האמסטערען מאכען אָן זעהר פֿיעל שאדען אויף דיא תבואה-פֿעלדער. דעראיבער האלט מען אין אנדערע לאַנדער פֿיר נוטצליך אויס צוראָטען דיא האַמסטערען. צום בייא שפיעל אין טוירינגען (אין דייטשלאנד) איז דא מענשען, וואס לעבען נאר דער פֿון, וואס זייא גראבען אויס האמסטערען אונ טיידטען זייא. פֿאר יעדען האמסטער צאהלט מען זייא פֿון שטאדט עטליכע קאפיקעס. פֿון דיעזער בעלאהונג אליין וואלטען זייא געוואהנליך

געוואהנליך נאך נישט געקאנט לעבען, נאר אויסער דעם געהערט אויך צו זיין דער גאנצער שפייכלער תבואה, וואס זיין געפֿינען ביין דיא האמסטער אין דיא נארעס. זיין וואשען איבער דיא קאָרנער, מריקענען אויס און פֿערקויפֿען. דאס טראגט גענוג איין.

3-מעס קאפיטעל

וועגען פֿערשיידענע בעשעפטיגונג פון דיא מדיע־רען.
דיא מדיע־רען וואס האלטען פֿיהע אין בעדיע־נונג.

נישט אלע מדיע־רען נאָהרען זיך מיט אייגענער הארעוואניע. עס איז דיא אועלכע מדיע־רע, וואס צווינגען און נאָטהען אנדערע מדיע־רען, פֿון איין אנדער מין, זיין זאללען ארבייטען פֿאר זיין. פונקט וויא מענשען האלטען ביין זיך היימישע פֿיה, פֿערד, אקסען און דאס גלייכען, און בענוטצען זיך מיט זיין אויף פֿערשיידענע ארבייט, אזויא האבען אמאל מדיע־רען אונטער זיך אנדערע מדיע־רען, מיט וועלכע זיין פֿערשאפֿען זיך וויא מיט קנעכט. אין זיד-אמעריקע, אין בראזיליע לעבען אועלכע מוראשקעס וואס האלטען ביין זיך אין דיא מוראשניקעס אזויא וויא אין געפֿינגעניש, דיא האלץ-וואַנצען. דיעזע וואנצען ארבייטען אויף דיא מוראשקעס וויא פֿערד אויף מענשען. זיין שלעפֿען אין מוראשניק אלע בלעטליך, וואס דיא מוראשקעס קלייבען צונויף. דיא מוראשקעס שטעלען זיין אויס אין ציילען און שערענגעס וויא סאלדאטען, און געהן נעבען זיין און געבען אכטונג, אז זיין זאלען נישט צולויפֿען און קיינער פֿון זיין זאל נישט אוועקווארפֿען דיא בלעטעלע וואס ער טראגט. וויא דיא מוראשקעס בעמערקען נור, אז אפֿוילער אדער אקראנקער וואנץ שטעהט אפֿ פֿון דיא איבעריגע וואנצען אזוי געהטען זיין איהם בייסען, און בייסען איהם אזויא לאנג ביז ער מוז אנפֿאנגען געהן געשווינד וויא עס דארף צוויין. וויא דיא וואנצען ענדיגען זייער ארבייט פֿערטרייבען זיין דיא מוראשקעס צוריק אין מוראשניק וואו עס איז דיא פֿיר זיין בעזונדערע שמאָלכלאך, אזויא וויא מענשען האלטען בהמות אין בעזונדערע שמאלען. דארטען זיצען דיא וואנצען ביז וואנען דיא מוראשקעס מרייבען זיין וויעדער ארויס צו דער ארבייט. מען דערצעהלט, אז דיא מוראשקעס בעהאנדלען זיין זעהר שלעכט: זיין פֿערגעבען זיין זעהר פֿיעל ארבייט און געבען זיין וועניג עססען.

ביין אינו אין אייראָפּע לעבט איין אנדער סארט מוראשקעס, וועלכע האלטען ביין זיך אין דיענסט דיא רויפֿען (וואַרמליך) פֿון אנגעוויסען וועק

דעזע רויפען קאנען זיך נישט פֿערגראבען אין דער ערד, וואו זייא גראבען
פֿיר זיך ברייטע וועגען. דיא מוראשקעס ווייסען פֿון דעם און בענוטצען זיך
מיט דעזע רויפען.

איינער דערצעהלט, אז ער האט אמאל צוגראבען אמוראניק אין
זעלבן ער האט געפֿונען אַרױפֿע פֿון דעזען זשוק. ניט פֿערשטעהענדיג
וויא קומט אהין דעזע רויפע, האט ער איהר גענומען און ארויסגעווארפֿען
פֿון דארט. אבער וויא ער האט דאס נאר געטהאן איז געווארען ארוםעריי
צווישען דיא מוראשקעס, וואס האבען גלייך ארוםגערינגעלט דיא רויפע און
גענומען שטופען אין איין זייט. דער מענטש איז געווען נייגעריג צוקוקען,
וואהין זייא שטויסען איהר און ער האט באלד דערזעהן, אז זייא האבען
איהר צוגעשלעפט צו אקליין שפעלטעלע, וואס איז געווען אין דער ערד.
דער שפעלטעלע איז געווען זעהר קליין און אמוראשקע וואלט בשום אפֿן ניט
געקענט דורך קרייכען דורך איהם. דיא רויפע אבער איז באלד אריינגעקראכען
אין און האט גענומען זיך גראבען און מאכען ברייטער דעם שפאלט.
מער וויא דאס האבען דיא מוראשקעס ניט בעדארפֿט. דיא רויפע האט
זעהר געשווינד געמאכט אוועג גלייך צו זייא אין קעלער אריין, וואו זייא
האבען געהאלטען זייערע גוטס. דורך דעזען וועג זיינען דיא מוראשקעס
אריין צו זיך אין שפייכלער און האבען גענומען ראטעווען פֿון דארט זייערע
זאפאסען שפייז. דער זעלבער מענטש דערצעהלט, אז ער האט בעמערקט,
וויא דיא מוראשקעס בענוטצען זיך מיט דיא וועגען אונטער דער ערד וואס דיא
רויפען גראבען פֿיר זייא אויס.

פֿיעל סארטען מוראשקעס האלטן ביא זיך פֿיר קנעכט דיא בעקאנטע
אינועקסען, דיא גראז-לייז. דעזע גראז-לייז זיינען קלענער פֿון מוראשקעס.
זייא לאזען ארויס פֿון זיך אויסליכען וואָסערעל, וואס דיא מוראשקעס
האבען זעהר ליעב. צו ליעב דעזען וואָסערעל האלטען זייא דאס ביא זיך
דיא מוראשקעס, וואס מעלען אפֿילו דיא גראז-לייז. וויא נאר דיא מוראשקע
דערזעהט אַ גראז-לייז, אזויא לייפֿט זיא צו איהר צו און געהט איהר
קיצלען מיט איהרע וואנציקליך דעם בייכעל. דאמאלס לאזט דיא גראז-לייז
ארויס פֿון זיך אלוטערען טראפען זיסע זאפֿט. דיא מוראשקע שילננט
גערניג אין דעזען זאפֿט.

דיא מוראשקעס גיבען זעהר גוט אכטונג אויף דיא גראז-לייז. זיא
מאכען פֿון זייערע וועגען בעזונדערע וואהנונגען. אנדערע גראז-לייז לעבען
אויף דיא שמענגלאך פֿון געוואָכסע. ארום דעזע שמענגלאך בויען דיא
מוראשקעס אויס אזויא וויא אַ קוימען (ארוהרע). אינעוועניג צווישען דעם
שמענגעל און דעם קוימען איז דא גענוג ארט, וואו עס זיסצען דיא גראז-
לייז. אין עטליכע אָרטער איז דיא רוהרע ברייטער, עס זאל זייא זיין גערוימער

צוא אשהמען. דיעזע וואהנונגען מאַען דיא מוראשקעס אויף אזא אַרט, אז נור זייא זאלען קאננען אהין צוקוממען און ארויסגעהן, אבער דיא גראז-לייז זאלען פֿון דארט נישט קאננען ארויסגעהן, אנדערע מוראשקעס בויען אויס לאנגע קארירדארען גלייך פֿון זייערע מוראשניקעס אין דיא וואהנונגען פֿון דיא גראז-לייז. מיט איין ווארט, דיא גראז-לייז זייען פֿיר מוראשקעס דאס זעלבע וואס פֿיר מענשען קיה, און זייא בויען פֿיר זייערע קיה אויך ישתאלען.

איינער דערצעהלט, אז ער האט אמאל געפֿונען אויף אבוים אקליינעס באַלאַנציק וואס האט געהאלטען ארום און ארום נישט מעהר וויא דרייא צאָל דער באַלאַנציק איז געהאנגען אויף אשפיטץ צווייגעלע און האט אויסגעוויזען וויא ער וואלט געוועזען געמאכט פֿון קלייא. צוא דיעזעס באַלאַנציק זייען יעדע מינוט צוגעלאפֿען מוראשקעס. דער מאנן האט גענומען דעם באַלאַנציק אין האנד אקוק צוא טהון וואס אין איהם איז פֿארהאנען, און דא האט ער דערזעהן אז אינעוועניג זענען געזעסען גראז-לייז. דאס איז געווען אשטאל, וואו דיא מוראשקעס האבען געהאלטען זייערע קיה.

דיא מוראשקעס גיעבען אַכטונג, אז דיא גראז-לייז זאלען האבען וואס צועסען. זייא זארגען פֿאר דיא אייעליך אפֿילו וואס דיא גראז-לייז לעגען, מאמער מאַכט זיך, אז אנגראז-לייז לעגט איהרע אייעליך ערגעץ אויף אזאנג אדער אַ צווייגעל, נעהמען דיא מוראשקעס זייא צוא פֿון דארט און בעהאלטען זייא אין מוראשניק, וואו עס קאנן זייא נישט שאדען נישט דער רעגענדיגער הערבסט און נישט דער קאלטער ווינטער. ווען עס מאַכט זיך וואס עס איז פֿאר איין אומגליק אין מוראשניק און דיא מוראשקעס מוזען ענטלויפֿען, ראטעווען זייא ארויס פֿון מוראשניק נישט נור זייערע אייגענע רויפען, נור דיא אייעליך פֿון דיא גראז-לייז אויך, מיט איין ווארט, דיא מוראשקעס בעמיהען זיך וויא ווייט זייא קאננען, אז דיא גראז-לייז זאלען זיך מעהרען און זייערע אייעליך זאלען נישט פֿערפֿאלען ווערען אומזיסט. אז עס קומט אָן דער פֿריהלינג און פֿון דיא אייעליך קריעכען ארויס קליינע גראז-לייז, טראגען זייא דיא מוראשקעס ארויס פֿון מוראשניק אויפֿין ליכט.

זייא מוראשקעס זוכען אויס פֿיר זייערע קיה'עליך וואס בעסערע אַרטער זיך צוא פֿיטערן. זייא טראגען זייא שטענדיג ארויס אויף אוינע ארטער, וואו עס איז דא גענוג שפּיז פֿאר זייא. דיא מוראשקעס וויסען שוין וועלכע געוואָכסע דיא גראז-לייז האבען ליעב און זעמען זייא שטענדיג אויף דיעזע געוואָכסע. איינער דערצעהלט וועגען דעם אזא מין מעשה: עס איז געוואקסען בייא איהם אין גארטען צווייא יונגע יאסענאווע בוימען, איין בוים איז געוואקסען נישט, אויף דעם אנדערען פֿלעגען אלע פֿריהלינג אנפֿאלען ועהר פֿיעל גראז-לייז וואס האבען צונישטשעט דיא יונגע בלאַטער

און אַז געמאַכט פֿונ'ם גאנצען בוים. ער האט אציט נישט פֿערשטאנען פֿון וואנען נעהמט זיך דאס פֿלוצלונג אויף דעם אנדערן בוים מיט אמאל אזויא פֿייעל גראו לייו. איין יאהר האט ער זיך מיטש געווען, ער וועט זיין נעהמען אויס ראמען. ער האט גענומען וואסער און האט גוט ארום געוואשען און ריין געמאַכט דעם גאנצען בוים, יעדעס צווייגעלע און יעדע קנאָספע. דער בוים האט אנגעהויבען וואקסען וויא געהאָריג איז און דער ווירטה פֿון דעם גארטען האט זיך שוין געפֿרייעט אז ער איז פֿטור געווארען פֿון דיא גראז-לייו. אָבער זיין שמחה האט נישט לאנג געדויערט. אין אנפֿאַנג יוני איז ער אַ מאל אויפֿ'ן פֿריה מארגען ארויסגעגאנגען אין גארטען און האט דערזעהן וויא אויף זיין בוים לויפֿען ארויף און אראב גאנצע פֿאָלקען מוראשקעס. ביטער ער איז צוגעגאנגען נאָהנטער, האט ער בעמערקט אז דיא מוראשקעס שלעפען אויף זיין בוים ארויף גראז-לייו. דיא אונטערשטע צווייגען פֿון דעם בוים זיינען שוין געווען אפגעשטאמען מיט דיא גראז-לייו. אין עטליכע וואָכען אָרום איז דער בוים געבליבען נאקעט אהן איין בלאָטעלע. ער האט וויעדער אבגערייניגט דעם בוים פֿון דיא גראז-לייו, אבער דיא מוראשקעס האבען אנשטאט זיין באלד אנגעשלעפט נייע.

נאך איינער דערצעהלט, אז ער האט געזעהן, וויא מוראשקעס האבען ארויפֿגעלאזען יונגע גראז-לייו אויף דעם בלום וואס רופֿט זיך גאַנצענבלום. מיט איין ווארט, דיא מוראשקעס בעזארגען זיך וועגען דעם, דאס זייערע קליינע קיהליך זאלין האבין גוטען שפייז.

נישט דיא גראז-לייו אליין לאזען פֿון זיך ארויס אויסען זאָט. עס איז דא נאך קליינע מוהיערען הויז וויא, וואס מוהען דאס אויך. דיא מוראשקעס בענוטצען זיך מיט דיעזע מוהיערען אויך.

אויסער מוראשקעס, זעבען אין מוראשניק נאך פיעל אנדערע בעשעפֿענישען וואס דיא מוראשקעס בעליידיגען זיין נישט און גיעבען נאך אמאל אַכטונג אויף זיין. למשל אין מוראשניק געפֿינט זיך אַפֿט אנאנג קליינער זשוק. דיעזער זשוקעלע איז גאר אבלינדער און זעהט נישט וויא צוא עסען, דעראיבער קארמען איהם דיא מוראשקעס.

איינער דערצעהלט, אז ער האט אמאל געזעהן, וויא עטליכע מוראשקעס האבען געלעקט אשטיקעל צוקער. דער בלינדער זשוק איז צוגעלאפֿען צוא איינע פֿון דיא מוראשקעס און האט איהר עטליכע מאהל מיט זיינע וואנציליך אקלאפ געטאהן אין קאפ. דיא מוראשקע האט אפֿגעהערט צוא עסען דיא צוקער, האט זיך אבגעקעהרט צום זשוקעלע און האט איהם גענומען קאָרמען פֿון מויל.

מוראשקעס וואס האבען קנעכט.

מוראשקעס האלטען בייא זיך אין מוראשניק קנעכט. דיעזע קנעכט זיינען אויך מוראשקעס, נור פֿון איין אנדער סארט. איהר דארפֿט וויסען, אז עס איז דא זעהר אסך סארטען מוראשקעס אויף דער וועלט. עס איז פֿארהאנדען וויסע מוראשקעס, געלע, שווארצע, רויטע און אללערלייא אנדערע. עס איז דא גרויסע מוראשקעס און קליינע מוראשקעס; עס איז דא אועלכע וואס האבען גרויסע קאפ און שרעקליכע קינבאקען און פֿערקעהרט, וואס האבען קליינע קאפ און קליינע קינבאקען. דייע בלוט-רויטהע מוראשקעס האלטען בייא זיך אין מוראשניק קנעכט, וואס ארבייטען אָהן אפֿהערען פֿיר זייערע הערשער, שפּייזען זייא, ניאנצען און ערציעהען זייערע קינדער, און בעשיטצען זייא זאגאר פֿון זייערע פיינדע.

אייניגע סארטען מוראשקעס לאזען קיין מאל נישט אַרויס אויף דער ליכטיגער וועלט זייערע קנעכט. דייע קנעכט ארבייטען אין מוראשניק, און זייערע הערשער פֿערשאפֿען שפּייז און טהוען אַלעסדינג וואס עס מאכט זיך אין דרויסען. ווען דייעזע מוראשקעס דארפֿען זיך מיט אלעמען איבער-קלייבען אין איין אנדער אָרט, נעהמען זייא זייערע קנעכט אין דיא מילער און טראגען זייא אזויא איבער פֿון דעם אלטען ארט אויף דעם נייען.

אנדערע סארטען מוראשקעס האלטען זעהר אסך קנעכט בייא זיך אין דייע מוראשניקעס. בייא דייע פֿורפֿור-רויטע מוראשקעס, למשל, קאנט איהר געפינען צו עטליכע טויזענד קנעכט אין אמוראשניק. דייע קנעכט ארבייטען פֿאר זייא פֿון פֿריה ביז נאכט, און דיא הערשער אליין טהוען וועניג. דייע זכרים און דייע נקבות טהוען גאר נישט; דיא ארבייטער-מוראשקעס ווייסען מערער נישט וויא צו שמרייטען מיט זייערע פיינד. ווייטער טהוען אלסדינג פאר זייא דיא קנעכט. דיא הערשער אליין קאנען אפֿילו זייערע אייגענע געסטען פֿיר זיך נישט מאכען, און זיינען נישט פֿאָהג זייערע אייגענע רויפֿען אוס צוא האדעווען. דאס אלעס טהוען זייערע קנעכט. טאמער דארף מען זיך איבער קלייבען אויף אַנייען אָרט מווען אויך דיא קנעכט געהן זייען וואוהין זיך איבערצוקלייבען, ווארום דיא הערשער אליין זיינען דאס נישט אים שטאַנד צוא טהאן. אז עס קומט דיא צייט זיך איבערצוקלייבען נעהמען דיא קנעכט זייערע הערשער אין דיא מילער און טראגען זייא אזויא איבער פֿון דיא אלטע אָרטער אויף דיא נייע. וואס דארפֿט איהר מעהר, דיא רויטע מוראשקעס קאנען אליין אפֿילו נישט עסען, מען מוז זייא קארמען. איינער דערצעהלט, אז ער האט אמאל געמאכט אזא מין פראבע. ער האט אריינגעלייגט עטליכע פֿורפֿור רויטע מוראשקעס אין אקעסטעל, וואו עס

עם איז געווען אביסעל האנג. דיעזע מוראשקעס האבען זעהר לעב האנג. נור פֿון דעם וועגן האבען זייא זיך צום האנג אפֿילו נישט צוגעריהט. זייא זיינען אזויא געלעגן דארט אפאר טאג. עטליכע פֿון זייא זיינען געשטארבען פֿון הונגער און דיא וואס זיינען געבליבען לעבען, זיינען זעהר אבגעשוואכט געווארען. דער מענטש האט זיך דערבארימט אויף זייא און ער האט געהאפט אמוראשקע-אקנעכט און האט אריינגעלאזען אין קעסטלע. דיעזע מוראשקע האט זיך גלייך גינמען צוא דער ארבייט. זיא האט געשווינד אנגעקאממעט דיא העררען, וואס זיינען נאך געבליבען לעבען, דערנאך האט זיא גענומען געהן ארום דיא רויפען פֿיר וועלכע זיא האט געמאכט בעזונדערע אָרטער וואו זייא האבען געקאנט רוהיג לעגען, מיט איין ווארט — דער קנעכט האט אלעמען פֿערווארגט.

דיא פֿרופֿור-רויטע מוראשקעס, וויא אויבען איז געשטאנען, קאנען אליין נישט עסען אהן וועמעס עם איז הילף. דער מויל איז בייא זייא אזויא געמאכט, אז בייסען זיך מיט איהם קאנען זייא און צוא קיינען דאס עסען — נישט. דעריבער מוזען זייא נישט ווילענדיג עססען פֿון קנעכטס מויל.

דיא מוראשקעס וואס האבען קנעכט, קאנען נישט עססען, נישט טרינקען אהן יענעסם הילף, זייא קאנען נור זיך שלאנען. זייא פֿיהרען אמתע שטריימען מיט אנדערע סארטען מוראשקעס, און בעראבעווען זייערע מוראשניקעס. זייא נעהמען אוועק מיט גוואלט בייא דיא איינגענומענע מוראשקעס דיא רויפען און אייעליך און טראנען אוועק צוא זיך אין מוראשניק אריין. פֿון דיעזע שווארצע רויפען ווערען געבאָרען שווארצע מוראשקעס. זייא ווערען שוין געבארען קנעכט, און דעריבער געוואָהנען זייא זיך לייכט צוא צוא זייער לאַגע. אויף דעם אָרט פֿערשאַפֿען זיך דיא העררשער-מוראשקעס געטרייע קנעכט, געהאָרזאָמע און ארבייטסזאָמע, וואס ווייסען פֿון קיין זאך, אייסער זייער מוראשניק. דיעזע קנעכט זיינען אזויא געוואהנט אלצדינג צוא מאַהן פֿיר דיא העררען, דאס דיא העררען האבען אליין גאר פֿערגעסען וויא מען בויעט אנעכט, וויא מען ערציעהט קינדער און אפֿילו וויא אליין צוא עסען.

וויא מוראשקעס שאפען זיך קנעכט.

פֿיעל מענשען האבען געזעהן מיט דיא אייגענע אויגען וויא מוראשקעס פֿערשאַפֿען זיך רויפען פֿון פֿרעמדע מוראשניקעס. דיא מוראשקעס פֿון איין סאָרט פֿיהרען שטאַנדיג שטרייט מיט דיא מוראשקעס פֿון אנדערע סארטען און נעהמען איינע בייא דיא אנדערע אין פֿליען דיא רויפען.

איידער זיין געהן ארויס אייפֿן שטרייט, שינקן זיין אינטער צו דעם פֿרעמדען מוראשניק שפיאָנעס. דיא שפיאָנעס בעטראַכטען דעם מוראשניק פֿון אלע זייטען, קוקען ארום אלע זיינע טהירען דורך וועלכע מען קאן צווא איהם צוקוממען. נאכדער קעהרען זיין זיך אום צוריק צווא זיך אהיים. איידער דיא שפיאָנעס געהען אריין אין מוראשניק אבגעבען ראפֿארט פֿון זייער ריזע, זיינען זיין זיך אלאנגע צייט מיטש וויא עס איז בעסער אויסצופֿיהרען זייער פלאן.

איינע דערצעהלט, או ער האט גיועה, וויא דיא שפיאָנעס פֿלעגן צוריק קוממענדיג אצייט ארוםקריכען אויף דעם דאך פֿון זייער מוראשניק, איידער זיין האבען זיך בעשלאסען אריינצוגעהן צווא זייערע קאמערעדען איז איבערגעבען דאס וואס זיין האבען זיך דערוואוסט. — וויא זיין קלאָרען שוין אלצדינג אב, געהן אראפֿ עטליכע פֿון זיין אין מוראשניק און געבען איבער אלע נאכריכטען איז דאס וואס זיין האבען אבגעקלערט צווא טהאן. באלד געהמען זיך שיטען דורך אלע טהירען פֿון מוראשניק דיא סאלדאטען. אקורצע צייט לויפֿען זיין און דרעהען זיך ארום זייער מוראשניק, פונקט וויא זיין וואלטען זיך צובערייטען צווא דער ריזע, און דער נאך לאזען זיין זיך אוועק ראבעווען דעם פֿרעמדען נעסט. אין וועג געהען זיין ציילען וויס, פונקט וויא ריכטיגע סאלדאטען. מען האט בעגעגענט פולקען סאלדאטען פֿון מיראשקעס, וואס האבען פֿערנוממען 6 ארשין אין דער לאַנג און אוואַרשקעס 12 אין דער ברייט.

געוואהנליך געהן זיין ארויס שטרייטען ארום זיינער פֿיער נאך האלבען מאס. דיא וועג געדויערט בייא זיין אלץ אנאנצע שטונדע. וויא זיין קומען אן צום פֿרעמדען מוראשניק, ווערט דארט באלד אַ לאַרס; עס לויפֿען ארויס פֿון דעם פֿיינדליכען לאגער דיא סאלדאטען און עס הייבט זיך אן צווישען זיין דער שטרייט. דיא רויבער ווענדען אן אלע קראַפֿטען אום וואס גילער ציין האפען דיא רויפען איז אוועק געהן, אבער דאס איז נישט אזויא לייכט. דיא מוראשקעס בעשיטצען זייער נעסט מיט וואס זיין קאנען. אַמאָל ווערען דיא רויבער פערטריעבען מיט שאַנד, אבער עס טרעפֿט אויך אז דיא רויבער קעהרען זיך אום צווא זיך מיט הונדערטער רויפען, דארט בייא זיך אין מוראשניק געבען זיין איבער דיא רויפען אויף דיא קנעכטס הענד, וועלכע געבען שוין אַכטונג אויף זיין און האדעווען זיין אויס.

אזעלכע בעפֿאללען מאַען זיין דורכֿן וומער עטליכע מאל. אין מאל האבען אזעלכע רויבער צווא ווארפֿען אמוראשניק איז ארויסגעטריבען דיא געלע מוראשקעס. אין אוואך ארום האבען זיך דיא אומגליקליכע מוראשקעס געמאכט אנייע וואהנונג. אבער וויא דיא רויבער האבען דאס נאר ערפֿאָהרען האבען זיין וויעדער געמאכט אַ בעפֿאלל אויף דיא געלע מוראשקעס, האבען וויעדער

היעדר צוא ווארפֿען זייער נעסט און אוועקגלפֿיהרט זייערע רויפֿען נאך אמאל.
אנדערע מוראשקעס זיינען אוועלכע רויבער, אז אין איין וועג האלטען
זיין פֿיערציג מאל מלחמה, און אמאל נאך מעהר. מען האט אמאל
בעמערקט, אז איין נעסט פֿון אוועלכע רויבער האבען דורך'ן וועג געפֿיהרט
פֿיער און פֿיערציג שטרייטען און 28 מאל האט זיין געגאלטען זיך
אומצוקעהרען פֿון שטרייט מיט פֿיעל רויב.

דיא בלוט-רויטע מוראשקעס בעלאגערען פֿרעמדע מוראשניקעס, פונקט
זיין מענטשען בעלאגערען אשטאדט. זיין רינגלען ארום דעם מוראשניק פֿון
אלע זייטען, נאכהנט געהען זיין צוא איהם ניט צוא, אבער זיין לאזען פֿון
איהם קיינעם ניט ארויס. אזויא שטעהען זיין און ווארטען ביו וואנען עס
קומען צוא זיין אונטער מיטהעלפֿער פֿון זייער מוראשניק. וויא זיין פֿיהלען
זיך שוין יענוג שטארק, מאכען זיין מיט האַסט אבפֿאלל אויף דעם פֿרעמדען
מוראשניק און זעהען צוא פֿערנעהמען אלע וועגען און אלע טהירען פון איהם.
בייא יעדער טהיר שטעלט זיך אַ באַטאָליאָן בלוטיגע מוראשקעס, וועלכע
קאָראָלען דיא בעלעגערטע מוראשקעס און לאזען זיין ניט ארויסטראגען זייערע
רויפֿען. דיא מוראשקעס, וואס געהן ארויס אהן רויפֿען, לאזען זיין הויך,
אבער דיא וואס האבען מיט זיך רויפֿען, שטעלען זיין אב און נעהמען בייא
זיין אוועק דיא רויפֿען. אויף דעם אפֿן טייבען זיין ארויס פֿון מוראשניק
אלע בעשיטצער, אלע סאלדאמען, און דערנאך קריעכען זיין אהן אריין,
קלייבען רוהיג צונויף דיא רויפֿען און טראגען אוועק צוא זיך אין
מוראשניק אריין.

דיא מוראשקעס קאנען ניט נור אנפֿאלען, אבער זיין זיינען אויך
אויס שטאנד זיך צוא בעשיטצען. דיא קנעכט-הערשער, צום ביישפֿיעל, קומט
זעהר שווער אן איינצונעהמען דיא געלע מוראשקעס, ווייל זיין שיטצען
זיך ביו דאס לעטצטע.

דיא בעלאגערער קאנען נאר טריט בייא טריט געהן פֿארווערטס,
ווארום דיא פֿיינד פֿערצאמען זיין דיא וועג און האָרן זיך ניט אויף מיט זיין
צוא שלאגען אפֿילו בשעת זיין שפארען זיך שוין אריין מיט געוואלט צוא
זיין אין מוראשניק. און אין דער צייט וויא איין טהייל פֿון דיא געלע
מוראשקעס האלטען אב זייער פֿיינד און לאזען איהם געהן, גראבט דער
אנדערער טהייל אונטער דר'ערד לאנגע היילען, דורך וואנען זיין זאלען
קאנגען ענטלויפֿען אז מען וועט דארפֿען. אפֿט איז בייא זיין שוין דא
פֿון פֿריער אוועלכע היילען און סעקרעטנע טהירען.

עס טרעפט אמאל אויך, דאס מוראשקעס פֿון דעם זעלביגען כארט
נור פֿון פֿערשיעדענע מוראשניקעס, פֿיהרען צווישען זיך אויך שטרייטען.
און אוועלכע שטרייטען זיינען דיא שיעקליכסטע און עס ווערט אין זיין
פֿערגאססען

פֿערגאסען פֿיעל מעהר בלוט וויא אין געוואהנליכע, אוויא וויא דאס קומט פֿאַר אין דיא בירגער שטרייטען בייא מענשען. אועלכע שטרייטען טרעפֿען זיך, צום ביישפּיעל, צווישען דיא ערד-ארבייטער-מוראשקעס, ווען איין מוראשניק וויל מיט גוואלט אוועקנעהמען בייא דעם אנדערען זיינען זאפּאסען תבואה.

בייא אייניגע מוראשקעס געדויערט אזא שטרייט עטליכע שטונדען, צום העכסטען טאג, אבער בייא אנדערע קאן זיך דער שטרייט פֿערציעהען אויף עטליכע טאָג, אמאל נאך אויף עטליכע וואָכען אויך.

איינער איז אמאל געוועזען נייגיריג און האט זיך צוגעקוקט צו אזא שטרייט פֿון טאג צו טאג דיא גאנצע צייט וואס ער האט געדויערט, און דיא זאך האט זיך פֿערצויגען גאנצע זעכס און פֿיערציג טאג. "עס קאן זיין, דערצעהלט דיעזער מאן, אז דער שטרייט פֿלעגט זיך אין מיטטען ווען עס איז אבשטעלען, אבער נישט אויף לאנג. איך קאן מעהר נישט זאגען, דאס ווען איך בין אהין נישט געקומען, פֿלעג איך וויא שטענדיג טרעפֿען זיך שלאנענדיג. ענדליך, האבען דאך דיא מוראשקעס פֿון איין מוראשניק אוועקניומען אללע זאפּאסען בייא דעם אנדער מוראשניק און אריבערגעשלעפט צו זיך".

מוראשקעס ערד ארבייטער פֿיהרען צווישען זיך אמאל שטרייטען איבער ערד. איינער דערצעהלט וועגען דעם דאס וואס ער האט אליין געזעהן מיט דיא אויגען. אין איין וואָלדעל איז געווען אמוראשניק פֿון ערד ארבייטער. נישט ווייט פֿון דארט האבען זיך אויסגעבויעט אנעכט אנדערע מוראשקעס. דאס איז דיא פֿריהערדיגע איינוואהנער נישט געפֿעלען געווארען. מוראשקעס קלייבען זיך אויף קאָרנער, אמאל גאנץ ווייט פֿון זייער מוראשניק, און וויא האבען נישט ליעב, אז פֿרעמדע מוראשקעס זאלען קלייבען מיט וויא אין דיא זעלבע אָרטער. עס האט קיין צוויי טאג נישט געדויערט וויא עס האט זיך אנגעהויבען צווישען ביידע מוראשניקעס אַשטרייט: דיא אלטע איינוואהנער זיינען אנגעפֿאלען אויף דיא וואס האבען זיך דארט נאר וואס בעזעצט זייא האבען דעם נייען מוראשניק ארום גערינגעלט פֿון אלע זייטען. זיינען אריין אינעוועניג און האבען געטייט דיא פֿרעמדע פֿיינדע. דיא נייע האבען אויך נישט געשוויגען, זייא האבען זיך געראנגעלט וויא דיא העלדען. דער שטרייט האט זיך געצויגען אויף אַ שטרעקע פֿון צווייא קלאפֿטער ארום דעם מוראשניק. דיא מוראשקעס האבען זיך געשלאגען צו פֿאַר ווייט איינער אויף איינעם. מען דאט זיך געשלאגען אהן ערבארמען. אַפֿט פֿלעגט אקליינע מוראשקע פֿון דיא נייע תאפּען איהר פֿיינד פֿאַר'ן פֿיסעל און האט איהר אבגעריסען. יענע זיינען נישט געבליעבען שולדיג און האבען גלייך

גלייך בעצאהלט און פֿלעגן אבבייסען בייא זייערע געגנער דיא קאָפּ און
דיא בייכער. דער שטרייט האט געדויערט עטליכע טאָג.
אין אפאר טאג ארום איז דער מענש געקומען אויף יענעם ארט,
וואו עס איז געווען דער שטרייט און ער האט דארט דערוועהן לעגענדיג
זעהר פֿייל טוידטע מוראשקעס. דאס זיינען גיווען דיא וואס זיינען געפֿאללען
אין שטרייט. זייא זיינען געלעגען איינגעשטעמעט איינע אין דיא אנדערע
מיט דיא לאפקעס אין דיא מיילער, אויף דר'ערד האבען זיך געוואלנערט
הונדערטער קאָרפּער אהן פֿיס און אהן קאָפּ.

דיא שטרייטען פון ביענען.

דיא ביענען פֿיהרען אויך שטרייטען אזויא וויא דיא מוראשקעס. זייא
שטרייטען צווישען זיך איינע מיט דיא אנדערע איבער דיא האניג וואס זייא
נעהמען אוועק איינע פֿון דיא אנדערע.
עס איז דא אזעלכע ביענען, וואס לעבען נור פֿון פֿרעמדע. זייא
ראבירען פֿרעמדע בינשטאקען אדער איינציג ווייס אדער אין קאמפאניע
מיט אנדערע. עס מאכט זיך, אז עס פֿאלט אן אויף אביענשטאק
אנאנצער מיליטאָר פֿון פֿרעמדע ביענען. עס ווערד, אשטרייט דיא ווירטהען
דיא אייגענטימער פֿון ביענשטאק גיעבען זיך ניט אונטער, זייא שיטצען
זיך מיט אלע קראַפֿטען. ווער עס איז שמארקער, דער נעהמט איין.
גאנץ אפֿט איז דער ביענשטאק פֿערפֿאללען. דיא פֿינדליכע רויבער
פֿאללען אריין און פֿריער פֿאר אלסדינג טיידטען זייא דיא מוטטער אדער
דיא קאָניגין פֿון דעם בינשטאק. וויא נור דיא מוטטער איז טוידט, אזויא
איז שוין נאך דעם בינשטאק. דיא בינען פֿערלירען מוטא און האפֿנונג.
זייא גלויבען אז זייא האבען שוין אין גאנצען פֿרעשפּיעלט. זייא האָרן זיך
אויף צווא ראנגלען און אנדערע טהוען נאך ערגער: זייא געהען איבער אויפֿן
פֿינדס זייט און נעהמען צוואמען מיט איהם ראבירען דעם בינשטאק.
זייא העלפֿען איהם ברעכען דיא ביענענצעלען פֿון אייגענעם ביענשטאק און
טראגען איבער זייער אייגענע האניג אין אפֿרעמדען ביענשטאק.
אייניגע סארטען ביענען לעבען נור פֿון ראובאָיי. זייא ראַמען אויס אללע
ארומיגע ביענשטאקען איינעם נאך דעם אנדערען. עס טרעפֿט דאס זייא צווא
ראבירען גאנצע פֿאסיעקעס (אפֿעלד מיט עטליכע בינשטאקען).

עס איז דא אזעלכע ביענען, וואס פֿאלען אן ניט אויפֿן בינשטאק,
נור אויף דיא ביענען וואס טראגען אהין האניג. וויא דער רויבער דער
זעהט אין פֿעלד אזא ביען, אזויא פֿאלט ער אן אויף איהם און נעהמט

אז ביא איהם דא האנג. אמאל קלייבען זיך צונויף גאנצע שייקעס
פֿון אזעלכע רויבער און פֿאלען אן זאלבע עטליכע אויפֿין ביענן מיט דא
האנג. איינע האלטען איהם פֿאר דא פֿיסעליך, און דא איבעריגע שטענען
איהם, בייסען איהם אזויא לאנג ביז ער שטעקט ארויס דעם צונג.
מעהר וויא דאס דארפֿען זייא ניט. זייא לעקען אראפֿ פֿון צונג איינער נאך
דעם אנדערען דא האנג און דער נאך לאזען זייא אזעק דעם ביענן
אויף אלע פֿיער זייטען.

4-טעם קאפיטעל

זייא טהיערען בויען וואהנונגען און זארגען פֿיר זייערע קינדער.
טהיערען ארחיטעקטארען.

אויסער דא זאָרג, וואס טהיערען האבען, זיך צופֿערויכערען געגען
פֿיינד און ציא שאפֿען פֿיר זיך וואס בעסער און מעהר שפּיוז, לעגט נאך
אויף זייא דא זאָרג, צוא בויען פֿיר זיך וואהנונג. ניט ווילענדיג מזו יעדע
לעבעדיגע בעשאפֿעניס ווערען אבוטייטשער, איין ארחיטעקטאר. וויא
צווישען מענטשען, אזויא איז אונטער טהיערען אויך דא גוטע מייסטערעס,
אנדערע טהיערען בויען זיך גאר ניט קיין וואהנונגען, וואהנען וואו עס
מאכט זיך, היינט זענען זייא דא און מארגען זענען זייא אויף איין אנדער
ארט, פונקט וויא ווילדע מענטשען, וואס וואהנען אין היילען, אונטער
א צווייג פֿון אַ בוים, אדער גאר אונטער דעם פֿרייען הימעל, נור דער
פֿאר אבער איז דא צווישען טהיערען אזעלכע קינצלער פֿון ארחיטעקטארען
דאס עס איז צוא בעוואונדערען, עס איז דא צווישען זייא אלערלייא מייס-
טערעס, מוליארעס, צעסליארעס און אפֿילו אינזשעניערען, עס איז דא
אזעלכע וואס קאנען נייען, פֿלעכטען, טאָקען, שניטצען, שניידען, קלעפֿען
און ז. וו. און אַלצדינג ווערד בייא זייא געמאכט אהן הענד, ווער עס
ארבייט מיטן שנאבעל, ווער מיט דא גענעל, מיט איינעם ווארמע, וואס
איינער האט, מיט דעם ארבייט ער. פֿיעל פֿערשיידענע געביידען בויען פֿיר
זיך דא טהיערען. אייניגע טהיערען מאכען זיך נארעס און לעבען דארט אב
דעם גאנצען לעבען. אנדערע אבער בויען זיך נעכטען נור אויף דא צייט וואס
זייא זיינען פֿערגנומען מיטן האבען, און מיט דער ערציעהונג פֿון זייערע קינדער
עס איז וועדער דא אזעלכע טהיערען וואס בויען אויס גאנצע שטאָדט,
גראבען קאנאלען מאכען בריקען און שטעלען אויף פֿיעל פֿערשיידענע געביידען.

וויא טהיערען גראבען.

עס איז דא פֿיעל טהיערען וואס קאנען זיך אויסגעצייכענט גראבען זיין דער ערד און מאכען זיך דארט וואהנונגען. דער קראָט, למשל, גראבט אויס אין דער ערד לאנגע וועגען; דיעזע וועגען ציעהען זיך אין פֿערשיידענע זייטען, אין פֿיעל אָרטער בעגעגעגען זייא זיך און שניידען זיך איבער. אלע דיעזע וועגען פֿיהרען אין קראטס וואהנונג. זיין וואהנונג מאכט ער זיך פֿון ערד. פֿון דערויסען ווייזט אויס זיין וואהנונג וויא אקליין בערגעלע. אינעווענע, אין רעכטען מיטען בערגעלע, מאכט זיך דער קראט אַ שלאָפֿצימער. ארום דעם שלאָפֿצימער געהען צווייא בעזונדערע וועגען איינע אויף דער אנדערע, זייא דרעהען זיך וויא רינגען. פֿון דעם אויבערשטען רינג געהען פֿינף בעזונדערע וועגען צוא דעם אונטערשטען מיט דיעזע וועגען געהט דער קראָט ארויף פֿון דעם אונטערשטען רינג אין דעם אויבערשטען און פֿון דארט געהט ער שוין גלייך אריין צוא זיך אין שלאָפֿצימער. דיא ווענט פֿון זיין וואהנונג טרעט ער איין און מאכט זייא נלאָט און אין שלאָפֿצימער מאכט ער זיך אבעט פֿון בלאָטער און מאַח. דארט זיצט ער אלע מאל, אויסער ווען ער געהט ארויס אויף געיאָג. דרייא מאל אין טאג געהט ער ארויס אויף געיאָג. ווייט געהט ער ניט אוועק; זיין געיאָג מאכט ער אַקלאָטער פֿופֿצעהן צוואנציג פֿון זיין וואהנונג. און אזעלכע לאנגע וועגען גראבט ער זיך אויס אינטער דער ערד. דורך דיעזע אונטער ערדישע וועגען לויפט ער דורך אין דיא ארטער, וואו עס געפֿינען זיך וואַרים, זשוקעס און פֿיעל אנדערע בעשעפֿענישען מיט וועלכע ער נאָהרט זיך. ווען עס איז נאָטהיג, קאנן ער געשווינד אויסגראבען נייע וועגען. מען דערצאָהלט, אז אין ווייכער ערד קאנן זיך דער קראט אזויא גיך גראבען וויא גיך אַ פֿיש שווימט אין וואסער, בעזונדערע וועגען גראבט זיך דער קראט אין דר'ערד פֿון זיין וואהנונג צום וואסער ערגעץ צוא אַ טייכעל אדער אלושע. דער קראט קאנן אברונעם אויך אויסגראבען. איינער וואס האפט קראטען דערצעהלט, אז אנדערע קראטען גראבען אויס בייא זיך אין וואהנונג טיעפֿע ברונער, אין פֿיינטע וועטערען, ווען עס געהט רעגענס, ווערען דיעזע ברונער פֿולל מיט וואסער. טיעף אונטער דער ערד האָלט זיך דאס וואסער אַ לאנגע צייט, און דער קראָט לאזט זיך אראפֿ אין זיין ברונעס ווען ער וויל נאר אטרונק. אהן וואסער קאנן דער קראט ניט אויסקומען. מען זאל אין אַ טרוקענעם וועטער ווען עס געהט קיין רעגען ניט, אויסווען אזא מיין ברונעס און אריינגיעסען וואסער וועט געוויס קומען אהין צולויפֿען אַ קראָט, איז אַפֿשר עטליכע מיט אמאל. אויף דעם אויפֿן קאנן מען זייא אריינגארען אין זאק און פֿאנגען.

אין אויסטראליען לעבט אקליינעס טהיערעל וואס מען רופט שנאָבעל
טהיער, ווייל איהר נאז ווייזט איז וויא א שנאבעל פֿון איין ענטעל. איהרע
פֿיס זיינען אויך וויא בייא איין ענטעל, מיט א הייטעל צווישען דיא פֿינגער,
צוליעב וואס עס איז דעם שנאבעל טהיר זעהר בעקוועם צושווימען. דאס
שנאבעל טהיר שווימט ווירקליך זעהר גוט און איהר וואהנונג מאכט דיא זיד
שמענדיג ביים ברעג טייך. זיא גראבט זיך אויס א נארע נאהנט צום וואסער
פֿערזארגט דיא נארע מיט צווייא טהירען, איינע קומט ארויס אויף-ן ברעג.
דאס שנאבעל-טהיער גראבט זיין נאָרע זעהר קונטציג. רייזענדע האבען געזעהן
נארעס פֿון שנאבעל טהיערען וואס האבען זיך געצויגען אויף 7 קלאַטער,
אין דיא לאַנג, גאר אין עק נארע מאכט זיך דאס שנאבעל טהיער א וואהנונג.
דארט האלט זיא איהרע קינדער.

פֿייגלען קאנען זיך אויך גראבען אין דער ערד, צום ביישפיעל, דאס
פֿייגלעל פֿעטמאנז בוימט זיך א נעסט אין דער ערד. אז עס קומט דיא צייט
ווען דיא פֿעט גאנז דארף לייגען אייער נעהמט זיך דער „ער“ צוא דער
ארבייט. ער זוכט אויף וואס אווייכערע ערד און פֿאנגט אן צוגראבען א נעסט.
דער „ער“ גראבט און דיא „זיע“ העלפט איהם אונטער. אין דער צייט
וואס ער גראבט איז ער אויף פֿערטיגעלעך אין זיין ארבייט, אז ער הערט
ניט און זעהט ניט. יאָגער דערצעהלען, אז אין דער צייט וואס דער פֿעטמאנז
גראבט זיין נעסט קאן מען איהם חאפֿען מיט דיא האַנד. זיין נארע געפֿינדט
זיך אימער טיעף אין דער ערד, דער אריינגאנג אהין ציעהט זיך כמעט
אויף $1\frac{1}{2}$ ארשין אין דער לאַנג, אויסער דעם מאכט ער זיך נאך וואו עס איז
אָנפֿאָסע טהיר, ער זאל האבען פֿון וואנען צוא אנטלויפֿען אין איין
אומגליק. עס איז שווער צוא פֿערשטעהן, וויא קאנען זיך שלאנגען גראבען
אין דער ערד. טהיערען ארבייטען מיט דיא לאפעס און מיט דיא נעגעל,
פֿייגלען מיט דיא שנאבלען און מיט דיא פֿיס, אבער מיט וואס גראבט
דער שלאנג דיא ערד? און פֿון דעסט וועגען איז דאך דא אוועלע
שלאנגען, וואס קאנען זעהר גוט זיך גראבען אין דער ערד. אין אמעריקא
אויף דעם אינזעל יאָמאָיקע לעבען אסארט געלע שלאנגען. זייא זיינען דארט
דא זעהר פֿיעל און מענשען האבען פֿאר זייא קיין פֿורכט ניט, ווייל דיא
געלע שלאנגען זיינען ניט קיין גיפֿטיגע. איין מאל האט מען דערזעהן,
זייא אנעלער שלאנג איז ארויסגעקראכען פֿון אקופע ווייכער ערד. דיא ערד
האט מען ניט לאנג פֿאר דעם געבראכט אין גארטען אויף בייטען. דער
נאָרטנער האט זיך געוואונדערט, וויא קומסט אהין דער געלער שלאנג.
אז ער האט פֿערנאנדער געווארפֿען דיא ערד, האט ער דער זעהן, אז
דער שלאנג האט זיך אויף יענעם ארט אין דר'ערד אויסגעבויט אנטען
נעסט. ער האט זיך געקליגט אויסצוגראבען אונטער דר'ערד א וועג. געגראבען

דאס ער מיט'ן קאפ און ארויס געווארפֿען דיא ערר אויף דרויסען מיט דעם גאנצען קאָרפּער.

עס איז דא שניקעס, וואס מאכען וואהנונגען אין שטיינערנע פֿעלזען. אויפֿ'ן רעכטען ברעג אָקעאָן בעגעגענט מען אין אנדערע אָרטער מראמאָרנע פֿעלזען וואס זיינען דורך געלעכערט פונקט וויא מיט איין עגבאָהער. דאס האבען דיא שניקעס אזויא דורך געבאָהערט. זייא באָהערען מראמאָרנע פֿעלזען גאר מיט אנאנדער קונץ. אזויא וויא מען ווייס, איז בייא דיא שניקעס דער קאָרפּער אלע מאל בעדעקט מיט אפֿייכטען שליים. דיעזער שליים עסטט אויס דעם שטיין, אזויא וויא אשאַרפֿע זייערקייט.

אין קאָעאָן לעבט אקליינער און אשיינער מין מושעל וואס מען רופֿט דער שטיין שלייפֿער. דיעזער מושעל האט אשוואכען קאָרפּער, דעננאך קאן ער שטיינער שלייפֿען, ער שלייפט, צום ביישפּיעל, אויס טיעפֿע גריבער אין דיא קריידט-שטיינער. דיעזער מושעל איז בעדעקט מיט דיננע און הארטע נאדלען מיט וועלכע ער ארבייט וויא מיט איין עגבאָהער. ער קלעפט זיך צוא צוא אַ פֿעלו, נעהמט זיך פאמעלאך דרעהען און פֿאנגט אן מיט זיינע שארפע נאדלען צוא שאבען און צוא קראטצען דעם פֿעלו אויף איין ארט. ער שאבט אזויא לאנג ביז ער שאבט זיך אויס אין פֿעלו אזוואהנונג, דארט בעהאלט ער זיך פֿון זיינע פֿיינד.

טהיערען מולארעס.

בייא דיא ברעגען פֿון דעם מיטעללאַנדישען מעער לעבט איין סארט פֿייגלען, וואס הייסען פֿלאמינגס אדער רויטע גאַנז. דאס איז אזומפֿ-פֿייגלע. ער האט לאנגע פֿיס און אלאנגע האלז, נור אקליינע טולע. זיינע פֿעדערען פֿון דעם גאנצען קאָרפּער זיינען טונקעל רויט און דיא פֿליעגלען העל רויט. מען בעגעגענט פֿון דיא רויטע גאַנז גרויסע סטאיעס. אז מען טהוט אקוק אין פריה-מארגען אויף אטייך, וואו עס לעבען רויטע גאַנז, ווייזט פֿון ווייטען אויס דער ברעג, וויא אַ דאָמבע פֿון רויטע שטיינער. דאס שטעהען אין לאנגע ציילען דיא רויטע גאַנז און פֿאנגען פֿיש.

דיעזע פֿייגלען בויען זיך זעהר וואונדערליכע נעסטען. זייא בויען זייא ניט אויף דער ערד (יבשה), נור אין וואסער, וואו עס איז ניט טיעף, נעבען ברעג. דעם נעסט מאכען זייא פֿון זאמד און לעהם. און ער ווייזט אויס וויא אסלופ, וואס איז פֿון אונטען ברייטער און אויבען שמאָלער. דיעזער סלופ איז דורך צוועלף ווערשאק און אמאל זאגאר איין ארשין, און געהט ארויס פֿון אונטערן וואסער. אויפֿ'ן רעכטען שפיטץ פֿון דעם סלופ לעגט דיעזע פֿייגלען

אייער. אויף דיעזעם סלופ זיטצט אויך דיא פייגעל, בשעת ווא זיטצט אויף דיא אייער. איהרע לאנגע פיס לאזט זיא, ווען זיא ווילל, אראפ אין וואססער, אדער זיא האלט זייא אונטער זיך. דער נעכט איז אלעמאל אזויא הויך, אז דאס וואססער הייבט זיך קיין מאל נישט אויף ביזן שפיטץ.

דיא רויטע גאנז קאנן זיך גאנץ רוהיג זיטצען אויף איהרע אייער. געהן אויף גאָיעג פֿאנגען וואס עס איז פֿיר זיך צוא עכסען, דארף זיא נישט: דיא פֿיש שוויממען אליין צוא האָרד צוא איהר נעכט אונ אזויא וויא זיא האט אַ לאנגע האלז, קאן זיא לייכט פֿאנגען דיא פֿיש, נישט אראבעהענדיג פֿון נעכט.

צווישען דיא פֿייגלען זיינען דא אזוינע, וואס קאנגען אויסגעצייכענט אויס קנעמען פֿון לעהם זייערע נעכטען. איין סאָרט פֿייגעליך האט מען פֿאר אזא קונציגער ארבייט זאָגאַר אַנאמען געגעבען דיא מולאַרעס. זייא לעבען אין אַמעריקע אונ זיינען נישט גרעסער וויא אינזער ושאַוואָראָנאק (לערבע).

אריינעדער דערצעהלט, אז ער האט אין מאל דערזעהן אויף אַבוים עטליכע קוילען פֿון לעהם. זייא האבען אויסגעוועזען וויא באַלאַנגען אונ זיינען געלענגען אויף גראבע צווייגען. ער האט נישט געקענט פֿערשטעהן וואס איז דאס פֿאר קוילען, נור אזויא וויא עס איז געוועזען נאָהנט פֿון אַ דארף, האט ער גערעכענט אז דאס האבען מענשען אויס געקוקעלט אויף וואס עס איז. וויא ער איז אַבער צוגעפֿאָהרען נאָהענטער צום בוים, האט ער בעמערקט, אז דיעזע לעהמענע קוילען זיינען נעכטען, וואס דיא מוליער-פֿייגלען האבען אויסגעקנאמען. יעדער נעכט, דער צעהלט ער, האט געקאנט וואָגען אַפֿונט ניין אונ איז געוועזען גרויס פֿיער ווערשאק דיעזע קוילען-נעכטען האבען אַ רונדע לאך, דורך וואנען דיא פֿייגליך געהן אריין, אונ אין מיטטען זיינען זייא איבערגעצאמט מיט לעהמענע וואָנדליך. אין דער הינטערשטען אַבטהיילונג זיטצט דיע "זיע" אויף איהרע אייער, אונ אין דער פֿארדערשטען וואהנט דער "ער", וועלכער פֿערזאָרגט דיא "זיע" מיט שפייז אונ מאכט איהר פֿערגעניגען מיט זיין געזאנג.

איין אנדער רייזענדער האט געזעהען, וויא דיא פֿייגלען-מוליארעס קנעמען אויס פֿון לעהם זייערע נעכטען. צום ערשטען זוכען אויס ביידע פֿייגלען, "ער" אונ "זיע", איין ארט וואס פֿאסט פֿיר אַ נעכט: אַדאך פֿון אהויז, אישפּיטץ פֿון אַקירבע, אדער אַצווייג פֿון אַבוים. וויא זייא געפֿינען שוין אין אָרט נאך זייער געשמאק, פֿאנגען זייא אן צונופֿקלייבען לעהם. דער נעכט ווערד געבויט אין רעגען-צייט, דעריבער וויל עס איז דאמאלט דא אפֿולע ווייכע לעהם. פֿון דיעזע לעהם קנעמען דיא פֿייגלאך אויס קוגעלאך וואס זיינען גרויס וויא אַקויל פֿון אַביקס, אונ טראגען זייא אוועק אויף דעם

ארט וואס זיין האבען אויסגעקליבען. דארט צורייבען זיין דיא קונעלאך לעהם מיט דיא פֿיס און מיט'ן שנאבעל און פֿערלענען אפֿונדאמענט. דער בייא מישען זיין נאך אריין אין דיא לעהם גראז און אנדערע געוואקסעס. אז זיין ווערען שוין פֿערטיג מיט'ן פֿונדאמענט, נעהמען זיין ארויף פֿיהרען פֿון יעדער זייט אהויבען ברעג. צום ערשטען מאכען זיין דעם ברעג אויסגעבויען צו דיא דערויסען צו דיא דער נאך אינוועניג אריין. און וואס העכער, אלץ מער. עס איז מערקווירדיג, דאס דיא פֿייגעלאך בויען ניט אויס זייער נעסט מיט אמאל, אבער זיין קנעמען אויס איין ברעג און לאזען זיך איהם אויס-טריקענען, נאך אברעג, איז לאזען איהם אויך זיך אויסטריקענען. אזויא בויען זיין אויס פֿון לעהם אַוואַרען געוועלב.

דער נעסט פֿון דיא פֿייגעלען-מוליארעס, איז ארונדער וויא אקיל, נור עס איז אויך דיא אועלכע פֿייגעלען, וואס קנעמען נעסטען פֿון לעהם, וועלכע וויעזען אויס וויא אַפֿלאש. אועלכע פֿייגעלען לעבען אין אויסטראליען און מען רופֿט זיין אַריעל-שוואלבען. זיין לעבען אין סטאדעס פֿון עטליכע צעהנדליג און אמאל פֿון עטליכע הונדערט. זייערע נעסטען בעגענענט מען אויף דיא פֿעלזען. זיין זעהען אויס אזויא וויא צום וואנד וואלט געוועזען צוגעמאכט עטליכע צעהנדליג לעהמענע פֿלעשער. יעדער פֿלאַשעל איז מיט'ם האַלזעל אראב און פֿאראויס. דאס האַלזעל האלט 5 ווערשאַק דיא לאַנג. דורך דאס האַלזעל געהען אריין דיא פֿייגעלאך אין סאמע נעסט. אויף אזא נעסט הארעווען געוואהנליך זעכס, זיעבען פֿייגעלאך מיט אמאל, וועלכע ארבייטען צו זאממען: היינט בויען זיין אנעסט פֿיר איין פאר, מארנע פֿיר איין אנדער פאר. איז דער גאנצען צייט פֿון דער ארבייט זיטצט איין שוואלב אינוועניג אין נעסט; וויא עס שיינט איז דאס דער ארטיטעקטאר דער הויפט מייסטער. דיא איבעריגע פֿייגעלאך ברענגען מאטעריאל, וואס עס פֿארדערט זיך צו דיא דער ארבייט.

קיין זאך שטערט זיין ניט פֿון דער ארבייט, זיין הערען ערשט דאמאלס אויף צו ארבייטען ווען דיא ברענעדיגע זונן טריקענט אזויא אויס דיא לעהם, אז זיין לאזט זיך ניט קנעמען.

אוועספע אמולער.

אנדערע סארטען וועספען בעשעפֿטיגען זיך מיט מולעריי. אין זיד-אמעריקע לעבען וועספען, וואס בויען זיך אנעסט פֿון לעהם. דער נעסט ווויזט אויס וויא אקליינער זעקעלע און געפֿינט זיך ערגעץ אויף אצווייגעלע פֿון אבויס. איינער דערצעהלט, אז אוועספע האט זיך אמאל מיט געוועזען צו בויען אנעסט

אנעכט ביא איהם אין צאָלנע. זיא האט געארבייט פֿלויסיג. יעדער מינוט איז זיא אוועקגעפֿלויגען נאך לעהם און האט זיך אומגעקעהרט מיט אשטיקעל לעהם אין מויל, פֿלעגט אוועקלעגען דיא לעהם וואו עס איז געוועזען נעמטיג און דער נאך האט זיא עס איינגעטראמען מיט דיא פֿיסליך פֿון דערויסען און פֿון איינוועניג. זיא האט געארבייט עטליכע טאָג. אין אנאסען וועטער האט זיא אויפֿגעהערט צוא טאן. אין אַוואָך איז געווארען פֿערטיג דער נעסט. זיא האט אין נעסט געלעגט איהרע אייעליך און אנגעפֿאנגען אפֿולע קליינע שפינען, איהרע צוקינפֿטיגע קינדער זאללען האבען וואס צוא עססען, וויא זיא וועלען ארויסגעהן פֿון דיא אייעליך, און זאלען ניט שמארבען פֿון הונגער.

דיא ווייסע מוראשקעס אדער דיא טערמיטען בויען זיך אויס פֿון לעהם וואהרע פֿאלאטצען און זאגאר שמאָדט. מען האט בעגעגענט נעסטען פֿון טערמיטען, וואס האבען געהאלטען דרייא קלאפֿטער דיא הייך און פֿופֿצעהן קלאפֿטער ארום און ארום. דיעזע נעסטען ווערען געמאכט זעהר שמארק און גוט. אמענש קאן זיך שטעלען איפֿין שפיטן נעסט און דער נעסט פֿאלט ניט איין. דער נעסט איז אזויא שמארק, דאס ער האלט אפֿילו אויס דיא משה פֿון בופֿעל-אָקסען, וואס קלעטערן אויף איהם צוא זעהן אויב עס געהט ניט פֿון וואניען אפֿיינד. אין אזא נעסט וואהנען הונדערטע טויזענד און זאגאר מיליאנען טערמיטען. אזויא וויא ביא געוואהנליכע מוראשקעס, געפֿינען זיך צווישען זיא אויך ער'ן און זיע'ן (זכרים און נקבות), ארבייטער און קריעגס-לייט (סאלדאטען); אויסער דעם אקאָנגי מיט אקאָנגין. יעדער האט זיין בעשטיממטע ארבייט. דיא ארבייטער בויען דעם נעסט, און טהוען אלע הייטישע ארבייט, דיא סאלדאטען האלטען מלחמה, ווען עס פֿאלט אן אויף דעם נעסט אפֿיינד, דיא קאָנגין לעגט אייעליך. זיא לעגט זיא איינע נאך דיא אנדערע טויזענטער ווייז. דיא אייעליך געהמען דיא ארבייטער גלייך ציא און טראגען אוועק אין בעזונדערע ציממערען, דארט געבען זיא אכטונג אויף דיא אייעליך ביז עס געהען פֿון זיא ארויס לעבעדיגע טערמיטען. פֿון אייניגע געהען ארויס זכרים און נקבות, פֿון אנדערע סאלדאטען און ארבייטער.

וועגען דיא ווייסע מוראשקעס און זייערע פֿאלאטצען.

דיא טערמיטען בויען אויס זעהר קומטציגע נעסטען. איהר וועט געפֿינען ביא זיא אין נעסט פֿערשיידענע ציממערען מיט פֿיעל קארירארען און וועגען פֿוןאין ציממער אין אנדערען. דארטען זייען דא שפּווארענס, האגד קאממערן, קינדער צימער, טרעפ, קעלערן, קאנאָלען, בריקען, קאזארמעס, וואכט

וואָלט-הייזער, און גאסען אונטער דר'ערד. פֿון יעדעס נעסט געהען אין אלע זייטען לאנגע וועגען אונטער דער ערד. דורך דיעזע וועגען געהען דיא טערמיטען זיך זוכען רויב. אנדערע וועגען זיינען ברייט 6 ווערשאַק און זיינען גוט איינגעטראטען, עס זאל זיין דיא ארבייטער גרינג צוגעהן. אויסער דיא וועגען איז דא אין יעדעס נעסט אונטער דער ערד רוהרעס אבצוציהען דיא וואסער. דיא טערמיטען מאַכען דיעזע רוהרעס צולעב דעם, ווייל אין דיא הייסע לאַנדער וואו זייא לעבען געהען אַלט שלאָגס רעגענס, וואס וואלטען פֿערפֿלייצען זייערע נעסטען, ווען עס וואלט אין זייא קיין רוהרעס ניט געוועזען.

אין מיטען נעסט מאַכען דיא ווייסע מוראשקעס אימער אנרויסען און גראמען קאָנגיליכען צימער. דא וואהנען זייער קאָנגי מיט דער קאָנגי. זייא געהען קיין מאל פֿון דאנען ניט ארויס, ווייל זייא קאנען ניט דורך קריכען דורך דיא טהיר פֿון זייער צימער. דיא קאָנגיין האלט צווייא צאָל דיא לאַנג און דרייא פֿיערטעל צאל דיא ברייט. זיא זיטצט ביא זיך אין צימער וויא ארעכטירט, און מעהר וויא דיא ארבייטער-טערמיטען געהען אהין ניט אריין און ארויס.

ארום דעם קאָנגיליכען צימער מאכען דיא טערמיטען פֿיעל קליינע צימערליך. דאס זיינען דאס זעלבע וואס קינדער צימער אין רייכע הייזער. דארט האלטען זייא זייערע אייעליך און רויפען פֿון וועלכע עס ווערען נאכדער מוראשקעס. הינטער דיא קינדער צימער געהען קאָמערליך פיר דיא דיענער וואס בעדיענען דיא קעניגין. ווייטער געפֿינען זיך בעזונדערע וואָלט-צימער, וואו עס וואהנען דיא סאלדאטען, וואס שטעהן און קאראולען, אז קיין פֿיינד זאל אהין ניט אריינגעהן. צווישען דיא צימערן איז דא פֿיעל מאגאזינען, שפאכליערס, וואו דיא טערמיטען האלטען זייערע זאכאסען שפייז פֿון אלערליי מינים, סמאלע, קאָנער, פֿרוכטען, שטייעקליך האלץ. אין מיטען נעסט איז נאך דא ביא דיא טערמיטען אנהויסער צימער וואו זייא קלייבען זיך צוזאמען זיך בעראטהען וועגען זייערע אנגעלעגנהייטען. פֿון דיעזעס צימער געהען אסך קארידארען ארום און אראפ און אין אלע זייטען. אין בידע זייטען פֿון דיא קארידארען ציהען זיך שטייבעליך פֿאר דיא ארבייטער, קאזארמעס פֿאר דיא סאלדאטען און אסך מאגאזינען און סקלארען. אויסער דעם געהען אומעטאם אין נעסט בעזונדערע רוהרעס, אים פֿאלל אז עס מאַכט זיך ארעגען זאל דיא וואסער האבען פֿון וואנען ארויסגייען. אט אזיא איז איינגעקארדענט דער נעסט פֿון אייבען ביז אראפ. פֿון דערויסען איז ער בעשטיערט מיט לעהם.

דיא טערמיטען לעבען אין דער פֿינסטייגניס. זייא זיינען בלינד. אנשטאטט דיא אויגען, אנשטאטט דעם געפֿיהל פֿון זעהען, בענוצטען זייא זיך מיטן

מיטן שמעקען. אבער בלינדער הייט מאַכען זיין אויך וואונדערליכע זאכען. מענשען וועלכע עס האבען דאס געזעהן מיט דיא אויגען, דערצאָהלען וואס פֿיר וואונדערדיכע געביידען זיין בויען אויס. דיא טערמיטען געהען ארויס פֿון נעסט דורך דיא קארידארען אונטער דער ערד, קיין ארויסגאנג אויף דער ליכטיגער וועלט האט דער נעסט געוואהנליך נישט. אין אנדער גראבען זיין אויס אַנייע וועג. זיין ארבייטען אונטער דר'ערד זעהר גיך. ווען זיין טרעפֿען אן אונטער דר'ערד אשמיין, געהן זיין ארויס פֿון אונטער דער ערד אויף דראויסען און בויען אצונערעקטען גאַנג אויף דער ערד. דיעזע גאנגעס בויען דיא טערמיטען זעהר קונסטליך. אלס מאטעריאל ברויען זיין לעהם, ערד, קליינע שטיקליך האלץ און גראז. דאס זעלבע מאטעריאל, פֿון וועלכען זיין בויען נעסטען. אז עס קומט אויס, קאנען דיא טערמיטען אויס ארבייטען אויף דעמעלבען אַרם ארוהרע אַ לאנגע און מאַכען פֿון איהר אהענג-בריק. מען דערזעהלט, למשל, אזא מין צופֿאלל:

בייא איינעס אין שטוב איז געהאנגען אויף'ן באלטען אזאק מיט עסקן-ווארג. דיא טערמיטען האבען דאס דערשמעקט און האבען געפרופֿט זיין עס איז צוקוממען צום זאק. פֿריהער פֿאַר אלץ האבען זיין דורך געגריזעט אלאך אין באלטען וואו עס איז געהאנגען דער זאק. פֿון דער לאך האבען זיין גענומען פֿיהרען ארוהרע גלייך צום זאק. עס האט פֿיעל נישט געדויערט און עס איז פֿאַרמיג געווארען ארוהרע. דיא טערמיטען האבען זיך באלד אבער ארום געזעהן, אז זיין האבען איהר נישט גוט געמאַכט. דיא רוהרע אין געזעהן צוא פֿיעל איינגעבייגען און עס איז שווערליך געוועזען צוא קלעטערן דורך איהר מיט מישא. דיא טערמיטען האבען דעראיבער געמאַכט איין אנדער רוהרע און אין דיא נייע רוהרע האבען זיין דורכגעפֿיהרט אוועג וואס האט זיך געדערהט וויא אשוויף, אזויא וויא דיא וועגען, וואס מען מאַכט אויף בערג אינ וואס אויף זיין איז לייכטער ארויפֿצוגעהן.

דיא טערמיטען פֿיהרען דורך וועגען אין האלץ אויך: זיין גריזען אויס דעם האלץ אינעוועניג און פֿון דערויסען ריהרען זיין איהם נישט אן, זיין גריזען דורך און דורך אהילצערנע דיעלע גלייך געגען דיא פֿיסליך פֿון מיש. זיין קליגען זיך פֿון אונטערן פארלאנגע אן צוא טרעפֿען פונקט אויף דעם אַרט וואו עס שטעהען דיא פֿיסליך פֿון מיש. זיין גריזען אויס דעם מיטען פֿון דיא פֿיסליך פֿון אונטערן ביו ארוף. פון דערויסען ווייזט אַמאָל אויס דער מיש גאר אגאנצער, אַבואָהל אינעוועניג איז ער אויסגעגעסען אין גאנצען. אויב עס ליעגען אויף'ן מיש פֿרוכט, גריזען דיא טערמיטען אויס אין מיש לאַבלאך פונקט אונטער דיא פֿרוכטען און געהמען זיך צוא דיא פֿרוכט.

בייא אינא אין אייראפע זיינען פֿריהער קיין טערמיטען נישט געווען. אבער מען האט זיין מיט אַ צופֿאלל פֿערפֿיהרט צוא אונז אויף אַ שיף פֿון דיא

הייסע לאַנדער. נאָהער האבען זיין שוין פֿערטעהרט. אין פֿראַנקרייך האט זיך זאָגאַר אמאל געטראָפֿען, דאס טערמיטען האבען אויפֿגעגעסען אנאנצען אַרדוין פֿון פאפיערען און ביכער. זיין האבען געמאַכט צונישט פֿון אלע פאפיערען, און אויף אזא אַרט, אז פֿון דערויסען איז נישט געוועזען צוא בעמערקען דאס דער מיטטען פֿון זיין איז אויסגעגעסען. פֿון דיא ביכער איז נור געבליעבען דער בונד און דיא ברעגען פֿון דיא בלעטער און פֿון דיא פעקליך פאפיער נור דיא אויבערשטע בויגענס.

אט אזויא ארבייטען דיא טערמיטען פֿון וועלכע מענשען קאננען גאר נישט לעבען אין דיא הייסע לאַנדער.

נעסטען, וואס מען מאכט פון זיין אגריכט.

אויף דיא גרויסע אינזלען יאָוואַ און באָרנעאָ, ביין דיא זיד-ברעגען פֿון אַווע, לעבט אבעזונדערער אַרט שוואלבען (סאַלאַנגאַנאַ). זיין לעבען אין זעהר גרויסע סטאיעס. זייערע נעסטען בויען זיין אין האַהלען אדער אויף דיא שטיין-פֿעלען וואס הענגען, וויא הייכע וואָנד, ביים ברעג ים. זיין בויען זייערע נעסטען איינע לעבען דיא אנדערע, און בעדעקען מיט זיין דעם גאנצען פֿעלז. צוא קוממען צוא זייערע נעסטען איז שווער, זאָגאַר געפֿאָהרליך. פֿון דעסט וועגען געפינען זיך מענשען, וואס ריזעקירען מיט דעם לעבען און קוממען צוא זיין פֿארט צוא. זיין לאוען זיך אראפֿ אויף שטריק פֿון שפיטץ פֿעלען צוא דיא נעסטען און זיין קלייבען זיין צונויף אין זאָק. דריין מאל אין יאהר קלייבען זיין אזויא צונויף דיא נעסטען. דער מיט פֿערנעהמען זיך עטליכע טויזענט מענשען. דאס איז ביין זיין אנאנצער געשפּאַט. וויא פֿערקויפֿען דיא נעסטען דיא איינוואהנער פֿון חינוע (קייט), וואס צאהלען פֿיר זיין גוטע געלד. דיא חינווער קאָנען פֿון דיעזע נעסטען זופע. דאס איז ביין זיין אטהויערער געריכט, א זעלמענע נאשערייא.

דיא סאַלאַנגאַנאַס פֿאַרמעווען זייערע נעסטען פֿון אייגענעם שפייאכט, ריכטיגער, פֿון שליים (ליחות), וואס געהט ביין זיין פֿון מויל. דער שפייאכט ווערד אויף דער לופֿט פֿערטריקענט און הארט. דיא סאַלאַנגאַנאַס נעסט ווייזט אויס, וויא ער וואלט געוועזען פֿון קליי. אז מען האלט איהם געגען שיין, לייכט ער זיך דורך און זעהט אויס וויא צונויף געקלעהט פֿון פֿיל דיענע פֿאָדימליך. דיא איינוואהנער פֿון יאָוואַ דערצאָהלען דאס אַפּאָר פֿייגעליך הארעווען אויף אזא נעסט צווייא חדשים. וויא עס שיינט, איז דאס נישט קיין לייכטע ארבייט.

דיא געביידען פון ביענען .

אלע ווייסען אז דיא ביענען מאַכען זייערע האנגי-ראָדעלאך פֿון וואכס, און וואכס בעקוממען זיין פֿון זייער קאָרפּער. צוא דיעזעס צוועק עססען זיין זיך אן מיט האנגי אדער מיט זאָפּט פֿון בלומען און בלייבען הענגען אונטעווענליך אין בינשטאק, זיך אנצעפענענדיג מיט דיא לאַפּקעס איינע אן דיא אנדערע. דאמאלס געהט בייא דיא בינען פֿון אונטערן הויט אויף דעם בייכעל ביסלאכווייס ארויס וואכס. אנדערע ביענען קלייבען צונויף דעם וואַקס, מאַכען פֿון איהם קייקעליך און בעהאלטען אויף שפעטער, אדער וויא בויען פֿון דעם האנגי רעדעלאך.

דיעזע האנגי-ראָדעלאך בויען דיא ביענען צוזאמען. עטליכע ביענען געהען זיך מיט אמאל צוא דער ארבייט. אללע ארבייטען פֿלויסיג, קיינער נישט גיכער און נישט לאנגזאמער וויא דער צווייטער. יעדער בינען זעהט צוא מאַכען פֿונ'ס וואכס אקוגעלע נישט גראָסער נישט קרענער וויא דעם אנדערענס. זיין קלייבען שוין אויס פֿון אנפֿאנג ארבייט אן אזא אָרט דיא קוגעלאך זאללען ארויסקומען פון איין גרויס. אזויא וויא אין ביענענשטאק איז דא וועניג פלאטץ, מאכען דיא ביענען זייערע קוגעלאך הארט איינער לעבען דעם אנדערן. קיין וואכס האבען זיין אויך נישט אזויא פֿייעל, זיין זאלען נישט דארפֿען קארגען. דעראיבער זעהען זיין אז זייערע קוגעלאך זאללען צוגעהמען וועניגער פלאטץ און וואס וועניגער וואכס. זיין לייען אויס דיא קוגעלאך אין עטליכע ציילען איינער אונטער דעם אנדערען. דיא שפאלטען צווישען דיא קוגעלאך (ווארום איין קוגעלע צום אנדערען קאנן הארט נישט צוקוממען) פֿעעשמירען זיין מיט וואכס. דער נאך גרויסן זיין אויס פֿון אינעוועניג דיא וואכס פֿון יעדעם ראָדעלע און מאַכען פֿיר זיך נעמטען.

דיא ביענען ארבייטען זעהער פֿלויסיג, און וויא עס שיינט, ארבייטען זיין מיט ישוב ודעת, מיט אַ בערעכענונג, און נישט פראָסט זיין עס געהט.

איינער דערצעהלט, אז ער האט געזעהן, וויא איין בינען האט געארבייט נישט וויא עס דארף צוא זיין. ער האט געלעגט דיא וואכס נישט וויא עס איז אויסגעקוממען נאך דעם פלאן, וויא דיא איבעריגע ביענען האבען אנגעפֿאנגען דיא ארבייט. צוא ליעב דעם ווינען דיא האנגי-ראָדעלאך אוועק אן אזויט אין דער קרום. איין אנדער בינען האט דאס בעטערקט, איז צוגעלאפֿען צוא דעם שלעכטען ארבייטער, האט גלייך צובראכען זיין ארבייט און האט זיך אליין אוועקגעשטעלט ארבייטען אויף זיין אָרט. פֿריהער פֿון אלץ האט ער אנדער געלעגט, וויא עס דארף צוא זיין דעם פֿונדאמענט און

אז ער האט זיך איבערצייגט, אז דער אַנפֿאַנג איז וויא געהאָריג נאך דעם אלגעמיינען פֿלאַן, איז ער אוועק פֿון דארטען און האט וויעדער איבערגעגעבען דיא ארבייט דעם פֿריערדיגען בייען.

אויסער אנעלעהרענטער מענש האט געוואלט פֿרובֿען דיא בייענען און זעהן וויא ווייט זייא זיינען קלוג. ער האט אריינגעזעצט בייענען אין אַ בייענשטאק, אין וועלכעס דער דאך פֿון אויבען און דיא פֿאָרלאָגע זיינען געווען פֿון גלאז. דיא בייענען זיינען שטענדיג געוואָנהט צוא ציעהען זייערע האניג-ראָדלאַך פֿון אויבען אראפֿ אדער פֿון אונטען ארויף. דא אבער האבען זייא דאס נישט געקאנט, ווייל וואכס נעהמט זיך אן גלאז נישט אן. אבער דיא בייענען זיינען בייא זיך נישט אראב געפֿאלען און האבען אנגעפֿאנגען זייער ארבייט פֿון אויט, פֿון איין זייט צוא דער אנדערען און זייא וואלטען אויך געוויס אזויא איהר געענדיגט, ווען דער געלעהרענטער מענש וואלט זייא נישט געשטערט.

ער האט, נאָמליך, וויעדער גענומען גלאז און האט אנדער געשטעלט בייא דער וואנט פֿון דעם בייענשטאק, וואוהין דיא בייענען האבען געצויגען זייערע ראָדלאַך. וואס זע האבען דיא בייענען געמאקט? זייא האבען נישט אוועקגעווארפֿען דיא ארבייט, זייא האבען פֿערקעהרעוועט דאס געבייא אן אזייט צוא דער וואנד וואס דערבייא, וואס איז נישט געוועזען בעדעקט מיט גלאז. עס פֿערשטעהט זיך דאס זייא האבען דענסמאל געמוזט ארבייטען אויף איין אנדער אָרט, גאר נישט וויא זייא זיינען געוואהנט, און זייער גאנצע געביידע איז אויך אויסגעקוממען אנדערש נישט וויא געוואהנליך.

דיא האניג-ראָדעלאַך זיינען געמאקט פֿיר דיא בייענען אויף צווייא זאָען. ערשטענס בעהאלטען זייא אין דיא ראָדעלאַך האניג, וואס זייא גרייטען אן אויף ווינטער, זייא זאלען האבען אליין וואס צוא עססען און מיט וואס צוא נאָהרען זייערע קינדער.

צווייטענס, לייגט אין דיא ראָדעלאַך דיא מוטער פֿון דעם בייענשטאק איהרע אייעליך, פֿון וועלכע עס געהען דערנאך ארויס בייענען. עס איז בעוואוסט, דאס אין אביענשטאק לעבען עטליכע סארטען בייענען, אזויא וויא אין אמוראשניק לעבען עטליכע סארטען מוראשקעס. אין יעדער בייענשטאק איז דא אַ קאָניגין אדער אַ מוטער, ארבייטער און לעדיג-געהער וואס טהוען גאר נישט. אללע בייענען וויא דיא מוטער, אזויא דיא ארבייטער און דיא לעדיג-געהער געהען ארויס פֿון דיא אייעליך, וואס עס לעגט איין אנדער מוטער. אייניגע אייעלאַך לייגט דיא מוטער אין גרויסע קעסטעליך; פֿון דיעזע אייעליך קאנען ארויסגעהן נייע מוטערס. אנדערע לייגט זיא אין מיטעלע קעסטעליך. פֿון זייא געהען ארויס לעדיג-געהער. פֿון דיא אייעליך וואס זיא לייגט אין דיא קלינסטע קעסטעליך קריכען ארויס ארבייטס בייענען.

דיא ארבייטס ביענען טהוען אללעס, זייא מאַכען דעם בינשמאק, זאמלען צונויף ויסען זאָפֿט אדער האנגי און זייא גיעבען אַכטונג אויף דיא רויפען. נים אלע ביענען בויען זייערע נעסטען פֿון וואכס, עס איז דיא אזוינע סארטען ביענען, וואס מען רופֿט „מולער“ און „צעסלער“ און וואס מאַכען נים קיין קעסטליך פֿון וואכס. דיא מולער וואהנען אין נאָרד-אפֿריקא. זייא בויען זיך נים קיין קעסטליך און לעגען זייערע אייעליך אין „זאבע-שיסעלאך“. דיא ביען זוכט אויס וואו עס איז אַ זאבע-שיסעלע, און מאַכט איהר ריין, טראגט אן אהין שפייז, לייגט אייעליך און פֿערקלעבט מיט צעמענט וואס ווערד האַרט וויא שטיין. דיעזען צעמענט קאן קיינער הויך דער ביען נים מאַכען. — דיא „צעסלער“ מאַכען אויך נים קיין וואָכסענע נעסטען, זייא באַהערען אויס טיעפֿע לעכער אין הילצערנע סלופעס, צאמען איבער דיא לאַגער אויף עטליכע צימערלאך. אין יעדער צימערעל לעגען זייא צוא איין אייעלע און טראגען אן שפייז, דיא רויפען (דיא קליינע וואָרימליך וואס קריעכען ארויס פֿון דיא אייעלעך) זאלען האבען וואס צוא עססען. דיא צווישען וואָנטליך מאַכען זייא פֿון פילאזוינעס, וואס זייא קלעפען מיט עפעס צונויף.

ארום אללע צימערלאך לעכערען זייא אויס אזויא וויא אבעזונדערן לאנגען קאררידאר, אין דיעזען קאררידאר קריעכען ארויס אויף דער ווייסע וועלט דיא יונגע ביענען, וואס זיינען ערשט ארויס פֿון דיא אייעלעך. עס איז דיא אזוינע ביענען, וואס מאַכען זייערע נעסטען אין דער ערד. איין סארט ביענען גראבען אויס אין דער ערד גריבעליך העכער אַ ווערשאק דיא טיעף. יעדע גריבעלע בעטען זייא אויס פֿון אללע זייטען מיט דיא בלומען-בלעטעלעך פֿון מאָן. זייא לייגען אן דיעזע בלאַטלאך דיק עטליכע סלאיען איינע אויף דיא אנדערע. וויא זייא האבען שוין געלעגט אייעליך, פֿערשטאפען זייא דיא גריבעלאך. אפֿריהער פֿערלעגען זייא דעם אריינגאנג פֿון דער גריביל מיט אַ בינדעל מאָן בלעטליך, אז דיא אייעלעך קומען אויס, וויא זייא ליעגען אין אזעקעלע פֿון מאָן בלומען. דער נאך פֿערשיטטען זייא דאס אין גאנצען מיט ערד, אז פֿון דערויסען איז שווער צוא בעמערקען, וואו עס געפֿינט זיך דיא דער ביענען-נעסט.

אפייגעל אוועכער.

אין זיד-אזיען און אין אפֿריקא געפֿינט זיך אַ וואונדערליכער סארט פֿייגעליך, וואס קאנען וועבען. קיין פֿייגעל מאכט נים אזויא קונציג דעם נעסט וויא זייא. זייערע נעסטען ריכטען זייא איין אזויא וויא פֿון פילץ, און

און פילץ מאַכען זיין אליין. פֿאַר זייער קאַנען וועבען דיא נעסטען, האט מען זיין אנאמען געגעבען דיא וועבערס. זייערע נעסטען פֿלעכטען זיין פֿון דיענע גראז-בלעטעליך. זיין פלאַנטען זיין צונויף, פֿערפֿלעכטען און קלאפען אזויא פֿערנאנדער אז עס ווערד פֿון זיין א ווארע צייג, זעהר אנגעיכטע און אַ דיקע. דיא פֿאַרמע פֿון זייערע נעסטען איז פֿערשיעדען ביין פֿערשיעדע פֿייגלען. אייניגע „וועבער“ לעבען רונדע נעסטען וויא קיילען, אנדערע „וועבער“ מאַכען נעסטען, וואס ווייזען אויס וויא פֿלאַשער וואס היינען אויף בוימער מיט דיא העלזליך אראפ. ביין אַ דריטען כארט „וועבערס“ וויינען דיא נעסטען אזויא וויא קאַרב. געוואָהליך לעבען דיא וועבער סטאיעס-ווייס און פֿלעכטען זייערע נעסטען איבער דעם וואססער, קיין אבעזיאנע און קיין שלאנג זאל ניט קאנען צוא קומען צוא זיין. איבעריגעס, וויינען זיין ניט קיין שרעקענדיגע, אז עס מאַכט זיך, למשל אז איין פֿאַלקע (סאָקאַל) קומט דאך צוא זיין, קלייבען זיך צונויף זייערע אַ גאנצע סטאיע און פֿאַלען אן אויפֿן פֿיינד. זיך ארויס דרעהען פֿון זיין איז ניט אזויא גרינג, אפֿילו פֿיר דעם פֿאַלקע.

אפֿיגעל אשניידערין.

אויסער דיא וועבער, וויינען דא נאך פֿיעל אנדערע פֿייגלען, וואס פֿלעכ-טען און וועבען זייערע נעסטען, האטש ניט אזויא קונציג, וויא דיא וועבער, עס איז נאך דא אזוינע פֿייגלען, וואס קאנען אפֿילו נאָהען אויך. אין אינדיען צום ביישפּיעל, לעבט אקליין פֿרייליכע פֿייגעלע, וואס מען רופֿט דיא שניידערין, ווייל זיא נעהט צונויף איהר נעסט פֿון בלאַטטער. זיא מאַכט דאס אויף אזא אַרט. גאר צום ערשטען זוכט זיא אויס אויף איין עק צווייג, וואס נאָהטער צוא דער ערד, אַ גרויסען בלאַטט. פֿון דיעזעם בלאַט נאָהט זיא זיך אויף אַ נעסט. פֿריהער שטעכט זיא אויס מיט'ס שארפֿען שנאבעל, וויא מיט איין אָהל, אויף דיא ברעגען פֿון דעם בלאַטט לאַכעלאך. נאָהער פֿליהעט זיא אוועק אויס זוכען אַ פֿאדעם מיט וואס צוא נאָהען. אזא פֿאדעם איז ניט שווער צוא געפֿינען, ווארום דיא אָדערען (פֿאַזער, וואָלאַקנאן) פֿון פֿיעל געוואָכסע וויינען גענוג שמארק און מאן קאנן זיין געברויכען אנשטאט פֿאדעם. דיא פֿייגעלע האפט דעם פֿאַדיכיל מיט'ס שנאבעל און רוקט איהם דורך דיא לאַכעלאך, פֿריהער אין איין לאַכעלע, נאָהער אין דיא אנדערע, ציהעט צונויף דעם פֿאדעם, מאַכט שטייף, דערנאך ציהעט זיא צונויף ביידע עקען בלאַטטעל און עס ווערט ביין איהר אזויא פֿארטיג איין נעסט, דערנאך נעהט זיא אזויא צונויף אנדערע צווייא לאַכעלאך, און ארבייט אזויא

היטער און ווייטער, וויא אַוואַהרע שניידערקע. ענדליך, דרעהט זיא דעם בלאט צונויף וויא ארוהרעצקע. אויב איין בלאט איז וועניג, בריינגט זיא נאך אַ בלאטט און נאָהט איהם צוזאַמען מיט דעם ערשטען. דעם נעסט בעט זיא אויס אינעוועניג מיט ווייכע פֿעדערען און לייגט דארט אב איהרע אייעליך.

דיא „שניידערין“ ווייס איבערהויפט, וויא זיך צוא בענעהן מיט פֿאדעם. איינעם האט זיך אכאל פֿערוואלט חאפען אזא פֿייגעלע לעבעדיגער הייט. ער האט פֿערקניפעלט אפֿאדעם אין שלייפֿען און האט דאס פֿערשפּרייט לעבען נעסט, כדי דיא פֿייגעלע זאל זיך פֿערפלאנטען. זיא האט זיך אבער נישט געלאזט נאָרען. וויא זיא האט דערוועהן דעם שלויף, האט זיא איהם אַחאפֿ געגעבען מיט'ס שנאבעל, האט אשאַקעל געטהאן אפאר מאל מיט'ס קאַפֿעל, האט געטהאן אציעה און דער שלויף האט זיך פֿערנאנדער גענומען. נאכהער האט זיא זיך דוהי צוריק געזעצט אין נעסט.

וויא מייז פלעכטען נעסטען.

דאס ווייס יעדערער, און פֿייגלען פֿלעכטען נעסטען, נור עס איז אבער אויך דא אויף דער וועלט מייז, וואס פֿלעכטען נעסטען נישט ערגער פֿון פֿייגלען. אין ענגלאנד לעבט אויף דיא געטריידע פֿעלדער אמיזעל וואס מען רופֿט קארליק דאס איז זעהר אשיינע און אנאנץ קליינע היהלע, זיא איז צוויי מאל קלענער וויא אַ געוואָהנליכע מייז און וועגט זעכס מאל וועניגער. דיא פֿארב פֿון איהרע האָר איז נישט גרוי, נור ברוין, אויסער דאס הערציל וואס איז ווייס. דיזעז היהלע פֿלעכט זיך אַ נעסט פונקט וויא אַ פֿייגעל. דיזער נעסט ווייזט אויס וויא אַ רונדע קויל און איז געמאכט פֿון גראז. ער היינגט וואו עס איז אין פֿעלד. אין דיא גרינע גראז איז איהם נישט לייכט צוגעפֿינען. אין דעם נעסט האלטען זיך אויף יונגע מייזעליך. קיין פֿענסטער איז אין דעם נעסט נישט דא, אבער עס זעהט זיך אלסדינג דורכ'ן וואָנטיל, ווייל דיא מייז פֿלעכט נישט דעם נעסט זעהר געדיכט.

וויא פֿיש פלעכטען נעסטען.

דער קליינער פֿישעלע, וואס רופֿט זיך דער שטעכלינג, פֿלעכט זיך אויך אנעסט אונטער דעם וואססער. ער ארבייט נאר מיט'ס מויל. דאס איז זיין איינציגער אינסטרומענט, און דענאך פֿלעכט ער אויס אַ פראַכטפֿאללעך נעסט

נעםט. איינער דערצעהנט, אז ער האט אסאך אריינגעלאזען אין אסלאַיי מיט וואסער איין „ער“ שטעכלינג און אין דריי טאָג ארום האט ער אהין אריינגעלאזען „זיען“. אום עס זאל וויא ווין אנגענעהם צוא לעבען אין סלאַיי האט ער אהין אריינגעלעגט גראז וואס וואכסט אין ים, אויך זאמד און בלאטע פֿון ים. וויא האבען זיך געלעבט אין סלאַיי אזויא גוט וויא אין ים, און דער מיניש האט באלד בעמערקט, וויא דער „ער“ האט גענומען בויען אַ נעסמ. אלס מאטעריאַל האט ער פֿערברויכט דיא ים-גראז און דיא זאמד. דיא ארבייט איז ניט געוועזען לייכט. ער האט געארבייט מיט'ס מויל, לאנג געארבייט, מעהר וויא אַ סעט-לעט. ענדליך איז אבער פֿארטיג געווארען דער נעסמ. ער האט אומגעוועזען וויא אַביסעל צונויפֿגעפרעסעט ים-גראז. אין רעכטען מיטען איז געוועזען אַ ציפֿמערל מיט אַ ברייטען אריינגאנג. וויא דער נעסמ איז פֿארטיג געווארען, איז אהין אריינגעקראכען אַ „זיע“ און האט געלעגט רויגען (איקרע). נאכ־הער איז זיא צוריק ארויס נור ניט דורך דעם אַריינגאנג, זיא האט דורך געבראכען מיט'ן קאפֿ אלאך אין וואַנטיל פֿון דעם נעסמ און איז ארויס. נאכ־הער איז אריינגעשוואמען אין נעסמ נאך איינע און האט אויך דארט געלעגט רויגען, דאס זעלבע האט אויך געטהאן דיא דריטע, און נאכ־דעם האט זיך דער „ער“ געשטעלט נעבען דעם נעסמ היטען עס זאל זיך מיט דיא רויגען קיין אונגליק ניט טרעפֿען. ער האט בייא טאג און נאכט ניט אפגעטראמען פֿון נעסמ, האט געמאכט מיט דיא פֿלוס-פֿעדערען און געקלאַפט מיט'ן עק כדי דיא וואסער זאל בייא דיא רויגען ניט שטעהן אציט אויף איין אָרט. מען האט אויך בעמערקט, אז יעדען טאג פֿלעגט דער „ער“ מאכען שטארקער דעם נעסמ, אזויא וויא ער וואלט מורא געהאט טאמער פֿאלט איין דער נעסמ און עס וועט נארנישט ווערען פֿון דיא רויגען אזוי האט ער געהיט דעם נעסמ און ניט אפגעטראמען פֿון איהם ביז עס זיינען ארויס פֿון איהם קליינע פֿישעליך.

עס איז דא אזעלכע פֿיעל פֿישען, וואס מאכען זיך נעסמען. אין קיינעזישע פֿישעלע מאכט זיך אַ וואונדערליכען נעסמ, וואס פֿערנעהמט ביז 4 ווערשאק אין דער ברייט. דעם נעסמ בויעט, אזויא וויא בייא דיא שטעכלינגע, ער דער „ער“. מאכט זיין נעסמ פֿון שאַם, און דיא שאַם מאכט ער פֿון שפייזעל (פֿין שליים) וואס רינגט בייא איהם פֿון מויל, ער שווימט ארום פֿון אויבש נעהמט אן אין זיך לופֿט און לאזט איהם דער נאך יארויס מיט בלאָזליך. אבער ניט פֿון זייפֿ-וואסער, נאר פֿון שליים. עס געהען בייא איהם ארויס גומע בלאָזליך, וויא פלאטצען ניט, ווייל ער האט גענוג שליים אין מויל. אויב עס פֿעלט איהם אויס דיעזער שליים ווייס ער וואס מען דארף צוא דעם טהאן. ער לאזט זיך אראפֿ צום גרונד און עסט זיך דארט אן מיט אזעלכע ים-גראז וואס ער

דערקעננט שיין. פֿון דיעזע ים-גראז געהט בייא איהם פֿון מויל מעהר שלים. דער נעסט פֿון דיעזע פֿינעזישע פֿישעלע שווימט פֿון אויבען אויפֿ'ס וואססער. דיא „זיע“ לעגט אבער רויגען אונטען אויפֿ'ן גרונד. אלזאָ מוזען דיא פֿיש איבער טראגען דיא רויגען אין נעסט אריין דאס איז שוין דעם „ערס“ ארבייט. וויא מאכט ער דאס? — אריבער טראגען איז ער ניט אים שטאנד, ער האט אבער צוא דעם איין אנדער עצה. ער געהט אן אין מויל אַ סך לופט, לאזט זיך אראב צום גרונד, פֿערגראבט זיך אין דיא זאמד פונקט אונטער דעם אָרט, וואו עס ליעגט דיא רויגען אונדארט לאזט ער פֿון זיך צוריק ארויס דיא לופט, וואס ער האט אנגענומען. דיא לופט געהט פֿון איהם ארויס אין גאנץ קליינע בלאָזליך. דיעזע לופט בלאָזליך העבען אויף מיט זיך דיא רויגען פֿון אויבען אויפֿ'ן וואססער. אויף דעם אָרט קיססט אריין דיא רויגען אין נעסט, וואס שווימט דארט דער בייא.

פייגילשע שטעדט.

עס איז דא פֿערשיידענע טהיערע, וואס בויען זיך ניט נור איינציגע הייזער, נעסטען אונד נאָרעס, אבער אפֿילו גאנצע שטאָדט אויך. אזעלכע שטאָדט זיען דא בייא פֿעלערליי טהיערען. איין רייזענדער דערצאָהלט וועגען אַ שטאדט, וואס ער האט געטראפֿען בייא פֿייגלאך.

אויף דעם ברעג פֿון דעם אייז-מעער (ים-הקרח) לעבען פֿעל פֿייגלאך, וואס מען רופֿט זייא דיא „ניט-פֿליהער“. מען רופֿט זייא אזויא ווייל זייא קאנען ניט פֿליהען. זייא האבען קליינע פֿליגלען אונד אנרויסען קאָרפער, שווער וויא אַ בליי; זייערע פֿיס זיינען אזויא קורץ, אז קוים, וואס דיא פֿייגעל קאנען געהן אויף דר'ערד. בשעת זיא געהט, איז אַנעלאַכטער צוא זעהען. זיא שטעללט אַ טריט אונד גיעט זיך אַ דרעה מיט'ם גאנצען קאָרפער אין איין זייט, נאך אַ טריט אונד גיעט זיך אַ דרעה אין דעם אנדערען זייט. אזוי געהט זיא טריט בייא טריט דרעהענדיג מיט'ם קאָרפער אַ הער אונד אַ היין. אבער אזויא געהען דיא „ניט-פֿליהער“ מעהר ניט וויא בשעת זייא האבען זיך ניט וואהן צוא איילען. ווען זייא דארפֿען אבער ענטלויפֿען פֿון אַ פֿיינד, טהוען זייא אנדערס. זייא לייגען זיך אנידער מיט'ן הארצען אויף'ן זאמד אונד געהטען זיך גליטשען וויא אין אשליטען. זייא ארבייטען מיט דיא לאפקעס אונד מיט דיא פֿליגלען אונד אויף דעם אפֿ'ן קאן דער „ניט-פֿליהער“ זעהר געשווינד ענטלויפֿען פֿון דעם פֿיינד אין מעער. איין מאל איז ער אויפֿ'ן וואססער, האט ער שוין ניט וואס צוא פֿירכטען. אויפֿ'ן וואססער איז שווער דעם „ניט-פֿליהער“ צוא האפען. ער שווימט אזויא געשווינד, דאס דיא בעסטע שיף קאן איהם ניט דעריאנען

דערפֿאַנגען. ער קאן זיך אויך זעהר גוט אונטערמיטלען (מאַכען אנדערש) אין וואססער. אונטער'ם וואססער האפט ער פֿיש.

דיא „ניט-פֿליהערס" לעבען אללע מאל סטאַיעס-ווייס. מען דאט בעגענענט סטאַיעס „ניט-פֿליער" פֿון צעהנדליגע טויזענד פֿייגלען. אז מען פֿאהרט אויפֿ'ם מעער, זעהט מען זייא פֿון ווייטען, וויא זייא זיטצען ביים ברעג ים אויף דיא פֿעלזען מיט דעם ווייטען הארצען פֿאראויס. זייא זיטצען אימער אין ציילען, וויא דיא סאלדאטען. דיא יונגע פֿייגלאך זיטצען אויף איין אָרט, דיא עלטערע אויף איין אנדערן אָרט. דיא זיען וואס זיטצען אויף אייער אויף אדריטען אָרט. יעדער עלטער האט זיין בעשטימטען אָרט. דיעזע ארדנונג ווערד זעהר שטרענג געהאלטען. אויב איינע פֿייגעל זעצט זיך נעבען דיא עלטערע, טרייבט מען איהר אוועק. דאס זעלבע, פֿערקעהרט, אז איין אלטע זעצט זיך צווישען דיא יונגע, טרייבען איהר דיא יונגע פֿון זיך אוועג.

דיא „ניט-פֿליהערס" בויען זיך וואהרע שטאַדט: זייערע שטאַדט ליעגען שטאַנדיג לעבן מעער, אויף דעם זאָמדיגען ברעג, וואס אין בעוואקסען מיט גראז. דיא „ניט-פֿליהער" שרעטען זיך אויס אין גראז וועגעלאך, ואס געהען האָרד ביז דעם וואססער. דיעזע וועגעלאך זיינען אזעלכע גלאטע און ריינע, אזויא וויא עס וואלט זייא געמאַכט אמענש, ניט אַפֿיגעל. דיא וועגעלאך געהען אויף אנלייכען פלאטץ אין דער לאַנג און אין דער ברייט, און זייא בעגענענען איינע דיא אנדערע ריכטיג, גאָכ'ן פלאן. דער גאנצער ברעג, וואו דיא „ניט-פֿליהער" וואהנען, איז איינגעהיילט מיט דיא וועגעלאך אין פֿיערקאנטיגע פלאטצלאך. אויף יעדעם פלאטצעל געפֿינט זיך צווא איין נעכט.

זייערע נעסטען גראבען דיא ניט-פֿליהער אין זאכד, אָכט אהאלב קלאָטער דיא טיעף: אין אנפֿאנג איז דער נעסט שמאל, אבער וואס טיעפֿער ווערט ער אלץ ברייטער און גראמער.

דארט, אין נעכט, זיצט דיע „זיע" אויף איהרע אייער, נעבען איהר זיטצט שטענדיג אין נעכט אויך דער „ער", ווען דיא „זיע" געהט ארויס פֿון נעכט, זעצט זיך דער „ער" אויף דיא אייער. אזויא זיטצען זייא אויס בשותפֿות זייערע פֿייגעליך. צווישען דיא נעסטען ציהען זיך אונטער דער ערד וועגען, כדי מען זאל קאננען ענטלויפֿען פֿון איין נעכט אין דעם אנדערען אים פֿאלל, אז עס טרעפֿט זיך איין אונגליק.

זייערע אללע נעסטען צוזאמען ווייזען אויס וויא אַוואהרע שטאַדט. דיא נעסטען זיינען הייזער, און דיא וועגעלאך — גאסען.

ארום דיא נים-פֿליהער'ס שטאָרט ציהען זיך אויך וועגעלאך. אין שטארם
איז ביא ויא אימסער אַ וועלטניגע אָרדנונג.

דיא געביידען פון דיא ביברעס.

נאך וואנדערליכער איז אן צוא קוקען דיא וואהנונגען פֿון דיא ביברעס.
דיא ביברעס זיינען וואהרע בעלי מלאכות. קיין טהיער קאן נים בויען
אזויא נום און מיט אזא פֿערשטאנד וויא דיא ביברעס.

פֿאר צייטען האבען דיא ביברעס געלעבט אין פֿיעל לאַגדער, יעמט
בענענענט מען ויא וועלטען, ווייל מענשען טיידען ויא אויס פֿון יאהר
צוא יאהר. יעמט זיינען ויא נאר דא אין סיביר און אין נאָרד-אמעריקע.
אנדערס וואו טרעפט מען ויא אן גאנץ וועלטען.

דער ביברער איז נים נאר קיין קלוינעס טהיער, ער האלט אין דיא
לאַנג עטוואס מעהר ויא איין ארשין. ער האט זעהר שאַרפֿע צאָהן און
אַ פלאטציגען ברייטען עק. דער ביברער שווימט זעהר גוט. צווישען דיא
פֿינגער פֿון זיינע הינטערשטע פֿיס איז דא ביא איהם א הייטעל אזויא ויא
ביא ענטען. דער עק דיענט איהם צום שווימען אין וואסער, אנשטאט
אָרדער.

דיא ביברער לעבען שטענדיג נעבען וואסער. זייערע וואהנונגען בויען
זיין אויף דעם וואסער אדער נאהנט פֿון וואסער.

זייערע וואהנונגען מאַען ויא פֿין צווייגליך; זיין רייסען אן מיט דיא
צאָהן אסך צווייגליך, טראגען זיין צונויף אין איין ארט און בויען אויס פֿון זיין
א רונדען באַלאַנגן אָדער אַ ביידעל. דיא שפאלטען צווישען דיא צווייגליך
פֿערשטאפען זיין מיט וואסער-גראז און בלאטע. פֿון דיעזעס מאטעריאַל
קוסטט ביא זיין ארויס איין אויסגעצייכענטער באַלאַנגן. עס וואלט זאָגאר
ריכטיגער געוועזען איהם אנצורופֿען הויז, עהרער באַלאַנגן.

דיא ביברעס בויען זעהר גרויסע הייזער. מען האט ביא זיין בענענענט
הייזער, וואס האבען געהאלטען צוויי קלאפֿטער אין דער ברייט און מעהר
זיין אקלאפֿטער דיא הויך. אויף אַ האַלבען קלאפֿטער געהען זייערע הייזער
ארויס פֿון וואסער. פֿון דערויסען זעהט מען נים קיין אריינגאנג אין זייער
וואהנונג, און אינעוועניג בעשטעהט זי פֿון צוויי עטאזשען. דער און-
פֿערשטער עטאזש שטעהט אין וואסער און דער אויבערשטער אויף דעם
וואסער.

אין דעם אונטערשטען האלמטען זיין עסען ווארג, וואס זיין טרייטען
 זיך אן אויף ווינטער. איבען וואהנען זיין און זייערע קינדער. פֿון זייער
 וואהנונג ציהען דיא ביבערען צוויי פֿערמאכטע קאררידאָרען דורך וועלכע
 ארויסצוגעהן. דורך איינעם טראגען זיין אריין צוא זיך דיא שפיז, וואס
 זיין שאַפֿען זיך. דורך דעם אנדערען געהען זיין אריין און ארויס; דעם
 ערשטען קארירדאר מאַכען זיין שטענדיג משופֿע, בארג אראפ, כדי עס
 זאל זיין גרינגער צוטראגען משאות. דער אנדערער געהט אין פֿיעל
 אָרטער געדריעהט אהער און אהין. ביידע וועגען פֿיהרען ארויס אונטער דעם
 וואססער. דער ביבער בועט אימער זיין וואהנונג אויף אזא אַרט, ער זאל
 קאנען ווען ער ווילל אריין געהן אין וואססער. אין וואססער איז דעם ביבער
 שוין אונטאָליך צוא האפען.

דיא ביבערס בוען זייערע וואהנונגען אין טייכען און אָזערעס. זיין
 זאָלען זיך אויס אזוינע אָרטער, וואו דאס וואססער איז ניט זעהר ניעדריג,
 זעהר קליין. זיין האבען ניט ליעב, אזעלכע אָרטער וואו דאס וואססער
 איז אמאל גאר הויך און אמאל, פֿערקעהרט, גאר ניעדריג. זיין דארפֿען
 אזאססער וואס איז אימער אויף איין שטאנד, און אזא וואססער
 פֿערשאַפֿען זיין זיך אליין. אזויא וויא מענטשען שימען אן דאָמבעס, אז זיין
 וויללען רעגולירען דאס וואססער, עס זאל זיין ניט מעהר און ניט וועניגער
 וויפֿיעל עס פֿארדערט זיך אין מיהל, — אזויא טהוען דיא ביבערס אויך.
 זיין קאנען פֿערשפּאַרען דאס וואססער און מאַכען דאָמבעס. זייערע
 דאָמבעס מאַכען זיין פֿון צווייגען, שטיינער און ערד, וואס אויפֿ'ס גרונט
 טייך. דיא צווייגען שניידען זיך דיא ביבערס אליין אן מיט דיא צאָהנער.
 זייערע צאָהנער זיינען אזעלכע שאַרפֿע, דאס אין צווייא דרייא טאג בייסען
 זיין איבער אזא גראבען בוים, וואס אמענטש קאנן איהם קוים ארום
 געהמען. מיט דיא יונגע צווייגעליך און מיט דיא קאָרע שפּייזען זיין
 זיך, און פֿון דיא גראבע צווייגען מאַכען זיין דאָמבעס. צום ערשטען
 קלאפען זיין אריין אויפֿ'ן גרונט פֿון טייך טרוקענע דינע שטענגלאך און דער
 נאך לעגען זיין נאך אויף דעם אן צווייגען. צוא ליעב דעם האלמטען זיך
 דיא צווייגען אויף איין אַרט און געהען ניט אוועק מיט'ס שטראם. אויף דיא
 צווייגען שימען דיא ביבערס אן שטיינער און ערד.

רייזענדע דערצעהלען, אז מען בעגעגענט זעהר גרויסע דאָמבעס וואס
 דיא ביבערס האבען געמאכט. אין נאָרד-אמעריקע געפֿינט זיך אין איין
 אַרט דיא ביבער'ס אראמבע, וואס האלט 80 קלאפֿטער דיא לאַנג. צום
 ערשטען האבען דיא ביבערס דאָרט געמאכט אראמבע איבער דיא ברייט
 פֿון טייך פֿון איין ברעג צום אנדערען. דיעזע דאָמבע האט געהאלטען
 אַקלאפֿטער דרייא אין דער לאַנג. צוליב דער דאָמבע האט זיך אויפֿגעהויבען

דאס וואססער איז פֿערטרונקען דעם לינקען ברעג. אבער דיא ביכרעס האבען ניט אנדרעס בעדארפֿט האבען אוואהרע סאואלקע, דאריבער האבען זיין געצויגען דיא דאמבעס ווייטער נאך אויף 13 קלאפֿטער. דארט איז געוועזען אויף דעם גרונט א הויכער אָרט, אבערגעל, וואס פֿלעגט פֿער האלטען דאס וואססער. פֿון אנדערען זייט בערגעל האבען דיא ביכרעס ווייטער געמאכט אַ דאמבע אויף זעכציג קלאפֿטער דיא לאַנג. אויף דעם אָרט האבען זיך דיא ביכרעס געמאכט ביים ברעג טייך אַ וואהרע סאואלקע. זייער דאמבע איז געוועזען אויף אהאלבען קלאפֿטער הויך איבער דעם וואססער און האט געהאלטען אונטען ביים גרונד צוויי קלאפֿטער דיא ברייט.

דיא ביכרעס בויען וייערע דאמבעס זעהר קלוג. זיין האלטען אלע מאל אזא וואססער וואס זיין דאפֿען, ניט גראָססער ניט קלענער. אייב דאס וואססער הייבט זיך אויף צוא הויך, מאַכען זיין אין דאמבע אלאך און לאזען ארויס דאס איבריגע וואססער. אין דיא היטצען, ווען עס איז אויף אויך וועניג וואססער, פֿערשטאפען זיין דיא לאַכער אין גאנצען. דארט וואו דאס וואססער איז זעהר שטראמיג, מאַכען זיין צוויי דאמבעס איינע הינטער דער אנדערע.

מיט אזעלכע מיטלען קאננען דיא ביכרעס פֿערטרינקען דיא נידעריגע ערטער. אמעריקאנישע קאלאניסטען דערצאָהלען אז דיא ביכרעס האבען פֿיעל כאל פֿערפֿלייטצט מיט וואססער זייערע תבואה פֿעלדער.

פיר דיא ביכרעס זיינען אזעלכע פֿערפֿלייטצונגען זעהר נוצליך, ווארום דאמאלס קאננען זיין מיט'ס וואססער אוועק שוויממען אין וואלד נאך שפיז פֿיר זיך און פֿערשפארען געהן צוא פֿוס. שווימען אויפֿ'ס וואססער איז פֿיר ביכרעס לייכטער וויא צוא געהן צוא פֿוס.

עס טרעפֿט אז דיא ביכרעס וואהנגען איז ווייט פֿון וואלד. דאמאלס גיעבען זיין זיך אויך איין עצה: זיין גראבען אויס קאנאלען פון טייך גלייך אין וואלד אריין. דיעזע קאנאלען האלטען אמאל אַ האלבען קלאפֿטער דיא טיעף און אַ האלבען קלאפֿטער דיא ברייט. דורך דיא קאנאלען פֿיהרען זיין צוא זיך אין וואהנגען דיא צווייגען און דיא קארע וואס זיין רייסען אן אין וואלד. ביכרעס גראבען דיא ערד מיט דיא פֿארדערשטע פֿוס, און דיא ארבייט געהט זעהר לאנגזאם, אבער דיא ביכרעס זיינען פֿליסיגע ארבייטער און האבען געדולד אויסצוגראבען קאנאלען, וואס האלטען דיא לאַנג ביו פֿינף און זעכציג קלאפֿטער. אַט אַוויא אָרדענען זיך דיא ביכרעס איין זייערע וואהנגען: זיין בויען הייער, מאַכען דאמבעס און גראבען קאנאלען, דורך וועלכע זיין פֿיהרען פֿון וואלד צווייגען און קארע צוא זיך אין וואהנגען.

זייערען נעהמען אב איינע ביא דיא אנדערע זייערע וואהנונגען.

ניט אלע טהיערען בויען זיך נעסטען. עס איז דא צווישען זיי אונזלע וואס נעהמען מיט געוואלט צו פֿרעמדע נעסטען. איין טהיער ברעט זיך אויס אנעסט און איין אנדערע טהיער נעהמט איהם צו פֿיר זיך, מרייבט ארויס דעם ווירטה און בעזעצט זיך אליין אויף זיין אָרט. אנדערע טהיערען וויסען זאָגן קיין מאל ניט וואס דאס הייסט אליין בויען פֿיר זיך און אהנונג פֿון אייביג אָן איז ביא זיין אזא באדע אוועקצונעהמען פֿרעמדע וואהנונגען.

דער פֿוכס, צום ביישפּיעל, וואהנט אַפֿט אין דאָסטהונדס (בארסק) נארע. אום צו פֿערטרייבען דעם דאָסטהונד, געברויכט דער חיטער פֿוכס אזא סין מיטטעל. דער פֿוכס ווייס וואהל, אז דער דאָס הונד האט ליעב, אז ביא איהם אין נארע זאל זיין גאנץ ריין און דאס ער קאנן ניט ליידען קיין שווערען גערוך. דער מיט בענעצט זיך דער פֿוכס: ער מאַכט אָן לעבען נארע אזויא פֿיעל שמיטץ און אזא שטינקעריי, דאס דער דאָס הונד קאן דאס ניט פֿערטראגען און ער ענטלויפֿען פֿון זיין אייגענע וואהנונג. מעהר וויא דאס דארף דער פֿוכס ניט. דיא שנעעוויזעל לעבט אכאל אין דעם מוילווארפֿס (קראָט) נארע: דעם קראָט מרייבט זיין ארויס און אז גאט גיט עסט זיין איהם נאך אויף דערצו. דיא קליינע פֿעטמגאנז (פינגוין) מרייבט ארויס דעם קראָליק, וואס איז גראָסער פֿון איהר, פֿון זיין נארע און בעזעצט זיך אליין אויף זיין אָרט. דער קראָליק וויל מיט גוטען ניט אבטרעטען און עס ווערד צווישען זיין אשטרייט, אבער דאס רוב, נעהמט אין דיא פֿייגעלע. דער שפּערלינג (וואָראָבייטשיק) האט אויך ניט פֿיינדט צו געניעסען פֿרעמדע. ער קלייבט זיך אַפֿט אריין אין שוואלבעס נעסט, ווארפֿט ארויס פֿון דארט דיא קליינע פֿייגעליך און ער אליין פֿערבלייבט אין נעסט דער גאנצער בעל הבית. ער נעהמט אריין צו זיך זיין געליעבטע און זיין ליינט דארט איהרע אייעליך. צווישען דיא פֿייגעלען איז אויך דיא פֿיעל רויבער און ראובאָיניקעס פונקט וויא צווישען דיא ווילדע טהיערען. דיא פֿאַלקען (סאָקאַלעס), דיא עגיפּטישע שטאַרען און נאך פֿיעל אנדערע פֿייגעלען וואהנען אימער אין פֿרעמדע נעסטען. אין בראַזיליע (אין זיד-אמעריקע) איז דיא אסארט פֿייגעלען, וואס וואהנען אין דיא נעסטען פֿון דיא וויסע מוראשקעס. דיא פֿייגעלען רופֿען זיך דארט סורוקא. איינע וויסע מוראשקעס (טערמיטען) בויען זייערע נעסטען אויף בוימער. דיעזע נעסטען וויעזען אויס וויא באַלאַנען. דיא סורוקא זוכט אויס אזא נעסט, פיקט אים אין איהם מיט'ס שנאבעל אלאך, קריכט אריין אין נעסט. אטהייל פֿון דיא מוראשקעס, וועלכע זיין געפֿינט דארט, פֿרעסט זיין אויף, דיא איבעריגע

צוטרײבט זיא אונ פֿון וויער נעכט מאכט זיא זיך אנעסט פֿיר זיך.
אפֿילו דיא קליינע היטעל-ביינען בעזעטצען זיך אויך צייטען ווייז אין
אפֿרעמדען נעכט.

אין מאל האט זיך דיא קליינע אונ שייניקע פֿיינעלע, וואס מען
רופֿט רויטקעלעך, אויסגעבויעט אנעכט אויף אבאלקאן פֿון אוומער קווארטיר
אין עטליכע טעג ארום האט אהוטעל ביען צוגענומען בייא אויזר דעם נעסט
אונ האט איהם, נאך ווין געשמאק נאך איבערגעבויעט פֿיר זיך.

וויא מדייערען מאבען זיך צאלנעס.

גאנץ חייט אויף דעם אָקעאן, אין דיא קאלטע גענעדען לייגט אין
אינועל איסלאַנדיא. אויף דיעזער אינועל האט איינער אמאל געזעהן וויא מיי
האבען זיך פֿערשאפֿט אַ צאלנע. עטליכע מיי האבען אויסגעזוכט אין
אויסגעטריקענטע פֿערדארטע שטיק קיהעשע מיסט אונ האבען אויף דעם ארוף
געלעגט יאגדעס אונ אנדערע שפייז פראדוקטען. דער נאך האבען זייא
דאס צוגעשלעפט צום טייך, וואס זייא האבען געוואלט איבערשווימען, אונ
האבען וויער צאלנע אראפ געלאזען אין וואססער. אליין האבען זייא זיך
אויך ארוף געזעצט אויף דיא צאלנע. זייא זיינען געזעסען ארום אונ ארום מיט
דיא קאפ צוא דיא עסענווארג אונ מיט דיא עקען אין וואססער. עס קאן ווין
אז מיט דיא עקען האבען זייא גערודערט וויא מיט וויאסלעס (רודער). דער
שטראם האט זייא אריבערגעפֿיהרט אויפֿ'ן אנדערען זייט טייך. דארט זיינען
זייא פֿון צאלנע אראבעגעאנגען אויפֿ'ן ברעג. אזוינע מיי מאַטראַסען האבען
אנדערע רייזענדער אויך בעגעגענט. מען דערצעהלט נאך אנדערע זאכען
זענען דעם וויא מיי שילפֿען אריבער וויערע זאפֿאסען שפייז. עס איז
דיא אועלכע שוועמלאך וואס ווייזען אויס וויא אליידיגער זאקעל. זייא רופֿען
זיך אן קוגעל-שוואַמלאך. דיא מיי פֿערשאפֿען זיך אועלכע שוואַמלאך אונ
שימען אן אין זייא, וויא אין זאק, יאגדעס, קאָרגער אונ אנדערע זאפֿאסען.
נאכהער שלעפען זייא דיעזע זאק צום וואססער אונ לעגען אריין
אין צאלנע.

אין דיא בלאטיגע אָרטער פֿון נארפֿאלק (אין ענגלאנד) געפֿינען זיך
שפינען, וואס קאנען אויך פֿיר זיך בויען פליטען אדער צאלנעס. דיעזע
שפינען זיינען זעהר גרויסע. יעדער פֿון אועלכע שפינען מאכט זיך אַבאלאָן
פֿון פֿערשיידענע גראז. עס זאל זיך שטארק האלטען, פֿערוועבט ער דעם
באַלאָן מיט שפינוועבס. דיעזער באַלאָן שווימט איבער דעם וואססער אונ
דער שפין ויטצט אין איהם וויא איג אשיף. אונ גיט גוט אכטונג אין אלע
זייטען

זייטען צוא עס איז פֿעללייכט נישט אריינגעפֿאלען אין וואסער אפֿלעגעלע אדער אושוק. וויא ער בעמערקט נאר אזא מין פֿלעגעלע וואס איז אריינגעפֿאללען און כאָן נישט ארויסקריעכען פֿון וואסער, אזויא מוהט ער זיך אוואַרף צוא איהר, שלעפט איהר ארויף צוא זיך אויפֿן ישיף און פֿרעססט איהר אויף. אזויא שוויסט ארום דיעזער שפּין אגאנץ זומער איבערן וואסער, נישט אומזיסט רופֿט מען איהם „מעער-פֿאהרער“.

דיא מוראשקעס שוויטען אנדערש. וועגען איין אמעריקאנישען כאַרמ מראשקעס ערצאָהלט איינער אזויא: דיעזע מוראשקעס האבען בעדארפֿט אריבערשוויטמען א טייך. דער טייך איז געווען אברייטער און עס איז געוועזען שווער איהם אריבערצושוויטמען. דער ברעג איז אין יענעם אָרט געוועזען הויך און בעוואקסען פֿול מיט גראז. אראבגעהן פֿון אזא ברעג איז אויך געווען שווער, דעראיבער זיינען דיא מוראשקעס פֿון דארט אוועקגעגאנגען ווייטער.

זייא זיינען געגאנגען אזויא לאנג ביז זייא האבען געפֿונען אַזאַמדיגען און זעהר אניעדעריגען ברעג. דארט האבען זייא זיך אפּגעשטעלט. דיא מוראשקעס האבען גענומען לויפֿען הין און צוריק. באלד האב איך בעמערקט, דערצאָהלט יענער וואס איז געוועזען דערביי, אז יעדע מוראשקע האט געטראגען אין מויל אטרוקענעם שפענדעלע. דיא מוראשקעס זיינען צוגעגאנגען צום ברעג, האבען אראפּ געשטופֿט זייערע שפענדליך אין וואסער און אליין האבען זייא זיך ארויף געשטעלט אויף דיא שפענדלאך. גלייך נאך דיא ערשטע שערענגע מוראשקעס האבען זיך אויף דעם אייגענעם אפֿן אזווייטע שערענגע אראב געלאזט אויף שפענדלאך אין וואסער. נאך דיא צווייטע, אדרייטע און אזויא ביז'ן סוף. דיא הינטערשטע האבען זיך געהאלטען שטייף מיט דיא פֿיסעליך אויף זייערע שפענדעליך און מיט דיא מילכעליך האבען זייא צוגעהאלטען דיא פֿארדערשטע מוראשקעס. אזויא האבען זיך געהאלטען אלע שערענגעס איינע אן דיא אנדערע. עס האט פֿיגל נישט געדויערט און דאס וואַסער האט זיך בעדעקט מיט מוראשקעס. יענע מוראשקעס וואס זיינען געשטאנען אויפֿן ברעג, האבען מיט דיא מילכעלאך צוגעהאלטען דיא לעצטע שערענגע, וואס איז שוין געוועזען אויף זייערע שפענדלאך אין וואסער. ענדליך אז זייא האבען שוין מעהר קיין כח נישט געהאט זייא צוגעהאלטען, האבען זיך דיא צאָלנעס אבגעריסען פֿון דעם ברעג און זיינען אוועק מיט'ם שטראָם. אזויא האבען זיך געשוואומען דיא מוראשקעס אנהאלטענדיג זיך איינע אן דיא אנדערע. דיא מוראשקעס, וואס זיינען נאך פֿערבליבען אויפֿן ברעג, האבען באלד אויך אראבגעלאזען צאלנעס אויפֿן וואסער און דער שטראם האט זייא אויך אוועקגעטראגען. אזויא האבען דיא מוראשקעס געארבייט ביז דאס וואסער האט זייא אלעמען אריבערגעטראגען אויפֿן אנדערען ברעג.

ג-מעם קאפיטעל

וויא טהיערען רייזען.

וויא מוראשקעס בויען בריקען און געהן אריבער איבער טייכען .

מוראשקעס קאנען איבערשווימען טייכען מיט אנדערע אופנים אויך . דיא „טרייבער“, למשל , שווימען אויף דעם וואסער גאר אהן א שום שפענדעל . זייא זאממעלען זיך צונויף אין אקאמפאניע , איינע צעפעט זיך אן שטייף אן דיא אנדערע און זייא האלטען זיך אלע וויא א קייט . אין אזא קאמפאניע געפינען זיך הונדערטע טויזענט , דיא שלאפערע מוראשקעס האלטען זיך אין מיטען . דיא שטארקערע בייא דיא זיימען . אזא באלאן פון מוראשקעס בלייבט אין וואסער שטעהן פון אויבען . ער שווימט אזויא לאנג , ביז דער שטראם שלאגט איהם צוא צום ברעג , אמת , אפולע פון דיעזע מוראשקעס ווערען אויפן וועג פערלארען , אבער נאך טעהר געהען ארויס פון וואסער געזונד און פריש .

מוראשקעס קאנען בריקען אויך בויען . רייזענדע האבען פילע מאל געזעהן וויא דיא אמעריקאנישע מוראשקעס בויען א בריק איבער א טייך . צום ערשטען פלעגען זייא זוכען , צוא וואכסט אפט ניט לעבען ברעג טייך אזא בוים , וואס זיינע לאנגע צווייגען הענגען אריבער אויף דעם אנדערן ברעג . אויב זייא האבען געפונען אזא בוים , האבען זייא קיין בעסערען בריק ניט בעראפלט . זייא פלעגען נעהמען קריעכען פון איין צווייג אויף דעם אנדערען ביז זייא זיינען געקוממען , וואו זייא האבען געוואלט . אויב אבער זייא האבען אזא מין בוים אין יענעם גענענד ניט געפונען , פלעגען זייא זיך געבען איין אנדער עצה , נאמליך , זייא פלעגען ארויפקריעכען אויף וועלכען בוים עס איז לעבן ברעג . פון בוים פלעגען זיך דיא מוראשקעס , וויא א קייטעלע , אראבלאזען גלייך צום וואסער . דיא קייטעלע איז דורכ-אויס בעסטאנען פון מוראשקעס : איין מוראשקע האט זיך געהאלטען אן דיא אנדערע , דיא אנדערע אן דיא דריטע , און אזויא ווייטער . דיא קייטעלע איז אייבער געווארען גראסער און גראסער . דעם עק פון איהר פלעגט מיט'ס וואסער צוא טראגען צום אנדערען ברעג טייך . דא פלעגען דיא מוראשקעס זיך אנהאפען אן דיא גראז און ארויסקריעכען פון וואסער אויפ'ן ברעג , ניט אויפ-האנדליג אלץ זיך צוא האלטען איינע אן דיא אנדערע וויא פריהער . איבער דיעזע קייטעלע , וואס איז מיט איין עק געהאנגען אויפ'ס בוים און מיט דעם אנדערען געלעגען אויף יענעם ברעג , פלעגען אלע איבעריגע מוראשקעס אריבערגעהן דעם טייך וויא אויף א בריק .

וויא שפינען בויען בריקען און פליעהען אין דער לופט.

דיא שפינען קאנען אויך מאַכען אַ בריק. מען האט געמאכט אין מאל אזא מין פראבע. מען האט ארויפגעלאזען אַ שפינן אויף אַ שטאַקען, וואס איז געלעגען אין אנרויסע לווע וואסער. דער שפינן האט גענומען לויפֿען איבער דעם שטאַקען ארום און אראפּ: עס האט זיך איהם זעהר געוואלט ענטלויפֿען. ער איז געלאפֿען, געלאפֿען, ענדליך, האט ער פֿערשטאנען, אז עס איז אומזיסט זיין מיהע: עס איז נישט דא וואו צווא לויפֿען, אום-עט-אום איז וואסער. דאמאלס איז ער געפאלען אויף אַזא פלאץ. ער האט ארויסגעלאזען פֿון זיך זעהר אדינעם פֿאדעם שפינוועבס. איין עק פֿון דעם פֿאדעם שפינוועבס האט ער צוגעצעפעט צום שטעקען און דעם אנדערן עק פֿאדעם האט ער אוועקגעלאזען אויפֿ'ן ווינט. דער ווינט האט פֿערווארפֿען דיא שפינוועבס אן אזויט. דארט האט זיא זיך פֿערטשעפעט אן אבוים. מעהר וויא דאס האט דער שפינן נישט בעדראפֿט: איבער דיא שפינוועבס איז ער גלייך אריבערגעגאנגען פֿון דעם שטאַקען אויף דעם בוים.

שפינען קאנען, ווען מען דארף, אויף זייערע שפינוועבס אין דער לופט אויך פֿליעהען. אין מער-פֿאהרער דערצהלט, אז ער איז אמאל געפֿאהרען אויף אַ שיף אין מיטטען אָקעאַן. עס איז געוועזען נישט וועניגער וויא הונדערט וויארסט פֿון ברעג. דאס וועטמער איז געוועזען זעהר שאַן, אבלאָער היממעל, מיט אמאל האבען דיא ריזעננדע בעמערקט, אז אויפֿ'ן שיף האבען גענומען פֿאלען פֿון אויבען רויטע קאָרינדליך. דיעזע קאָרינדליך האבען זיך געהאלטען אויף גאנץ דינענקע לאנגע פֿעדימלאך. עס איז געפאלען זעהר פֿייל. מען האט גענומען בעטראכטען וואס איז דאס פֿאר קאָרינדליך און פֿאר פֿאָדימלאך, האט מען דערוועהן אז דיא רויטע קאָרינדלאך זיינען קליינע רויטע שפינען, און דיא פֿעדימלאך זיינען זייערע שפינוועבס. דיעזע קלייניקע שפינען האבען גערייזט איבער דעם מער אויף שפינוועבס-פֿאָדעמלאך, אזויא וויא אויף לופט-באָלאָנען. דער ווינד האט געטראגען דאס שפינוועבס, און דיא שפינען האבען זיך שטארק אנגעהאלטען אן דאס שפינוועבס, און אזויא זיינען וויא אבגעפֿלויגען מעהר וויא הונדערט וויארסט.

וויא פיש פליעהען אין דער לופט.

עס איז דא אזעלכע פיש, וואס קאנען אויך פליעהען אין דער לופט. וויא געפֿינען זיך אין דיא הייסע לאַנדער. אנשטאט פֿליענלען דיענען וויא פֿלום-פעדער

פֿעדערען. זייערע פֿלוספֿעדערען זיינען גרויסע און ווייזען אויס וויא פֿליעגלען. דיא פֿליעה-פֿיש זיינען ניט גרעסער פֿון אַ הערינג. זייא שווימען גאנצע סטאיעס-ווייז. אונטער דעם וואססער האבען זייא פֿיעל פֿיינדע וואס יאגען זיך נאך זייא און ווילען זייא איינשלינגען. אז עס קומט זייא אויס שמאָל און זייא האבען ניט וואו זיך צובעהאלטען פֿון זייערע שונאים, שפּרינגען זייא ארויס פֿון וואססער און לופֿטן. זייא לאזען פֿערנאנדער זייערע פֿלוס-פֿעדערען, וויא פֿליגלען, און פֿליהען אין דער לופֿט. זייא קאננען מיט דיא פֿלוס-פֿעדערען ניט בעוועגען היין און הער אויזא געשווינד וויא פֿייגלען, אבער דאך אויף צוויי דריי קלאפֿטער איבער'ס וואססער הייבען זייא זיך אויף. רייזענדע האבען געזעהען, וויא פֿליעה-פֿיש שפּרינגען ארוף פֿון וואסער גלייך אויף דיא גרויסע קריגע שיפֿען. לאנג קאנען זייא אין דער לופֿט ניט פֿליעהען. זייא פֿליעהען אב פֿופֿציג, זעכציג קלאפֿטער און דער נאך פֿאלען זייא צוריק אראפֿ אין וואססער. מעער פֿאהרער האבען געזעהן וויא אנאנצע סטארע פֿליה-פֿיש שפּרינגט ארויס אמאל פֿון וואססער און פֿליעהט אוועק.

וויא לאקסען שפּרינגען איבער דיא וואססער פֿאללען*)

אין ענגלאנד געפֿינט זיך אקליינער וואסער-פֿאלל, וואס אלע ענגלאַנדער ווייסען פֿון איהם. צוא יענעם וואססער-פֿאלל פֿאהרט מען אין פֿריהלינג צייט צונויף פֿון פֿערשיידענע אָרטער אנצוקוקען, וויא דיא לאַכסען מאַכען ארייזע אויף דער יבשה.

דער לאכס איז זעהר אשטארקער און אגרויסער פֿיש. געוואהנליך לעבט ער אין מעער, אבער אים פֿריהלינג געהט ער פֿון מעער אריין אין דיא טייַכען לייגען רויגען. ער שווימט זיך אויזא אין טייך ארוף שטראם און זוכט אנטען אָרטעל וואו צוא לאזען זיינע רויגען.

אז עס טרעפט זיך איהם אין וועג אַוואססער-פֿאלל קעהרט ער זיך צוריק ניט אום; ער ווייס וויא אויסצומיידען דעם וואססער-פֿאלל און וויא צוא געהן ארום אויף דער יבשה.

מענשען, וואס זיינען געווען דער בייא, דער צעהלען, וויא ער טהוט

דאס

(*) "וואססער פֿאלל" רופֿט מען איין אָרט אין טייף וואו דער גרונט לאזט זיך מיט אמאל אראב גאנץ טייער און דאס וואססער פֿאללט אראב וויא פֿון אבארג אין אגרב. דער שטראם איז דארט זעהר לאַרעמדיג און אויזא האַסטיג, דאס עס איז אונטעגלייך ניט אויזא שווימען געגען איהם, אבער אפילו צוא בלייבען שטעקן אדער אראבצושווימען מיט איהם.

דאס. ער פֿערבייגט האַסטיג דעם עק האַרד צום קאפּ צוא אונ דערנאך
 בייגט ער איהם געשווינד צוריק פֿערנאנדער. ער טוהט דאס מיט אזא
 קראפֿט אז ער שפּרינגט בשעת מעשה וויא אפֿייל ארויס פֿון וואססער. ער
 שפּרינגט אונטער אויף אַ פאר קלאפֿטער אין דער הויך. וויא ער קומט
 נאָנט צוא דעם וואססער-פֿאלל, פֿאנגט ער זיך אן אזויא צוא ווארפֿען
 אונ צוא שפּרינגען ביז וואנען ער שפּרינגט ארויף גאר אחפֿן שפיטץ פֿעלדען
 פֿון וואנען דאס וואססער פֿאללט אַפֿ. דארט שפּרינגט ער אונ ווארפֿט
 זיך ווידער, ביז ער פֿאללט אריין אין אזא אָרט, וואו דער שטראָם איז
 ניט אזויא האַסטיג, אונ ער קאנן ווייטער שוויממען רוהיג ארוף שטראָם.
 אט אזויא מייד דער לאבס אויס וואססער-פֿאללען, אונ דאס פאָהרט מען עס
 צונויף זעהען פֿון פֿערשיעדענע לאַנדער.

וויא פֿיש זארגען פֿיר דיא דורות וואס קומען פֿון זייא ארויס.

דיא לאַקסען אונ נאך פֿיעל אנדערע פֿישען מאַכען זיך ניט קיין געסטען
 אנשטאט דעם זוכען זייא אויס אזעלכע אָרטער וואו דיא רויגען, וואס זייא
 לאזען ארויס, וועט לעגען רוהיג, וואו דיא קליינע פֿישליך וואס קומטען
 ארייס פֿון דיא רויגען, וועלען זיין זיכער פֿון אללע אונגליקען אונ געפֿאָהרען.
 געפֿינען אזא אָרט איז פֿיר פֿיש דאס זעלבע וואס בויען אנעסט אדער
 גראבען אַ נאָרע. אז עס קומט דיא צייט פֿון ארויסלאזען דיא רויגען,
 האבען דיא פֿיש פֿיעל זאָרג אונ ארבייט. עס טרעפֿט איין אנדערס מאל,
 אז דיא פֿיש מאַכען צוליעב דעם גאנץ ווייטע רייזען.
 דיא לאַקסען, צום ביישפּיעל, שווימען צוליעב דעם ארויס פֿון אַקעאָן
 אין דעם טייך אַמאָנאָנסקע, וואו זייא שוויממען אב ארויף שטראם ביז
 צווייא טויזענד וויארסט. יעדער סארט פֿיש האט זיך שוין זינע בעלעבטע
 אָרטער, וואו צוא לייגען רויגען.

בייא דיא אָסט (מזרח) ברעגען פֿון זיד-אמעריקא געפֿינט זיך דער
 בעריהמטער ניו-פֿאנדלאַנדער זאָם-באָנק^{*}. דיעזער זאָם-באָנק פֿערנעהמט
 מער וויא הונדערט צווייא אונ דרייסיג טויזענד קוואדראטע וויארסט. דער
 מער איז דארט אקלאפטער דרייסיג טיעף. דיעזער זאָם-באָנק איז איין
 בעלעבטער אָרט פֿון דיא שמאָק-פֿישען. אין אַבעשטימטע צייט פֿון יאָהר
 קלייבען זיך דארט צונויף גאנצע סטאדעס שטאקפֿיש. דיא פֿישער וויסען
 שוין פֿון דעם אונ זייא פֿאָהרען אויך צונויף אהין פֿון יאָהר צוא יאָהר

פֿון

(*) איין אָרט אין מער אדער אין טייך וואו דאס וואססער איז גאר ניט טיעף,

ווייל דער גרונד איז דארט אויפֿגעהעבען האַלדער וויא אומעטאום.

פֿון פֿערשיעדענע לאַנדער. פֿון אמעריקע קומען צושווימען בײַ 3000 שיפֿען, פֿון ענגלאַנד בײַ 2000 און פֿון פֿריינקרייך העכער וויא 600 שיפֿען. אויף דיא אלע שיפֿען געפֿינען זיך פֿישער צוואַממען מיט מאַטראַסען העכער וויא 50,000 מאָן. דער שטאָק-פֿייט איז אנרויסער פֿרעססער און צוליעב דעם איז איהם לייכט צו פֿאנגען מיט אווענדע. דיא פֿישער שטעהען שטאַנדיג און פֿערוואַרפֿען אין מער ווענדעס און שלעפֿען צוריק ארויס מיט שטאַקפֿישען. דיא ארבייט ברענגט בייא זייא אין יענער צייט. יעדעס יאהר פֿאנגען זייא אין דורכשניט 12 מיליאן פֿוד שטאַקפֿיש. בייא אונז אין רוסלאַנד פֿאנגט מען שטאַקפֿיש אין נאָרד-מער בייא דיא ברענגען פֿון ארהאנגעלסקער גובערניע. דער שטאַקפֿיש לייגט זעהר פֿיעל אייעלאך (רויגען), ניון מיליאנען אייעליך יאהר, פֿון יעדער אייעלע אדער בראַקעלע רויגען קאן ארויסקוממען אפֿיטעלע, אבער אין אַטל'ן איז ניט אזויא. אפֿולע אייעלאך ווערען צו זישטשעט, א טהייל ווערד פֿערפֿוילט אין וואססער, אטהייל פֿאלט אריין אין דיא מילער פֿון פֿערשיעדענע טהיערען וואס לעבען אין מער. ווען אללע אייעלאך וואללעטען בלייבען אין גאנצען, וואלט אין אקורצע צייט געווארען פֿול דער מער מיט שטאַקפֿישען און עס וואלט ניט געוועזען פֿון זייא וואו זיך אהינצוטהאן. צוריק, ווען דער שטאַק-פֿייט וואלט ניט לייגען אזויא פֿיעל אייעלאך, איז מאַגליך אז דער סארט פֿיש וואלט זיך שוין לאנג אויסגענומען, און ניט אזויא דער שטאַק-פֿייט אליין, אבער אויך פֿיעל אנדערע פֿישען און טהיערען וואללעטען שוין לאנג אויסגעגאנגען אויף דער וועלט, און זייער גאנצער גליק איז וואס זייא לייגען אזויא פֿיעל אייעלאך, אז עס איז גענוג אויף אלץ. אפֿולע אייעלאך ווערען פֿערלאָרען, אבער אפֿולע בלייבט דאך איבער.

וועגען דיא יאהרליכע רייזע פֿון הערינג.

דיא הערינג האבען אויך, אזויא וויא דער שטאַק-פֿיש, בעלעכטע אָרטער וואו זייא לייגען זייערע רויגען. דיא הערינג קומען זיך צונויף אהין אין גאנץ גרויסע סטאדעס. דויע סטאדעס זיינען אין אנדערע יאהרען אוועלע גרויסע דאס זייא ציעהען זיך אויף עטליכע וויארסט אין דער לאַנג און אין דער ברייט. אויסער דעם וואס זייא פֿערנעהמען אזויא פֿיעל, זיינען דיא סטאדעס הערינג אוועלע געדיכטע, דאס פֿישער זאנען אז עס בלייבט שטעהן אשטאַקען ווען מען שטעקט איהם אריין צווישען וויא; אזויא האָרד איינער לעבען דעם אנדערען געהען דיא הערינג. בשעת דער הערינג בעווייזט זיך אין אָקעאַן, איז פֿיר פֿיעלע מער-טהיערען אַ וואהרער יום-טוב. פֿון אלע זייטען קוממען צופֿליעהען מער-זייגלאך און זייא טוקען זיך אהן

אדן אויפהער אין מעער און פֿרעססען העררינג. דיא גרויסע שרעקליכע הייפֿישען (ים-היגד) פֿאלען אויך אן אויף דיא הערינג און שלניגען זייא איין אן אשיעור. מיט איין ווארט, פֿיעלע פֿיינדע פֿאללען ארויף אויף דיא הערינג פֿון אללע זייטען, פֿון אונטען און פֿון אויבען. אבער דער שרעקליכסטער פֿיינד פֿון אללע איז דער מענש. צוא דער צייט וואס דער הערינג דארף אנקומען, גרייטען שוין דיא מענשען אן צאלנעס, שיפֿען, נעמטען, גוטע דעמבאווע טונען, וואס מערד זאלן, און שטעללען זיך היטען. וויא נאר עס בעווייזען זיך הערינג אוויא לויפֿען אללע ארויס אויפֿן ברעג, גרויס און קליין, אלטע און יונגע, מאַנער און פֿרויען. דיא מאַנער נעהמען זיך צוא דיא צאלנעס מיט דיא נעמטען, דיא פֿרויען און דיא קינדער גרייטען זיך צוא, ריין צוא מאכען דיא הערינג וואס מען וועט פֿאנגען. מען האפט זייא זעהר פֿיעל. יעדעס מאָל וואס מען פֿערווארפט דעס נעמט, שלעפט מען ארויס טויזענטער שטיק הערינג. דיא מענשען וואס וואהנען בייא דיא ברעגען פֿון נאָרד-מערען, האבען פֿיעל פֿערדיענסט פֿון דעס הערינג-פֿאנג. דיא ענגלאַנדער פֿאנגען יעדעס יאהר ביז 900 מיליאנן שטיק הערינג, דיא פֿראנצויזען 450 מיליאנן און דיא אמעריקאנער 480 מיליאנן, דיא דייטשען און שוועדען חאפען מערד פֿון 1500 מיליאנען ד.ה. מערד וויא אנדערט-האלב מיליאַרדען. דיא איינוואהנער פֿון דער שוועדישער שטאדט האמערפעסט אלליין חאפען אן יעדעס יאהר בעהר וויא 700 מיליאנן. בייא אונז אין רוסלאנד, אין דעס קאספישען מעער געפֿינען זיך אויך הערינג, אבער ניט אוויא פֿיעל וויא אין אנדערע מערען. מיט איינעם ווארט, מענשען אויף דער גאנצער וועלט עסען אויף פֿיעל טויזענד מיליאנן הערינג יאהר. אויסער דעס געהט יעדעס יאהר זעהר פֿיעל הערינג פֿערלארען אומזיסט. מען אוספיייעט זייא ניט אין דער צייט איינצוואלצען, און זייא ווערען פֿערפֿוילט לעגענדיג. גאנצהער מיסמינט מען מיט זייא דיא פֿעלדער.

פֿיעל הערינג געהט פֿערלארען, אבער עס בלייבען פֿיעל אויך לעבען. דיא הערינג שווימען צוא צוא דיא ברעגען און לייגען רויגען. זייא קלייבען אימער אויס אַזעלכע אָרטער, וואו דיא וואססער ווארעמט זיך יומער אָן פֿון דער זונן. יעדער הערינג לייגט מערד פֿון פֿיערציג טויזענד ברעקעלאך רויגען. פֿון יעדעס בראָקעלע רויגען קאנן ארויסגעהן אקליין הערינגיל. ביז ענדע זומער וואקסען דיא קליינע הערינגלאך אונטער, וויא עס קומט אָן דער ווינטער שווימען זייא אוועק אין מערד און לעבען ערגעץ טיפֿען אין וואססער. דארט בלייבען זייא ביז פֿריהלינג צייט. אין אנפֿאנג פֿריהלינג פֿערזאמלען זייא זיך אין שרעקליך גרויסע סטאדעס, וועלכע עס העבען זיך אויף פֿון דער טיעפֿעניש און שווימען פֿון אויבען צוא דיא ברעגען לייגען רויגען. ביז זייא קומען צוא זייער ציעל קומט זייא אויס אַלט צוא שווימען גאנץ ווייט.

אזויא פאָסירט דאס בייא דיא הערינג פֿון יאהר צוא יאהר. יעדע ריזע קומט זייא אן ניט אומזיסט. פֿיעל הערינג געהען פֿערלארען, אונ עס וואלט פֿון זייא אלעמען קיין זכר ניט געבליבען ווען זייא וואלטען ניט לייגען אזויא פֿיעל רויגען. עס וואלט שוין לאנג קיין הערינג אויף דער וועלט ניט געוועזען ווען זייא וואלטען פֿון דער נאטור זיך אזיא פֿיעל ניט מעהרען. עס האט פֿיעל מאל געטראפֿען, דאס עס האט אויסגעוועהן אזויא וויא דיא הערינג וואלטען פֿערלארען דיא געדולד אונ דיא קראַפֿטען מעהר צוא ליידען: זייא האבען פֿלוטצלינג גענומען שווימען מיט איין אנדער וועג. דאס פֿאריגע יאהר זייגען זייא געגאנגען מיט איין וועג, אונ דעם יאהר זייגען זייא אוועק מיט איין אנדער וועג. אומזיסט האבען דיא קויפֿלייטע אונ דיא פֿישער געווארט אויף דעם געוואהנליכען אָרט: עס האט זיך גיט בעוויזען נאך ניט איין הערינג. צום ביישפיל ביו דעם 1587-טען יאהר פֿלעגט מען בייא דיא ברעגען פֿון שווערען פֿאנגען זעהר פֿיעל הערינג, אבער אין דיעזעם יאהר זייגען דארט דיא הערינג מיט אמאל פֿערפֿאללען געווארען, עס איז אוועק געגאנגען גאנצע 73 יאהר אונ מען האט לעבען דיא ברעגען פֿון שווערען אהעררינג ניט געזעהן. נאכהער האבען זיך דיא הערינג וויעדער בעוויזען. אין פֿערציג יאהר ארום זייגען זייא וועניגער געווארען אונ אין יאהר 1808 זייגען זייא וויעדער אין גאנצען אויסגעגאנגען. יעצט פֿאנגט מען וויעדער אין שווערען אטענגע הערינג, אבער יעצט פֿאנגט מען זייא פֿאָרזיכטיג אונ מען ערלויבט ניט, דיא פֿישער זאללען זייא איבער פֿיהרען אהן אנומץ אונ מיסגיגען מיט זייא דיא פֿעלדער.

דיא ריזע פון שילדקראטען אדער טשערעפאכעס.

דיא שילדקראטען מאַכען זיך אויך ניט קיין געסטען, אונ זייא מאַכען זיך אויך גאנץ ווייטע ריזען ווען עס קומט דיא צייט פֿון אייער לייגען. דיא טשערעפאכע איז איין אינגעלומפערטעס טהיער. אויף דער יבשה קריעכט זיא זעהר לאנגזאם, איהר קאָרפּער איז פלאַטציג, אזויא וויא צונאָגעקועטשט. איהר ברויטער רונדער רוקען אונ איהר פלאַטציגע הארץ זייגען צוגעדעקט מיט אַ ביינענעם (ראַגאַווע) פאַנציער. דער פאַנציער בעשיצט דעם שילדקראַט פֿון זיינע פֿינד. אין אנויטה נעהמט דער שילדקראַט ארונטער אונטער דעם פאַנציער דיא קאפּ מיט דיא פֿיס אויך. אונ אזעלכע אונגעלומפערטע טהיערען וואס קוים וואס זייא קריעכען, לאזען זיך אוועק פֿאר וועפֿיל הונדערט וויארסט צוא לייגען אין אנטען ארט וויערע אייעלאך. בייא דיא וועסט-ברעגען פֿון אמעריקע געפֿינט זיך דעם „הייליגען וויקענטיעס אינזעל". דער אינזעל ליעגט אין מיטען אָקעאן אווערסט הונדערט

פֿון ברעג. אַהער קומען צושווימען אלע יאהר דיא גרויסע מעער טשערעפאחעס לייגען אייער. געוואהנליך לעבען זיין אין מעער. אבער וויא עס קומט דיא צייט פֿון אייער לעגען קלייבען זיין זיך צוואמען און שווימען צוא „דעם אינזעל“. איידער זיין קומען צוא דיעזען אינזעל, דארפֿען זיין אבשווימען הונדערטער וואָרסט. דיא אייער לעגען דיא שילדקראמען אין זאמער; זיין פֿערטראבען זיין און אליין שווימען זיין אוועק צוריק אין מעער. אונזלע רייזען מאַכען דיא שילדקראמען פֿון יאהר צוא יאהר.

פייגלאך וואס בויען ניט קיין נעסטען.

אזויא זארגען פֿיר דיא שפעטיגערע דורות, וואס וועלען פֿון וויא ארוםקוממען, דיא מוהערען וואס בויען ניט קיין נעסטען. עס איז אבער נאך דא אויף דער וועלט פֿייעל אזעלכע מוהערען וואס בויען קיין זאך ניט און וואס קימערן זיך גאנץ וועניג פֿיר זייערע שפעטיגערע דורות. וועגען פֿליעגען איז זשוקעס איז דאך ניט דא וואס צוא רעדען, נאר עס איז אויך דא אזעלכע פֿייגלען וואס זימזען ניט אויס זייערע אייגענע אייער און עס קומערט זיין ניט, וואס עס וועט פֿון דיא אייער ווערען.

צום ביישפּיעל, אין דיא אפֿריקאנישע סטעפעס געפֿינט זיך אגרויסער פֿייגעל מיט דעם נאמען סטראָאוס. בייטאג ברענט און דיעזע סטעפעס דיא זון און עס איז ניט אויסצוהאלטען דיא היטץ, דער פֿאר אבער ביינאָמ איז דארט קאלט. דער סטראָאוס לעגט אייער אין הוילע זאמער. אין יעדער נעסט לעגט ניט איין „זיע“ אליין, אבער עטליכע „זיע“.

מען האט געפֿונען אין אנדערע נעסטען צוא זעכצעהן אייער. וויא דיא „זיע“ סטראָאוס לעגט אוועק דיא אייער געהט זיא אוועק און וויל פֿון קיין זאך מעהר ניט וויסען. דער צער פֿון גדול בנים, ד. ה. דיא זארג וועגען אַ שפעטיגערען דור פֿאלט אין גאנצען ארויף אויף דעם „ער“. און אפֿילו ער אליין האט אויך וועניג זאָרג. בייטאג ווארעמט דיא אייער דיא ברענגעדיגע זון, דאמאלס דארף ער שוין אויף דיא אייער ניט זימזען. נאר ביינאָמ זעטט ער זיך אויף דיא אייער איז שימזט זיין מיט זיין קאָרפּער פֿון דיא נאָכטליכע קאָלט. אַלואַ, אייער פֿון אסטראָאוס זימזען אויס דער „ער“ צוואומען מיט דיא זון.

אין אויסטראליען לעבט נאר אזא מין פֿייגעל, וואס ניט דער „ער“ און ניט דיא „זיע“ וויסען גאר ניט וואס דאס איז זימזען אויף אייער. דיעזער פֿייגעל רופֿט זיך מאַלעאָ. דיא זיא-מאַלעאָ גראבט אויס געבען א בוים א גריבעל. לייגט דארט איהר איי און פֿערשיט איהם מיט ערד

זיא קלייבט אללע מאל אויס פֿיר דיא גריבעל אזא ארט וואו עס ברענט
דיא זונן. בייטאג ווארעמט אן דיא זונן צוגלייך דיא פֿערנראבענע איי, און
אויף דעם אָרט זיצט דיא זונן אויס דיא איי אנשטאט דיא פֿייגעלע.

אין אייכטראָלען געפֿינט זיך נאך אַפֿיגעל, וואס רופֿט זיך דיא
בוש-הורן, און וועלכע עס זיצט אויך נישט אויס איהרע אייער. אנשטאט
דעם פֿיהרט זיא זיך אזויא. וויא עס קומט דער פֿריהלינג נעהמט זיא צונויף
שאַרען אין איין בערגעלע אראפּגעפֿאלענע בלאָטער, פֿערטרוקענטע גראו,
מאָח און מיסט. זיא פֿאנגט אן דיעזע ארבייט מיט עטליכע וואָנען פֿריהער
אידער זיא דארף לייגען אייער. זיא שאַרט צונויף בלאָטער מיט דיא פֿיס און
וואַרפֿט זייא אהונטער. אויף דעם אָרט קלייבט זיא צוזאמען אנאנגן גרויסען
בארג פֿון אלערליי פֿערפֿוילטע געגענטשטענדען, וואס וואָלערן זיך אויף
דערדער. אין איין אנדער בארג קאן זיך גאר געפֿינען נישט וועניגער וויא
פֿיער וועגען אוועלכע מיסט. געוואהנליך האלט דער בערגעל אַהאלבען
קלאַטער דיא הויך און צווייא קלאַטער ארום און ארום.

דיא פֿערפֿוילטע בלאָטער און גראו וואס זיינען צונויפּגעקעהרט אין איין
אָרט, פֿאנגען אָן צוא ברענגען. דאמאלס לעגט דיא פֿייגעל אין רעכטען
מיטען בארג מיסט איהרע אייער, איין איי ווייט פֿון דער אנדערע אויף
זיעבען ווערשאק. זיא לעגט דיא אייער איין ארשין טיעף אין בארג
מיט'ס ברייטען עק ארויף. פֿון אויבען דעקט זיא וויא צוא מיט מיסט.
דיא מיסט דערווארעמט זיך, דער פֿון וואריטען זיך אויך אן דיא אייער.
אין אקורצע צייט ארום געהן פֿון דיא אייער ארויס פֿייגעלאך. אזויא
זארגען וועגען זייערע שפעטיגער דורות דיא טהיערען וואס בויען נישט
קײן נעסטען. יעדע לעבעדיגע בעשעפֿעניס זארגט וועגען דעם וויא זיא
קאן. ווער עס זארגט וועניגער, וועהר מעהר, אבער אלערליי טהיערען
וואס זיינען דא אויף דער וועלט, בעמיהען זיך פֿון אויבן אן עס זאל
פֿון זייא בלייבען אָדור, און צוליעב דעם עקסיסטירען זייא שוין פֿיעל
שווענד יאהר. דיא שוואלב לעגט אין איהר נעסט וועניג אייער, אבער
דערפֿיר זארגט זיא זעהר פֿיעל וועגען יעדע אייעלע בעזונדער און אינטערעסירט
זיך וויא מען דארף מיט איהרע יונגע פֿייגעלאך. ווען נישט דאס וואלטען שוין
אלע שוואלבען לאנג אויסגעשטארבען אויף דער וועלט.

דער העררינג, דער שמאק-פֿיש, דער הייטערדיק און נאך פֿיעל אנדערע
טהיערען אינטערעסירען זיך גאר נישט מיט זייערע אייעלאך, דער פֿאר לענגט
זיא אבער אייעלעך אהן אטייער. פֿיעל פֿון זייא ווערען פֿערלארען און
פֿערפֿאלען, אבער עס בלייבט דאך וויפֿיעל עס איז איבער אויך און פֿון דיא
איבערגעבליעבענע אייעלאך קומען ארויס נייע דורות.

ווען דיא העררינג וואלטען נישט לעגען אזויא פֿיעל איינלאך, וואלט שוין לאנג אויף דער וועלט קיין העררינג נישט געוועזען.

זיין טהיערען מעהרען זיך אויף דער וועלט.

יעדע לעבעדיגע בעשאַפֿעניס קאנן פֿול מאַכען דיא גאנצע וועלט, ווען עס זאל אויזר קיין זאך נישט שטערען. מיט פֿיער הונדערט יאהר צוריק איז אין אמעריקע גאר נישט געוועזען קיין פֿערד, דיא ערשטע פֿערד האבען געבראַכט אין אמעריקע דיא שפּאניער אויף זייערע שיפֿען. דיא פֿערד האבען זיך זעהר שנעלל פֿערמעהרט, פֿון עטליכע כאָר איז אין אקורצע צייט געווארען אַ מענגע גרויסע טאבונעס. פֿיעל פֿערד זייען צולאפֿען אין דיא סטעפעס און זענען דארט געווארען פֿערווילדעט, און יעטצט פֿיסטערן זיך אין דיא אמעריקאנישע סטעפעס זעהר פֿיעל גרויסע סטאדעס ווילדע פֿערד. אין דיא סטעפעס לעבען זיין אין וואַהלמאָנ: עס איז דאָ אומעטאום גענוג שפּיז און גענוג פֿרייע פֿלאמץ זיין זייען אימסער זאָט און אימסער פֿראנק און פֿרייע. קיין זאך שטאַרמ זיין נישט זיך אזויא צופֿערמעהרען.

קיין הינד זייען אויך נישט געווען אין אמעריקע מיט 400 יאהר צוריק. מען האט זיין אויך געבראַכט אהין אויף שיפֿען, זיין זייען דארט געווארען פֿערווילדעט און עס איז פֿון זיין ארויס געקומען אזעלכע בייזע און געפֿאָהרליכע רויב טהיערע וויא אונזערע וואָלף.

ביענען האט מען אויך פֿערפֿיהרט אין אמעריקא פֿון איירופּא; פֿרוהער זענען זיין דארט נישט געווען. אבער זיין האבען זיך דארט זעהר שנעל פֿערמעהרט און זיין געפֿינען זיך דארט יעטצט אומעטאום.

דיא אמעריקאנישע אינדיאַנער רופֿען דיא ביענען „ענגלישע פֿלינען“ און קאנען זיין נישט ליידען. זיין רעכענען, אז וואו נאר עס בעווייזען זיך דיא ביענען, דארטוהין וועלען באלד קומען דיא ווייסע מענשען — דיא ענגלאַנדער און דיא אמעריקאנער. און פֿון דיא ווייסע מענשען האבען דיא אינדיאַנער אין ערגענדס גאר קיין נחת נישט געהאט.

פֿיעל טהיערע האבען זיך פֿערנאנדער געשפּרייט אויף דער וועלט, גאר דורך דעם וויללען פֿון דעם מענשען. וואוהין דער מענש האט זיך איבערגעקליבען, האט ער מיט זיך גענומען זיינע היימישע פֿיהע. דיעזע טהיערע האבען זיך זעהר שנעל פֿערמעהרט און פֿול געמאַכט דיא ערד. עס האט זיך געמאַכט אָפֿט אז מענשען האבען גאר נישט ווילינדיג פֿערפֿיהרט טהיערען אין נייע לאַנדער. אללע ווייסען, צום ביישפּיעל אז אויף דיא שיפֿען געפֿינען זיך גרויסע מייז (שטשורעס). אנדערע מייז פֿאהרען אב אויפֿן

שיף יאהרען-לאנג, און מאכען אויף איהם אריינע ארום דיא וועלט. אז דער שיף שטעלט זיך אפ ביא דעם ברעג און דיא מאטראסען געהען אראפ אויף צאלנעם, פֿערגנבענען זיך מיט אויך דיא אין דיא צאלנעם און דער נאך נעהען זיין אראב אויפ'ן ברעג צוגלייך מיט דיא מאטראסען. אויף דעם ארט האבען זיך דיא שטשורעם בעווייענען אויף פֿערשיידענע וויסמע אינזלען וואס געפינען זיך אין מיטען אָקעאָן, גאנץ ווייט פֿון ברעג.

דיא מעער פֿאהרער וויעדער דערצעהלען, אז אייניגע פֿייגלען פֿליהען נאך הינטער דיא שיפֿען און פֿליהען מיט זיין אריבער דעם אָקעאָן. אז זיין ווערען מיר פֿליהענדיג, זעטצען זיין זיך אויפ'ן שיף און רוהען אב. אויף דעם ארט זיינען אנדערע פֿייגלען פֿערפֿלויגען אין ווייטע אָרטער, וואו זיין האבען זיך ביז אהער נאך ניט געפֿונען. מען דערצעהלט, אז אין נגלאנד האט אסאל א פֿייגל זיך געמאכט אנעסט אויף דעם זענעל-בוים פֿון אשיף און האט זיך דארט אוועקגעזעצט אויף דיא אייער. אין דער צייט וואס זיין איז זיך געזעסען אויף דיא אייער, האט דער שיף געמאכט צוויי קורצע רייזען (נסיעות). דיא יונגע פֿייגלאך האבען בעקומען פֿעדערען בשעת דער שיף איז געשטאנן אין איין אויסלאַנדישען האָפֿען. דיא אלטע מוטער און איהרע יונגע פֿייגלאך וואס האבען זיך שוין אין נעסט מער ניט גענאָממען, האבען זיך איבערגעקליעבען פֿון שיף אויפ'ן ברעג און זיינען שוין דארט פֿערבלעבען אויף אללע כאל.

אין מיטען מעער, ווייט פֿון ברעג, געפינען זיך אזוינע אינזלען וואס זיינען בעזעצט מיט פֿיעל טהיערען פֿון פֿערשיידענע (מינים) אָרטען. עס איז דארט אויך פֿערהאנדען שלאנגען, עקדעשען, יאשטשערקעס און נאך פֿיעל אנדערע. וויא אזויא זיינען זיין געקומען אהין? מענטשען האבען דאך זיין געוויס ניט מיט גענומען אהין, ווארום צו וואס זאל דאס אמענש מיטפֿיהרען מיט זיך א באַא אדער אנרויסען ריעזען שלאנג? אלאנגע צייט האבען מענטשען ניט געוואוסט מיט וועלכע קינצען פֿערשפרייטען זיך דיא טהיערע איבער דער וועלט. יעצט אבער האבען שוין מענטשען וועגען דיא אנגעלענענהייטען פֿון טהיערען זעהר פֿיעל ערפֿאָהרען.

וויא דער ווינד און דאס וואססער העלפען טהיערען זיך פֿערשפרייטען אויף דער וועלט.

טהיערען קאנען זיך פֿערשפרייטען אויף דער וועלט אויף פֿיעלערליי אָפֿנים. דער ווינד טהוט אמאל אַחאפֿ אנאנצע מחנה הייטערקען און פֿערטראגט זיין גאנץ ווייט איבערן מעער און לאזט זיין דארט. עס האט

האט זיך פֿיעל מאל געמאכט אז דער שטורם-ווינט וואס הייבט סמערטש (אדער וואסערהאָז) האט זיך אראבגעלאזען אויף אַ פֿעלד וואו עס איז געוועזען פֿיעל ווערימליך, זשאבעס און רויפֿען. דער סמערטש האט זיין גענומען דרעהן אין לופט, האט זיין אויפֿגעהייבן איז דער הויך און ערגעץ וואו פֿערטראגען.

אין דער הויך בלאזט דער ווינט שטענדיג שטארקער, ווייל דארט פֿערשטעלט איהם קיין זאך נישט, איז עהדער דיא טהיערען, וואס ער האט אויפֿגעהייבן זיינען אראפגעפֿאללען, האט ער זיין אלץ געטראגען ווייטער אן אזויס. אזויא פֿליהען אמאל אין דער לופטען אועלכע טהיערען וואס קאנען געוואהנליך גאר נישט פֿליהען.

עס האט זיך פֿיעל מאל געמאכט, אז דער ווינט האט זיין פֿערטראגען אויף צעהנדליגע און הונדערטע וויארסט. צום סוף, זיינען זיין געפֿאללען פֿון היממעל אויף דר'ערד וויא ארעגען, צום גרעסטען וואונדער פֿון מענשען, וואס האבען נישט פֿערשטאנען פֿון וואנען דאס קומט. אין פארצייטיגע אלטע ביכער איז פֿערשריעבען, ווען עס האט גערעגענט מיט טהיערען.

אין יאהר 1806 איז אין דייטשלאנד געאנגען אַ רענען פֿון ראָקעס. אין 18 יוני פֿון דעם יאהר 1841 האט אָנדערהאלבען שעה נאָכאַנאַנד אין דער שוועדישען שטאדט אוקקערמארק, גערעגענט מיט פֿיש. עס איז געפֿאלען פֿון הימעל פלאטקעס, העכט, שטאַעל פֿישליך און אָקונעס. עס איז דאמאלס אזויא פֿיל פֿיש אנגעפֿאלען אז אין איין דאָרף איז דיא ערד געווארען אין גאנצען בעדעקט מיט אסלאָ פֿיש. אין אנדערע אָרטער איז אנגעפֿאלען פֿיש אויף אפֿיערטעל ארשין דיא גראָב. עס פֿערשטעהט זיך אז דיא אראבגעפֿאלענע פֿיש איז נישט געוועזען קיין לעבעדיגע. ראקעס הייטעריקען, זשאבעס, ווערים פֿאללען אמאל אראפ לעבעדיגע אויך. אויף דעם אָרט פֿאללען אראפ דיזעע טהיערע אין אועלכע לאָנדער וואו זיין זיינען פֿריהער קיין מאל נישט געווען. דארט פֿערבלייבען זיין און פֿערמעהרען זיך מיט דער צייט. אַלץ העלפֿט דער ווינד דיא טהיערען זיך צוא פֿערשפרייטען איבער דער וועלט.

נישט נור קליינע בעשעפֿענישען, אבער עס טרעפט איך אז גרויסע טהיערען מאכען גאנץ ווייטע ריווען פֿון איין לאנד אין דאס אנדערע און בעווייזען זיך אמאל, גאר נישט ווילענדיג, אין נייע אָרטער.

אויף דעם אינוועל „דער הייליגער וויקענטיע“ פיהרט זיך נישט קיין דיזענשלאנגען (באָא). איין מאל האט דער שטראָם צוגעשלאנגען צום ברעג פֿון דיזעער אינוועל אנאנצען בוים, וואס איז געווען אויסגעריסען מיט דיא וואורצלען. עס קאנן זיין אז דעם בוים האט אויסגעריסען אַווינד

ווארום אין יענע אָרטער זיינען דא גרויסע ווידערן, אדער פֿיללייכט איז ער געוואקסען נעבען ברעג און דער שטראם האט איהם אונטער געשווינקט און ער איז אריינגעפאלען אין וואסער. אויף דעם בוים איז געזעסען אנדערער ריזענשלאנג פֿון עטליכע קלאַטער דיא לאַנג. דאס איז געוועזען אַ „ויע“. זיא האט זיך ארום געדריקט ארום דעם בוים און האט זיך אויף געהאלטען. דער שטראָם האט אוועקגעטראגען דעם בוים גלייך אין מער. עס איז אויסגעקוממען ארעכט ביסעל צייט צוא שוויטמען אין מיטטען מער. אויף האט דער שלאנג אבגערייזט עטליכע הונדערט ווערסט. אז דער בוים האט זיך אבגעשטעלט לעבען אינזל, איז דער שלאנג אראבעשפרונגען אויפֿן ברעג. דאָרט האט זיך געפֿוטערט אַ סטארע שאַפֿסען. אויף ויא דער שלאנג האט זיך אין וועג אויסגעהונדערט, האט ער געהאפט אַ שאַפֿס און האט איהר איינגעשלאנגען. דיא איינוואהנער האבען באלד בעמערקט, אז עס ווערען בייא זיא פֿערפֿאללען שאַפֿסען. זיא האבען גענומען ווען דיא אורזאָלע דער פֿון. דאמאלס האבען זיא געפֿונען דעם ריזען-שלאנג און האבען איהם געטייט, אבער ווען זיא וואלטען איהם נישט געטייט, וואלטען זיך אין אַ קורצע צייט בעזעצט אויף יענעם אינזל דיא שרעקליכע שלאנגען.

אין דיא קאלטע לענדער מאַכען דיא ווייסע בערען נאנץ גרויסע נסיעות איבער'ן אייז-מער (ים-הקרח), זיא שמעלען זיך אויף אַ שטיק אייז (קריהע) און שווימען אב טויענטער ווערסט. אין דיא הייסע לאַנדער שווימען אַלע טהיערען אויף בויםער. דיא גרויסע ווינטען רייסען אויס פֿיעל בויםער און פֿער-פראגען זיא אין מיטטען אָקעאן. מער פֿאדערער דערצאָהלען, אז זיא האבען פֿיעל מאל בעגעגענט בויםער שוויטמענדיג. דיא בויםער האבען געהאט אויף זיך בלאַטער, עס האט זיא געטראגען מיט'ם שטראָם אלץ ווייטער און ווייטער פֿון ברעג. אויף דיא בויםער זיינען געזעסען שלאנגען, יאטשערקעס, פֿליעגען זשוקעס און פֿיעל אנדערע. איז-ויד-אמעריקע טראָגט אָן אין אנדערע אָרטער אויף פֿיעל שוויטמענדיגע בויםער, וואס דער ווינט האט אויסגעריסען אז פֿון ווייטען זעהט עס אויס וויא עס שוויט אַ נאנצער אינזל. אויף אין גרויסען טייך, נישט ווייט פֿון אָרט וואו ער פֿאללט אריין אין מער, האט זיך גאנצע 40 יאהר געהאלטען אזא סין אינזל. ער האט געהאלטען 50 ווארסט אין דער לאַנג און ביי הונדערט קלאַטער דיא ברייט דער ווינט האט אנגעטראגען אויף איהם ערד און אויף דיא ערד האבען אויסגעוואקסען קוסטעס און זאָגאר בויםער. פֿייגלען האבען דארט פֿערפֿיהרט נעסטען; טהיערען האבען אים געגראבען נארעס. עס פֿערשטעהט זיך אז אויף אזא אינזל זיינען אלע טהיערען געקומען דורך אַ צופֿאלל, אבער נאכדער האבען זיא זיך דארט געסעהרט און האבען זיך אבגעלעבט גאנצע 40 יאהר.

איין מאל האט זיך אבער געמאכט אַגרויסער שטורם-ווינד און האט צובראָען דעם גאנצען אינזעל אויף שטיקלאך, וואס זיינען מיט'ס וואססער אוועק אין מעער.

רייזענדע דערצעהלען: מיר האבען געזעהן פֿערשיידענע טהיערען אויף דייעזע אינזלען. אויף איין אינזעל זיינען געזעסען שטאַרען, ניט ווייט פֿון זיין האבען גענוסען פֿלאַטץ אַ גאנצע סטאדע סאַלפעס. אז מיר זיינען געפֿאהרען מיט אונזער שיף פארבייא זיין, האבען זיך דיא מאלפעס געדריעהט און געקרימט, אז עס איז געוועזען אַ געלאָכטער צוא זעהן. דיא שטארען האבען גאר פֿערייסען דיא קאָפֿ און האבען געקוקט וויא גרויסע לייט. אויף איין אנדערן שטיקל אינזעל זיינען געזעסען פֿעל ווילדע ענטען און אגאנצע געזעלשאַפט פֿון וועווערקעס (ביעלקעס). הינטער זיין איז נאך געשוואמען אגרויסער צעדער-בוים. אויף דעם שטאַמם פֿונ'ם בוים איז געזעסען בייא איין זייט אַ קראקאדיל און ניט ווייט פֿון איהם אגרויסע טיגער-קאטץ. זיין האבען זיך אָן געקוקט איינער אויף דעם אנדערן וויא פֿיינדע.

אין אמעריקא, לעבען שטארט מאַנטעווידע, זיינען אמאל בייא נאכט פֿון אזא מין שווימענדער אינזעל אראב אויפֿן ברעג פֿיער טיגערן. דיא איינוואהנער האבען אויף מארגען מיט שרעק דערועהען אז טיגערן ליפֿען ארום איבערן גאנצען שטאדט.

אזוי העלפט דער וואססער אויך דיא טהיערען זיך צוא פֿערשפרייטען איבער דער גאנצער וועלט.

ווער נאך העלפט דיא טהיערען זיך צוא פֿערשפרייטען אויף דער וועלט?

דיא טהיערען אליין העלפֿען אויך איינע דיא אנדערע זיך צופֿערשפרייטען איבער דער וועלט. אנדערע אָוערעס האבען צוא פֿעראנקען זייערע פֿיש נאר דיא הילפֿע פֿון פֿייגלען. ווילדע גאַנז, ענטען און פֿיעל אנדערע צוג פֿייגלאך ערנעהרען זיך, אין דער צייט וואס זיין פֿליהען איבער פֿון איין ארט אויף דעם אנדערען, מיט אייעליך (רויגען) פֿון פֿיש. אין דיא מיסט פֿון דייעזע פֿייגלען איז אויך אכט דא פֿיש רויגען. און עס טרעפֿט נאך אמאל אזא וואונדער, דאס דיא רויגען איז נאך לעבעדיגע. דיא פֿייגלעשע מיסט פֿאלט אריין אין וואססער (בשעת דיא צוג פֿייגלאך פֿליהען אין יענע געגענד) און פֿון דיא לעבעדיגע רויגען קומען ארויס פֿישעלאך. דיא פֿישעלאך וואקסען אויס, מעהרען זיך פֿערנאנדער און אין דיא אָוערעס בלייבען שוין אויף אלע מאל פֿיש. אויף דעם אָפֿן ווערען בעזעטצט מיט פֿיש אפֿילו אועלפֿע אָוערעס

וואס געפֿינען זיך אויף הייַזע בערג, גאנץ ווייט פֿון טייַכען און פֿון מעער.
אמאל מאַכט זיך אויך, אז דיא רויגען נעהמט זיך אן אויף דיא פֿעדערן
פֿון דיא פֿייגלען בשעת זייא פֿלעסקען זיך אין וואססער ביים ברעג טייך;
דער נאך טראגען אויף זיך אריבער דיא פֿייגלאך דיא רויגען פֿון איין אָזערע
אין דיא אנדערע, פֿון איין טייך אין דעם אנדערען. זשוקעס טראגען איך
איבער אויף זיך רויגען.

עס איז דא זשוקעס וואס לעבען געוואהנליך אין וואססער, אבער
בייא נאכט געהען זייא ארויס אויפֿן ברעג. אמאל פֿליען זייא איבער פֿון
איין טייך אין דעם אנדערען און טראגען אזא איבער אויף זיך דיא רויגען.
אָפֿט פֿערטראגען זייא איך דיא רויגען גאנץ ווייט.

פֿייגלאך וויעדער טראגען אויף זיך איבער סיי זשוקעס, סיי פֿליעגען
און אויך פֿיעל אנדערע בעשעפֿענישען.

אין דיא הייסע לאַנדער שטעהען אין רייגע ציט, אין נידעריגע אָרטער,
גרויסע לוזעס וואססער. זייא שטעהען נאר דאָ לאַנג עס געהען רעגען,
זייא עס האָרט אויף צוא רעגענען, ווערען זייא פֿון היטץ אויסגעטריקענעם.
אבוואהל, אבער, זייא שטעהען ניט לאַנג און זייא זייען נאר אבגעזונדערט
פֿון אנדערע וואססערן, דענאך בעווייזען זיך אין דיעזע לוזעס פֿיש. דיא
פֿיש איז וויא געוואהנליכע פֿיש, וואס קאנן אהן וואססער אַ טאג ניט איבער-
לעבען. ווער לאזט זע אריין אין דיא לוזעס פֿיש? — דאס טרוען פֿייגלאך און
זשוקעס, וואס פֿערטראגען אהן רויגען. וויא דיא לוזעס טריקענען אויס, שטארבען
צוא גלייך אויס דיא פֿיש איבער אַ יאהר, וויא עס פֿאנגט אָן צורעגענען, איז אין
דיא לוזעס ווייטער דא פֿיש. אזויא געהט דאס פֿון יאהר צוא יאהר.

אזויא פֿערשפֿרייטען זיך דיא טהיערען איבער דער וועלט. דיא וועלט
איז גרויס און גראַס און אימגעטאום איז זיא בעזעמט מיט לעבעדיגע
בעשעפֿענישען. זייא וואהנען אויף אינזעלען, וואס זייען ווייט פֿון ברעג,
אויף הייַזע בערג און אין דיא אָזערעס וואס אויף דיא בערג. אויף דער
וועלט איז ניט דא אזא ווינקלעל, וואס קיין לעבעדיגע בעשעפֿעניש זאל דארט
ניט וואהנען. אין פֿינסטערען הייל אונטער דער ערד, אויף דעם שנעע וואס
איז אויפֿן שפיטץ בארג, טיעף אין מעער, הייך אין דער ליפֿטען — אימגעטאום
זעטס איהר געפֿינען לעבעדיגע בעשעפֿענישען, אמאל דיא, אמאל אנדערע,
אבער געפֿינען וועט איהר.

זייא מען לעבט אויף דער וועלט.

יעדעס טהיער דארף האבען פֿיר זיך ארויסגען ווינקלעל. ניט אונטערס
קאן יעדעס טהיער לעבען. דער טינער וועט אין אַ קאלטע לאַנד פֿער-
פראדען

פֿראהרען ווערען, אבער דער וויסער באַר וועט קרעפֿירען פֿון היטץ אין אַ הייסע לאַנד. אין דיא קאלטע לאַנדער לעבען אַ זעלנע טהיערען, וואס מען בענענענט ניט אין דיא ווארטע לאַנדער. אויך ניט אומעטאום קאנען זיך טהיערען פֿערטעהרען. אין אייניגע אָרטער געפֿינט זיך פֿיר זייא צוא וועניג עסען, אין אנדערע, זייען זייא ניט זיכער פֿון פֿינד. אין זיד אמעריקע איז דא אלאנד פֿאַראַנוואַי. אין דיעזעס לאַנד איז דא זעהר גוטע וויידע פֿלאַטצער, פֿעסטע לאַנקעס מיט פֿיפל גראז, דעננאך זעהט מען דארט ניט קיין ווילדע פֿערד, אבער אין דיא לאַנדער, וואס ליגענען ארום פֿאַראַנוואַי זייען דיעזע טהיערען יע דא. פֿיר וואס זע פֿיהרען זייא זיך ניט אין פֿאַראַנוואַי? — דיא אורזאָנע איז אַ פֿליעג וואס שטעהט זייא אין וועג. אין פֿאַראַנוואַי איז דא אַ בעזאָנדערע פֿליעג, וואס לעגט איהרע אייעלאך אין דעם נאָפֿעל פֿון יונגע ערשט נעבארענע קאָלבער אינ זשרעביגעס. פֿון דיא אייעליך ווערען דארט וואָרם, פֿון וועלנע דיא טהיערען שטארבען אויס. אז עס טרעפֿט אמאל, אז עס ווערד וועניגער פֿליענען, בלויבען דאמאלס מעהר לעבען קאָלבער און זשרעביגעס.

דיא מיקען (קאָמארעס) לייגען זייערע אייעליך אין וואסער. פֿון דיעזע אייעליך געהן ארויס רויפען וואס לעבען אין וואסער. פֿיש עסען דיעזע רויפען. אין אמעריקא נאָהרען זיך מיט זייא פֿאַרעללען (א א מין פֿיש). אין דיא אָרטער וואו עס געפֿינען זיך רויפען, איז דא פֿיפל פֿאַרעללען. אויסער דיא רויפען פֿון קאָמארען, לעבען נאך אין וואסער רויפען פֿון דיא פֿליעג, וואס מען רופֿט דיא מאַי פֿליעג. דיא מאַי פֿליעג רויפען פֿרעססען אויף זעהר פֿיפל לאַקס רויגען. זייא וואלטען נאך מעהר לאַקס רויגען אויפֿגעפֿרעסען, ווען ניט דיא פֿאַרעללען וואס פֿרעסען אויף אמענע רויפען פֿון דיא מאַי פֿליעג. אַלזאָ קומט אויס, דאס פֿאַרעללען לעבען פֿון דיא קאָמארען רויפען; דיא פֿאַרעללען פֿרעסען אויף דיא רויפען פֿון דיא מאַי פֿליעג; דיא מאַי פֿליעג רויפען פֿרעסען אויף דיא רויגען פֿון לאַקס. עס טרעפֿט אַ יאהר, וואס איז דא וועניגער קאָמארען, דאָמאלס איז שוין פֿאַרעללען אויך וועניגער, ווייל זייא האבען ניט וואס צוא עסען, און וויא באלד עס איז וועניגער פֿאַרעללען, ווערען דיא לאַקסען אויך וועניגער. ווייל דאמאלס פֿערטעהרט זיך דיא צאהל פֿון דיא מאַי פֿליעג רויפען, און זייא פֿרעססען אויף פֿיפל לאַקס רויגען.

אויא געהט עס אויף דער וועלט. איין זאך איז פֿערבונדען און האַקעלט זיך מיט דער אנדערע.

אין אויסטראליען ווייט פֿון אונז האט זיך מיט 200 יאהר צוריק געמאכט אזא מין ציפֿאל. ענגלישע קאָלאָניסטען, וואס האבען זיך דארט בעזעצט, האבען גענומען זייען פֿיר זייערע בהמות ראָזען (אזא מין גראז) קליעווער, דער קליעווער איז אויסגעוואקסען, אבער אהן זיימען קאָרנער. זייא האבען איבערגעטאהן

איבערנעטהן מיטלען און אלע סגולות אין דער וועלט, אבער קיין ווימען האבע זיין דאך פֿיר קיין אַרש ניש געקאנט בעקומען פֿון דעם קלעווער. וואקסען האט ער געוואקסען, אבער אהן ווימען קאָרנער. זיין האבען אַ לאנגע צייט געטראָט, וואס קאנן דאס זיין דיא אורזאָלע פֿון דעם. ענדליך האבען זיין פֿערשטאנען פֿון וואנען עס קומט ארויס. דער קלעווער האט דעראיבער ניש געוואקסען מיט ווימען קאָרנער, ווייל אין אויסטראליען איז נאך דאמאלס ניש געווען קיין ביענען און קיין הוממלן (אסארש ביען). אהן דיא הילפֿע פֿון ביענען קאנען זיך דיא געוואָכסע ניש פֿערטעהרען. דער ביען וואָלט אין דיא בלומען האנגן, וסע זאָט, ער געפֿינט ניש אין איין בלוס, פֿליעהט ער ארויף אויף איין אנדער בלוס. יעדער ביען בעוואָלט פֿיעל בלומען, איינע נאך דיא אנדערע, איידער ער קומט אהיים, אין ביענשטאק. פֿליעהענדיג פֿון איין בלוס אויף דעם אנדערען, טראגט ער איבער פֿון איינעם אויף דעם אנדערען דיא פֿרוכט בליהונג און הויל צוליעב דעם גיעט דער בלוס פֿון זיך ארויס פֿרוכט. אהן דיא פֿרוכט בליהונג אבער גיעט קיין בלוס פֿון זיך קיין פֿרוכט ניש ארויס.

בייא געוואָכסע (גראו, בויער, בלומען) איז אויך דא איין „ער“ מיט אַ „ווא“, אויב וויא בייא טהיערען, מען האט זיך פֿון דעם דערוואוסט מיט אַ יאהר דריי הונדערט צוריק. אַגעלעהרנטער מאַן האט אמאל בעסערקט, אז האָטש גאָר דיא קאָנפֿאָעל בליהט, אבער פֿרוכט (קאָרנער) איז דא ניש אויף אללע בלומעלאך. אייניגע בלומעלאך גיעבען ארויס פֿון זיך פֿרוכט, אבער אנדערע האבען אויף זיך קיין מאל קיין פֿרוכט ניש. ער האט גענומען גענויער בעטראַכטען ביידערליי בלומעלאך, האט ער בעסערקט צווישען זיין איין אונטערשייד אין זייער געבוי, אין זייערע פֿאָרמעס. אין אייניגע בלומעלאך זייען אללע מאל דא פֿאָדימלאך וואס מן רופֿט „שטויבעפֿאַס“; אין אנדערע איז קיין פֿאָדימלאך ניש דא, און אנשטאט דעם האבען זיין אין רעכטען מיטען אַ בלומענקניט. פֿרוכט (קאָרנער, זייער) גיעבען נאר ארויס דיא בלומעלאך מיט'ס בלומענקניט. דיא בלומעלאך מיט דיא „שטויבעפֿאַס“ גיעבען קיין מאל קיין פֿרוכט ניש ארויס. אבער אין דיא „שטויבעפֿאַס“ האכט אויס אנאנג' דינער שטייב, וואס אהן איהם, קאנן פֿון „בלומענקניט“ אויך קיין פֿרוכט ניש ארויסקומען, ד. ה. דיא בלומעלאך מיט'ס „בלומענקניט“ האבען אליין אויך קיין קראַפֿט ניש ארויסצוגעבען פֿון זיך פֿרוכט און זיין בעקומען דייער קראַפֿט, סיידען אז עס פֿאללט אויף זיין ארום דער שטייב פֿון דיא שטויבעפֿאַס. דיא בלומעלאך מיט דיא שטויבעפֿאַס הייסען „ער'“ (מאָנליכע), דיא בלומען קניטען הייסען „זיע'“ (וויבליכע). דיא ביענען און אנדערע אינעקטען טראגען אריבער דעם שטייב פֿון דיא מאָנליכע בלומען אויף דיא וויבליכע.

אויב וויא אין אויסטראליען זייען קיין ביענען ניש געווען, דעראיבער האבען

האבען דיא קאלאניסטען ניט בעקוממען קיין זוימען קאָרנער פֿונ'ם קלעווער. וויא נאר זייא האבען זיך ארומגעזעהן, וואס דיא אורזאכע איז, האבען זייא געבראכט אין אויסטראליען ביענען און פֿון דאמאלס אָן האט אנגעפֿאנגען דער קלעווער ארויסצוגעבען קאָרנער. ביענען, הומעלען, וועספען און אנדערע אינוועקטען (פֿליעגען) זיינען נאָטהיג פֿיר דעם קלעווער, און פֿיר אנדערע געוואַכסע. דיא אינוועקטין זוכען פֿיר זיך שפייז אינעוועניג אין דיא בלומען און דער מיט טהוען זייא אויף אגרויסע זאך; ווען ניט זייא, וואלטען פֿיעל געוואַכסע ניט ארויסגעבען פֿון זיך קיין זוימען קאָרנער, און וואלטען אויפֿ-געהאָרט צוא וואקסען. דיא אינוועקטען ברענגען, אַלואָ, אגרויסען נוסף, זאס איז ניט אכצושאטצען, פֿיר פֿעלדער, לאנקעס און וועלדער.

אט אזויא געהט דאס אין דער וועלט. דער קלעווער איז נאָטהיג פֿיר דיא ביענען, און דיא ביענען וויען נאָטהיג פֿיר דעם קלעווער. איינע אהן דיא אנדערע קאנען זייא ניט אויסקוממען.

אויף אַ לעדיגען פֿלאַטץ איז געוואקסען פֿיעל קלעווער. ער איז געוואכסען זעהר גוט: פֿון יאהר צוא יאהר פֿלעגט מען בעקוממען פֿון איהם זעהר פֿיעל זוימען קאָרנער, ביענען און הומעלען האבען שטאָנדיג געזושושטעט אויף דיעזעם פֿלאַטץ און זיינען געפֿלויגען פֿון איין בלומעלע אויף דעם אנדערען. מיט אַמאָל אבער האבען זיך בעוויזען אויף דווען לעדיגען פֿלאַטץ פֿעלד-מייו. דיא פֿעלד-מייו האבען פֿערביטטערט דעם לעבען פֿון דיא ביענען און הומעלען. זייא האבען פֿון דיא מייו ניט געהאט וואו אהינצוטהאן זיך. דער הומעלע בויטע זיך אויס אַ נעסט, קוממען צוא געהן דיא מייו, עססען אויף דיא האניג און דעם נעסט צוברעכען זייא. ענדליך זיינען פֿון דארט פֿערפֿאללען געווארען נאר דיא ביענען.

אויף איבער יאהר איז שוין אויף יענעם פֿלאַטץ אזויא פֿיעל קלעווער ניט אויסגעוואכסען. אויף דעם צווייטען יאהר איז אויסגעוואכסען נאך וועניגער אבער אויף דעם דריטען יאהר האט זיך בעדראפֿט מאכען, דיא דאָרף קאָטץ ואללען דערשמעקען אז אויפֿ'ס לעדיגען פֿלאַטץ זיינען דא פֿיל מייו, און זייא האבען גענומען געהן אהין אויף געיאָ. דיא מייו איז געווארען ענג, זייא האבען פֿון דיא קאָטץ ניט געקאנט אויסהאלטען. אפֿילע פֿון זייא ווינען אריינגעפֿאללען צוא דיא קאָטץ אין דיא צאָהנער, דיא איבערגע ווינען קוים מיט'ס לעבען ענטלאָפֿען. דאמאלס האבען זיך דארט ווייטער בעוויזען ביענען און האבען זיך אויסגעבויט נייע נעסטען. איין מאל זיינען שוין דארט געוועזען ביענען, האט שוין אנגעפֿאנגען וויעדער גוט וואכסען דער קלעווער. ער האט אנגעפֿאנגען וויעדער ארויסגעבען פֿון זיך אמענגע זוימען קאָרנער אזויא וויא פֿריהער. אזויא זיינען דיא קאָטץ געקומען צוא הילף דעם קלעווער.

וואס האבען מיר זיך דערקונדיגט פון דיעזעם ביכעל?

אין דיעזעם ביכעל האט זיך דערצאָהלט פֿון פֿערשידענע בעשעפֿעניסען וואס לעבען אויף דער וועלט אין פֿערשידענע לאַנדער, פֿון טהיערען, פֿישען, פֿיינלאַך, וואַרעם, שלאנגען, פֿליענען, אינוועקטען, שפּיענענען, אינאך פֿיעל אנדערע טהיערען. עס האט זיך דערצאָהלט וויא פֿערשידענע טהיערען לעבען און וואס זייא טהיען; וויא טהיערען וואנדערן און געהן אריבער וואהנען פֿון איין לאנד אין דאס אנדערע, וויא טהיערען שלאפֿען און רעטען זיך דערמיט דעם לעבען, וויא זייא פֿערשאפֿען זיך שפּיו, פֿאנגען אנדערע טהיערען אינאָרען זיך מיט געוואַכסע, וויא זייא שיטצען זיך פֿון פֿיינדע, פֿיהרען שטרייט און האלטען קנעכט און שקלאפֿען, וויא זייא בויען זיך וואהנענע און אנדערע געביידען, וויא זייא פֿערזאָרגען, עס זאלל בלייבען פֿון זייא אָדער, וויא זייא פֿערשפּרייטען זיך איבער דער וועלט און בעזעצטען זיך אומעטאם.

אויף דער וועלט געפינען זיך לעבעדיגע בעשעפֿעניסען אהן אשיער. וואו מען זאל ניט אוואַרף טהאן מיט'ס אויג, פֿאָרקעט זיך אומעטאם אלעבעדיגע בעשעפֿעניס: סיי אויף דר'ערד, סיי אין וואסער, סיי אונטערס וואסער, סיי אויף דיא האַכסטע בערג, סיי אין דיא פֿינסטערע האַהלען. ניט אלע מענטשען וויסען, וויפֿעל פֿערשידענע טהיערען עס לעבען אויף דער וועלט; ניט אלע מענטשען וויסען אויך וואס דיא טהיערען האבען וואס צוא טהאן. זייא האבען אבער זעהר פֿיעל וואס צוא טהאן, און עס קומט זייא יעדער זאך אָן שווער, וויא דעם מענטשען.

אללע טהיערען, וואס זיינען נאר דיא אויף דער וועלט, זיינען שטאַנדיג פֿערטהאן אינא פֿערהאַריוועט, יעדע לעבעדיגע בעשעפֿעניס מוז וויא געהאַריג צוא רעכט מאַכען איהרע געשאפֿטען און ביישטעהן אללע אומגליקע, וואס טרעפֿען זיך איהר, יעדע בעשעפֿעניס מוז שטרייטען מיט אלע קראַפטען פֿיר זיך און פֿיר איהר לעבען, קיין לעבעדיגע בעשעפֿעניס לעבט ניט אהן מיהע און אהן זארג. אללע האבען זעהר פֿיעל וועגען וואס צוא זארגען. מעהר פֿון אלץ איז דיא דאגה פֿון פרנסה, דיא דאגה פֿון וואנען צוא לעבען: הונגער איז ניט קיין גוטער ברודער. פֿאַר הונגער שרעקט זיך יעדעס טהיער וויא פֿאַר דעם געפֿאָהרליכסטען פֿיינד. פֿון יאהר צוא יאהר שטארבען אויס פֿון הונגער טהיערען אן אצאהל. שפּרינגער, בופֿעל-אַכסען און פיעל אנדערע טהיערען ליפֿען פֿון הונגער וואהיין דיא אויגען טראגען זייא. פֿון הונגער ווארפֿען זיך ווערעקעס אין וואסער, וועלף לויפֿען אריין אין דאָרפֿער, מינערן און לייבען שרעקען זיך ניט פֿאַר קיין פֿייער און פֿאַר קיין ביקס. דער הונגער טרייבט פֿערגאנדער דיא טהיערען איבער דער וועלט. פֿון הונגער פֿליעהען אויף וואסער

אזעק אין דא ווארעמע לאַנדער אַפֿילו אועלכע פֿינגלען, וואס האבען קיין טראג
 נישט פֿאַר קאַלט. מיט'ס הונגער שטרייטען אללע לעבעדיגע בעשאַפֿניסען,
 יעדער נאך ווייניק קראַפטען און נאך ווין פֿערשטאנד. אללע שטרייטען מיט
 אייגענע קראַפטען אין האַפֿען נישט אויף קיין פֿרעמדע הילף. אייניגע טהיערען
 פֿערשאַפֿען זיך שפּיט מיט געוואלט, אנדערע מיט חיטראסט און וויעדער
 אנדערע העלפֿען זיך אים מיט'ס פֿערשטאנד. אין דיעזעס ביכעל דערצאָהלט
 זיך וויא פֿיעל קראַפטען, פֿערשטאנד און איינפֿאלליגקייט, וויא פֿיעל געדולד,
 קענטניס עס האבען פֿערשיידענע טהיערען. פֿערשיידענע טהיערען פֿערשאַפֿען
 זיך שפּיט אויף פֿיעלערליי אַרמען, דורך פֿערשיידענע מיטטעלען, ווער עס
 ארבייט מיט דא צאָהנער, ווער מיט דא נאָגל, ווער מיט דא האַנגער
 ווער מיט דא פֿליענגלען און מיט דא פֿלוס פֿעדערען: וויא איינער איז
 געשאַפֿען, אזויא ארבייט ער. — אום זיך צו פֿערשאַפֿען שפּיט קריכען פֿיש
 ארום אויף'ן ברעג און יאגען זיך נאך רויב אויף דער יבשה, פֿינגלען און טהיערען
 טויכען זיך אונטער'ס וואסער האפֿען פֿיש און דער וואלפֿיש שווימט אב
 צעהנדליגע טויזנטער ווארסט. קורץ געזאגט, טהיערען מוזען צוליב דעם
 עססען אזויא פֿיעל האַרעווען, אז עס איז זיך גאר שווער פֿאַרצושטעלען.
 טהיערען לעבען אומעטאום און אומעטאום ארבייטען זיין.

אייניגע טהיערען עסען נאר פֿלייש; זיין פֿאנגען אנדערע טהיערען,
 קלענערע אדער שוואכערע פֿון זיך, און פֿרעסען זיין אויף, אבער פֿיעל
 מעהר טהיערען שפּייזען זיך מיט געוואָכסע, ווער מיט ווארצלען און ווער
 מיט קאָרנער און פֿרוכט, און אנדערע עסען אלץ וואס עס מאכט זיך זיין,
 אזויא וויא דא היינערקען. עס איז דא טהיערען וואס נישט זיין זאָען, נישט
 זיין שניידען, און עס איז דא אועלכע וואס שניידען און געהען אריין
 אין שפּיטלעך כדי צוהאבען אויף שפּאַטער.

אויסער דא זאָגן פֿון לעבענס מיטטעל, פֿון הוינה, האבען דא
 טהיערען אויף זיך נאך אַ גרויסע זאָג — וויא זיך צו שיטצען געגען קאַלט
 און געגען שלעכטען וועטער. אין דיעזעס ביכעל איז געשריבען וואס פֿיר
 עצות דא טהיערען געבען זיך אין דיעזעס פֿאַלל. אייניגע קלייבן זיך
 איבער אויף דא קאַלטיק צייט אין דא ווארמע לאַנדער, און מאכען צוליב דעם
 גאנץ ווייטע נסיעות. אנדערע פֿערקריכען ערגעץ אין אַ נאָרע אדער אין
 אַזוינקעלע און דארט פֿאַללען וויא אין חלשות (אהנמאסט) און לעגען אזויא אב
 וויא געשטארבענע ביז עס ווערד וויעדער וואָרם. עס איז אויך דא אועלכע וואס
 געהן אין ווארמע פעלצען און זייען שוין צו דא קאַלט אזויא געוואהנט,
 אז עס קימערט זיין גאר נישט. וויעדער איז דא טהיערען וואס פֿערזארגען
 זיך אויף ווינטער מיט וואָרמע קווארטירען, וואו זיין גרייטען זיך אָן גענוג
 שפּיט. מיט אין וואָרם, געגען קאַלט שטרייטען דא טהיערען אויך מיט
 אייגענע

איינגע קראַפֿטען אינ בעטען בייא קיינעם ניט קיין הילפֿע. דיא נויטה
האט געווינען דיא פֿייגלאך אַוועג אין דיא ווארימע לאַנדער, דיא נויטה
האט אויסגעלהרגט דעם דאָס הונד (באַרסוק) זיך צוגראבען אווארימע גארע
אויף ווינטער.

אין דיא הייסע לאַנדער, וויעדער, האבען דיא טהיערען אָפֿט צוא זאָרגען וויא
זיך צוא שימצען געגען היטץ און געגען דורכט. און דא העלפֿען זייא זיך
אויך אויס אלליין און דארפֿען צו קיינעם ניט אָנקוממען. אַ דריטע זארג האבען
טהיערען וויא זיך צוא זיכערן און צוא שימצען געגען זייערע פֿינד. ווארום
יעדעס טהיער, האט אויף זיך גענוג פֿינד וואס ווילען איהם שלעכטס טהון. איינגע
ווילען בייא איהם ארויסרייסען דעם ביסען פֿון מויל, אנדערע ווילען איהם אלליין
אויפֿעסען. יעדע לעבעדיגע בעשאַפֿעניס מוז זיך בעשימצען געגען אללע פֿינד.
דאס קוממט ניט לייכט אָן. איינגע בעשאַפֿעניסען העלפֿען זיך אויס פֿון דיא
פֿינד מיט זייערע שטארקהייט, שטעלען אויס קראַפֿט געגען קראַפֿט.
אנדערע רעטטען זיך אויף איין אנדער אָרט. דעם זייען בעהולפֿיג זיינע
שאַרפֿזיכטיגע אויגען, יענעם זיינע געשווינד לויפֿענדע פֿיס, זיין קנטשיגע
גארע וואו ער בעהאַלט זיך, אבער וואס אנדערס.

ניט אזויא טהיערען פֿון פֿערשיידענע אָרטען אדער פּאָראַדעס שטריימען
צווישען זיך, אבער אפֿילו טהיערען פֿון דיועלבע פּאָראַדע (קאָטץ מיט קאָטץ,
וואָלף מיט וואָלף און ד. ג.) פֿיהרען אויך צווישען זיך אייביגע שטריימען.
יעדעס טהיער וויל זיך פֿערזארגען מיט שפּיז, אבער אויף זיין ביססען
האבען אנדערע אויך חשק, ווארום ניט אַללע מאל איז דא אזויא פֿיעל שפּיז
עס זאל אויסקוממען גענוג פֿיר אַלעמען. דעראיבער מוזען אללע טהיערען,
אבוואהל פֿון דער זעלבען פּאָראַדע, צאנקען צווישען זיך. אללע טהיערען
קלינגען זיך מיט אַללע קראַפֿטען צוא בעקוממען שפּיז וואס מעהר און וואס
בעסער, נאטירליך קוממט דער בעסטער ביסען אָן צוא דעם, וואס איז
שטאַרקער, קלינגער און פֿלינקער, צוא דעם וואס האט צום ביישפּיעל בעסערע
אויגען, וואס קאנן בעסער לויפֿען חיא אללע און ד. ג.

ענדליך ליעגט אויף טהיערען נאך אגרויסע זאָרג, דיא זאָרג צוא לאזען
נאך זיך אָדור. אלע לעבעדיגע בעשאַפֿענישען מעהרען זיך און פֿערשפּרייטען
זיך אין דער וועלט; אללע זארגען וועגען דיא וואס וועלען פֿון זייא ארויס-
קוממען. דיא פֿליעג ווייס וואו צוא לייגען איהרע אייעליך און זיא לעגט זייא
אין אזעלכע אָרטער, וואו איהרע קינדער וועלען גלייך האבען פֿארטיגע שפּיז
דער פֿיש קאנן שווימען הונדערטע און טויזענטע וויארסט אָן אַ זייט, אום נאר.
ארויסצולאזען דיא רייגען אין אזעלכע אָרטער וואו עס וועט זיכער פֿון זייא
ארויסקוממען קליינע פֿישעלאך. אפֿוללע פֿון זייא וועלען פֿערלאָרען געהן, אבער
אפֿוללע וועלען בלייבען לעבען.

פֿייגלען, חיות און פֿיעל אנדערע בעשעפֿענישען זארגען נאך מער
פֿאר זייערע קינדער: זייער לאזען זייער אפֿ פֿון זיך ביז זייער וואַסען נישט
אונטער. זייער גראבען, קלעפֿען, וועבען, נייען, פֿלעכטען און בויען נעסטען פֿון
זייערע קינדערס וועגען, זייער טראגען אן אהין שפֿיז, לעהרנען זייערע קינדער
פֿלען, לויפֿען, און אלליין זיך צו שאַפֿען שפֿיז. אזויא שטימען דיא
עלטערען איהרע קינדער און זארגען פֿיר זייער ביו וואַנען זייער ווען אים שטאנד
אלליין פֿיר זיך צו זארגען.

אזעלכע גרויסע זאָרג טראַגען אויף זיך אללע טהיערען. אנדערע טהיערען
העלפֿען זיך אים איינציגווייז, יעדעס טהיער טהועט זיך וואס זייער קאנן איינער
אלליין, אויף איהר אייגענע רעכענונג. עס איז אבער דא קלוגערע טהיערען
וואס ארבייטען אין אלגעמיין, בשותפות, וואס העלפֿען זיך אים איינע דיא
אנדערע. צום ביישפֿיעל, מוראשקעס און ביענען ארבייטען אין קאמפאניע,
בשותפות, וואָלף געהן אויף געיאָג און פֿאללען אָן עמליכע צוואַנגען.

כמעט אלע לעבעדיגע בעשעפֿענישען לעבען פֿון אייגענער משה, זייער
פֿערשאַפֿען זיך אלליין וואס זייער האבען נאָטהיג, און ארבייטען פֿיר זיך אלליין.
עס איז אבער צווישען טהיערען אויך דא אזעלכע, וואס ווארפֿען אריף זייערע
ארבייט אויף אנדערע. מוראשקעס, צום ביישפֿיעל, לעגען ארויף זייערע
ארבייט אויף גראז-לייז און וואַנען, וואס מוזען הארעווען אויף זייער ווא
קנעכט. דער פֿישר-אָדלער הארעוועט און האפט פֿיש פֿיר דעם ווייסקאפֿיגען
אדלער. דער דאכס-הונד (באַרסיק) גראבט אָפֿט אַ נארע פֿיר דעם פֿוכס,
דיא פֿעטגאנז (זאז פֿייגעל) געהט אָפֿט צו פֿיר זיך דעם קראָליקס נארע,
מיט איינעם ווארמע, צווישען טהיערען, לעבען אויך נישט אללע פֿון אייגענער
ארבייט און פֿון כשר פֿערדיענטע.

אט אזויא לעבען דיא טהיערען פֿון אייביג אן. אלע ווענען ביא זייער
בעשעפֿטיגט, אלע טהוען וואס עס איז, בעמיהען זיך און געהן קיין מאל נישט
לעדיג. נישט אללע מאל אויך קריגען זייער זיך און שטרייטען צווישען זיך.
אמאל העלפֿען זייער איינע דיא אנדערע און שטימען איינע דיא אנדערע
אזויא ווא דיא ביענען און מוראשקעס.

נישט אללע מאָל האבען טהיערען צו טהאן מיט פֿיינד; טהיערען האבען
פֿריינדע אויך. מיט אנדערע טהיערען שטרייטען זייער, אבער מיט אנדערע
לעבען זייער אים פֿריעדען און ווען גוט פֿריינד. מיט איינעם ווארמע, עס
איז כדאי זיך צוקוקען צו דעם לעבען פֿון טהיערען: פֿיעל זאכען פאססירט
ביא זייער פונקט ווא ביא מענשען.

מעהר פֿון אלץ איז צו בעוואונדערן, ווא ביא דיא טהיערען געהט דיא
דאָדעלע פֿון לעבען, ווא עס קייטעלט זיך ביא זייער אלצדינג איינס אָן דאס
אנדערע. יעדעס לעבעדיגע בעשעפֿעניש ווילל לעבען און וואס בעסער לעבען.

עס גיעט זיך איין אַ יאָהר וואָס פֿיר איין פּאָראָדע טהיערען איז דאָ אויף דעם
אַרט בעסער צואַ לעבען אונז פֿיר אַנדערע פּאָראָדעס איז בעסער אויף איין
אַנדער אָרט. דא וואו עס בעווייזט זיך איין פּאָראָדע, ווערד ענג פֿיר דיא
אַנדערע, זיא מוז פֿון דאָרט ענטלויפֿען אָדער זיא שטאַרבט אויס, אַז אייניגע
טהיערען פֿערמעהרען זיך, ווערען אַנדערע טהיערען וועניגער. עס טרעפֿט
פֿערקעהרט אויך: דיא קאָמץ, צום ביישפּיעל, הענפֿען אויס דיא הוממעל
אונז דיא הוממעל ביענען זיינען בעהילפֿיג דעם קליעווער. דיא נאַטור האָט
אַפֿולע ווענען וויא צוא פֿערמעהרען איז פֿערשפּרייטען אַללערליי טהיערען
איבער דער גאַנצען וועלט.

אַט אַזויא פֿיהרען זיך אויף אין לעבען דיא טהיערען. אין וועלכע זאַכען
זייען זייא גלייך צוא מענשען, איז אין וועלכע זאַכען זיינען, פֿערקעהרט,
מיר מענשען ניט בעסער פֿון זייא, — דאָס מאָג בעטראַכטען יעדער וואָס
האָט דורכגעלעזען דיוועס ביכעל.

ע נ ד ע

א י נ ה א ל ט .

דיא אָכס-פּראָש (זאבע) 50.....

וועגען דיא היי-פּישען —

וויא פּישען פּאנגען זייער רויב איבערן

וואססער 53.....

וויא פּישען קריעכען אויף דער יבשה —

וויא פליעגען אונ זשוקעס שפּיזען זיך 54.....

זשוקעס קברים-גראָבער —

דיא פליעג צעצע 55.....

גאנצע וואלקענס פון קאנאָרעס 56.....

טרייבער-מוראשקעס 57.....

וויא דיא וועספע געהט אויף געיאָג 58.....

וויא דיא שפּיננען געהען אויף געיאָג 59.....

וויא טהיערען שיטצען זיך 62.....

וויא טהיערען העלפּען זיך איינער דעם

אנדערען אונ שיטצען זיך מיט אללגעמיינע

קראָטען 64.....

צוא אפּוללע טהיערען נאָהרען זיך מיט

פליישיגע שפּיז? 66.....

וויא דיא גראז-פּרעססענדע טהיערען שאַפּען

זיך שפּיז 67.....

וועגען דיא היישריקען 69.....

א בעפאלל פון אינזעקטען 72.....

וואס פיר גרויסע פּרעססער עס זיינען דיא

גראז-עכסענדע טהיערען 74.....

וויא מוראשקעס בעשעפּטיגען זיך מיט

ערד-ארבייט 77.....

מוראשקעס אָנאַרדניקעס 79.....

וויא טהיערען אקערען ערד פיר דעם

מענשען 80.....

וויא טהיערען שניידען היי 83.....

וויא טהיערען גרייטען זיך אָן שפּיז אויף

פּעטער 84.....

ערשטעס קאפיטעל .

וואנדערונגען 1.....

וויא אזויא חיות ריווען אלע יאהר 5.....

וויא אזוי די פליגלען לאזען זיך אין וועג אריין 7.....

דער שלאָף בייא טהיערע 11.....

צווייטעס קאפיטעל .

וויא אזוי די טהיערען הארעווען אויף פרנסה 16.....

דיא פרנסה בייא לייבען אונ טיגער 19.....

וועגען דעם לוקס 24.....

וויפיל דארפּען דיא וואָלף אויפּעסען 25.....

בערען 26.....

פוקסען 26.....

מאָרדער אונ טהירערען 29.....

וועגען דעם שניי-וויזעל 31.....

וויא אזויא ווירדעס אונ ווייסע בערען

האפּען פּיש 32.....

וועגען דיא פלעדער-מייז 35.....

דער פילין אונ דיא קראָהע 36.....

וויא אזויא דער אדלער בעשטעהט זיך

זיין שטאָדטעל 38.....

וועגען דעם לאַממער-פּרעססער 39.....

אנדערע פּויגעל 41.....

פיינרשאַפט צווישען פליגלאַך מיט טהיערען 43.....

דער קראקאדילען-שומר 44.....

דער האניג-וויזער 45.....

וויא קראם-גענז פאנגען פּיש —

דיא קירא אונ רויב-פּויגעל 46.....

וויא אזויא דיא קראקאדילען קריעגען פיר

זיך שפּיז 47.....

טלאנגען 48.....

זא קענען שלאנגען כּשוף? 49.....

דריטעס קאפיטעל.

וועגן פערשידענע בעשעפטיגונג פון
דיא טהיערען.

דיא טהיערען וואס האלטען פיהע אין
בעדיענונג 86
מוראשקעס וואס האבען קנעכט 90
וויא מוראשקעס שאפן זיך קנעכט 91
דיא שמרייטען פון ביענען 95

פיערטעס קאפיטעל.

וויא טהיערען בויען וואהנונגען און
זארגען פיר וויערע קינדער.

טהיערען ארמיטעקטארען 96
וויא טהיערען גראבען 97
טהיערען מולצערעס 99
וועסע א מולער 101
וועגען דיא וויסע מוראשקעס און וויערע
פאלצטען 102
נעסטען וואס מען מאכט פון זייא 105
א גערייט 106
דיא געביידען פון ביענען 108
א פייגעל א וועבער 109
א פייגעל א שניידערין 110
וויא מייז פלעכטען נעסטען 110
וויא פיש פלעכטען נעסטען —
פייגעלשע שמאקט 112
דיא געביידען פון דיא ביכרעס 114

וויא טהיערען נעהמען אב איינע בייא דיא

אנדערע זייערע וואהנונגען 117
וויא טהיערען מאכען זיך צאלנעס 118

פונפטעס קאפיטעל.

וויא טהיערען ריווען.

וויא מוראשקעס בויען בריקען און געהען
אריבער איבער טייכען 120
וויא שפינגען בויען בריקען און פליהען
אין דער לופט 121
וויא פיש פליעהען אין דער לופט —
וויא לאקסען שפרינגען איבער דיא
וואסער-פאללען 122
וויא פיש זארגען פיר דיא דורות וואס
קוממען פון זייא ארויס 123
וועגען דיא יאָהרליכע ריווע פון הער 124
דיא ריווע פון שילדקראטען 126
משערעפאכעס 126
פייגלאך וואס בויען ניט קיין נעסטען 127
וויא טהיערען מעהרען זיך אויף דער וועלט. 129
וויא דער ווינד און דאס וואסער
העלפען טהיערען זיך פאר שפרייטען
אויף דער וועלט 130
ווער נאך העלפט דיא טהיערען זיך צוא
פאר שפרייטען אויף דער וועלט 133
וויא מען לעבט אויף דער וועלט 134
וואס האבען מיר זיך דערקונדיגט פון
דעזען ביכעל 138

